

32h

T. N. L. C. Debates
Official Report
1981 ©

Vol. CLXXIII

No 365

D
V211, N81
N8.173.3-5/1
143873

362/85/4 7/2
WITH ERRATA
(Issued: 8-6-1981)

374

TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

OFFICIAL REPORT

WEDNESDAY 11th FEBRUARY 1981

Volume CLXXIII No. 3
GOVERNMENT OF TAMIL NADU
LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES
4 Feb 1981
©
GOVERNMENT OF TAMIL NADU
1981

Legislative Council Department
Fort St. George, Madras-600 009

PRICE 2. Rupees.]

(374)

பொருளடக்கம்.

பக்கங்கள்

இரங்கற் குறிப்பு—

வாணியம்பாடி அருகே ஏற்பட்ட இரயில்
விபத்தை முன்னிட்டு விபத்தில் உயிரிழந்த
குடும்பத்தாருக்கு இரங்கல் தீர்மானம் ..

233

அரசுத் தீர்மானம்—

வாணியம்பாடி அருகே இரயில் விபத்தை
முன்னிட்டு அவையை ஒத்தி வைத்தல் குறித்து

233—234

அவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள் ..

234

4 சூலை 1981

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்

(874)

234 வாணியம்பாடி அருகே இரயில் விபத்தை முன்னிட்டு அவையை ஒத்திவைத்தல் குறித்து

[திரு. கா. இராசா முகமது] [1981 பிப்ரவரி 11]

வாணியம்பாடி அருகே விபத்துக்குள்ளானதைத் தொடர்ந்து, அந்த விபத்துக்குள்ளான, விபத்திலே உயிரிழந்த அனைவருக்கும் அனுதாபம் தெரிவிக்கின்ற வகையில் இன்றைக்கு நாம் மௌன அஞ்சலி செலுத்தியிருக்கிறோம். அங்கே பல பேருக்கு பலத்த காயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தமிழகத்திலேயிருந்தும், கேரள மாநிலத்திலேயிருந்தும் அந்த இரயில் வண்டிகளிலே பயணம் செய்தவர்கள் பலர் இறந்திருக்கக்கூடிய தகவல் கிடைக்கப்பெற்றிருக்கிற காரணத்தால், நான் இந்த அவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சியை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று உங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதையே ஒரு தீர்மானமாக முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : கூட்டத்தை ஒத்தி வைப்பதற்கு அவை ஒருமனதாக இசைவு தருவதாகக் கருதுகிறேன். ஏற்கெனவே அலுவல் ஆய்வுக் குழுவின் முடிவுப்படி நாளை கேள்வி நேரம் இல்லை. அவை இத்துடன் ஒத்தி வைக்கப்பட்டு நாளை காலை 11 மணியளவில் கூடும். நாளை காலை 11 மணிக்கு தனி உறுப்பினர் அலுவல்களும், மாலை 4 மணிக்கு அரசின் சட்ட, முன்வடிவுகளும் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(முற்பகல் 10-35)

3. அவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

193. Notifications issued with G.O. Ms. No. 3310, Home (Tr.I), dated the 17th December 1980 in regard to reduction in the rate of tax, and levy of surcharge on the tax payable in respect of mini stage carriages which are being operated by Thiruvallur Pandian Roadways Corporation Limited, Madurai on certain routes in Periyakulam and Uthamapalayam taluks. [Laid on the table of the House under section 25(2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1974 (Tamil Nadu Act 13 of 1974).]

B. Reports, Notifications and other Papers.

* 25. First Report of the Committee on Public Undertakings (1980-81) on the Reports (Commercial) of the Comptroller and Auditor General of India for the years 1974-75 and 1975-76. (Tamil).

* Circulated to all M.L.Cs. on 10th February 1981.

LIST OF AGENTS FOR THE SALE OF
TAMIL NADU GOVERNMENT PUBLICATIONS.

IN MARAS CITY.

- 1 Account Test Institute, Egmore, Madras-8.
- 2 The City Book Company, Madras-4.
- 3 Higginbothams (Private) Limited, Madras-2.
- 4 P. Varadachary and Company, Madras-1.
- 5 C. Subbiah Chetty and Company, Madras-5.
- 6 The Universal Book House, Moore Market, Madras-3.
- 7 C. Sitharaman and Company, Madras-14.
- 8 Mohan Pathippagam and Book Depot, Madras-5.
- 9 C. Venkatesan Chetty and Company, No. 8-C, Pycrofts Road, Madras-5.
- 10 The South India Saiva Siddhantha Works Publishing Society (Trunelveli), Limited, Madras-1.
- 11 The Sangam Publishers, No. 11, Sunkurama Chetty Street, Madras-1.
- 12 New Century Book House (Private) Limited, Madras-2.
- 13 Kalaivani Book Centre, No. 1, Ponniamman Koil Street, Egmore, Madras-8.

IN MOFASSIL OF TAMIL NADU.

- 1 A. Venkatasubban & Company, Vellore (North Arcot) District.
- 2 Bharathamatha Book Depot, Thanjavur (Thanjavur District).
- 3 P. V. Nathan & Company, Kumbakonam (Thanjavur District).
- 4 Appar Book Stall, Thanjavur.
- 5 P. N. Swaminathan and Company, Bazaar Street, Pudukkottai.
- 6 Palaniappa Bros., Tiruchirappalli-2.
- 7 S. R. Subramania Pillai, Tirunelveli Junction.
- 8 B. Aruldoss, Villupuram (South Arcot District).
- 9 Vasantham Stores, Booksellers, 9/31, Cross Cut Road, Coimbatore-12.
- 10 Mercury Book Company, 20, Karuppa Gounder Street, Coimbatore-1.
- 11 S. M. Jagannathan Book House, 35, Nandhi Koil Street, Tiruchi-1.
- 12 Ganesh Stores, South Car Street, Sivakasi.
- 13 Mari Martin, Booksellers, Kottagiri (The Nilgiris).
- 14 A. K. Chandriah Chettiar & Sons, Salem-1.
- 15 Parameswari Book Shop, No. 46-D, Old Market Street, Salem.
- 16 Meenakshi Pathippagam, Pudukkottai.
- 17 K. V. Narayana Iyer & Sons, Dindigul, Madurai District.
- 18 Jayakumari Stores, Nagercoil (Kanyakumari District).
- 19 Baby Stores, Booksellers, Villupuram (South Arcot District).
- 20 Dinamani Stores, No. 3/1, Old Post Office Road, Coimbatore-18.
- 21 Kumaran Book Depot, Booksellers, Erode-1.
- 22 Vela Book Company, No. A, Annaji Rao Street, Erode-1.
- 23 Radhamani Stores, 6-A, Raja Street, Coimbatore-1.
- 24 Aiantha Book Centre, Salem-1.
- 25 Sri Vidya, 63, Tennure High Road, Tiruchirappalli-2.
- 26 Sri Ramavilas Book Shop, 90, Amman Sannathi, Madurai-1.

IN OTHER STATES.

- 1 Jain Book Agency, New Delhi-1.
- 2 International Book House, Trivandrum.
- 3 The Book Syndicate, Hyderabad-1.
- 4 Labour Law Publications, Hyderabad.
- 5 Puthaghaleyam, Pondicherry.
- 6 Prabu Book Service, Gurgaon, Haryana.
- 7 K. P. Bagchi & Company, 286, B. B. Ganguli Street, Calcutta-17.

PRINTED AND PUBLISHED BY THE DIRECTOR OF STATIONERY AND
PRINTING, TAMIL NADU ON THE AUTHORITY OF THE CHAIRMAN
OF THE LEGISLATIVE COUNCIL.

TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL 1981

ERRATA

'Contents' page—

- (i) In 'pages' column against item No. 2 (1), for '20—29' substitute '20—21'
- (ii) In 'pages' column against item 2 (2), for '21.101' substitute '21, 109'

Page (ii)—

In line 8 from the bottom, for 'Thiru P. SOUNDARARAJAN' substitute 'Thiru R. SOUNDARARAJAN'.

Page (v)—

In line 7 from the bottom, for 'சமூக லம்' substitute 'சமூக நலம்'.

Page (vii)—

In line 4 from the bottom, for 'பதிவாளர்' substitute 'பதிப்பாளர்'.

Page (x)—

In Col. (1) against Sl. No. 19, for 'டி. மாண்டி' substitute 'டி. மாண்டி'.

Page 5—

In line 5, for 'தாற்காலிகமாகப்' substitute 'தற்காலிகமாகப்'.

Page 6—

In line 11 from the bottom, for full-stop occurring after 'வைக்கப்பட்டது' substitute comma.

Pages 11 to 16—

In page-heading, for 'வினாக்கள்-விடைகள்' substitute 'வினாக்கள்-விடைகள்'.

Page 11—

(i) In line 1, for 'X-Rays' substitute 'X-Ray'.

(ii) In line 6 from the bottom, for 'மாண்பு நமிகு' substitute 'மாண்புமிகு'.

Page 12—

In line 2, for 'பொறுத்தி' substitute 'பொருத்தி'.

Page 21—

In name-heading, for '[மேலவைத் தலைவர்]' substitute '[மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்]'.

Page 22—

(i) In name-heading, for '[மேலவைத் தலைவர்]' substitute '[மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்]'

(ii) In line 14 from the bottom, for 'கே.ஏ.கே.', substitute 'கே.ஏ.'.

Page 23—

In subject-heading, for 'நிரூபிக்கப்பட்டிருந்தும்' substitute 'நிரூபிக்கப்பட்டிருந்தும்'.

Page 24—

In foot-note, insert 'II' between 'இணைப்பு' and 'ஆக'.

Page 27—

In line 2 from the bottom, for 'Harijans' substitute 'Harijan'.

Page 30—

In line 12 from the bottom, for 'achieves' substitute 'achieve'.

Page 32—

(i) In line 9, for 'approched' substitute 'approached'.

(ii) In line 11 from the bottom, for 'esstntial' substitute 'essential'.

Page 42—

(i) In line 14, for 'உறுபினர்தான்' substitute 'உறுப்பினர்தான்'.

(ii) In line 4 from the bottom, for 'as' substitute 'us'.

Page 43—

In line 5, for 'bond' substitute 'loud'.

Page 45—

(i) In line 15 from the bottom, for 'ருடைய' substitute 'ருடைய'.

(ii) In line 9 from the bottom, insert full-stop after 'yielding', for comma occurring after 'Hon' substitute full-stop and for 'connot' substitute 'cannot'.

Page 48—

In line 10 from the bottom, for 'straighway' substitute 'straightway'.

Page 54—

In line 16, for 'நன்றிக் கூறிக் கொள்கிறேன்' substitute 'நன்றி கூறிக் கொள்கிறேன்'.

Page 56—

Insert '[திரு. கி. இராமலிங்கம்]' as name-heading.

Page 59—

In line 1, for '1971' substitute '1979'.

Page 62—

(i) In line 4, for 'எழலாம்' substitute 'எல்லாம்'.

(ii) In line 4 from the bottom, for 'Finished' substitute 'Finished'.

Page 63—

In line 2 from the bottom, for full-stop occurring after 'உத்தரவுகள்', substitute comma.

Page 65—

(i) In line 16 from the bottom, for 'dtmocracy' substitute 'democracy' and for 'rf' substitute 'of'.

(ii) In line 8 from the bottom, for 'ஒவ்வொன்றாகத்' substitute 'ஒவ்வொன்றாகச்'.

Page 73—

In line 19 from the bottom, for 'read' substitute 'roads'.

Page 74—

(i) In line 14 from the bottom, for 'அவர்கள்' substitute 'அவர்களிடத்திலேயும்'.

(ii) In line 8 from the bottom, for 'எப்பேற்பட்ட' substitute 'எப்படிப்பட்ட'.

Page 76—

Between lines 8 and 9, insert '(மாண்புமிகு மேலவைத் துறைத் தலைவர் தலைமை)' at the centre.

Page 83—

In line 16 from the bottom, for 'கூடாது' substitute 'கூடாது'.

Page 89—

In line 5, for 'வைத்திருத்ததில்' substitute 'வைத்திருத்ததில்'.

Page 103—

In line 10 from the bottom, for 'அதற்கு நான்' substitute 'விளக்க தான்'.

Page 106—

In line 11 from the bottom, for 'கலைவர்' substitute 'தலைவர்'.

Page 108—

In the foot-note, for '21—122' substitute '121—122'.

Page 113—

Omit the last two lines in the foot-note.

Page 114—

In line 8, for 'auctioneer' substitute 'auctioner'.

Page 116—

(i) In Col. (2) against Demand number 4, for 'Gentral' substitute 'General'.

(ii) In line 4 from the bottom, under Col. (1), for '9' substitute '29'.

Page 118—

In line 12 from the bottom, for 'meneys' substitute 'moneys'.

Page 119—

In the sub-heading for Col. (3), for 'Lrgislative' substitute 'Legislative' and in the sub-heading for Col. (4), for 'Charged on on the' substitute 'Charged on the'.

Page 123—

In line 18 from the bottom, for 'tho' substitute 'the'.

Page 124—

In line 9 from the bottom, for 'ctuncil' substitute 'Council'.

C. K. RAMASWAMY,
Secretary.

TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL

ERRATA.

Contents Page (i)—

(i) In line 16, for 'கொடுத்துள்ள' substitute 'கொடுத்துள்ள'

(ii) In the last line, insert page no. '169-170'

Contents Page (ii)—

(i) In line 1, for '(தொடர்ச்சி)' substitute '(தொடர்ச்சி)'

(ii) In line 6, for 'இருபய' substitute 'இருப்ப'.

Page 142—

Omit the last line.

Page 144—

In line 2, for 'Q' in the beginning, substitute '@'

Page 146—

(i) For page No. '246' substitute '146'

(ii) In line 14, for '*318' substitute '@ *318 Q.'

Page 148—

For line 11, substitute '*359 Q. Thiru K. RAMAMOORTHY : Will the Hon. the'

Page 152—

In line 3, for 'ரூபாய்கள்' substitute 'ரூபாய்'

Page 154—

In line 10 from the bottom, for '1210-955' substitute '1210-1955'

Page 155—

In line 8, for 'சிரமப்படாமல்' substitute 'சிரமப்படாமல்'

Page 156—

In the date, for 'எபரல்' substitute 'ஏப்ரல்'

Page 159—

In line 19, for 'பொறுபெற்றுக்கொள்ளத்' substitute 'பொறுப்பெற்றுக்கொள்ளத்'

Page 167—

In line 5, for 'கூறியிருப்பதால்' substitute 'கூறியிருப்பதால்'

Page 169—

In line 14, for 'எண்' substitute 'எண்'

Page 171—

In line 3 from the bottom, for 'செ. அரங்கநாயகம்' substitute 'கா. காளிமுத்து'

Page 172—

(i) In line 11, for 'செ. அரங்கநாயகம்' substitute 'கா. காளிமுத்து'

(ii) In line 13, for 'சமரபிக்க' substitute 'சமர்ப்பிக்க'

Page 173—

In the last line, for 'பக்கங்களில்' substitute 'பக்கத்தில்'

Page 178—

In line 8-7 from the bottom for 'இருந்திருக்கிறதோ' substitute 'இருந்திருக்கிறதே'

Page 179—

In line 5 from the bottom, for 'வழிவகைகளைக்' substitute 'வழிவகைகளைக்'

Page 185—

(i) In line 7, for 'அமைப்புகள்' substitute 'அமைப்புக்கள்'

(ii) In line 9, for 'மின்சாரத்தை' substitute 'மின்சாரத்தைக்'

(iii) In line 10 from the bottom, for 'நடைபெறுவது' substitute 'நடைபெறுவது'

Page 187—

In line 11-12, for 'பிராத்தனை' substitute 'பிரார்த்தனை'

Page 191—

In line 2, for 'அரசியலே' substitute 'அரசியலிலே'

Page 194—

In line 3 from the bottom, for 'ஏற்ப்பத்தி' substitute 'ஏற்படுத்தி'

Page 196—

(i) In line 1, for 'அவா' substitute 'அவர்'

(ii) In line 8, for 'அந்த' substitute 'இந்த'

(iii) In line 13, for 'ரத்தினச்' substitute 'இரத்தினச்'

(iv) In line 14, for 'பராட்டுவது' substitute 'பாராட்டுவது'

Page 197—

(i) In line 2, for 'சொல்லுபவர்கள்' substitute 'செல்லுபவர்கள்'

(ii) In line 9 from the bottom, for 'சொல்வேன்' substitute 'செல்வேன்'

Page 198—

Transpose lines 20 and 21.

Page 203—

In line 20, for 'அந்தக்' substitute 'அந்தப்'

Page 206—

(i) In line 1, for 'அந்தஸ்தை' substitute 'அந்தஸ்தை'

(ii) In line 13, omit 'என்று'

(iii) In line 14, insert 'என்று' after 'பாராட்டிற்று'

Page 207—

For line 14, substitute the following—'பெறுவதிலேதான் எனக்கு இன்பம் என்பதையும் சொல்லி, திரும்பி வந்ததற்குப்'

Page 213—

In line 4, for 'சேர்வராயன்' substitute 'சேர்வராயன்'

Page 214—

In line 3-4, for 'வைக்கப்பட்டுள்ள' substitute 'வைக்கப்பட்டுள்ள'

Page 218—

(i) For Page No. 21, substitute '218'

(ii) In line 2, for '1,095' substitute '1,095 கோடி'

Page 220—

In line 18, for 'தொடர்' substitute 'தொடர்'

Page 226—

In lines 5 and 8, for 'மிட்டர்' substitute 'மீட்டர்'

Page 236—

(i) In line 2 for '(மாயட்டம்)' substitute '(மாவட்டம்)'

(ii) In line 5, for 'எத்திய' substitute 'மத்திய'

(iii) In line 4 from the bottom, for 'பஸ்..த்தாக்குத்' substitute 'பள்ளத்தாக்குத்'

Page 238—

Against Serial No. 8, in Column (1), for 'தாமிரபரணி' substitute 'தாமிரபரணி'

C. K. RAMASWAMY,
Secretary.

TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL.

ERRATA.

Contents page i—

In line 19, for '377' substitute '277'

Page 242—

In the foot-note, for 'இணைப்பு II' substitute 'இணைப்பு I'

Page 246—

For the page number '245' substitute '246'

Page 253—

(i) In line 13 from the bottom, for 'proposed' substitute 'proposal'

(ii) In line 10 from the bottom, for 'மானுயம்' substitute 'மானியம்'

Page 255—

(i) In line 4, for 'Minirter' substitute 'Minister'

(ii) In line 3 from the bottom, for 'ஆசிரியர்கள்' substitute 'ஆசிரியர்களுக்கு'

Page 257—

In line 12, for 'படித்து' substitute 'படித்த'

Page 258—

In line 3 from the bottom, for 'பிரச்சினை' substitute 'பிரச்சினை'

Page 260—

In line 15 from the bottom, for 'மேலாளர்' substitute 'மேலாளர்'

Page 268—

(i) In line 9 from the bottom, for 'காஞ்சிபுரத்திலிருந்து' substitute 'காஞ்சிபுரத்திலிருந்து'

(ii) In line 4 from the bottom, for 'புண்படுத்தல்' substitute 'புண்படுத்தல்'

D II-C 5—3

Page 271—

In line 2 from the bottom, for 'விளக்குங்கள்' substitute 'விளக்குங்கள்'

Page 276 —

In line 2 from the bottom, for 'வேண்டும்' substitute 'வேண்டும்'

Page 278—

(i) In line 10, for 'நிறைவேற்றப்பட்டன' substitute 'நிறைவேற்றப்பட்டது'

(ii) In line 9 from the bottom, for 'வேண்டும்' substitute 'வேண்டும்'

Page 279—

In line 1, for '1977' substitute '1979'

Page 280—

In line 11 from the bottom, for 'டெல்லியில் கூட' substitute 'டெல்லியில் கூடி'

Page 281—

(i) In line 11, for 'கல்வியமைச்சர்' substitute 'கல்வியமைச்சர்'

(ii) In line 16, for 'பலவாற்றாலும்' substitute 'பலவாற்றாலும்'

Page 285—

In line 13 from the bottom, for 'எஸ்.எஸ்.எல்.சி.' substitute 'எஸ். எஸ். எல். சி.'

Page 290—

In line 11 from the bottom, for 'இன்றியை' substitute 'இன்றியமை'

Page 291—

(i) In line 9, for 'புரொக்சர்' substitute 'புரொபசர்'

(ii) In line 3 from the bottom, for 'கூறாக்க' substitute 'கூறாக்கப்'

(iii) In the last line, for 'வேளாண்மை' substitute 'வேளாண்மை'

Page 292—

In line 6 from the bottom for 'தேத்' substitute 'லேத்'

Page 293—

Omit line 1,

Page 295—

(i) In line 7, for 'வைத்திருக்கிறார்கள்' substitute 'வைத்திருக்கிறார்கள்'

(ii) In line 10 from the bottom, for 'இன்றைக்கு' substitute 'இன்றைக்கு'

Page 296—

In line 3 from the bottom, for 'in report' substitute 'in the report'

Page 297—

In line 2, for 'என்னாலே' substitute 'பின்னாலே'

Page 300—

In line 2, omit 'அப்படி'

Page 302—

In line 13 from the bottom, for 'இணைந்திருந்தாலும்' substitute 'இணைந்திருந்தாலும்'

Page 304—

In line 5 from the bottom, for 'இஜந்த' substitute 'இந்த'

Page 305—

(i) In line 4 from the bottom, for 'படியிடங்களை' substitute 'படியிடங்களை'

(ii) In line 2 from the bottom, for 'நேல்நிலைப்' substitute 'மேல்நிலைப்'

Page 316—

In line 13, for '19' substitute '197'

Page 318—

In line 17, for 'பள்ளிகளாகித்' substitute 'பள்ளிகளாக்கித்'

Page 319—

In line 12, for 'சாரருக்குச்' substitute 'சாராருக்குச்'

Page 323—

In the last line, for 'என்' substitute 'ஏன்'

Page 328—

In line 9 from the bottom, for 'சுற்பிக்கப்பட்ட' substitute 'சுற்பிக்கப்பட்ட'

Page 329—

In line 14, for 'இலட்சம்' substitute 'இலட்சம்'

Page 333—

In line 14, for 'இரண்டாண்டுமா' substitute 'இரண்டாண்டு'

Page 334—

(i) In line 17, for 'ஈ.ஈ.ஜி.' substitute 'ஈ.ஈ.சி.' for 'ஈ.சி.ஜி.' substitute ஈ.சி. and for 'ஆருடியோமெட்ரிக்' substitute 'ஆர்டியோ மெட்ரிக்'

(ii) In line 2 from the bottom, for 'வலியுறுத்த' substitute 'வலியுறுத்த'

Page 335—

In line 2, for 'அமைப்பது குறிப்பது' substitute 'அமைப்பது குறித்து'

Page 337—

(i) In line 8, for 'அவறிக்கைகளை' substitute 'அவ்வறிக்கைகளை'

(ii) In line 13 from the bottom, for 'முடி' substitute 'முடிவு'

(iii) In line 12 from the bottom, for 'செய்யப்படாத' substitute 'செய்யப்படாத'

Page 339—

(i) Against serial number 5, in column (5), for '69' substitute '59'

(ii) Against serial numbers 6 and 7 in column 8, for '55,766.40' substitute '55,766.04'

Page 340—

In line 2, for '34' substitute '274'

Page 341—

(i) In line 7 for '34' substitute '274'

(ii) In line 12 from the bottom, for '35' substitute '275'

Page 342—

In the last line, for 'தற்பொழுது' substitute 'தற்பொழுது'

C. K. RAMASWAMY,
Secretary.

Tamil Nadu Legislative Council Debates, dated 27th April 1979—Volume
CLXII—No. 3.

TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL.

ERRATA.

Page 354—

In the foot-note, between '@' and 'ஆம்' insert '477'

Page 355—

(i) In line 12 from the bottom, for 'அவர்கள்' substitute 'ஆகியோர்'

(ii) In line 3 from the bottom, for 'சீர்குறைவு' substitute 'சீர்குலைவு'

Page 357—

In line 10, for 'உயர்வு' substitute 'உயர்வு' and for 'விளக்கம்' substitute 'விளக்கம்'.

Page 377—

At the end of the page, insert "மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: மிக விரைவில் முடிக்க வேண்டுமென்று... (சிரிப்பு)."

Page 381—

In line 10, for 'மின்னாலே' substitute 'முன்னாலே'

Page 405—

In line 3, for 'தெரிவித்துக்கொள்ள' substitute 'தெரிவித்துக் கொள்ள'

Page 412—

(i) In line 2, for 'ஜெனரேஷனுக்காக' substitute 'ஜெனரேஷனுக்காக'

(ii) In line 8, for 'ஆண்களில்' substitute 'ஆண்களில்'

Page 415—

In line 14, for 'பயன்படுத்துகொண்டு' substitute 'பயன்படுத்திக் கொண்டு'

Page 416—

In line 13 from the bottom, before 'என்று' insert 'it is long overdue'

Page 463—

In line 6, for 'அழைத்துக்' substitute 'அழைத்துக்கொண்டு'

D II-C 5—4

Page 465—

- (i) Omit the name heading.
- (ii) In line 11, for 'certain itthis which are' substitute 'are certain items which are'.
- (iii) In line 22, for 'btcause' substitute 'because'.
- (iv) In line 8, from the bottom, for 'sime' substitute 'some'.
- (v) In line 7, from the bottom, for 'txperience' substitute 'experience'.

Page 466—

In line 7, from the bottom, for 'போதது' substitute 'போவது'.

Page 467—

In line 12, from the bottom, for 'pertainted' substitute 'pertained'.

Page 472—

In line 10, from the bottom, for 'Leadtr' substitute 'Leader'.

Page 480—

In line 13, from the bottom, for 'இணைப்பு' substitute 'இணைப்பு VII'.

Page 481—

In line 17, for 'after' substitute 'alter'.

Page 482—

In line 13, from the bottom, for 'of' substitute 'or'.

Page 484—

In line 5, from the bottom, for 'prncipal' substitute 'principal'.

Page 485—

In line 6, from the bottom, for 'proceedins' substitute 'proceedings'.

Page 487

- (i) In line 14, from the bottom, for 'March' substitute '1st March'.
- (ii) In line 9, from the bottom, for 'Maurai' substitute 'Madurai'.

Page 490—

- (i) In line 15, from the bottom, for 'disolved' substitute 'dissolved'.
- (ii) In line 14, from the bottom, for 'divoce' substitute 'divorce'.
- (iii) In line 8, from the bottom, for 'right' substitute 'right of'.
- (iv) In the last line, for 'purpose' substitute 'purposes'.

Page 491—

In line 2, from the bottom, at the end, insert 'be'.

Page 498—

In the last line, for 'dtbt' substitute 'debt'.

C. K. RAMASWAMY,
Secretary.

TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL

ERRATA.

Page (i)—

In line 14 from the bottom, for 'அனமச்சர்' substitute 'அமைச்சர்'

Page (ii)—

(i) In line 1, for 'அரகின்' substitute 'அரசின்'.

(ii) In line 9 from the bottom, omit 'தமிழ்நாடு'.

Page 507—

(i) In line 7, for 'சரிபார்க்கப்பட்டது' substitute 'சரிபார்க்கப் பட்டது'

(ii) In line 10, omit '(மாண்புமிகு மேலவை த்துணை த்தலைவர்)'.

Page 508—

In line 2, for 'ட்டமுன்வடிவு' substitute 'சட்ட முன் வடிவு எண்'

Page 510—

In line 2 from the bottom, for 'செல்லத்துறை' substitute 'செல்லத் துறை'

Page 517—

In the footnote, insert 'I' after 'இணைப்பு'.

Page 519—

In line 11, for 'வியாபா களுக்கு' substitute 'வியாபாரிகளுக்கு'.

Page 520—

(i) Transpose lines 7 and 8 from the bottom.

(ii) In the second foot-note, for " III " substitute " IV ".

(iii) In the third foot-note, for ' III ' substitute ' V '.

Page 522—

(i) In line 4 in the page heading, for ' 23 ' substitute ' 28 '.

(ii) In line 13, for 'நிர்பந்தமும்' substitute 'நிர்பந்தமும்'.

Page 523—

In line 14 from the bottom, for 'நிர்பந்தத்' substitute 'நிர்ப்பந்தத்'.

Page 525—

- (i) In line 13, for 'பெறுப்பேற்ற' substitute 'பொறுப்பேற்ற'.
- (ii) In line 14 from the bottom, for 'நடத்தலாமென்று' substitute 'நடத்தலாமென்று'.

Page 532—

In line 2, for 'துளைத்' substitute 'துணைத்'

Page 534—

- (i) In line 6 from the bottom, for 'காம்பிரிகென்சிங்' substitute 'காம்பிரிகென்சிங்'.
- (ii) In line 4 from the bottom, for 'போய்' substitute 'போய்'.
- (iii) In line 2 from the bottom, for 'நீட்டுக்கப்படும்த' substitute 'நீட்டிக்கப்படும்த'.

Page 535—

- (i) In line 1, for 'காம்பிரிகென்சிங்' substitute 'காம்பிரிகென்சிங்'.
- (ii) In line 3, for 'கான்ஸ்டிடியூனல்' substitute 'கான்ஸ்டிடியூனல்'.

Page 539—

In line 11 from the bottom, for 'மேஸ்டு நீடி' substitute 'மோஸ்டு நீடி'.

Page 545 —

In line 3, for 'மேற்கொண்ட' substitute 'மேற்கொண்டு'.

Page 552 —

In line 13, omit 'the' occurring for the second time,

Page 554 —

In line 15 from the bottom, for 'கன்ஷியன்ஸ்' substitute 'கான்ஷியன்ஸ்'.

Page 555—

In line 11 from the bottom, for 'கனித்திருக்கிறது' substitute 'கனித்திருக்கிறது'.

Page 562—

- (i) In line 13, for 'கிளான்' substitute 'கிளாஸ்'.
- (ii) In line 6 from the bottom, for 'துறைக்குத்' substitute 'துறைக்குச்'.

Page 563—

In line 11 from the bottom, for 'நகர்ங்களில்' substitute 'நகரங்களில்'.

Page 564—

In line 14 from the bottom, for 'என்ற' substitute 'என்று'.

Page 565—

- (i) In line 8, for 'தலவர்' substitute 'தலைவர்'.
- (ii) In the last line, for 'எல்லா' substitute 'எல்லாம்'.

Page 567—

- (i) In line 6, for 'காரணங்களின்றி' substitute 'காரணங்களின்றி'.
- (ii) In line 8, for 'வேண்டுன்' substitute 'வேண்டும்'.

Page 568—

In line 4 from the bottom, omit 'அடங்கிய'.

Page 573—

In line 14 from the bottom, for 'தாயாரக' substitute 'தயாராக'.

Page 576—

In line 12 from the bottom, for 'தலைவர்வகை' substitute 'தலைவரவர்களே'.

Page 586—

- (i) In line 11, for 'மீண்டும்த' substitute 'மீண்டும்'.
- (ii) In line 15, for 'களுக்குக்' substitute 'கணக்குக்'.

Page 590—

In line 5 from the bottom, for 'பொறுத்த' substitute 'பொறுத்த'.

Page 596—

In line 8, for 'கோளாரே' substitute 'கோளாறே'.

Page 597—

In the name heading, for 'திரு. கே. கிருஷ்ணசாமி' substitute 'திரு. க. இராமமூர்த்தி'.

Pages 601-604, 606, 609, 610 —

In the name heading, for 'திரு ம.சங்கரவிங்கம்' substitute 'திரு. ம.சங்கரவிங்கம்'.

Page 603—

In line 2 from the bottom, for 'பூச்சித்தாக்கு லோ' substitute 'பூச்சித்தாக்குதலோ'.

Page 604—

In line 16 from the bottom, for 'ஸ்டாண்டர்' substitute 'ஸ்டாண்டர் டர்ட்'.

Page 605—

In line 2 from the bottom, or 'எதிர்ப்பதத்தைத்தான்' substitute 'எதிர்ப்பதத்தைத்தான்'.

Page 606—

In line 14 from the bottom, for '10 அல்லது 15' substitute '10 அல்லது 15 நாள்'.

Page 607—

In line 15 for 'எதெதெற்கு' substitute 'எதெதற்கு'.

Page 610—

In line 4 from the bottom, for 'சாட்சிகளை' substitute 'சாட்சிகளை' and for 'அமைத்துவிட்டு' substitute 'அமைத்துவிட்டு'.

Page 613—

- (i) In line 13 from the bottom, for 'நான்' substitute 'தான்'.
- (ii) In line 10 from the bottom, for 'aftr' substitute 'after'.

Page 615—

In the name heading, for 'டாக்டர் இரா. சனார் த்தனம்' substitute 'திரு. எஸ்.டி. சோமசுந்தரம்'.

Page 616—

In the beginning of line 8, insert 'மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்'.

Page 619—

In line 15, for 'கமிட்டிலே' substitute 'கணக்கிலே'.

Page 620—

In line 8 from the bottom, for '1979-ஆம்' substitute, '1979 ஆம் ஆண்டு'.

Page 623—

- (i) In line 14, for 'சட்டமன்றப்' substitute 'சட்டமன்றப்'.
- (ii) In line 8 from the bottom, for 'சட்டமன்றப்' substitute 'சட்டமன்றப்'.

Page 624—

- (i) In line 10, omit 'தமிழ்நாடு'.
- (ii) In line 13, at the beginning, insert 'மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்'.
- (iii) In line 9 from the bottom, omit "தமிழ்நாடு"

Page 627—

In line 3 from the bottom, for 'போட்டதாகக்' substitute 'போட்டதாகக்'.

Page 630—

In line 11 from the bottom, for 'துறைச்' substitute 'துறை'.

Page 631—

In line 14 from the bottom, for "Hhigher" substitute "Higher"

Page 632—

- (i) In line 2 from the bottom, for 'Collegiat' substitute 'Collegiate'.
- (ii) In line 1 from the bottom, for 'ஒண்டு' substitute 'கொண்டு'.

Page 633—

In line 10 from the bottom, for 'மிகக்' substitute 'மிகவும்'.

page 639—

In line 9, for 'ழிட்டல்களில்' substitute 'ஒட்டல்களில்' and for 'அப்சாரப்' substitute 'அப்சாரப்'.

Page 640—

- (i) In line 1, for 'சொன்னப்' substitute 'சென்னைப்'.
- (ii) In line 2, for 'பழமையான' substitute 'பழமையான'.
- (iii) In line 2 from the bottom, for 'நுட்பக்' substitute 'நுட்பப்'.

Page 642—

- (i) In line 11 from the bottom, omit 'தமிழ்நாடு'.
- (ii) In line 6 from the bottom, omit 'தமிழ்நாடு'.
- (iii) In the footnote, for '186-190' substitute '707-711'.

Page 643 —

In the page heading, omit 'தமிழ்நாடு'

Page 644—

- (i) In the page heading, omit 'தமிழ்நாடு'
- (ii) In line 7, omit 'தமிழ்நாடு'
- (iii) In line 10 from the bottom, omit 'தமிழ்நாடு'
- (iv) In line 5 from the bottom, omit 'தமிழ்நாடு'

Page 645—

- (i) In line 4, for, “இத்துடன்” substitute “இத்துடன்”
- (ii) In the foot-note, for ‘191’ substitute “712”

Page 647—

In line 7 from the bottom, for ‘என்றதால்’ substitute ‘என்றால்’

Page 653—

- (i) In line 14, for “கேட்டுக் கொள்கிறேன்”, substitute “கேட்டுக் கொள்கிறேன்”
- (ii) In line 10 from the bottom, for ‘வரவேற்கத்தக்க’ substitute ‘வரவேற்கத்தக்க’

Page 654—

- (i) In line 3, for “citizen of” substitute “citizen of India.”
- (ii) In line 4, for ‘ஒவ்வர்’ substitute ‘ஒருவர்’
- (iii) In line 5, for ‘சார்ஜிஷ்’ substitute ‘சார்ஜிஷ்ட்’
- (iv) In line 6, for ‘சேர்த்திருக்கிறார்கள்’ substitute ‘சேர்த்திருக்கிறார்கள்’

Page 655—

In line 8 from the bottom, for ‘prograssive’ substitute “progressive” and for “he” substitute “the”

Page 656—

In line 16 from the bottom, for ‘shakle’ substitute “shackle”

Page 657—

- (i) In line 8, for “corresponding by” substitute “correspondingly”
- (ii) In line 14, for “deteriment” substitute “detriment”
- (iii) In line 15 from the bottom, for “occassions” substitute “occasions”
- (iv) In line 2 from the bottom, for “if” substitute “of” and for “hightt” substitute “might”

Page 658—

- (i) In line 5, for “Treasure” substitute “Treasurer”
- (ii) In line 16 from the bottom, for “or” substitute “of”

Page 661—

In line 7, for “proposel” substitute “proposed”

Pages 664 to 673 —

In the page heading, for “சட்ட” substitute “சட்ட”

Page 665—

In line 11 from the bottom, for ‘இனார்த்தனம்’ substitute ‘சனார்த்தனம்’

Page 673—

In the foot-note for ‘206’ substitute ‘726’

Page 675—

In line 11 from the bottom, for “திரு டி. வி. டி. டி. ‘மாண்டி’” substitute “திரு டி. வி. டி. மாண்டி”

Page 681—

In line 8, for “Precidency” substitute “Presidency”

Page 682—

In line 9 from the bottom for “இலட்ச்சம்” substitute “இலட்சம்”

Page 683—

In line 10, for “20 சதவிகிதம் 40 சதவிகிதம்” substitute “20 சதவிகிதம் 40 சதவிகிதம்”

Page 691—

In line 8 from the bottom, for “agreegate” substitute “aggregate”

Page 697—

- (i) In line 1, for “hundre” substitute “hundred”
- (ii) In line 2, at the end of the line insert “per”

Page 698—

In line 5 from the bottom, for “this” substitute “this is”

Page 699—

In line 3 from the bottom, for “occur” substitute “occurs”

Page 703—

In line 9, for “accoradnce” substitute “accordance”

Page 707—

In line 1, after “இணைப்பு,” insert ‘X’

Page 712—

In line 2, for ‘654’ substitute ‘645’

In line 3, for ‘that’ substitute “than”

Page after 723 —

Number the page as 724.

Page 724—

In line 20, for “thann” substitute “than”

Page 726—

In line 2, for ‘153’ substitute ‘673’ ..

C. K. RAMASWAMY,
Secretary.

TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL

ERRATA

Page vii—

In line 3, for ‘ருதி’ substitute ‘திரு’

Page 6—

In line 5, from the bottom, for ‘Bank’ substitute ‘Banks’

Page 9—

In line 14, for ‘வேண்)ம் என்று’ substitute ‘வேண்டும் என்ற’

Page 15—

In lines 17-18, for ‘consumet’ substitute ‘consumer’

Page 16—

In line 1, for ‘சங்கங்தினுடைய’ substitute ‘சங்கத்தினுடைய’

Page 25—

In line 9, for ‘case’ substitute ‘cases’

Page 35—

In the foot-note, for ‘131’ substitute ‘130’ and for ‘இணைப்பு’ substitute ‘இணைப்பு I’

Page 47—

In line 12 from the bottom, for ‘ஸ்டேகரிங்’ substitute ‘ஸ்டேகரிங்’

Page 48—

In line 6 from the bottom, for ‘நோக்கப்படுவதால்தான்’ substitute ‘நோக்கப்படுவதால்தான்’

Page 54—

In the foot-note, for ‘இணைப்பு’ substitute ‘இணைப்பு III’

Page 57—

In line 24, for ‘6.00’ substitute ‘63.00’

Page 58—

- (i) In line 12, for 'வட்டாட்சியின்' substitute 'வட்டாட்சியரின்'
- (ii) In line 13, for 'பதிவெழுந்தர்கள்' substitute 'பதிவெழுத்தர்கள்'
- (iii) In line 4 from the bottom, for 'தொகையை' substitute 'தொகை'

Page 61—

- (i) In line 13, at the end, insert 'Minister'
- (ii) In line 15, for 'Tindivanam' substitute 'Tidivanam'
- (iii) In line 4 from the bottom, for 'பிராமரிப்புத்' substitute 'பராமரிப்புத்'

Page 62—

In the foot-note, after 'இணைப்பு' insert 'VI'

Page 69—

In line 6, for 'விரகதி' substitute 'விரக்தி'

Page 70—

In line 12, for 'விதியின்' substitute 'விதியில்'

Page 72—

- (i) In heading in line 4, for 'செய்திருப்பதும்' substitute 'செய்திருப்பது'
- (ii) In heading in line 5, for 'குறித்தும்' substitute 'குறித்து'
- (iii) Omit the name heading
- (iv) In lines 13 and 11 from the bottom, for 'நீதித்துறை' substitute 'நிதித் துறை'

Page 73—

- (i) In heading line 4, for 'செய்திருப்பதும்' substitute 'செய்திருப்பது'
- (ii) In heading line 5, for 'குறித்தும்' substitute 'குறித்து'

Page 76—

In line 8, for 'அவர்கள், உ)ப்பினரவர்கள் மிக விரைவாக (முடிக்குமாறு' substitute 'அவர்கள், உறுப்பினரவர்கள் மிக விரைவாக முடிக்குமாறு'

Page 84—

In line 3 from the bottom, after 'like' insert 'this.'

Page 85—

In line 14 from the bottom, for 'agenci' substitute 'agency'

Page 89—

- (i) In line 3, for 'அவர்களும்' substitute 'அவர்களுக்கும்'
- (ii) In line 7 from the bottom, for 'திரும்ப' substitute 'திரும்ப'

Page 114—

In line 3, for 'அப்ளிக்கவிள்' substitute 'அப்ளிக்கபிள்' and for 'சந்தோகம்' substitute 'சந்தேகம்'

Page 123—

In line 8, for 'இப்படியப்படி' substitute 'இப்படியிப்படி'

Page 124—

In line 3 from the bottom, omit 'ஆய்விற்ரு'

Page 125—

In line 6, for 'முன்வடி' substitute 'முன்வடிவு'

Page 130—

Omit the page heading

Page 136—

In line 13 from the bottom, for 'சோல்' substitute 'சோள'

Page 137—

In line 19, for 'பொறியல்' substitute 'பொரியல்'

Page 138—

In line 12 from the bottom, for 'பெரும்' substitute 'பெறும்'

page 157—

In line 14 from the bottom, for '11,67,00' substitute '11,67,000'

page 158—

- (i) In line 3, for 'ley' substitute 'by'
- (ii) In line 5, for '20,96,93,00' substitute '20,96,93,000'

C. K. RAMASWAMY,
Secretary to Government.

Tamil Nadu Legislative Council Debates, dated 6th November 1979—Vol. CLXIV—No. 1.

TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL

ERRATA

Page 164—

In line 12 from the bottom, for 'சூபகுழி' substitute 'நீதிபதி'

Page 173—

In line 13, for 'பேருராட்சி மன்ற' substitute 'பேருராட்சி மன்ற'

Page 174—

(i) In line 12 from the bottom, for 'இணக்கு' substitute 'இணக்க'

(ii) In line 5 from the bottom, for 'என்பை' substitute 'என்பதை'

Page 178—

In the footnote, for '260-281' substitute '260-283'

Page 182—

In line 11, for '300-ஆம்' substitute '300-ம்'

Page 183—

(i) In line 9 from the bottom, for 'வேதாந்தமும்' substitute 'வேதாந்தமும்'

(ii) In line 5, from the bottom, for 'கீழும்' substitute 'கீழும்'

(iii) In the last line, for 'தொழிற்சாலை' substitute 'தொழிற்சாலைகள்'

Page 188—

In line 5 from the bottom, for 'எதும்' substitute 'ஏதும்'

Page 191—

In line 9, for 'திரும்புவதை' substitute 'திரும்புவதை'

Page 194—

In line 10 from the bottom, for 'பனிரெண்டு' substitute 'பன்னிரெண்டு'

Page 196—

(i) In lines 9-10, for 'பேருந்துகளை' substitute 'பேருந்துகளை'

Page 201—

(i) For page N . 210, substitute '201'

(ii) In line 10, for 'பேருக்குறிச்சிக்குச்' substitute 'பேருக்குறிச்சி'

Page 202—

In line 7 from the bottom, for '(திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன் சார்பில்)' substitute 'திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்'

Page 206—

In line 3 from the bottom, for 'பிரித்தெடுக்கப்படுகிறதா' substitute 'பிரித்தெடுக்கப்படுகிறதா'

Page 214—

In the Foot-note, for 'ஆ@283-284-ம்' substitute '@284-292-ஆம்'

Page 219—

In the heading, for 'ஒத்திவைப்புத்', substitute 'ஒத்திவைப்புத்'

Page 225—

In the name heading, for 'செகசன்', substitute 'செகதீசன்'

Page 226—

In line 13, for 'எழு' substitute 'ஏழு'

Page 227—

In line 5, for 'செமஸ்டர்' substitute 'செமஸ்டர்'

Page 228—

In line 18 from the bottom, for 'ஒன்றை' substitute 'ஒன்றரை'

Page 258—

In line 13, for 'Uuly' substitute 'July'

Page 259—

(i) In line 1, for 'Governmen' substitute 'Government'

(ii) In line 9, for 'Govendan' substitute 'Govindan'

Page 269—

In line 11 from the bottom, for 'கதவடைப்பு' substitute 'கதவடைப்பு'

Page 282—

In line 1 for 'தொடர்ச்சி' substitute 'தொடர்ச்சி'

Page 295—

In line 9 from the bottom, for 'இருந்தது' substitute 'இருந்தன'

C. K. RAMASWAMY,
Secretary.

Tamil Nadu Legislative Council Debates, dated 7th November 1979-
Vol. CLXIV—No. 2.

TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL

ERRATA

Contents page (i)—

(i) In line 8, for 'சோய்', substitute 'சோய்'

(ii) In line 2, from the bottom, for 'விநாதம்' substitute 'விநாதம்'

Page 305—

Omit line 13

Page 321—

In line 10 from the bottom, for 'Vazuvur' substitute 'Vazhuvur'

Page 325—

In line 8 from the bottom, for 'anather' substitute 'another'

Page 327—

(i) In line 4, from the bottom, for 'amendable' substitute 'amenable'

(ii) In line 2, from the bottom, for 'anl' substitute 'and'

Page 328—

In line 15, for 'Refirms' substitute 'Reforms'

Page 334—

(i) In line 5, for 'care' substitute 'cases'

(ii) In line 15, for 'wwhich' substitute 'which'

(iii) In line 19, for 'by' substitute 'my'

(iv) In line 3 from the bottom, for 'wwho' substitute 'who'

Page 361—

In line 7, from the bottom, for 'திரு ஆ' substitute 'திரு.ஆ.'

Page 368—

In line 10 from the bottom, for 'ஒத்துழைக்க' substitute 'ஒத்துழைக்க'

Page 373—

In line 10 from the bottom, for "அவர்கள்" substitute "ஆகியோர்"

Page 384—

In line 15, for "எடுத்து." substitute "எடுத்து,"

Page 385—

In line 14, from the bottom, for "கூட்டுகின்ற" substitute "கட்டுகின்ற"

Page 386—

In line 8, for "ரூபாயும்." substitute "ரூபாயும்,"

Page 388—

In heading, in line 1, for "பந்தயம்", substitute "பந்தயம்"

Page 389—

In line 12 from the bottom, for "கலாம்", substitute "கேட்கலாம்".

Page 397—

In line 2, at the beginning, for "o", substitute "to".

Page 398—

In line 16, for "பேரவை" substitute "பேரவை".

Page 400—

(i) In line 8 from the bottom, for "5,841.50" substitute "19,689.40" and for "11,909.74" substitute "16,717.07".

(ii) In line 7 from the bottom for "19,689.40", substitute "5,841.50" and for "16,717.07" substitute "11,909.74".

Page 402—

In line 4 from the bottom, for "opportunities", substitute "opportunities".

Page 409—

In line 1, for "purpses" substitute "purposes".

C. K. RAMASWAMY,
Secretary.

Tamil Nadu Legislative Council Debates, dated 8th November
1979—Volume CLXIV—No. 3.

TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL.

ERRATA.

"Contents" page—

Against item 2 (2), for "முறையீடுகள்" substitute "முறைகேடுகள்".

Page 412—

In line 9, from the bottom, for "இலாக்காத்" substitute "இலாக்காத் தேர்வு"

Page 420—

In line 5, for "Consulative", substitute "Consultative"

Page 422—

In line 7, for "Second", substitute "Section"

Page 428—

In line 15, from the bottom, for "குலார்" substitute "குலார்"

Page 432—

In line 12, for "whom" substitute "who"

Page 433—

(i) In line 8, for "தலமை" substitute "தலைமை"

(ii) In line 17, for "concened" substitute "concerned"

Page 438—

In line 9, for "சிறுநீராக" substitute "சிறுநீரக"

Page 444—

In line 10, omit "ஏற்பாடு"

Page 447—

In line 17, for "subsistance" substitute "subsistence"

Pages 448 and 449—

In the page heading for "முறையீடுகள்" substitute "முறைகேடுகள்"

C 68—4

Page 463—

In line 6, from the bottom, for "phenomanon" substitute "phenomenon"

Page 464—

In line 5, for "frinds", substitute "friends"

Page 468—

In line 14, for "impresssion", substitute "impression"

Page 474—

In line 13, for "obsenity" substitute "obscenity"

Page 476—

In line 14 from the bottom, for "அதிகாரிகளைக் கட்டிக் கொண்டு", substitute "அதிகாரிகளைச் சரிக்கட்டிக்கொண்டு"

page 491—

In the last line, for "வகைகளும்", substitute "வகையிலும்"

Page 494—

In line 13, for "ஒன்றை", substitute "ஒன்றை"

C. K. RAMASWAMY,
Secretary.

TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL.

ERRATA.

'Contents, Page (i)—

- (i) In line 9, for 'இடத்தில்', substitute 'இடத்தில்'
- (ii) In line 10, for 'ஆசிரியர்கள்', substitute 'ஆசிரியர்கள்'
- (iii) In line 18, for 'சீர்திருத்தங்கள்' substitute 'சீர்திருத்தங்கள்'

'Contents' Page (ii)—

In line 12, for '1179' substitute '1979'.

Page 506—

In line 8 from the bottom, for 'குதீர்', substitute 'குடிதீர்'

Page 507—

In line 2, for 'கக்க' substitute 'தக்க'

Page 513—

- (i) In line 2, for 'போடப்படுவார்கள்' substitute 'போடப்படுபவர்கள்'
- (ii) In line 8, for 'THANGAPANNDIAN', substitute 'THANGAPANDIAN'

Page 514—

In the foot-note, for 'இணைப்பு ஆக' substitute 'இணைப்பு I ஆக'

Page 519—

In line 9 from the bottom, for 'சட்டக' substitute 'சட்டக்'

Page 522—

In line 2, for 'Samester' substitute 'Semester'

Page 524—

In line 4, for 'LAKSHIMIKANDHAN', substitute 'LAKSHMIKANDHAN'

Page 527—

In line 14 from the bottom, for 'அறிஞர்கள்', substitute 'அறிஞர்கள்'

D II C 68—5

Page 534—

- (i) In the first line for 'எப்ளாய்மெண்ட்' substitute 'எம்ப்ளாய்மெண்ட்'
- (ii) In line 3, for 'விரும்புவது' substitute 'விரும்புகிறது'

Page 535—

In line 12 for 'கட்ட' substitute 'சட்ட'

Page 548—

In line 5, for 'பிரித்தனிகக' substitute 'பிரித்தனிக்க'

Page 554—

- (i) In line 6, for 'ஸ்டாண்டர்ட்' substitute 'ஸ்டாண்டர்ட்'
- (ii) In line 8, from the bottom, for 'வைத்துக்கொள்ளலாம்' substitute 'வைத்துக்கொள்ளலாம்'

Page 558—

In the last line for 'தாமானம்' substitute 'தீர்மானம்'

Page 559—

- (i) In line 8, for 'எண்/1979' substitute 'எண் 49/1979'
- (ii) In the foot-note, for 'இணைப்பு ஆக' substitute 'இணைப்பு III ஆக'

Page 562—

- (i) In line 4, for 'கூடாடுதெறுதான்' substitute 'கூடாடுதெறுதான்'
- (ii) Transpose lines, '1 to 4 and 5 to 17'

Page 570—

In line 15, for 'தழைந்து' substitute 'தாழ்ந்து'

Page 571—

In line 16 from the bottom, for 'கிடையாது of vigilance and Anti-Corruption' substitute 'of vigilance and Anti-Corruption கிடையாது'

Page 579—

In line 11 from the bottom, for 'தீர்மானத்தின்' substitute 'தீர்மானத்தின்'

Page 589—

In line 5, for 'முடப் படுகின்றன' substitute 'முடப்படுகின்றன'

Page 593—

In line 14, from the bottom, for 'காரணத்தில்தான்' substitute 'காரணத்தால்தான்'

Page 596—

In line 13, for 'அமைச்சர்' substitute 'அமைச்சர்'

Page 597—

In line 7 from the bottom, for '2' substitute '23'

Page 603—

- (i) In line 7 for 'முன்வடிவை' substitute 'முன்வடிவையும்'
- (ii) In line 18, for 'மட்டும்' substitute 'மட்டும்'

Page 604—

- (i) In line 13 from the bottom, for 'துவக்கவில்லை' substitute 'துவக்கவில்லை'
- (ii) In line 12 from the bottom, for 'துவக்கு' substitute 'துவக்கு'

Page 606—

In line 7, for 'மவுண்ட' substitute 'மவுண்ட'

Page 607—

In line 4 for 'வந்தால்' substitute 'வந்தால்'

Page 608—

In line 9, for 'மதுவிலக்கக்' substitute 'மதுவிலக்குக்'

Page 609—

In line 2, for 'அங்கத்தினர்' substitute 'அங்கத்தினர்'

Page 612—

In line 8, for 'வந்தது' substitute 'வந்தது'

Page 613—

In line 2 from the bottom, for 'மனிதனுக்குக்' substitute 'மனிதனுக்குக்'

Page 614—

In line 3, for 'வாகத்திற்காக' substitute 'வாதத்திற்காக'

Page 616—

In line 4, for 'இருந்தால்', substitute 'இருந்தால்'

Page 621—

In line 15, for 'respectively', substitute 'respectively'

Page 625—

In line 17, for 'நம்முடைய', substitute 'தம்முடைய'

Page 626—

In the foot-note, for 'இணைப்பு' substitute 'இணைப்பு V'

Page 628—

In the name heading, for 'புதுமைப்பித்தன்' substitute 'புலமைப்பித்தன்'

Page 629—

In line 5 from the bottom, for 'டாக்டிஸ்களிலே' substitute 'டாக்டிஸுகளிலே'

Page 636—

In line 10 from the bottom, for '751', substitute '1,751'

Page 642—

In line 7 for 'truste ship' substitute 'trusteeship'

Page 643—

In line 18 from the bottom, for 'francies', substitute 'fancies'

Page 644—

In line 15 from the bottom, for 'strees' substitute 'stress'

Page 649—

(i) In line 12 from the bottom, for 'n the' substitute 'in the'

(ii) In line 6 from the bottom, for 'ஒப்புக்கொள்வார்கள்' substitute 'ஒப்புக்கொள்வார்கள்'

Page 669—

In line 14, for 'சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1979-ஆம்', substitute 'சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 61/1979'

Page 671—

In line 18 from the bottom, for 'Reason' substitute 'Reasons'

Page 672—

In line 7, for 'Gaesar's', substitute 'Caesar's'

Page 675—

In line 16, for 'என்பது' substitute 'என்பதை'

Page 679—

In line 12 from the bottom, for 'கொள்வார்கள்' substitute 'கொள்வார்கள்'

Page 687—

(i) In line 8, for 'யட்ட', substitute 'மிட்ட'

(ii) In line 16, for 'கண்காணிப்பார்கள்', substitute 'கண்காணிப்பாளர்கள்'

Page 690—

In line 5, for 'Tenans', substitute 'tenants'

C. K. RAMASWAMY
Secretary.

Tamil Nadu Legislative Council Debates, dated 12th November 1979—Volume CLXIV—No. 5.

TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL

ERRATA

Contents Page (i)

Against item 3(1) for 'காலதாகமதங்களைப்' substitute 'காலதாமதங்களைப்'

Contents Page (ii)—

Against item 4(6), for 'சங்கநாள்' substitute 'சங்கங்கள்'.

Page 703—

In line 7, for 'சரிபாக்கப்பட்டது' substitute 'சரிபார்க்கப்பட்டது'

Page 712—

In the foot-note, for 'இணைப்பு ஆக' substitute 'இணைப்பு II-ஆக'

Page 717—

In the name heading, omit the brackets

Page 721—

In line 12, for 'பத்திரிகையின்' substitute 'பத்திரிகையின்'

Page 723—

In line 5, for 'நாரா பண்' substitute 'நாராயண்'

Page 726—

In line 2 from the bottom, for 'began' substitute 'begun'

Page 728—

(i) In line 2, for 'too' substitute 'to' and for 'any' substitute 'my'.

(ii) In line 9 from the bottom, for 'oncerned by' substitute 'concerned my'

Page 730—

In line 6, for 'லெட்சுமிகாந்தன்' substitute 'லெட்சுமிகாந்தன்'

Page 732—

In the foot-note, for '939-935-ஆம் பக்கங்களில்' substitute '931-935 ஆம் பக்கங்களில்'

D II C 68—6

Page 733—

In line 8 from the bottom, for 'அரகின்' substitute 'அரசு'

Page 734—

(i) In line 14, from the bottom, for 'exfloitation', substitute 'exploitation'

(ii) In line 6 from the bottom, for 'என்மற்', substitute 'என்பதற்கு'

Page 735—

In line 5, for 'imyrove', substitute 'improve'

Page 737—

In line 8 from the bottom, for 'கொல்லங்கோடு', substitute 'கொல்லங்கோடு'

Page 738—

(i) In line 9, add 'என்று', before 'சொல்லப்பட்டிருக்கிறது'.

(ii) In line 8 from the bottom, omit 'எடுத்தி'

Page 740—

In the heading read line 1 as :

'1979 ஆம் ஆண்டு இந்திய மீனள (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்ட'

Page 741—

In line 5, for 'drive', substitute 'dive'

Page 743—

In the foot-note, for 'இணைப்பு ஆக', substitute 'இணைப்பு V ஆக'

Page 755—

In line 12 from the bottom, for 'அசெ', substitute 'அசெஸ்டீஸ்'

Page 759—

In the name-heading, for '(திரு க. இராமமூர்த்தி)', substitute '(திரு ஆற்காடு நா. வீராசாமி)'

Page 762—

In the last line for 'என்று', substitute 'என்ற'

Page 767—

In line 4 from the bottom; for 'அங்கே' substitute 'எங்கே'

Page 770—

In the foot-note, for '*943' substitute '@943'

Page 773—

In line 7, for 'வகுலிக்குப்' substitute 'வகுலிக்கப்'

Page 775—

In line 2 from the bottom, for 'செலுத்தாவர்', substitute 'செலுத்தாதவர்'

Page 779—

In line 9, for 'வாய்டைப்' substitute 'வாய்ப்பைப்'

Page 785—

In line 17, for 'நல்லவல்ல' substitute 'நல்லதல்ல'

Page 786—

In line 6 from the bottom, for 'அரசு' substitute 'அரசு'

Page 788—

(i) In line 11, for 'ஏயை' substitute 'ஏழை'

(ii) In line 13 from the bottom, for 'அரபு' substitute 'அரசு'

Page 795—

(i) In line 9 from the bottom, for 'விளம்பரப்படுத்தினால்' substitute 'விளம்பரப்படுத்தினால்'

(ii) In lines 3 and 5 from the bottom, for 'இன்கம்-டாக்ஸ் ல்' substitute 'இன்கம் டாக்ஸில்'

Page 796—

In line 17, for 'நிறைக்கிறேன்' substitute 'நினைக்கிறேன்'

Page 798—

In line 3 from the bottom, Omit 'நான்' occurring for the second time

Page 801—

In line 16 from the bottom, for 'பொருத்திட' substitute 'பொறுத்திட'

Page 802—

In the name heading, for 'கருஷணசாமி' substitute 'கிருஷ்ணசாமி'

Page 803—

In line 1, for 'குறுக்கிட்.' substitute 'குறுக்கிட்.'

Page 811—

In line 5, for '1979 ஆண்டு' substitute '1979-ஆம் ஆண்டு'

Page 812—

In the head lines insert the following as line 4 :—

'முன்வடிவு எண். 71/1979'

Page 823—

(i) In line 1, for 'பற்றாக்குறை' substitute 'பற்றாக்குறை'

(ii) In line 5, for 'சொல்' substitute 'சொல்ல'

(iii) In line 10, for 'செலலையும்' substitute 'செலவையும்'

Page 828—

(i) In line 9 from the bottom for 'வேண்டுமோ' substitute 'வேண்டுமோ'

(ii) In line 7 from the bottom, for 'நிலைமைகளை' substitute 'நிலைமைகள்'

Page 830—

In line 11 from the bottom, for 'சட்டகளைக்' substitute 'சட்டங்களைக்'

Page 835—

In line 11, for 'கல்லூரியில்' substitute 'கல்லூரியில்'

Page 839—

In line 12, for 'கழகத்துடைய' substitute 'கழகத்தினுடைய'

Page 841—

In line 2 from the bottom, for 'அறிக்கையிலே' substitute 'அறிக்கையிலே'

Page 842—

In line 16, for 'எந்தெந்த' substitute 'எந்தெந்த'

Page 843—

In line 6, for 'wit' substitute 'with'

Page 846—

In line 3, for 'Univers ty' substitute 'University'

Page 847—

(i) In line 3, for 'D rector' substitute 'Director'

(ii) In line 11, for 'ths' substitute 'this'

(iii) In line 16, for 'that was' substitute 'of the Madras'

(iv) Omit line 17.

Page 848—

In line 2, for 'Taml' substitute 'Tamil'

Page 849—

(i) For the date '1979 Nov. 13' substitute '1979 நவம்பர் 13'

(ii) In lines 6, for 'overloan' substitute 'overload'

(iii) In line 14, for 'are be' substitute 'are to be'

Page 850—

In line 9, for 'running' substitute 'ruining'

Page 858—

For page No. '958' occurring after page No. 857, substitute 'page No. 858'

Page 866—

In line 8, for 'சத்தியற்று' substitute 'சக்தியற்ற'

Page 883—

Omit the last two lines.

Page 884—

(i) For page No. '883' occurring for the second time substitute '884'

(ii) In line 4 at the beginning, insert 'மாண்புமிகு திரு செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே,'

(iii) In line 16, for 'எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது' substitute 'எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது'

Page 887—

In line 8, for 'பெறுகிறாறா', substitute 'பெறுகிறாரா'.

Page 888—

In the foot-note, in the blank space, insert XIII.

Page 889—

(i) In line 2, for 'உறுப்பினர்', substitute 'உறுப்பினர்கள்'.

(ii) In line 16 from the bottom, for 'என்னுடைய', substitute 'என்னுடைய'.

Page 892—

In line 11, for 'danagei', substitute 'danger'.

Page 893—

In line 2, for 'ecalytus', substitute 'Eucalyptus'.

Page 896—

In line 1, for 'அடுத்தது', substitute 'அடுத்து'.

Page 897—

In line 6 from the bottom, for 'முறையிலேதான்', substitute 'முறையிலேதான்'.

Page 905—

In line 1/2 for 'செய்யப்பட்டு பட்டிருக்கிறது', substitute 'செய்யப்பட்டிருக்கிறது'.

Page 906—

In line 16, from the bottom for 'தந்தியைச்', substitute 'தந்தியைக்'.

Page 911—

(i) In line 3 from the bottom, for 'இருகும்', substitute 'இருக்கும்'.

(ii) In the last line, for 'பான்றவர்களை', substitute 'போன்றவர்களை'.

Page 912—

(i) In line 6 from the bottom, for 'வெள்ளைக்காரன் னான்', substitute 'வெள்ளைக்காரன் தான்'.

(ii) In line 5 from the bottom, for 'சொல்லியிரு நேன்', substitute 'சொல்லியிருக்கிறேன்'.

(iii) In line 4 from the bottom, for 'கன்சர்வே', substitute 'கன்சர்வேட்டர்'.

(iv) In line 3 from the bottom, for 'டித்தான்', substitute 'இப்படித்தான்'.

(v) In line 2 from the bottom, for 'டுவதென்றால்', substitute 'வெட்டுவதென்றால்'.

(vi) In the last line, for 'மு ம்', substitute 'முடியும்'.

Page 914—

(i) In line 8 from the bottom, for 'ட்டம்', substitute 'சட்டம்'.

(ii) In line 7 from the bottom, for 'த்துக்கொள்ள', substitute 'எடுத்துக்கொள்ள'.

(iii) In line 7-6 from the bottom, for 'மஹா டிராவிலே', substitute 'மஹாராஷ்டிராவிலே'.

(iv) In line 6/5 from the bottom, for 'நிறைவேற்றப் பி ருக்கின்றன' substitute 'நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன'.

(v) In line 4 from the bottom, for 'ண்டிருக்கிறது', substitute 'கொண்டிருக்கிறது'.

(vi) In line 3 from the bottom, for 'லே', substitute 'அதிலே'.

(vii) In line 2 from the bottom, for 'வித்துக்', substitute 'பரிசீலித்துக்'.

(viii) In the last line, for 'விப்பதன்', substitute 'தெரிவிப்பதன்'.

Page 917—

In line 3, for 'பேரவைபால்', substitute 'பேரவையால்'.

Page 918—

In the foot-note, for '250-254 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு XV' substitute '952-956 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு XIV ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது'.

Page 921—

At the beginning of the page, insert the following:—

'மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை'

Page 922—

At the beginning of the page, insert 'இணைப்பு-I'

Page 927—

In line 7, from the bottom, for 'ny', substitute 'my'

Page 935—

In line 8, for 'இனம் (3)', substitute 'இனம் 4 (3)'

Page 937—

In line 7, for 'இனம் (4)', substitute 'இனம் 4 (4)'

Page 938—

In line 4 from the bottom, for 'i fit.' substitute 'if it'

Page 939—

In line 16 from the bottom, for 'ras', substitute 'has'

Page 940—

In line 2, read as follows: 'shall, as far as may be, apply to assessment or reassessment under'

Page 941—

In line 16, for 'be', substitute 'the'

Page 942—

In line 3 from the bottom, for 'whool', substitute 'wool'

Page 943—

In line 13 from the bottom, for 'secton', substitute 'section'

Page 952—

In line 5 from the bottom, for 'II', substitute 'XVII'

Page 955—

(i) In line 19, from bottom, for 'expression', substitute 'expression'

(ii) In line 9 from the bottom, for 'imprisonment' substitute 'Imprisonment'

C. K. RAMASWAMY,
Secretary.

Tamil Nadu Legislative Council Debates, Volume CLXIV
No.6, dated the 13th November 1979.

TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL

ERRATA

'Contents' Page (i)—

(i) Against item 1, for pages '957-973' substitute '957-963'

(ii) Against item 5 (1) for pages '76-1077' substitute '976-1067'

(iii) Against item 5 (2), for pages '1077-1072' substitute '1067-1072'

'Contents' Page (ii)—

Against item 5 (5), for pages '1074-1077' substitute '1074-1075.'

Page 959—

(i) In line 11, for 'சட்சம்' substitute 'லட்சம்'

(ii) In line 17, for 'என்று' substitute 'என்ற'

(iii) In line 5 from the bottom, for 'சென்னைபிஜன்' substitute 'சென்னைஜன்'.

Page 964—

In line 13, for 'அறிக்கையில்' substitute 'அறிக்கையின்'

Page 966—

In line 15 for 'தங்கப்பாண்டியன்' substitute 'தங்கப்பாண்டியன்'

Page 970—

In line 7, for 'தலைவரவர்களே' substitute 'தலைவர் வர்களே'

Page 974—

(i) In line 1 from the bottom, for 'படிய', substitute 'படியங்கள்'

(ii) In line 7 from the bottom, for 'உறுப்பின' substitute 'உறுப்பினர்'

Page 975—

(i) In the heading, insert the following as line 2:

“சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 52/1979)”

(ii) In line 3 for 'சட்ட' substitute 'சட்ட'

Page 977—

(i) In line 2, for 'மேலவை' substitute 'மேலவைத்'

(ii) In the foot note, for “121-122 ஆம் பக்கங்களில்” substitute “1073 ஆம் பக்கத்தில்”

Page 983—

(i) In the name heading, for 'வே. தங்கப்பாண்டியன்' substitute 'திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்'

(ii) In line 14 from the bottom, for the fullstop, substitute comma

Page 985—

In line 6, for 'தொகுதியிலிருந்து' substitute 'தொகுதியிலிருந்து'

Page 986—

In the last line, for 'எ' substitute 'எந்த'

Page 987—

In line 11, for 'வேண்டும்' substitute 'வேண்டும்'

Page 989—

In line 2 from the bottom, for 'குசிகக' substitute 'குடுக்க'

Page 990—

In line 1/2 for 'செர்தால்கூட' substitute 'சேர்த்தால்கூட'

Page 991—

In line 5, for 'கட்டுப்பாட்டுக்' substitute 'கட்டுப்பாட்டுத்'

Page 1004—

In line 8 from the bottom, for "தலைஞாயிறிலே" substitute "தலைஞாயிறிலே"

Page 1013—

In line 8 from the bottom, for "கலந்து" substitute "கலந்து கொண்டு"

Page 1022—

(i) In line 14 from the bottom, for "நிறைவேற்றுகிறோம்" substitute "நிறைவேற்றுகிறோம்"

(ii) In line 12 from the bottom, omit "மென்ற"

Page 1025—

In line 2/3, for "இருக்கின்றன" substitute "இருக்கின்றன"

Page 1026—

(i) In line 11, for "conductive" substitute "conductive" and for "particulars" substitute "particular"

(ii) In line 8 from the bottom, for "export" substitute "expect"

Page 1027—

(i) For page No. "102." substitute "1027"

(ii) In line 1, for "rightful" substitute "rightful"

(iii) In line 12, for "very" substitute "very"

(iv) In line 16 from the bottom, for "bringing" substitute "bringing"

(v) In line 9 from the bottom, for "gross-root" substitute "grass-root"

Page 1028—

In the last line, for 'பிரதிநிதிகை' substitute 'பிரதிநிதிகைளத்'

Page 1036—

(i) In line 13, for 'கம்யூனல்' substitute 'கம்யூனல்'

(ii) In line 10 from the bottom, for "பரிசீலனை" substitute 'பரிசீலனை'

Page 1037—

In line, 9, omit 'காரணம்'

Page 1040—

(i) In line 10 from the bottom, for 'நகருக்குக்' substitute 'நகருக்குத்'

(ii) In line 2 from the bottom, for 'Advane' substitute 'Advance'

Page 1041—

(i) In line 3, for 'cnarges' substitute 'charges'

(ii) In line 4, from the bottom for 'Valmeekt' substitute 'Valmeeki'

Page 1042—

In line 10, for 'நம்பலாமா' substitute 'நம்புங்கள்'

Page 1043—

(i) In line 3, for 'லோட்டுக்களையும்தான்' substitute 'லோட்டுக்களையும்தான்'

(ii) In line 4, for 'சமத்தக' substitute 'சமத்தக'

Page 1049—

In line 10, for 'லலா' substitute 'மல்ல' and for 'இயந்திரமும்' substitute 'இயந்திரமும்'

Page 1053—

In line 14 from the bottom, for 'Panc yats' substitute 'Panchayats'

Page 1054—

(i) In line 4 from the bottom, for 'ஒன்றில்' substitute 'ஒன்று'

(ii) In the last line, for 'கண்டும்' substitute 'வேண்டும்'

Page 1068—

In the last line, for 'பரவர்களாக' substitute 'பைரவர்களாக'

4 4 1981

Page 1072—

- (i) For page No. '1062' substitute '1072'.
- (ii) In the foot note, for '1081' ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது, substitute '1081-1082' ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு III ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

Page 1073—

In the foot-note, for '1081', substitute '1082'.

Page 1074—

In the foot-note, for '1082-1083' ஆம் பக்கங்களில் substitute '1083-ஆம் பக்கத்தில்'.

Page 1076—

In the foot-note for '126-127-ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு V-ஆக' substitute '1084-ஆம் பக்கத்தில் இணைப்பு VI-ஆக'.

Page 1078—

In line 16, for 'Tamil', substitute 'Tamil'.

Page 1079—

In line 2, for '1069' substitute '1067'.

Page 1080—

- (i) In line 9, for 'e', substitute 'the'.
- (ii) In line 11, for 'ap ointed', substitute 'appointed'.

Page 1081—

- (i) In line 15, for 'Repupublic', substitute 'Republic'.
- (ii) In line 17, for 'Appotnment', substitute 'Appointment'.
- (iii) In line 8 from the bottom, for 'said', substitute 'said'.

Page 1082—

- (i) In line 6, for '1081', substitute '1073'.
- (ii) In line 5, from the bottom, for 'in', substitute 'in'.

Page 1083—

- (i) In line 5, for 'இணைப்பு', substitute 'இணைப்பு-V'.
- (ii) In line 6, for 'இனம் 4 (6)', substitute 'இனம் 4 (5)'.

Page 1084—

In line 2, for 'இனம் 4 (5)', substitute 'இனம் 4 (6)'.

C. K. RAMASWAMY,
Secretary to Government.

Tamil Nadu Legislative Council Debates, dated the 15th November 1979—Vol. CLXIV—No. 7.

(Issued : 27-6-1981)

TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

OFFICIAL REPORT

THURSDAY 12th FEBRUARY 1981

Volume CLXXIII No. 4

29 00 1981

GOVERNMENT OF TAMIL NADU
1981

Legislative Council Department
Fort St. George, Madras-600 009.

PRICE 2 Rupees.]

கவன ஈர்ப்பு—

கும்பகோணம் அரசினர் ஆடவர் கல்லூரி 235—236
மாணவர் ஒருவர் மர்மமான முறையில்
மரணமடைந்தது குறித்து

தனி உறுப்பினர் தீர்மானம்—

அனைத்துப் பள்ளிகளையும், கல்லூரிகளையும்,
அரசே ஏற்று நடத்துவது குறித்து. .. 237—300

அறிவிப்புகள்—

(1) ஆளுநரிடமிருந்து செய்தி 301
(2) பேரவைத் தலைவரிடமிருந்து செய்தி .. 301
(3) அலுவல் ஆய்வுக் குழுவின் முடிவு .. 344

அரசின் சட்ட முன்வடிவுகள்—

(1) தமிழ்நாடு 1981-ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கச்
சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண். 18/1981). .. 301—302
(2) வரி செலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது
தள்ளிப் போடுமாறு தூண்டுவதைத் தடுப்ப
தற்கான தமிழ்நாடு 1981-ஆம் ஆண்டு சட்ட
முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண். 11/1981) 302—344

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை.

வியாழக்கிழமை, 1981 பிப்ரவரி 12.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில் முற்பகல் 11 மணியளவில் மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் (டாக்டர் ம. பொ. சிவஞானம்) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (■) அவ்வரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

1. கவன ஈர்ப்பு.

சும்புகோணம் அரசினர் ஆடவர் கல்லூரி மாணவர் ஒருவர் மர்மமான முறையில் மாணமடைந்தது குறித்து.

■ திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன் :

“சும்புகோணம் அரசினர் ஆடவர் கல்லூரி மாணவர் இரா. சீனிவாசன், பி.காம்., கல்லூரி அறை எண் 83-ல் மர்மமான முறையில் மாணமடைந்துள்ளதும், இறந்த மாணவருக்கு மாலை அணிவித்து அஞ்சலி செலுத்தவோ, இறுதி உயர்வம் நடத்தவோ காவல்துறை தடுத்துள்ளதானாலான நிலையில் அக் கல்லூரி மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், பெற்றோர்களிடையே பதட்டநிலை தோன்றியுள்ளது குறித்து”.

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது (மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் சார்பில்) : தலைவர் அவர்களே, விவர அறிக்கை @ ஒன்று அவையின் மூன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

■ திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : அந்த மாணவர் இறந்ததற்குப் பிறகு பஞ்சாயத்தார் கூடி பிரேதப் பரிசோதனைக்குப் பிறகு தற்கொலை என்று முடிவு செய்யப்பட்டதாக அறிக்கையிலே தகவல் தரப்பட்டிருக்கிறது. அறிக்கை

345 @ 108 ஆம் பக்கத்தில் இணைப்பு I ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

143873

D

V211/82/1781

MS/178-3-5/1

(திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்) [1981 பிப்ரவரி 18]

எப்படி இருந்தாலும், அந்த மாணவருடைய சாவு மர்மச்சாவு என்று அந்தப் பகுதி மக்களும், பெற்றோர்களும் கருதுகிறார்கள். மேலேயிருந்து மாணவன் தொங்கவில்லை. ஜன்னலிலேயிருந்துதான் தொங்கிக்கொண்டிருந்தார். ஆகவே, தூக்குப் போட்டுக்கொள்ள வாய்ப்பில்லை என்ற சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அங்கே சர்வ கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதைப் புனர்பரிசீலனை செய்து, மாணவர்களுக்கும் பெற்றோர்களுக்கும் சந்தேகமில்லாமல் ஒரு நீதி விசாரணைக்கு உத்தரவிட அரசு முன் வருமா? இறந்துபோன மாணவருடைய குடும்பத்திற்கு நஷ்டஈடு தரவும் அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது: இந்தச் சம்பவம் குறித்து மாணவப் பிரதிநிதிகள், பஞ்சாயத்தார் முன்னிலையில்தான் விசாரணை நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. மிகவும் பரிசோதனையும் நடத்தப்பட்டது. இவை களுடைய முடிவுகளின்படிதான் இது தற்கொலை என்று முடிவெடுத்து அறிக்கை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாணவர்கள் ஊர்வலம் நடத்துவதன் மூலம் நிலைமை மேலும் பதட்டத்திற்கு உள்ளாக்கப்பட்டு அசம்பாவிதம் எதுவும் ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது என்றுதான் ஊர்வலம் நடத்தக்கூடாது என்று காவல் துறையினர் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது அங்கு எந்த விதமான பதட்டச் சூழ்நிலையும் இல்லை. பஞ்சாயத்தார் எல்லாம் சேர்ந்து தான் இந்த முடிவெடுத்திருக்கிறார்கள். உதவி செய்வதைப் பொறுத்த வரையில், 'தற்கொலை' செய்துகொள்ளும்போதெல்லாம் உதவி எதுவும் செய்வ தில்லை. எனவே, உதவி எதுவும் செய்வதற்கில்லை.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: அந்தக் கல்லூரி மாணவர்களுக்கும் காவல் துறையினருக்கும் தீண்டகாலமாகவே மோதல்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. பல்வேறு சம்பவங்களில் போலீசார் அடக்குமுறைகளைக் கையாண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிகழ்ச்சியில் காவல் துறையினர் தலையிட்டிருக்கக் கூடும் என்று மாணவப் பிரதிநிதிகள் இன்னும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மேலும் மாணவர்கள் அறப் போராட்டத்தில் ஈடுபட திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். வருங்காலத்திலே இதுபோன்ற சம்பவங்கள் ஏற்படாத வகையில் ஒரு நீதி விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்ய அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா? இந்தக் கருத்தை அரசு புனர்பரிசீலனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது: இதில் புனர்பரிசீலனை செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை என்று அரசு கருதுகிறது.

1981 பிப்ரவரி 12]

2. தனி உறுப்பினர் தீர்மானம்.

அனைத்துப் பள்ளிகளையும், கல்லூரிகளையும் அரசே ஏற்று நடத்துவது குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: இந்தத் தீர்மானத்தின்மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. லெட்சுமிகாந்தன் அவர்களும், திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்களும் பேசினிட்டார்கள். அடுத்து, திரு. முத்துசாமி அவர்கள் ஏற்கெனவே மிகவும் விரிவாகப் பேசினிட்டார். ஆகவே, இன்று மிகவும் சுருக்கமாகப் பேசி முடிக்க வேண்டுமென்று அவரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (திரு. முத்துசாமி அவர்கள் அவையில் இல்லை). மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. முத்துசாமி அவர்கள் அவையில் இல்லாததால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பா. சா. தாமஸ் அவர்களைப் பேசுமாறு அழைக்கிறேன்.

திரு. பா. சா. தாமஸ்: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, மேலவையிலே தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்கள், ஊராட்சி ஒன்றிய ஆசிரியர்கள், நகராட்சி மன்ற ஆசிரியர்கள், ஊராட்சிமன்ற ஆசிரியர்கள் ஆகிய அனைத்துப் பிரிவினரையும் அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கவேண்டும், கல்வி சீரான ஒரு தீர்வாகத்தின்கீழே வரவேண்டும், கல்வி வளர்ச்சி முறையாக, சீராக இருக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே அந்த ஊழியர்கள் அனைவரையும் அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கவேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லெட்சுமிகாந்தன் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில கருத்துக்கள் கூற முன்வருகிறேன். அவர் கொடுத்த தீர்மானத்தைத் தொடர்ந்து 1980 ஆம் ஆண்டிலே ஜூன் மாதம் 20 ஆம் தேதி இரண்டு அமைவதும் சேர்ந்து நடந்த கூட்டுக்கூட்டத்திலே ஆளுநர் உரையிலே ஒரு கொள்கை விளக்கம் கொடுத்து, ஊராட்சி ஒன்றிய ஆசிரியர்களையும் அரசுப் பணியாளர்களாக ஆக்கக்கூடிய கொள்கையை அரசு கொண்டு வருவதாக அறிவிக்கப்பட்டது. அதுமட்டுமன்றி, ஜூன் மாதம் 12 ஆம் தேதி அன்று மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் நம்முடைய மாநிலத்திலேயுள்ள 95 ஆசிரியர் ஊராட்சி ஒன்றிய ஆசிரியர்களை அரசு ஊழியர்களாக ஆக்குவோம் என்று கொடுத்த உறுதிமொழி, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லெட்சுமிகாந்தன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய இந்தத் தீர்மானத்திற்கு 75 சதவிகிதம் வெற்றியைக் கொடுத்திருக்கிறது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஊராட்சி ஒன்றிய ஆசிரியர்களை அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கும் வகையில் பெருமூய்ந்தி எடுக்கிறப்பது குறித்து இந்த அரசுக்கும் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஊராட்சி ஒன்றிய ஆசிரியர்கள் மட்டும்தான் அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கப்பட்டார்கள் என்பதால், தனியார் பள்ளி, நகராட்சிப் பள்ளி, மாநகராட்சிப் பள்ளிகளில் இருக்கும் ஆசிரியர்களும்

(திரு. பா. ரா. தாமஸ்)

[1981 பிப்ரவரி 12]

தங்களை அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கவேண்டும் என்று கோரிக்கை வைத்து, அதுபற்றி தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர் சங்கங்கள் வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலையிலே அரசாங்கம் உயர்மட்டக் குழுவை ஏற்படுத்தி இவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்து எந்தெந்த விதிமுறைகளை வகுத்து எவ்வாறு முறையாக இவர்களையெல்லாம் அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கலாம் என்று நாம் கித்திக்க வேண்டும். தனியார் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில், பல பிரிவினராக அவர்கள் இருக்கிறார்கள். சிறுபான்மைப் பிரிவினரின் உரிமைகளை நாம் பறிக்க முடியாதபடி, அரசியல் சட்டம் இருக்கிறது. ஜனநாயக அமைப்பின் அடிப்படையிலே இந்தப் பள்ளிகள் அமைந்திருக்கின்றன. அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களை நடத்துபவர்கள் அரசியல் செல்வாக்கு உள்ளவர்களாகவும், பெரும் பணக்காரர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தப் பள்ளிகளை யெல்லாம் எடுத்து நடத்துவதென்பது பெரும் தோல்வியாக இருந்தாலும், நாட்டின் கல்வி நிலையை உத்தேசித்து, மக்களுக்குச் சிறப்பான முறையில் கல்வி கொடுக்க வேண்டும் என்றால், அந்தக் கல்வி நிலையங்கள் ஒரு சிறப்பான அமைப்பின்கீழ் வரவேண்டும் என்ற நிலையையும் கருத்தில்கொண்டு, இவைகளை ஏற்றெடுக்க வேண்டும். நல்ல தரமான கல்வி, ஒழுங்கு, கட்டுப்பாடு, போன்றவைகள் அரசுப் பள்ளிகளிலும் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. நகராட்சிப் பள்ளிகள் என்று சொன்னாலே அவைகள் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கின்றன என்று இருக்கும் கருத்தைப் போக்கும் வகையில் இன்றையதினம் நகராட்சிப் பள்ளிகள் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. மதுரை மாநகராட்சியில் இருக்கும் பள்ளிக்கூடங்களைப் பொறுத்தவரையில், உதாரணத்திற்கு அங்கு இருக்கும் பெண்கள் பள்ளியை எடுத்துப் பார்த்தால், அது தனியார் பள்ளிகளைவிட மிகவும் சிறப்பாகச் செயல்படுகிறது. ஆசிரியர்கள் சிறப்பாகச் சேவை செய்கிறார்கள். தேர்வு விழுக்காடுகூட அதிகமாக வருகிறது. அந்த அளவுக்கு அங்கே மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கிறார்கள். நான் சொல்லிக்கொள்ளேன், நிர்வாகத்தினுடைய தன்மையைப் பொறுத்த கல்வியின் நாம் இல்லை. பொதுவாக அந்தக் கல்லூரியில் உள்ள சூழ்நிலை, வசதிகள், ஆசிரியர்கள் நியமனம் இவைகளினதான் கல்வியின் தரம் அடங்கியிருக்கின்றன. பொதுவாகவே அரசுத் துறைகளில் உள்ள பள்ளிகளிலே ஆசிரியர் நியமனம் செய்வதிலே காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இவைபோன்ற குறைகள்தான் அரசுப் பள்ளிகளிலே கல்வி போதனை சரியாக இல்லை என்ற தவறான கருத்து ஏற்படக் காரணமாக இருக்கின்றன. இத்தகைய நிலைமைகளினதான் தனியார் பள்ளிகளில்தான் கல்வி சிறப்பாக இருக்கிறது என்ற கருத்து இருக்கிறது. நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன், தமிழகத்தில் உள்ள ஆசிரியர்கள் அனைவரும் மிகவும் அதிக ஆற்றல் பெற்றவர்கள். அதிலும், அரசுப் பள்ளிகளில் உள்ளவர்கள்தான் மிகவும் சிறப்பான முறையில் ஆற்றலும்.

(திரு. பா. ரா. தாமஸ்)

[1981 பிப்ரவரி 12]

நகுதியும் பெற்றிருக்கிறார்கள். காரணம் அவர்கள் தேர்வானைக் குழுவால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுடைய திறமையை நாம் சந்தேகிக்கக் கூடாது. தனியார் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில், அவர்கள் நான் தரமான கல்வியைக் கொடுக்க முடியும் என்ற கருத்தை நான் ஏற்றுக்

(முற்பகல் 11-10)

கொள்ளவில்லை. ஆனால், தனியார் பள்ளிகளைக் குறித்துப் பேசும்போது, அவற்றையெல்லாம் அரசே மேற்கொள்ள முடியுமா என்ற சிக்கலான வினா எழுந்தனவென்றே இருக்கிறது. குறிப்பாக, தனியார் பள்ளிகளைப் பொறுத்த வரையிலும், அல்லது சிறுபான்மையினர் நடத்தும் பள்ளிகளைப் பொறுத்த வரையிலும், ஒரு கருத்து சொல்லப்பட்டு வருகிறது. அதாவது அரசியல் சட்டத்தின் 30 (1)-ஐ பிரிவின்கீழ் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. அந்தப் பிரிவில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால்:—

“All communities whether based on language or religion shall have the right to establish and administer institutions of their choice.”

ஆனால் இத்தகைய உரிமையைப் பொறுத்தவரையில், உச்ச நீதிமன்றத்திலும் சரி, மத்திய சட்டத் துறையிலும் சரி, ஒரு கருத்து தற்போது நிலவி வருகிறது. அதாவது இத்தகைய பள்ளிகள் முறையாக நிர்வகிக்கப்பட்டால்தான், இத்தகைய அரசியல் சட்ட பூர்வமான பாதுகாப்பு அவர்களுக்கு வழங்க முடியும் என்றும் அவ்வாறு முறையாக நிர்வகிக்கப்படாத பள்ளிகளுக்கு இத்தகைய உரிமை இல்லை என்றும் சொல்லப்படுகிறது. Whenever there is mismanagement or whenever there is maladministration, they cannot claim the security as per this minority provision. அதாவது சிறுபான்மையோருக்கான அரசியல் சட்ட உரிமையை இத்தகைய பள்ளி நிர்வாகங்கள் எப்போது பெறலாம் என்றால், அப்பள்ளி நிர்வாகத்தை முறையாகச் செயல்படுத்தும் வரைதான் உண்டு என்றும் அவ்வாறு முறையாக நிர்வகிக்காத நிலையில் அரசியல் சட்டப் பாதுகாப்பான இவ்வுரிமையை அந்நிர்வாகங்கள் இழக்க வேண்டிய நிலையில்தான் இருக்கின்றன என்றும் ஒரு கருத்து சொல்லப்படுகிறது.

பொதுவாக ஊழியரானாலும் சரி, தொழிலாளியானாலும் சரி, அவர்கள் அரசுத் துறையில் பணியாற்றினாலும் சரி, கல்வித் துறையில் பணியாற்றினாலும் சரி, அல்லது தனியார் கல்வி நிறுவனங்களில் பணியாற்றினாலும் சரி, இந்த நாட்டில் மூன்று வகையான பாதுகாப்பை எதிர்நோக்குகிறார்கள். விசுவாசிக்கிறார்கள். ஒன்று எக்கனாமிக் சேக்யூரிட்டி என்று சொல்லப்படும்

20 அனைத்துப் பள்ளிகளையும், கல்லூரிகளையும், அரசே ஏற்று நடத்துவது குறித்து

(திரு. பா. சா. தாமஸ்)

[1981 பிப்ரவரி 12]

பொருளாதாரப் பாதுகாப்பு, மற்றது சோஷல் செக்யூரிட்டி என்று சொல்லப் படும் சமூகப் பாதுகாப்பு. மூன்றாவது, சர்வீஸ் செக்யூரிட்டி என்று சொல்லப் படும் பணிப் பாதுகாப்பு. இவ்வாறு மூன்று முறைகளிலும் பாதுகாப்பு தேவைப்படுகிறது.

கல்வி நிறுவனங்களில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில்—அவர்கள் அரசுத் துறையில் பணியாற்றினாலும் சரி, தனியார் துறையில் பணியாற்றினாலும் சரி—இந்த மாநிலத்தில் அவர்களுடைய ஊதிய விகிதங்களும், ஓய்வூதிய விகிதங்களும் மற்றவிதமான பணச் சலுகைகளும் ஒன்றாகவே ஆக்கப்பட்டுவிட்டன. எனவே அவர்கள் அவைகளும் ஓரளவுக்குத் திருப்திப் படும்படியான சூழ்நிலை பொருளாதாரத் துறையில் இருந்து வருகிறது.

சமூகப் பாதுகாப்பைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, இப்படிப்பட்ட நிலைமை இல்லை. அரசுத் துறையில் உள்ள பள்ளிகளானாலும் சரி, கல்லூரிகளானாலும் சரி, அங்கே பணியாற்றுகிறவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு பெறுவதற்கு நல்ல வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அவ்வாறு அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு ஏற்படும் போது, அதன் காரணமாக ஊதிய உயர்வும் ஏற்படும் நிலையும் அதன் காரணமாக ஓய்வூதியம் அதிகரிக்கும் நிலையும் இருக்கின்றன. ஆனால் தனியார் துறைப் பள்ளிகளானாலும் சரி, கல்லூரிகளானாலும் சரி இந்தச் சமூக நீதி சரியாகக் கிடைப்பதில்லை. தனியார் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில், அதிகப்பட்சம் ஒருவர் தலைமையாசிரியராகப் பதவி உயர்வு பெற முடியும். அப்படிப் பதவி உயர்வு பெற்றாலும், அந்தப் பதவியில் 15 அல்லது 20 ஆண்டுக் காலம் அவசர தொடர்ந்திருக்கிற நிலை இருக்கிறது. அவருக்குப் பின்னால் இருப்பவர் பதவி உயர்வு பெற வேண்டும் என்றால், தலைமையாசிரியர் பதவியில் இருப்பவர் ஒன்று எதிர்பாராத நிலையில் சாக வேண்டும் அல்லது ஏதாவது அவருக்கு விபத்து ஏற்பட வேண்டும். அப்போதுதான் மற்றவருக்குப் பதவி உயர்வு கிடைக்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும் நிலை இருக்கிறது.

பணிப் பாதுகாப்பைப் பொறுத்தவரையில், தனியார் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு சாதாரணமாக 75 விழுக்காடு ஆபத்துதான் நிலவி வருகிறது. இன்றையதினம் நிருவாகிகளின் போக்கும், அவர்கள் செயல்படுகிற முறையும் தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குப் பெரும் தீங்கு உண்டாக்கக் கூடியதாகவே இருக்கின்றன. இன்றுவரை தனியார் பள்ளி நிருவாகிகள் தங்கள் போக்கையும் முறையையும், இதைப் பொறுத்தவரையில், மாற்றிக் கொள்வனவே இல்லை. 1952 ஆம் ஆண்டு வரை தொடக்கப்பள்ளி நிலையில் தனியார் பள்ளிகளின் ஆசிரியர்களின் ஊதியத்தில் 3-ல் ஒரு பங்கை மட்டுமே அரசு மானியமாக வழங்கி வந்தது. ஆனால் 1952 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு

அனைத்துப் பள்ளிகளையும், கல்லூரிகளையும், அரசே ஏற்று நடத்துவது குறித்து 241

1981 பிப்ரவரி 12]

(திரு. பா. சா. தாமஸ்)

அரசு தனது வரிப் பணத்திலிருந்தே தொடக்க நிலையில் உள்ள தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களின் முழு ஊதியத்தையும் மானியமாக வழங்கி வருகிறது. 1964 ஆம் ஆண்டு முதற்கொண்டு தனியார் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கான ஊதியத்தை முழுமையாக அரசு வரிப் பணத்திலிருந்தே மானியமாக வழங்கிவருகிறது. அது அகவிலைப் படியானாலும் சரி, ஓய்வு ஊதியமானாலும் சரி, முழுவதையும் அரசே தன்னுடைய நிதியிலிருந்து தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு அளித்து வருகிறது. 1977 ஆம் ஆண்டு முதற்கொண்டு தனியார் துறையிலுள்ள கல்லூரிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கான ஊதியத் தொகை முழுவதையுமே அரசே தன் நிதியிலிருந்து மானியமாகக் கொடுத்து வருகிறது. இப்படி முன்னாலிருந்த நிலைமை முழுவதும் மாறிய பிறகும் கூட, முதலில் மூன்றில் ஒரு பங்கு அளிப்பது என்ற நிலையை மாற்றி முழுமையாக அரசே ஊதியம் அளிப்பதற்கான நிதிச் சுமைப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகும் கூட, தனியார் பள்ளி மற்றும் கல்லூரிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களின் நிலைமை இன்றைக்கும் மிகவும் கேவலமாகவே இருக்கிறது. தனியார் நிருவாகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆசிரியர்களை இன்றும் கொத்தடிமைகளாகவே நடத்துகிறார்கள். இந்த மாநிலத்தின் ஒரு பகுதியைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டுமென்றால், விருதுநகர் கல்வி மாவட்டத்தில் தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்கள் கொத்தடிமைகளாகவே நடத்தப்படுகிறார்கள்.

ஆசிரியர்கள் ஊதியம் பெற வேண்டிய முதல் தேதியன்று ஆசிரியர்கள் அனைவரும் வரிசையாக பள்ளியின் தாளாளர் அறைக்கு முன்னால் வந்து நிற்க வேண்டும். எவ்வளவு ஆசிரியர் ஒவ்வொருவரின் பெயரைக் கூப்பிட்டதும் அந்த ஆசிரியர் அறைக்குள் சென்று முதலில் தாளாளருக்கு வணக்கம் தெரிவித்துவிட்டு, ஊதியத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு மீண்டும் வணக்கம் தெரிவித்துவிட்டே வெளியே வர வேண்டும் என்ற நிலைமை இருந்து வருகிறது. இந்த முறை இன்னமும் தேவைதானா என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இத்தகைய முறைகள் விருதுநகர் கல்வி மாவட்டம் முழுவதும் இருக்கின்றன. அரசாங்கமே ஆசிரியர்களுக்கான முழு ஊதியத்தையும் மானியமாகக் கொடுக்கும் இந்தக் காலத்தில் தனியார் பள்ளிகளின் நிருவாகிகளுக்கு முன் சென்று தனி நபர்களை உயர்த்துகிற காரியங்கள், அல்லது தனி நபரை வணங்குகிற காரியங்கள் நடைபெற வேண்டும் என்றால், இது எவ்வளவு கேவலமான நிலைமை என்பதை இங்கே நான் வேதனையோடு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: ஒருவேளை ஆசிரியர்களே உள்ளே சென்று மரியாதைக்காகக் கும்பிடுகிறார்களோ என்னவோ?

[1981 பிப்ரவரி 13]

திரு. பா. ரா. தாமஸ் : இந்த முறையைக் கையாளாவிட்டால், அத்தகைய ஆசிரியர் அந்தத் தனியார் பள்ளியில் தொடர்ந்து பணியாற்ற முடியாத நிலை இருக்கிறது என்ற கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதைச் செய்யாத ஆசிரியர் நிருவாகத்தால் பழி வாங்கப்படுவார். தனியார் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில், ஆசிரியர்களைப் பழி வாங்குவது என்பது மிகச் சாதாரண மான் விஷயம். ஆசிரியர்கள் தங்கள் கடமையைத்தான் செய்ய வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்களே தவிர, அவர்களுக்கு உரிமைகள் இருக்கின்றன என்பதை நிருவாகிகள் நினைத்துக்கூடப் பார்ப்பதில்லை. அது மட்டுமல்ல, பதவி உயர்வு என்று வந்தால், தனியார் பள்ளி நிருவாகிகள் தவறான முறை களைக் கையாள்கிறார்கள். அதைப்போலவே ஆசிரியர்களின் நியமனம் என்று வருகிறபோது, பணம் இல்லாமல் எந்த நியமனமும் செய்வதில்லை. அதைப்போலவே ஆசிரியர்களுக்குத் தங்களின் கேட்கப்படாத நிதியிலிருந்து கடன் பெறுகிற உரிமை இருந்தாலும், அப்படி விண்ணப்பிக்கும்போது, கடன் மறுக்கப்படுகிற நிலைமை இருக்கிறது. ஒரு ஆசிரியரை தனியார் பள்ளி யிலிருந்து நீக்க வேண்டுமென்று அந்த நிருவாகம் திட்டமிட்டுவிட்டால், உடனே மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை மாற்றி சான்றிதழ் வழங்கி, எண்ணிக்கையைக் குறைத்து, அதன் மூலம் ஒரு பிரிவைக் குறைத்து அங்கே பணியாற்றுகிற ஆசிரியரை வெளியே அனுப்பிவிடும் அவல நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. ஒரு தனியார் பள்ளி நிருவாகத்தில் ஆசிரியர் ஒருவருக்கு கேட்கப்படாத நிதியிலிருந்து கடன் பெறுவதற்கான படிவத்தை வழங்கி, அவரது விண்ணப்பத்தை கல்வித் துறைக்கு அனுப்பி கடன் வழங்குவதற்கான அனு மதியைப் பெற்று, இறுதியில் கடன் தொகையை ஆசிரியருக்கு வழங்காமல் நிருவாகமே எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் ஆசிரியர்தான் அந்தக் கடன் தொகையைத் திரும்பச் செலுத்த வேண்டும் என்ற நிலையை உருவாக்கி யிருக்கிறார்கள். இத்தகைய முறைகேடுகள் தனியார் பள்ளிகளில் சாதாரண மாக நடைபெறுகின்றன.

இந்த நிலைமைகள் காரணமாகத்தான் “கல்வி நீரோடையில் ஏன் இந்த முதலைகள் இருக்க வேண்டும்?” என்று கேட்கத் தோன்றுகிறது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒருமுறை குறிப்பிட்டதைப்போல, சர்க்காருக்கும் சர்க்காருக்கும் இடையே இந்த இடைத்தரகர்கள் ஏன் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்கத் தோன்றுகிறது. இவர்களெல்லாம் அரசியல் சட்டத்தில் இருக்கிற சட்ட ரீதியான பாதுகாப்பைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பற்ற நிலையை உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1981 பிப்ரவரி 12] (திரு. பா. ரா. தாமஸ்)

நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், 19 பாலிடெக்னிக்களுக்கும், மூன்று பொறியியல் கல்லூரிகளுக்கும் தனியார் துறையில் செயல்பட்டு வருகின்றன. இங்கே பணியாற்றுகிற ஆசிரியர்களுக்கெல்லாம் பாதுகாப்பு இல்லை என்று அவர்கள் போராடுகிறார்கள். அண்மையில் ராஜபாளையம் பாலிடெக்னிக் ஆசிரியர்கள் பெரும் போராட்டத்தை நடத்தி, தங்களுக்குப் பணிப் பாதுகாப்பு கோரியதன் காரணமாக, பல தொல்லைகளுக்கும் உள்ளானதை நாம் அறிவோம். நமது மாநிலத்தில் கல்லூரிகளிலும் பள்ளிகளிலும் பணியாற்றுகிற ஆசிரியர்களுக்குப் பணிப் பாதுகாப்பு குறித்து சட்டமே இருந்தம்கூட, அவர்கள் சட்டப்படியான பாதுகாப்பைப் பெறமுடியாத அவல நிலை இருந்து வருகிறது.

அது மட்டுமல்ல, பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்குப் பணிப் பாதுகாப்புச் சட்டம் இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், இன்னொரு குழுவிலேயையும் நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் மேல் நிலைப் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்குப் பொருந்தாது என்றும், அந்தப் பள்ளிகளை இச்சட்டம் கட்டுப்படுத்தாது என்றும், அதற்குரிய பிரிவு அந்தப் பணிப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் இல்லை என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

அது மட்டுமல்லாமல், ஆசிரியர்களின் பணிப் பாதுகாப்பைப் பொறுத்த வரையில், கல்வித் துறையின் அலுவலர்களின் அணுகு முறைகளே சரியில்லாமல் இருக்கின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சி. ரா. லெட்சுமிநாதன் அவர்கள் ஒரு சம்பவத்தை இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு தனியார் பள்ளி ஆசிரியர் அந்த நிருவாகத்தால் பழிவாங்கப்பட்டு வெளியேற்றப்பட்டபோது அந்த மாவட்டக் கல்வி அதிகாரி அப்பள்ளியிலிருந்து வரும் கடிதப் போக்கு வரத்திற்கு பதில் அளிக்கமாட்டேன், அவரை மீண்டும் பணியில் சேர்த்தால் தான் பதில் அளிப்பேன் என்று சொன்ன நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிட்டார். இதன் காரணமாக அந்த ஆசிரியர் பணியில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றார். ஆனால் இன்றையதினம் கல்வித் துறையில் இத்தகைய பாதுகாப்பு அளிக்கும் நிலை இல்லை. அவர்களின் அணுகுமுறை சரியாக இல்லை. தனியார் பள்ளி களைப் பொறுத்தவரையில், அங்கே உள்ள ஆசிரியர்கள் அனைவரும் தவறு செய்பவர்களாக கல்வித் துறை அதிகாரிகள் நினைக்கிறார்கள். தாளாளர்கள் தான் சரியாக நடப்பதைப்போல நினைக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட அணுகு முறை மாறினால்தான், ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்பு ஏற்பட முடியும். சட்டத்திலே பள்ளிக் கல்வித் துறை ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஒரு பள்ளியில் 20 ஆசிரியர்கள் பணியாற்றினால், அதில் மூன்று பேரைத் தேர்ந்தெடுத்து அந்தக் குழு அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று

244 அனைத்துப் பள்ளிகளையும், கல்லூரிகளையும், அரசே ஏற்று நடத்துவது குறித்து

(திரு. பா. ரா. தாமஸ்) [1981 பிப்ரவரி 12]

இருக்கிறது. ஆனால் எந்தப் பள்ளியிலும் அதற்கான தேர்தலை நடத்துவதில்லை. தங்களுக்கு வேண்டிய ஒரு மூன்று ஆசிரியர்களின் பெயரை எழுதிக் கொண்டு அவர்களைக் கொண்ட ஒரு குழு அமைக்கிறார்கள். அவர்களை உபயோகித்து தங்களுக்குத் தேவையான காரியங்களையெல்லாம் செய்து கொள்கிறார்கள். இதன் மூலம் எந்த ஒரு ஆசிரியரையும் வேலை நீக்கம் செய்து விடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட கேவலமான நிலை பல இடங்களிலும் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

முன்பு கல்வி விதிகளில் (எம்.ஈ.ஆர்.) ஆசிரியர்களின் மேல்முறையீடுகளைப் பொறுத்தவரையில், முதலில் கல்வி இயக்குநருக்கும், அடுத்து கல்வித் துறை செயலாளருக்கும் மேல்முறையீடு செய்யக்கூடிய வசதி இருந்தது. அந்த இரண்டு வசதிகளும் இப்போது நீக்கப்பட்டுவிட்டன. ஆகவே ஆசிரியர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டால், பெரிதும் தொல்லைக்கு ஆளாகிறார்கள்.

(முற்பகல் 11-20)

அநேக இடங்களில் வெளியேற்றப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்கு, ஆறு வருடங்கள், எட்டு வருடங்கள், பத்து வருடங்கள் ஆகியும் நிவாரணம் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. 'Justice delayed is justice denied' என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படி பல வருடங்களுக்கு நிவாரணம் கிடைக்காமல் இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலைக்குக் காரணம் இந்தச் சட்டத்தில் உள்ள குறைபாடுகள்தான். ஆகவே இச்சட்டத்திலுள்ள குறைபாடுகளைப் போக்குவதற்கு அரசு முன்வர வேண்டும். ஆசிரியர்கள் எவ்வாறு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு ஏராளமான எடுத்துக்காட்டுக்கள் சொல்லப்படுகின்றன. ஆனால் நான் ஒரு சில உதாரணங்களை மட்டும் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கமுதி என்ற ஊரிலே தலைமையாசிரியராகப் பணியாற்றியவர் திருமதி கோமதி. அவர் நல்ல ஆசிரியர், திறமையாகப் பணியாற்றியவர். நல்ல தேர்வு விழுக்காடுகளைக் கொடுத்தவர். அரசிலிருந்து நல்லாசிரியர் விருதைப் பெற்றிருக்கிறார். அவர் சில தவறுகளைச் செய்வதற்கு நிர்வாகத்திற்கு உடந்தையாக இல்லாததால், நல்லாசிரியர் விருதைப் பெறுவதற்கு நிர்வாகத் திடம் அனுமதியைப் பெற்றுக்கொண்டு சென்னைக்குப் போகவில்லை என்ற காரணத்தால், பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டு இரண்டாண்டுகளுக்கு மேலாக அப்படியே இருக்கிறார். நடுவர் மன்றத்திலே கடந்த இரண்டாண்டுகளாக விசாரணை தேங்கிக் கிடக்கிறது. ஆசிரியர் கண்ணிர் வடித்துக்கொண்டிருக்கிறார். 'என்னுடைய நேர்மைக்கு நீதி இல்லையா, நல்ல முறையிலே நான் பணியாற்றினேனே, சிறந்த சேவை செய்தேனே, நல்லாசிரியர் விருதைப்

அனைத்துப் பள்ளிகளையும், கல்லூரிகளையும், அரசே ஏற்று நடத்துவது குறித்து 245

1981 பிப்ரவரி 12] (திரு. பா. ரா. தாமஸ்)

பெற்றிருக்கிறேனே, ஆனால் ஏன் எனக்கு நீதி கிடைக்கவில்லை?' என்று கேட்டிருக்கிறார். இதற்கெல்லாம் முக்கியமான காரணம் சட்டத்திலே உள்ள குறைபாடுகள்தான்.

சிவகாசிக்கு அருகிலே விளாங்குடியில் உள்ள ஒரு நடுநிலைப் பள்ளியில் ஒருவர் தலைமை ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். அவர் சிறந்த சேவையைச் செய்திருக்கிறார். அந்தப் பள்ளி மேல்நிலைப் பள்ளியாக உயர்த்தப்பட்ட சமயத்தில் இரவு மேற்பார்வைப் பணியைச் செய்ய மறுத்து—நான் இரவு மேற்பார்வைப் பணியைப் பார்க்க வேண்டுமென்றால் பதலில் பார்க்க முடியாது, இரவில் மட்டும் செய்கிறேன், மற்றும் உள்ள பள்ளிக் கடமைகளைச் செய்கிறேன் என்று சொல்லி, எனக்கு முன்னுரிமை அளித்து, தலைமையாசிரியர் விடுப்பில் செல்லும்போது அந்தப் பள்ளியின் பொறுப்பை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார். ஆனால் நிர்வாகத்தினர் பள்ளியின் சாலையைத் தரமாட்டேன் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இதற்காக இந்த ஆசிரியர் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார் இரண்டாண்டு காலமாக. அவர் மேல் முறையீட்டைக்கூட அனுப்பியிருக்கிறார். சிறுபான்மையினர் உரிமை வேண்டுமென்று பள்ளி நிர்வாகம் நிதிமன்றத்திற்குச் சென்றிருக்கிறது. கல்வித் துறை தலையிட்டு ஆணையைப் பிறப்பித்துவிடும் என்ற அச்சத்தில் நிதிமன்றத் தங்குச் சென்று இடைக்காலத் தடையைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் அந்த நிர்வாகத்தினர். சிறுபான்மையினர் உரிமையை நிதிமன்றம் திட்டவாட்டமாக வழங்கும் வரையில் கல்வித் துறை எந்த ஆணையையும் வழங்கக்கூடாது என்ற இடைக்காலத் தடையைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆகவே கல்வித் துறை இடைக்காலத் தடையைப் பெற்றிருக்கிறது. மதம், மொழி என்ற தலையிட முடியாத சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது. மதம், மொழி என்ற அடிப்படையிலே சிறுபான்மையினர் உரிமையைப் பெறலாம் என்ற நிலைக்கு நிதிமன்றங்களுக்குச் செல்லக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறதென்றால், இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தாவிட்டால், நிச்சயமாக ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லாத நிலைதான் ஏற்படும்.

அதே பள்ளியில் உள்ள மற்றொரு ஆசிரியர், நெசவு ஆசிரியர் சிறு விடுப்புக் கேட்டு எழுதினார். அதற்கு நிர்வாகம் மறுப்புத் தெரிவித்தார்கள் என்பதற்காக அதைத் தபாலில் அனுப்பினார். அதற்காக பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். இன்று வரை அவர் மீண்டும் பணியில் அமர்த்தப்படவில்லை.

அதே கல்வி மாவட்டத்தில் கல்லூரணி என்ற ஊரில் கோவிந்தன் என்ற ஆசிரியர், எம்.எ.,பி.டி. படித்தவர், பணியாற்றினார். அவர்மீது நிர்வாகம் தவறான குற்றச்சாட்டுக்களைச் சமத்தி அவரைப் பணிநீக்கம் செய்திருக்கிறது.

2-46 ஆணைத்துப் பள்ளிகளையும், கல்லூரிகளையும், அரசே ஏற்று நடத்துவது குறித்து

(திரு. பா. ரா. தாமஸ்) [1981 பிப்ரவரி 13]

கிறது. அதற்கு முன்னதாக கட்டமாக அழைத்துச் சென்று செருப்பால் அடித்து அவரைக் கட்டாயப்படுத்தி ராஜினாமா கடிதத்தை வாங்கிக்கொண்டு வெளியே அனுப்பினார்கள். கல்வி இயக்குநர் தலையிட்டு அவரை மீண்டும் பணியில் அமர்த்த வேண்டுமென்று ஆணையைப் பிறப்பித்திருக்கிறார். அந்த ஆணைக்கு நிர்வாகம் கீழ்ப்படியவில்லை. அதற்கு மாறாக நீதிமன்றம் சென்று கோவீர்தன் என்ற ஆசிரியர்மீது வழக்குப் போட்டு, அவரைப் பள்ளியில் சேர்க்க முடியாது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆணையிட்ட கல்வித் துறையை விட்டு விட்டு ஆசிரியர் மேல் வழக்கைத் தொடர்ந்திருக்கிறார்கள். “உங்கள் ஆணையை எதிர்த்து நிர்வாகம் நீதிமன்றம் சென்றிருக்கிறது. ஆகவே நீங்களும் அதில் ஒரு பார்ட்டியாகச் சேர வேண்டும்” என்று கல்வித் துறையினரைக் கேட்டால், அரசு வழக்குரைஞர் கல்வித் துறை சேர வேண்டாம் என்று கூறுகிறார். அரசு போட்ட ஆணையை நிலைநாட்ட அரசு ஒரு பார்ட்டியாக வரத் தேவையில்லை, ஆசிரியரே தன்னைக் காத்துக்கொள்ளட்டும் என்று கூறக்கூடிய நிலை இருந்தால், எப்படி ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கிடைக்கும்? இப்படிப்பட்ட அவல நிலைகள் கல்வித் துறையிலே இருக்கின்றன. இதைவிட கேவலமான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு பணிநீக்கம் செய்யப்பட்ட ஆசிரியரை மீண்டும் பணியில் அமர்த்த வேண்டுமென்று ஆணை வழங்கப்பட்டிருந்தும், அந்த நிர்வாகம் அதை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் நிராகரித்திருக்கும்போது, அதே பள்ளியில் இன்னமொரு பணியிடத்தை ஏற்படுத்த கல்வித் துறை அனுமதியை வழங்கியிருக்கிறது. பி.எஸ்சி. பணியிடத்தை ஏற்படுத்த கல்வித் துறை அனுமதி வழங்கியிருக்கிறது. இந்தப் பணியிடத்தை அந்த நிர்வாகம் ஏலம் விட்டு பணத்தைச் சேர்த்துக் கொள்கிறது. இது என்ன கொடுமை என்று தெரியவில்லை. இப்படிப் பட்ட பாதுகாப்பு இல்லாத அவல நிலை கல்வித் துறையிலே இருக்கிறது.

சமீபத்தில் கடலூரில் உள்ள சேயின்ட் ஜோசப் ஹையர் செகண்டரி பள்ளியில் உள்ள ஆசிரியர்கள் தங்களுக்கு ஓர் ஆலோசனைக் குழு (ஸ்டாஃப் கவுன்சில்) வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். ஸ்டாஃப் கவுன்சிலை அமைக்க முடியாது என்று அந்தச் சிறுபான்மையினர் பள்ளியின் தலைமை ஆசிரியர் கூறியிருக்கிறார். சிறுபான்மையினராக இருந்தாலும் சரி, சிறுபான்மையினர் அல்லாத பள்ளியாக இருந்தாலும் சரி, பாதுகாப்புக் கொடுப்பதில் அனைவருக்கும் சமமான அளவில் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மேல்நிலைப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில், மேல்நிலைக் கல்வி வகுப்பில் பாடம் எடுக்க “இண்டக்ஷன்” என்ற முறை கையாளப்படுகிறது. பி.எஸ்சி., பி.டி. படித்த ஆசிரியர்கள் குறைந்தது பத்தாண்டுகள், பதினைந்து ஆண்டுகள்

ஆணைத்துப் பள்ளிகளையும், கல்லூரிகளையும், அரசே ஏற்று நடத்துவது குறித்து 247

1981 பிப்ரவரி 12] (திரு. பா. ரா. தாமஸ்)

பணியாற்றியிருக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்டவர்களைத்தான் நியமிக்க வேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. ஆனால் இரண்டாண்டுகள் பணியாற்றிய ஒருவரைக்கூட இப்போது நியமித்து விடுகிறார்கள். இதற்குக் காரணம், நிர்வாகத்தின் ஓரவஞ்சனை. சில நேரங்களில் பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு தவறான முறையில் நியமிக்கிறார்கள். எல்லா நிர்வாகங்களையும் நான் ஒட்டுமொத்தமாகக் குற்றம் சாட்டவில்லை. ஒரு சில நிர்வாகங்கள் நல்ல முறையில் நடக்கின்றன. ஆனால் பணம் வாங்காமல் ஆசிரியர்களை நியமிப்பதில்லை.

அரசாணை எண் 1091-ல் குறிப்பிட்டுள்ள விதியின்படி, மேல் நிலைப் பள்ளிகளில் நியமிக்கப்படும் ஆசிரியர்கள், எம்.எ., எம்.எஸ்சி. படிப்புடன் பி.டி.யும் படித்திருக்க வேண்டும். வெறும் எம்.எ., எம்.எஸ்சி. மட்டும் படித்திருந்தால் போதாது. ஆனால் பி.டி. இல்லாமல் இருப்பவர்களை நியமித்தால், அவர்கள் நியமித்த மூன்று ஆண்டுகளுக்குள் கரஸ்பாண்டன்ஸ் மூலம் படித்துத் தேறிக்கொள்ளலாம் என்று விதியிருந்தபோதிலும், எம்.எ., எம்.எஸ்சி. மட்டும் படித்தவர்களைப் பணி நீக்கம் செய்துவிட்டு, ஐந்தாயிரம், பத்தாயிரம் ரூபாயைப் பெற்றுக் கொண்டு ஆசிரியர்களை நியமிக்கும் அவல நிலை இருக்கிறது. பொதுவாக பதவி உயர்வு என்று பார்க்கும்போது, “மெரிட் அண்டு அபிலிட்டி” அடிப்படையில் செய்ய வேண்டும் என்று விதி இருக்கிறது. ஆனால் நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரையில், திறமையானவர்கள், ஆற்றல் மிக்கவர்கள் புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள்; கொத்தடிமைகளாக இருப்பவர்கள் ஆதரிக்கப்படுகிறார்கள்.

‘உதவித் தலைமை ஆசிரியரை நியமிக்கலாம்’ என்று அரசு விதிமுறை வகுத்திருக்கிறது. மதுரையில் உள்ள பிரிட்டோ ஹையர் செகண்டரி பள்ளியில் பெருந் முறைகேடுகள் இருக்கின்றன. கல்வி இயக்குநர் இந்த முறைகேடுகளைக் கண்டித்திருக்கிறார். ஆனால் அவர்கள் “நாங்கள் சிறுபான்மையினர் பள்ளி, யாரும் எங்களைக் கேட்க முடியாது” என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுக்குரிய அந்த உரிமை பறிக்கப்பட வேண்டும். பொதுவாக பழி வாங்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு செயல்படும் நிர்வாகத்தோடு கல்வித் துறையும் சேர்ந்துகொள்ளுகிறதோ என்ற அச்சம் இருக்கிறது. ஆகவே இதைத் தவிர்க்க கல்வி அதிகாரிகள் தங்களுடைய அணுகுமுறையை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும்.

தொழில் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில், அநேக பள்ளிகளில் கோளாறுகள் இருக்கின்றன. கல்வித் துறை சட்டத்தின் ஆறாவது அத்தியாயத்தின் பிரிவு 29-ன்படி, பள்ளிகளில் ஒரு பிரிவை மூட வேண்டுமென்றால், அரசின் அனுமதி

248 அனைத்துப் பள்ளிகளையும், கல்லூரிகளையும், அரசே ஏற்று நடத்துவது குறித்து

(திரு. பா. ரா. தாமஸ்) [1981 பிப்ரவரி 12]

மதியைப் பெற வேண்டும். ஆனால் இப்படி அரசின் அனுமதியைப் பெறாமல், ராஜா ஹையர் செகண்டரி பள்ளி, இராமநாதபுரம், அழகப்பா ஹையர் செகண்டரி பள்ளி, காரைக்குடி, பி. கே. மேல் நிலைப் பள்ளி, திருமங்கலம், கண்டனூர் சித்தாள் ஆச்சி மேல்நிலைப் பள்ளி மற்றும் பி. வி. மேல்நிலைப் பள்ளி, பொன்னமராவதி ஆகிய பள்ளிகளில் சில பிரிவுகளை மூடி பல ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லாத நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். இதை யெல்லாம் போக்க அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நம்முடைய சென்னை நீதிமன்றத்திலே ஒரு தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள அருள்மிகு இராமலிங்கம் உயர் நிலைப் பள்ளியில் பணியாற்றிய மாரிமுத்து என்ற ஆசிரியர் 1972 ஆம் ஆண்டில் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். 1979 ஆம் ஆண்டில் அவர் நீதி பெற்றிருக்கிறார். மீண்டும் அவர் அந்த ஆசிரியர் பணியில் அமர்த்தப்பட வேண்டும் என்றும், அவருக்குப் பத்தாயிரம் ரூபாய் வழங்கப்பட வேண்டும் என்றும் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தீர்ப்பை நிறைவேற்றாமல் நிர்வாகம் உயர்நீதி மன்றம் சென்று இடைக்காலத் தடையைப் பெற்றிருக்கிறது. “சிலில் கோர்ட்டில் இதைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். நடுவர் மன்றம் கொடுத்த தீர்ப்பு செல்லாது. அதற்கு எக்சிக்யூட்டிவ் பவர் இல்லை” என்று உயர்நீதி மன்றம்

(முற்பகல் 11-30)

தீர்ப்பை வழங்கியிருக்கிறது. இந்தத் தீர்ப்பை வழங்கிய நீதிபதி சத்தியதேவி. “1972 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 7 ஆண்டுகள் வேதனை பெற்றிருக்கிறார். நீதி கேட்டுப் போராடியிருக்கிறார். மீண்டும் பணியில் அமர்த்தவில்லை. பத்தாயிரம் ரூபாயை வழங்க மறுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே மானியம் வழங்கும் அரசு இதில் தலையிட வேண்டும். அரசு அந்தப் பள்ளியின் அங்கீகாரத்தைத் திரும்பப் பெற்றால், மானவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள்” என்று கூறியிருக்கிறார். ஊதியத்தையும், மான்யத்தையும் அரசு வழங்குவதால், ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்கு அரசு நடுவர் மன்றத்தினரின் தீர்ப்பை அமுல்படுத்த வேண்டும். செயல் முறைகளை அமைக்க வேண்டும் என்று தீர்ப்பு கூறியிருக்கிறார்கள். இங்கே உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பையும் நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன், அடுத்து சுப்ரீம் கோர்ட்டு தலைமை நீதிபதி சந்திர ரூட், திரு. ரசல் ஆகியோர் ஒரு தீர்ப்பைக் கொடுத்தார்கள். பொதுவாக தனியார் நிறுவனங்களிலே உள்ள சிறுபான்மையினர் பள்ளிகளிலே அரசு தலையிட முடியாது என்று விதிமுறையிலே இருந்தாலும்கூட, அதிலேயும் ஒரு வழிமுறை இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு அரசு ஏற்பு

அனைத்துப் பள்ளிகளையும், கல்லூரிகளையும், அரசே ஏற்று நடத்துவது குறித்து 249

(திரு. பா. ரா. தாமஸ்)

[1981 பிப்ரவரி 12]

கொடுத்த அல்லது அந்த அரசு மான்யம் கொடுத்து அந்த நிறுவனம் நடப்பது என்ற ஒரு கட்டமை இருந்து, அதை அரசு ஏற்றுக்கொண்டால், சிறுபான்மை யினரால் நடத்தப்படக்கூடிய ஒரு பள்ளியாக இருந்தால்கூட, ரெகர்ஷன் அல்லது மான்யம் கொடுப்பது தன் பொறுப்பு என்று அரசு ஏற்றுக்கொள்ளும் போது, அங்குள்ள ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லாமல் இருக்குமானால், அதற்குத் தக்கவாறு ஒரு சட்டத்தை உருவாக்குவதற்கு மாநில அரசுக்கு முழு உரிமை இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு கருத்துக் களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு மாநில அரசு செயல்படலாம். ஒரு வேளை இந்தக் கருத்துக்குப் பதில் கொடுக்கும்போது, “சிறுபான்மையினர் பள்ளிகளுக்கு உரிமை இருக்கிறது. இதில் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தாமல் நாம் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. இந்தப் பணிகளை மேற்கொள்ள முடியாது” என்று காரணம் காட்டினாலும், இந்த ஆசிரியர்களுக்கு முழுமையான பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய அளவிலே, இந்தப் பணியார்களை எல்லாம் அரசுப் பணியாளர்களாக மாற்றுவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்து அவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கான நடவடிக்கை உடனடி எடுத்து அவர்களுடைய குறைகளைப் போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்குத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி அபிநிதேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அடுத்து, மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு.

வி. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்கள் பேசுவார்கள்.

திரு. ஈ. வே. அ. வள்ளிமுத்து : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் கூறியவைகள்பற்றிச் சில கருத்துக்களை நான் கூற ஆவனப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அடுத்துப் பேச வேண்டியவரைப் பேசச் சொல்லியிருக்கிறேன். அங்கத்தினர் அவர்கள் பள்ளி நிறுவனம் நடத்துபவர் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. ஈ. வே. அ. வள்ளிமுத்து : ஆம்.

* திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் அவர்கள் இங்கே சொன்ன கருத்துக்களை, தனி தபர் தீர்மானத்தின் மீது நான் பேச இருக்கிறேன். “தனியார் கல்வி நிலையங்கள், உள்ளாட்சித் துறை, மாநகராட்சி, லீக்ஷர் உள்ள கல்வி நிலையங்கள் ஆகியவற்றில் பணி புரியும் ஆசிரியர்களுக்கும் உறுப்பினர்களுக்கும் பூரண பணிப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் பொருட்டு கல்வி நிறுவனங்கள் அனைத்தையும் ஒரே சீரான நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டு வரும்

259 அனைத்துப் பள்ளிகளையும், கல்லூரிகளையும், அரசே ஏற்று

நடத்துவது குறித்து

(திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்) [1981 பிப்ரவரி 12]

பொருட்டும், சீரான கல்வி வளர்ச்சியை நிலை நிறுத்தும் பொருட்டும் தமிழ் நாட்டில் உள்ள தனியார் பள்ளிகள், தனியார் கல்லூரிகள், உள்ளாட்சி, மாநகராட்சித் துறை நடத்தும் பள்ளிகள் அனைத்தையும் தமிழ்நாடு அரசே ஏற்று நடத்தத் தகுந்த சட்டத்தை நிறைவேற்றலாம்' என்ற வகையிலே இங்கே ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதிலே நான் ஒன்றை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கின்ற அங்கத்தினர் திரு. சி. ரா. வெட்கமிகாந்தன் அவர்கள் தனியார் துறையிலே பணியாற்றிக்கொண்டிருப்பவர். அதுபோல இந்தத் தீர்மானத்தை வழி மொழிந்து பேசிய மான்முக்கு அங்கத்தினர் திரு. பா. ரா. தாமஸ் அவர்களும் தனியார் துறையிலே பணியாற்றிக்கொண்டிருப்பவர்கள்தான். அவர்களில் ஒருவரான மான்முக்கு உறுப்பினர் திரு. பி. ஆர். தாமஸ் சிறுபான்மையினரால் நடத்தப்படுகின்ற பள்ளியிலே பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார். அந்த இரண்டு அங்கத்தினர்களும், அவர்கள் பணியாற்றும் தனியார் துறை நிறுவனங்களில் ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லாமல் இருக்கின்ற நிலைமைகளைப் பற்றி அவர்கள் நன்கு உணர்ந்திருந்ததால், எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பணியாற்றுகின்ற தனியார் பள்ளிகளைப் போன்றவைகளைப்பற்றி, அப்படிப்பட்ட தீர்வாகத்தினர்களைப் பற்றி, அச்சமில்லாமல், இங்கு உறுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லாமல் தங்களுடைய கருத்துக்களை முனைப் போடு, உடம்பூர்வமாக எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பணி யாற்றும் துறையாகிய தனியார் துறையைப் பற்றியே எடுத்துச் சொல்லி யிருப்பதைப் பார்த்தாலும், அதிலுள்ள உண்மைகள் நமக்குப் புரியும். அவர்கள் பல உண்மையான பிரச்சினைகளை இங்கே எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அதிலே அச்சத்திற்கு இடமில்லாமல், அந்த மாதிரியான நிறுவனங்களைப் பற்றி, எதிர்த்தே அவர்கள் கருத்து சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு அங்கு நிலைமைகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அப்படி எண்ணிப் பார்க்கும்போது, அதிலே எந்த அளவுக்கு நியாயம் இருக்கிறது என்பதை நாம் எல்லோரும் நன்கு உணர முடியும் என்று கருதுகிறேன். ஒன்று நான் சொல்வேன். இந்த அரசு காலத்தில் மட்டுமல்ல, பாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் காலத்தில் கூட தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய வழியிலே அமைக்கப்பட்ட இந்த அரசுகள், பகுத்தறிவுக் கொள்கையை வளர்க்கும் முனைப்புள்ள அரசுகளாகும். ஆனால் இப்போது தனியார் பள்ளி களிலே இருக்கக்கூடிய நிலைமைகள் என்ன? அந்தப் பள்ளிகள் மூத்ததை வளர்ப்பதற்காக என்று சில இருக்கின்றன. வியாபார நோக்கோடு சில பள்ளிகள் செயல்படுகின்றன. ஆசிரியர்களை அடிமைகளாக நடத்துகின்ற பள்ளிகள் இருக்கின்றன. ஆசிரியர்களை அடிமைகளாக்கித்தான் ஒரு ஆண்டான் என நன் பாரம்பரியத்தை நிறுவும் வகையில் செயல்பட்டுக்

அனைத்துப் பள்ளிகளையும், கல்லூரிகளையும், அரசே ஏற்று 251
நடத்துவது குறித்து

1981 பிப்ரவரி 12] (திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்)

கொண்டிருக்கின்றன. அங்கே பெண்களை, ஆசிரியர்களாக வருகின்றவர்களைக் கேவலப்படுத்தி நடத்துகின்ற, வேறு சில சக்தை அனுபவிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் நடத்துகின்ற பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட பள்ளிகள்கூட இருக்கின்றன என்பதை நான் ஆதாரபூர்வமாக எடுத்துக் கூற முடியும். ஆக இந்த நாட்டிலே பல தனியார் பள்ளி தீர்வாகிகள் காட்டு தீர்ப்பா நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒரு தனி ராஜ்யமே நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தனியார் பள்ளி நிறுவனங்களில் ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். நானேகூட அப்படி பாதிக்கப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். பெரியார், அண்ணா போன்றவர்களெல்லாம் தமிழில் புதுமை வேண்டுமென்றார்கள். தமிழிலே இருக்கக்கூடிய கருத்துக்களிலே, இலக்கண இலக்கியங்களிலே புதுமையைப் புகுத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். மானவர்களின் சிந்தனையைத் தூண்டிவிடுகின்ற அளவுக்கு புதுமைகளைப் புகுத்த வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். மானவர்களிடையே உள்ள மூடக் கொள்கைகளைப் போக்க வேண்டும். பகுத்தறிவுக் கொள்கைகளைப் புகுத்த வேண்டும். அந்த மூடக் கொள்கைகளை முறியடிக்கின்ற வகையிலே, தொடக்கப் பள்ளி நிலையிலே மானவர்கள் ஆராயத்தற்கின்ற அளவுக்கு அவர்களுக்குச் சிந்தனைகளை உருவாக்க வேண்டும், அந்த வகையிலே ஆசிரியர்கள் போதிக்க வேண்டுமென்பதை அவர்கள் கூறி வந்தார்கள் என்பது இங்குள்ள அனைவருக்கும் தெரிந்திருக்கும். நான் ஒரு பள்ளியிலே ஆசிரிய ராகப் பணியாற்றியிருக்கிறேன். 1955 முதல் 1958 வரை ஒரு பள்ளியிலே ஆசிரியராக இருந்தேன்.

‘கொண்டிரட்டம் நல்ல மனமுண்டாம், மாமனார் நல்ல நோக்குண்டாம்...’ என்ற அந்தப் பாடலை நான் முழுவுவரமாகச் சொல்ல வேண்டியதில்லை என்று நினைக்கிறேன். நான் அந்தப் பள்ளியிலே அந்தப் பாடலைச் சொல்லித் தரும்போது, ஒரு புதுமையான பொருளைச் சொல்லித் தந்தேன். காரணம் என்னவென்றால், ஒரு தடவை நான் தந்தை பெரியார் அவர்களிடம் சென்று “தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் மகாநாடு ஒன்று நடத்தப் போகிறேன். அதற்கு ஒரு வாழ்த்துத் தாருங்கள்” என்று அவரிடம் கேட்டேன். அப்போது அவர்கள், “நீங்கள் ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் நானே. பழையவற்றைச் சொல்லி பள்ளிப் பிள்ளைகளை ஆரம்பத்திலேயே தெளிப்பவர்கள்தானே? முதன் முதலில் பிள்ளையார் கழி போட்டு கல்லியைத் கொய்கிறாயா? நம்பிக்கைக்கு வித்திப்பவர்கள் உங்கள் கருதாயத்தினர் தானே? என்று கேட்டார்கள். நான் அப்படியல்ல என்று, அவருக்குச் சொன்னேன், பதிலுக்கு அவர் சொன்னார். இவ்விதமான பகுத்தறிவுக் கொள்கைகளை மானவர்களுக்குப் போதியுங்கள் என்று சொன்னார்.

252 அனைத்துப் பள்ளிகளையும், கல்லூரிகளையும், அரசே ஏற்று நடத்துவது குறித்து

(திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்) [1981 பிப்ரவரி 12]

பகுத்தறிவுக் கொள்கைகளை இளம் பராயத்திலேயே போதியுங்கள் என்றார்கள். அதற்கு ஆலோசனைகளையும் சொல்லி வாழ்த்தையும் எழுதித் தந்தார்கள். எனவே, முன்னர் நான் முற்பட்ட அந்தப் பாட்டுக்கு ஒரு புதிய கருத்தை நான் சொன்னேன். அது என்ன?

'வாக்குண்டாம்', நல்ல பேச்சுத் திறமை உண்டாம், 'நல்ல மனமுண்டாம்' நல்ல உள்வழிநடாக்கும், நல்ல உள்ளத் தெளிவுண்டாக்கும், 'மாமலரான் நோக்குண்டாம்', அதாவது மாமலரை கவிஞர்கள் கண்ணுக்கு ஒப்பிடுவார்கள். ஆகவே கண்ணினுடைய ஒளி நன்றாக இருக்கும், 'மேனி துடங்காது, இந்த மேனி, இந்த உடல் வதங்கவே வதங்காது', அது எப்போது தெரியுமா? என்று கேட்டு, 'புத்தொன்றி' பூவினிருந்து பாதம் வரையிலே, அதாவது வேர் வரையிலே 'திருமேனி' என்றால் 'துளசி', 'தும்பி' என்றால் 'தும்பைச்சேடி', 'கையான்' என்றால் 'கையான்குலை' என்பது. சித்தவெத்திய பாடல்கள் பாடிய அவ்வையார் பாடல் இது. பத்திப் பாடல்கள் பாடிய அவ்வையார் பாடிய பாடல் அல்ல இது. ஆகவே 'திருமேனி'. அதாவது துளசி, 'தும்பை' அதாவது 'தும்பைச் சேடி', 'கையான்' அதாவது 'கையான்குலை' இவைகளையெல்லாம் பூ ருதல் பாதம் வரையிலே அதாவது வேர் வரையிலே தனித்தனியாக எடுத்து, பொடி செய்து, 'துப்பு' என்றால் 'நேய்', 'ஆம்'. என்றால் சேர்த்து அதாவது நெய்யைச் சேர்த்து, அவைகளை உலர்த்த வேண்டும் செய்து, சாப்பிட்டு வந்தால், அதாவது தப்பாலைச் சார்வார் தங்கு 'வாக்குண்டாம்' நல்ல மனமுண்டாம், மாமலரான் நோக்குண்டாம், மேனி துடங்காது' என்று நான் சொல்லிக் கொடுத்தேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: எவ்வளவு குழப்பமாகியோ அப்படியே குழப்பம் இருக்கிறது.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, அவசரம் இல்லாத காரணத்தினால், வேகமாகச் சொல்லிவிடுக்கிறேன். அதாவது குழப்பமாகத் தெரிகிறதே தவிர வேறல்ல. அது எந்த அளவுக்கு என்னைப் பாதித்தது? இப்படி புதிய விளக்கம் கொடுத்துப் போதித்ததால் அந்த அளவுக்குச் சிட்டுக் கொடுக்கப்பட்டது. அந்தப் பள்ளியிலேயிருந்து வேறியேற்றப்பட்டேன். புதுவையைச் சொல்லி அதனாலே பாதிக்கப்பட்டவன் நான். பலரைய கருத்தை எடுத்துவிட்டு புதுவையான கருத்தைச் சொல்லிச் சித்தியங்கன் என்று பொன்னவர் வாழ்வு இப்படி இருக்கிறது. ஆற்றார் அண்ணா அவர்கள் வழியில் இந்த அரசு இருக்கின்ற இந்தக் காலத்திலேயே அந்தத் தனியார் பள்ளிகளை எடுப்பதற்குத் தயங்கினால், எந்தக் காலத்திலே.

அனைத்துப் பள்ளிகளையும், கல்லூரிகளையும், அரசே ஏற்று நடத்துவது குறித்து 253

1981 பிப்ரவரி 12] (திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்)

யார் இதையெல்லாம் செய்யப்போகிறார்கள்? ஆகவே இப்படிப்பட்ட நிலையிலே அவைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. ஆசிரியர்கள் இந்தப் பள்ளிகளில் எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் முக்கியமாக எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். மாணவர்களிடம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்பள்ளிகளில் மாணவர்களிடம் நன்கொடைகள் கொடுக்கிறார்கள். மிக அதிகமான அளவுக்கு வசூல் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் நாங்கள் அங்கே பார்த்துக்கள். அங்கே மத பொருளைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அங்கே ஆசிரியர்கள் அடிமையானப் போல நடத்தப்படுகிறார்கள். சட்டங்களை அவர்கள் பின்பற்றுவதில்லை. அரசு உத்தரவு போட்டாலும், அதை அவர்கள் நடைமுறைப்படுத்துவதில்லை. அமைச்சர் அவர்களிடம் இதற்குறிப்பிடுகிறார்கள் என்பதை இங்குள்ளவர்கள் எல்லோரும் அறிவார்கள். சாதாரணமாக அரசு ஒரு உத்தரவு போடுகிறது. மேல் நிலைப்

(முற்பகல் 11-40)

பள்ளிகளில் யார் சினியராக இருக்கிறார்களோ, தகுதியுடையவர்களாக இருக்கிறார்களோ, அவர்களை உதவித் தலைமை ஆசிரியராக நியமிக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. நாகையிலே இருக்கிற சி.எஸ்.ஐ. பள்ளி நிர்வாகம் இந்த உத்தரவைப் பின்பற்றவில்லை. அந்த சினியர் ஆசிரியரிடம் மாணவராகப் படித்து ஆசிரியரான அவர்கள் மதத்தைச் சேர்ந்தவரை உதவித் தலைமை ஆசிரியராக்கி, அவருக்குக் கீழே பணிபுர்ப்பு உடைய அவ் வசிரியர் பணி புரியும் நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். கல்வித் துறையார் அந்தப்பதவி உயர்வைத் தடுத்து நிறுத்த முடியவில்லை. பூனிருத்தவல்லியிலே டி.பி.எம். நடுநிலைப் பள்ளி என்று ஒரு பள்ளி இருக்கிறது. அந்தப் பள்ளியிலே ஒரு பட்டதாரி ஆசிரியரைத் தலைமை ஆசிரியராகப் போட வேண்டுமென்று இன்று ஒருடங்கமாக எழுதிக் கேட்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய கல்வித் துறையார் அங்கே பட்டதாரி ஆசிரியரை நியமிக்க அனுமதித்து, உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. அந்தப் பள்ளியிலே ஒருவர் தகுதியுடையவராக இருக்கிறார். உத்தரவுமூலம் என்பது அவருடைய பெயர். அந்தப் பதவியில் ஐர்த்த அவரிடம் 3,000 ரூபாய் கேட்கிறார்கள். அவர் அந்தத் தொகையைத் தரவில்லை. எனவே அந்தப் போஸ்ட்டை வேண்டாமென்று திரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறார்கள். 8 ஆம் வகுப்பிலே பி.டி. தா ஆசிரியர்களைத் தலைமை ஆசிரியர்களாக நியமிப்பதால் கல்வியின் தரம் உயரும் என்ற

(திரு. க. மீனாட்சுசுந்தரம்) [1981 பிப்ரவரி 12]

கொள்கையை அரசு வகுத்திருக்கிறது. அதற்கு எதிராகப் பள்ளி செயல்பட்டிருக்கிறது. தகுதியுடையவர் பணம் தரவில்லை என்பதால் அவரைப் போடக்கூடாதென்று, கருதி, கேட்டு வாங்கிய போஸ்டையும் திருப்பிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதைக் கட்டுப்படுத்த அரசால் முடியவில்லை. அப்படிப்பட்ட நிர்வாகங்களுக்கு அரசு பணம் கொடுத்து, இப்படிப்பட்ட மோசமான நிலைமைகளை ஊக்குவிக்க வேண்டுமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். சிறுபான்மையினத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கல்வி நிறுவனங்களை நடத்தும் போது, அதில் தலையிட அரசுக்கு உரிமையில்லை. அரசியல் சட்டம் அந்தப் பாதுகாப்பை அவர்களுக்குத் தருகிறது. ஆனால் அதே பள்ளியில் பணியாற்றும் சிறுபான்மை இனத்தைச் சார்ந்தவர் பாதிக்கப்படும்போது, அதை நிவர்த்திக்க அரசியல் சட்டத்தில் இடமில்லை. சிறுபான்மை இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தொழில் நிறுவனங்களை நடத்துகிறார்கள், ஒட்டல்கள் நடத்துகிறார்கள், கடைகள் வைத்து நடத்துகிறார்கள். அங்கே பணியாற்றும் ஊழியர்கள் பாதிக்கப்பட்டால், அவர்களைப் பாதுகாப்பதற்கு வழிமுறை இருக்கிறது. ஆனால் கல்வி நிறுவனங்களில் வேறுபட்ட ஒரு வழிமுறை இருக்கக் காரணமென்ன? அந்த அளவிற்கு தனியார் நிறுவனங்கள் கட்டுப்படுத்த முடியாத நிலையில் மோசமாக இருக்கின்றன என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பெண்களைப் பொறுத்தவரையில், மிகவும் மோசமாக நடத்தப்படுகிறார்கள். இங்கே அந்த விவரங்களைச் சொல்ல நான் அஞ்சுகிறேன். சொல்வதும் மாபல்ல, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமஸ் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். உத்தியம் வாங்குகின்றபோது வந்து நின்று நிர்வாகிகளை வணங்கிச் செல்ல வேண்டுமென்ற முறை இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அது மட்டுமல்ல நிலைமை, சும்பகோணத்தில் ஒரு பள்ளி இருந்தது. அந்தப் பள்ளியிலே நிர்வாகி என்ன செய்தார் என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். மாலை 7 மணி வரையில் பெண் ஆசிரியர்கள் அங்கே தங்கிவிட்டுத்தான் செல்ல வேண்டும். கடைசியில் அவரிடம் சொல்லிவிட்டுச் செல்ல வேண்டும், ஒவ்வொருவராக வந்து, சொல்லிவிட்டுச் செல்ல வேண்டும். அப்படிப் பெண் கவர் நடத்துவதற்கு சில காரணங்கள் இருக்கிறதென்று சொல்லப்படுகிறது. எனவே இவைகளையெல்லாம் தடுக்க முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும். நான் வெளிப்படையாகச் சொல்லவில்லை. மறைமுகமாகத்தான் சொல்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் சொல்லுகிற மாதிரி, சும்பகோணத்தில் ஒரு பள்ளி இருக்கிறதா என்பது தெரியவில்லை. இதில், சும்பகோணம் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லுவது அவசியம்தானா

[1981 பிப்ரவரி 12] (திரு. எஸ். ஆர். இராதா)

என்பதை என்னிடம் பார்க்க வேண்டும். இதனால் சும்பகோணம் நகரத்திற்கே கேவலமான பெயர் உருவாகிவிடும். தமிழ்நாட்டில் பல பள்ளிகள் இருக்கின்றன. எனவே உதாரணத்திற்காக சும்பகோணத்தை மட்டும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடாதென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. மீனாட்சுசுந்தரம்: என்னுடைய தொகுதி அந்தத் தொகுதி, பள்ளியின் பெயரைச் சொன்னால், உறுப்பினரவர்களே மிகவும் வருத்தப்படுவார்கள். அப்படிப்பட்ட பள்ளிகள் இருக்கின்றன என்பதற்கு ஆதாரம் தருகிறேன். தனியாகத் தருகிறேன். அவர்கள் மிகவும் வருத்தப்படுகிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்களுக்காகவேதான் நான் அந்தப் பள்ளியின் பெயரைச் சொல்லவில்லை. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் தனியார் பள்ளிகளிலே இருக்கின்றன என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தனியார் பள்ளிகளில் இப்படி நடக்கக் காரணம் அதிகாரிகள்தான். என் அதிகாரிகள் இதற்குக் காரணம்? அரசுப் பள்ளிகளிலே அதிகாரிகளுக்கு வருவாயில்லை. தனியார் பள்ளிகளில் அதிகாரிகளுக்கு வருவாய் உண்டு. அங்கே நடக்கும் அக்கிரமங்களுக்குத் துணை போகிறவர்கள் அதிகாரிகள் தான். ஒரு ஆசிரியர் பாதிக்கப்படுகிறார் என்றால், நிர்வாகத்தின் மீது புகார் செய்கிறார். அது குறித்து ஆசிரியர் மேல் முறையீடு செய்யும்போது, அதை கவனிக்க வேண்டிய அதிகாரி நிர்வாகியின் காரில் சென்று, நிர்வாகியின் வீட்டிலே தங்கி, விருந்து உண்டு, அதற்குப் பின்னாலே அலுவலைக் கவனிக்கச் சென்றால், நிதி யாருக்கும் கிடைக்குமென்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதையும் ஆதாரத்தோடு சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். அதிகாரிகள் இப்போது என்ன செய்கிறார்கள்? தங்களுடைய வருவாய்க்காக, தங்களுடைய பிழைப்பிற்காக, தங்களுடைய குடும்ப நலத்திற்காக தனியார் பள்ளிகளை அரசு ஏற்பதற்குரிய சூழ்நிலையை தவிர்த்து வருகிறார்கள். அதிகாரிகளை நம்பி, அவர்கள் எல்லாவற்றையும் செய்வார்களென்று நம்பி, அவர்கள் தரும் குறிப்புகளை வைத்து, து வடிக்கை எடுத்தால் போதுமென்று அரசு நம்பக்கூடாது. முதலிலே அரசு தனியார் பள்ளிகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வர வேண்டும். அதற்குப் பிறகு, அதற்குத் தகுந்தாற்போல விதிகளை வகுக்கச் சொல்ல 'அதிகாரிகளை வற்புறுத்த வேண்டும்'. அவர்களுக்கு ஒப்புப் பள்ளிகளின் வாரியாக நம்மாழ்வாரு நியைப்பதால், அரசு அவற்றை ஏற்கலாமா என்று அவர்களிடம் கருத்து கேட்டால், அவர்கள் அதற்கு ஒத்துக்கொள்ளமாட்டார்கள். உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரே பள்ளியிலிருந்து 2 மேல்முறையீடுகள் வருகின்றன. திரு. மேல்முறையீடு நிர்வாகத்துக்கு வேண்டியவரிடமிருந்து

256 அனைத்துப் பள்ளிகளையும், கல்லூரிகளையும்; அரசே ஏற்று நடத்துவது குறித்து

(திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்) [1981 பிப்ரவரி 12]

வருகிறது. அவர்களுக்குச் சாதகமாக ஆணையிடப்படுகிறது. ஆனால் அதே காரணத்தைக் காட்டி நிர்வாகத்திற்கு வேண்டாதவரான ஒரு ஆசிரியர் செய்த, இன்னொரு மேல் முறையீட்டில் அதே அதிகாரியால் வேறுவிதமாக ஆணையிடப்படுகிறது. அங்கே கையூட்டு பெற்றிருக்கிறார்களென்பது பொருள். அதிகாரிகள், தனியார் துறை நிறுவனங்களுக்கு மிக மிக உறுதுணையாக இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சூழலைத் தவிர்க்க அரசு முயற்சி எடுக்க வேண்டும். இவைகளுக்கெல்லாம் பரிகாரம், தனியார் பள்ளிகளை அரசுடைமையாக்குவதுதான். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமஸ் அவர்கள், அரசுப் பள்ளிகளிலே கல்வித் தரமில்லை என்று சொல்வது சரியல்ல என்று சொல்லி, கல்வித் தரம் இருக்கிறதென்று ஆதாரத்தோடு சொல்வார்கள். தனியார் பள்ளிகளில்தான் கல்வித் தரமிருக்கிறதென்று பலர் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. கட்டிடங்கள் இல்லாத அரசுப் பள்ளிகள் உண்டு. அங்கே 'அட்மீஸியன்' சரியாக இல்லை. பிள்ளைகள் பள்ளிக்கு வந்தவுடன், அவர்களுக்கு படிப்பில் தாட்டியில்லை. சாலையின் ரேஷம் பேருந்துகளைப் பார்க்குமளவிற்கு கட்டிடங்கள் பாதுகாப்பு இல்லாமல் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட பள்ளிகள் அரசுப் பள்ளிகளாக இருக்கின்றன. இன்னும் அங்கே போதிய ஆசிரியர்கள் இல்லாத நிலை இருக்கிறது. தனியார் பள்ளிகளிலே மாணவர்களை வாகட்டி, நாமுன்ன மணவர்க்கையே சேர்த்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் அரசுப் பள்ளிகளிலே என்னொன்றும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டிய கட்டாயம் இருக்கிறது. அங்கே போதனைக்கான உபகரணங்கள் வழங்கப்படவில்லை. அரசியல்வாதிகளின் தலையீடும் அதிகமாக இருக்கிறது. ஊருக்கு இளைத்தவன் பிள்ளையார் கோவில் ஆண்டி, அவனுக்கு இளைத்தவன் பள்ளி ஆசிரியன் என்பார்கள். அரசியல்வாதிகளுக்கு யாரும் கண்ணில் படுவதில்லை, ஆசிரியர்கள்தான் கண்ணில் படுகிறார்கள். தங்களுக்கு வேண்டாதவர்களை மாற்ற வேண்டுமென்று அரசியல்வாதிகள் முயற்சித்து வெற்றி பெறுகிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு நான் தனியார் பள்ளியிலே சேருகிறார் என்றால், நியாயம் ஆளுநரவரையில் அங்கேயேதான் பணியாற்றுவார். எனவே அவரால் கல்வியில் போதிய கவனம் செலுத்தி கல்வித் தரத்தை நல்ல முறையில் உயர்த்த முடியும். யாராவது கல்வியைப் பிடித்தால் இங்கேயே இருக்கின்றவற்றை சித்தனை அவர்களுக்கில்லை. எனவே நல்ல கல்வித் தரத்தை அரசுப் பள்ளிகளிலும் உருவாக்க முடியும். இந்த மட்டும் கல்வித் தரத்தை உயர்த்த முடியும். அரசியல்வாதிகளின் குறுக்கீடுகளை முதலிலே குறைக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட சூழலில் அரசுப் பள்ளிகளில் நல்ல கல்வித் தரத்தை ஏற்படுத்த முடியும்.

அனைத்துப் பள்ளிகளையும், கல்லூரிகளையும்; அரசே ஏற்று நடத்துவது குறித்து 257

1981 பிப்ரவரி 12] (திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்)

அடுத்து, ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளில் பணி புரியும் ஆசிரியர்களை அரசு ஊழியர்களாக்கும் திட்டத்தை அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அதில் ஏன் பாதிக்கிறது தாண்ட வேண்டும்? அதை ஏன் அரசுடைமையாக்குவோமென்று சொல்லவில்லை? பாதிக்கிறது தானடினால், அதனால் ஆபத்து தான் ஏற்படும், எனவே இரட்டை ஆட்சி கூடாதென்று சொல்லுகிறோம். நகராட்சி, மாநகராட்சிப் பள்ளிகள் என்னவாயின? அவையெல்லாம் உள்ளாட்சித் துறையிலேதான் இருக்கின்றன. உள்ளாட்சித் துறையிலே இருப்பதை எடுப்பது நல்ல நோக்கமென்றுதானே தொடங்கியிருக்கிறார்கள். ஏன் முழுவதுமாகச் செய்யவில்லை? அதோடு விதயார் பள்ளிகளையும் எடுக்க வேண்டும். பீகாரிலே அப்படி எடுத்திருக்கிறார்கள். தனியார் பள்ளிகளை அரசுடைமை ஆக்கியிருக்கிறார்கள். அங்கேயும் மைனாரிட்டி பள்ளிகளை எடுக்க அரசியல் சட்டத்திலே இடமில்லாததால், மெஜாரிட்டியினர் நடத்தும் பள்ளிகளை எடுத்திருக்கிறார்கள். இங்கே கல்வி அமைச்சரவர்கள் பேசும்போது, மைனாரிட்டியினர் அனுபவிக்கின்ற உரிமையை மெஜாரிட்டியினர் அனுபவிப்பதற்குத் தடையாக இருக்கலாம், எனவே அதைப்பற்றி ஆலோசிக்கிறோமென்று சொன்னார்கள். சட்டத்தின் மூலம் அவர்கள் பாதுகாப்பு தேடிக்கொண்டிருக்கிற காரணத்தாலே, மற்றொருபுறம் நடக்கும் அக்கிரமங்களைப் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணம் நமக்கு இருக்கக்கூடாது. எனவே அந்த நல்ல காரியத்தையும் நம் காலத்திலே செய்தோமென்ற முறையிலே, நம்முடைய அரசு முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த

[மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை]

(முற்பகல் 11-50)

நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எனவே, நகராட்சி, மாநகராட்சிப் பள்ளிகளிலுள்ள ஆசிரியர்களையும் அரசு விரைவிலே அரசு ஊழியர்களாக ஆக்க வேண்டும். இதற்கு மற்றொரு காரணமும் இருக்கிறது. உள்ளாட்சிகளின் கீழ் அவை இருப்பதால், அரசியல் குறுக்கீடுகள் மிக மிக அதிகம். நகராட்சியினுடைய சேர்மன் யாரோ அவரைப் போய் ஆசிரியர் காக்காய் பிடித்துக்கொண்டால் தான், அந்த இடத்தில் ஆசிரியர் தொடர்ந்து வேலை செய்ய முடியும் என்கிற நிலைமை இருக்கிறது. இல்லாவிட்டால் குறைந்தபட்சம் அங்குள்ள மெம்பரையாவது காக்காய் பிடிக்க வேண்டும். அதுவும் இல்லாவிட்டால் அவரை எதிர்த்து நிற்கின்ற அரசியல் வட்டாரத்தில் செல்வாக்குப் பெற்றவரையாவது காக்காய் பிடிக்க வேண்டும். ஆகவே அந்த ஆசிரியர்களுக்கு ஆபத்து அதிகமாக இருக்கிறது. உள்ளாட்சி நிறுவனங்களில் ஆசிரியர்கள் அரசியல்வாதிகளுக்கு ஜாலா தட்டக் கூடிய அளவுக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

[1981 பிப்ரவரி 12]

திரு. சோ. ஆறுமுகம்: உறுப்பினர் அவர்கள் நகராட்சிகளில், நகராட்சி ஒன்றியங்களில் உள்ள பள்ளிகளைக்கூட அரசுடமை ஆக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். அதே சமயத்தில் அரசாங்கப் பள்ளிகள் என்றால், அரசியல் வாதிகளுக்குப் பின்னால் போக வேண்டுமென்றும் கூறுகிறார்கள். இப்போது அங்கே மக்களுடைய பிரதிநிதிகளுக்குப் பதிலாக அதிகாரிகள்தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அரசியல்வாதிகளுடைய குறுக்கீடுகள் என்ற பிரச்சினையே வரவில்லை. அதிகாரிகள் இருப்பதால், இப்போதே குறுக்கீடுகள் இல்லாமலிருப்பதற்கான வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: தனியார் பள்ளிகளில் எந்த அரசியல்வாதி தலையிட்டாலும், அங்கு பணிபுரிகின்ற ஆசிரியரை மாறுதல் செய்துவிட முடியாது. ஆனால் உள்ளாட்சி நிறுவனங்களில் இன்றைக்கு அங்கே சேர்மேன் இல்லாவிட்டாலும்கூட, மற்றபடி இருக்கின்ற அரசியல்வாதிகளுக்கு அவர்கள் அஞ்சுகிறார்கள். அதிகாரிகளே இன்றைக்கு அரசியல்வாதிகளுக்கு குறிப்பாக ஆளும் கட்சிக்கு அஞ்சுகிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே தான் எந்த அளவிலும் அரசியல்வாதிகளே தலையிடாத அளவுக்கு மாநகராட்சிப் பள்ளிகளையும், நகராட்சிப் பள்ளிகளையும் அரசுடமையாக்க வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. ஜேப்பியார்: ஆளும் கட்சியைப்பற்றி உறுப்பினர் சொன்னார். அவர் சொல்வதைப் பார்த்தால், உறுப்பினரேகூட சில இடங்களில் இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்திருப்பாரோ என்று நான் சந்தேகப்படுகிறேன். எனக்குக் கிடைத்த ஒரு தகவல். இன்பர்மேஷனுக்காக இங்கே அதைச் சொல்கிறேன். மதுரையிலே அவர் ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார். ஓர் ஆசிரியரை மாற்றினால், உடனே அங்குள்ள எம்.எல்.ஏ. வீட்டுக்குமுன் போய் மறியல் செய்வேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர் ஒரு ஆசிரியர் பிரதிநிதி. எம்.எல்.சியாக இருக்கிறார். எம்.எல்.ஏக்கள் மட்டும் தான் தலையிடுகிறார்கள், எம்.எல்.சியான நாமும் அதுபோல் தலையிட்டால் நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறாரா?

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: எம்.எல்.ஏக்களுடைய வீட்டுக்கு முன்னால் மறியல் செய்வேன் என்று பேசியது உண்மை. அது மட்டுமல்ல, ஒரு இடத்திலே அப்படி நடைபெற்றதால், தலைமை தாங்கி போராட்டத்தை நடத்துவதாக அறிவித்தேன். அங்குள்ள எம்.எல்.ஏ. அதாவது வெள்ளக் கோயில் ஒன்றியத்திலே பணிபுரிந்துகொண்டிருந்த ஆசிரியரை தானவாடிக்கு மாற்ற வேண்டுமென்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் சொல்லியிருக்கிறார். அவரைப்பற்றி ஆதர்பூர்வமாக எந்தவித குற்றச்சாட்டையும் கூற முடியாமல்

1981 பிப்ரவரி 12] (திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்)

வாய்மூலமாகவே அவரை மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார். உடனே அவரை ஒன்றியம் விட்டு ஒன்றியம் மாற்றிவிட்டார்கள். அப்படி ஒன்றியம் விட்டு ஒன்றியம் மாற்றுவது மரபல்ல. இருந்தாலும் அவரை மாற்றி விட்டார்கள். நான் உடனே போய் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் கேட்டேன். “ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் சொன்னார். ஆகவே மாற்றிவிட்டேன்” என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் சொன்னார். அதுகுறித்து அதற்குப் பிறகு உரிய அமைச்சரிடத்தில் இரண்டு முறை பார்த்துப் பேசினேன். அதிகாரிகளிடத்திலும் அது குறித்துப் பேசினேன். ஆனால் எதுவும் நடக்கவில்லை. வேறு வழியின்றி மாறுதல் செய்யக் கூறிய எம்.எல்.ஏ. வீட்டு முன்பு நான் மறியல் செய்யப் போவதாக அறிவித்தேன். என் எனக்கு அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை ஏற்பட்டது என்பதை உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இதிலிருந்தே தெரிந்து கொள்ளலாம். ஆளும் கட்சியினுடைய தலையீடு அங்கே ஏற்பட்டது. ஆகவே தான் எல்லாப் பள்ளிகளையும் அரசுடமையாக்க வேண்டுமென்று நான் கோருகிறேன்.

திரு. ஜேப்பியார்: உறுப்பினர் ஆளும் கட்சி தலையீடு என்று பேசிக் கொண்டேயிருக்கிறார். அந்த ஆசிரியருக்கு அங்குள்ள அரசியல் கட்சி யிடத்தில் தொடர்பிருந்தது. அப்படி அவர் அரசியலில் ஈடுபட்டால், அரசியல் மேடையில் பேசினால், பொதுத் தொண்டன் என்ற முறையில், சமுதாயத் தொண்டன் என்ற முறையில் தலையிடுவது தவறா? அப்படிச் செய்வது தவறு என்று உறுப்பினர் கருதுகிறாரா? அவர் எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர் என்பதை நான் நிரூபிக்க முடியும். அப்படிப்பட்ட நபர்கள் இருந்தால், இதுபோல் அரசியல் தலையீடுகள் வரத்தான் செய்யும், மாற்றங்களும் வரத் தான் செய்யும்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: அனைத்து அரசியல் கட்சி அனுதாபிகளும் இன்றைக்கு ஆசிரியர்களாக இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். அவர் எந்தக் கட்சி என்று நிரூபிக்க முடியும் என்று சொன்னார். நான் கூட டி.ஆர்.டி.யிடம் எழுதிக் கொடுத்தேன். அப்படி அரசியல் சார்புடையவர் என்கிற காரணத் திற்காக அவர் மாற்றப்பட்டிருந்தால், இன்றைக்கு மாநில அளவில் இருக்கின்ற ஆசிரியர்கள் எந்தெந்த கட்சிக்காக தேர்தல் நேரத்தில் பணியாற்றினார்கள் என்பதற்கான ஆதாரங்கள் நிறைய என்னிடம் இருக்கின்றன. பட்டியல் தருகிறேன். அனைவர் மீதும் இதே நடவடிக்கையை எடுக்கிறீர்களா என்று தான் கேட்டேன். ஆளும் கட்சிக்கு சப்போர்ட்டாகத் தான் ஆசிரியர்கள் இருக்க வேண்டுமா? மற்ற கட்சிகளுக்கு சப்போர்ட்டாக இருந்தால், உடனே மாற்றமா?

[1981 பிப்ரவரி 12]

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது : மாண்புமிகு உறுப்பினர் இங்கே கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறாரா இல்லை எதிர்த்துக் கொள்ளுகிறாரா என்று அஞ்சத்தக்க அளவுக்கு நிலைமை சென்றுகொண்டிருக்கிறது. அரசு இந்தப் பள்ளிகளின் நிர்வாகத்தை மேற்கொண்டால், இன்னும் கடுமையான ஆபத்து வரும் என்று தான் அவருடைய பேச்சு இங்கே குறிப்பிடுகிறது. அப்படி அவர் பேசியதைப் பார்க்கும்போது, தனியாரிடமே அவை இருந்தால் நல்லது என்கிற முறையில் பேசுவதாகத்தான் தோன்றுகிறது. அரசியல் பிரச்சினை ஆக்காமல் தீர்மானத்தை உறுப்பினர் ஆதரிக்கிறாரா இல்லையா என்பதையும், அதற்கு வலுவான காரணங்கள் இருந்தால் அந்தக் காரணங்களையும் இங்கே சொல்லுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்கள் எந்த அரசியல் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள், எந்தக் கொள்கையை உடையவர்கள் என்பதெல்லாம் இந்த நாட்டுக்கே தெரியும். ஆகவே, தீர்மானத்தையொட்டி அவருக்குள்ள வலுவான காரணங்களை மட்டும் இங்கே சொன்னால் நல்லது. அரசியல்வாதிகள் யார் யார் என்றெல்லாம் வாத்திற்குப் போனால் அதற்கு முடிவே இராது.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : என்னுடைய போக்கிலேதான் நான் போய்க் கொண்டிருந்தேன். நானாக எங்கேயும் போகவில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் அருள் கூர்ந்து நான் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற சலைப்பிடிக்கு பங்கு வராமல் முடிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : அருள்கூர்ந்து உறுப்பினர் அவர்கள் என்னுடைய பேச்சின் இடையில் தலையிட்டு, திசை திருப்பி விடாமல் துணைத் தலைவரவர்கள் உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த வகையில் நான் பேசவில்லை. அரசியல் குறுக்கீடு எதுவும் இல்லாமல் கல்வி நிலையங்கள் இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. அரசுடமையாக்குவதைப் பொறுத்தவரை, அது முதல்படி. அடுத்தபடியாக கல்வி வாரியம் என்கிற ஓர் அமைப்பை, அரசியல் தலையீட்டற்ற ஓர் அமைப்பை, கல்வி நிபுணர்களைக் கொண்ட குழுவை அமைத்து, கல்விப் பொறுப்பை அதரிடம் விட்டு விட்டு, நிதி ஆதாரங்களைப் பொறுத்தவரை மட்டும் அரசு வழங்க வேண்டுமென்ற கொள்கையையுடையவன் நான்.

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது : அப்படிச் செய்வதுகூட ஒரு தனிப்பட்ட முறைபோல்தான் இருக்கும்.

[1981 பிப்ரவரி 12]

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : உடனே அப்படிச் சொல்ல முடியாது. பின்னால் அதில் ஏதாவது பிரச்சினை வருகிறதா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளலாம். அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்போது, நான் எந்த அரசியல் கட்சியைச் சார்ந்தவன் என்று இந்த நாட்டுக்கே தெரியும் என்று சொன்னார்கள். என்னைப்பற்றி மட்டுமல்ல, ஒவ்வொருவரைப்பற்றியும் இந்த நாடு அறியும். நான் இங்கே உபாசனையாகத்தான் அமர்ந்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது : ஒவ்வொருவரைப்பற்றியும் நாடு அறிந்திருப்பதால்தான் நாங்கள் திரும்பவும் இங்கே வந்து உட்கார்ந்திருக்கிறோம். யார் யாரை அறிந்துகொள்வது என்பதைப்பற்றி விவாதிப்பதற்கு இது இடமல்ல. இதைப்பற்றி வெளியே பேசத் தயாராக இருக்கிறேன். நான் இங்கே சொல்லத்தெல்லாம் தனி நபர் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அனைத்து கல்வி நிலையங்களையும் அரசுடமையாக்க வேண்டுமென்பதற்கான வலுவான காரணங்களை இங்கே சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உறுப்பினர் அவர்கள் அதற்கான வலுவான காரணங்களைச் சொன்னால், அரசு அதைப் பின்னர் பரிசீலிப்பதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். உறுப்பினர் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தால், இப்பொழுது இருக்கிற முறையே நல்லது என்பது மாதிரி இருக்கிறது. அதைத்தான் நான் குறிப்பிட்டேன்.

திரு. ஜே. எம். மியாகான் : உறுப்பினர் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசுகிறாரா, இல்லை எதிர்த்துப் பேசுகிறாரா? எதிர்த்துப் பேசுவதுபோல் இருக்கிறது.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : உறுப்பினர் தொடக்கத்திலிருந்தே அவையில் இல்லைபோன்று நான் கருதுகிறேன். அதனால்தான் அவருக்குக் குழப்பம். நான் ஆதரித்துத்தான் பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன். இடையில் உறுப்பினர்கள் தலையிட்டு அதன் காரணமாக நான் அவர்களுக்கு பதில் அளிக்கின்ற நிலைமையில் இருந்ததால் நான் சொன்ன கருத்துக்கள் உறுப்பினருக்குக் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கலாம். நான் தீர்மானத்தை ஆதரித்துத்தான் பேசிக் கொண்டு வருகிறேன். நான் அதை எதிர்த்திருவென அல்ல. நானே தனியார் பள்ளிக்கூடத்தில் பணியாற்றி பாதிக்கப்பட்டவன். தனியார் மட்டுமல்ல, நகராட்சி, மாநகராட்சி இவைகளின் நிர்வாகத்திலுள்ள எல்லாப் பள்ளிகளையும் அரசுடமையாக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையுடையவன். உள்ளாட்சித் துறை நிலையங்கள் மட்டுமல்ல, அனைத்து கல்வி நிலையங்களும் முழுமையாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு அரசுடமையாக்கப்பட வேண்டும். பொதுவாக ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப்படுவதற்கு பெரும் காரணம் அதிகாரிகள்தான். அவர்கள்

(திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்) [1981 பிப்ரவரி 12]

தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களை மட்டும் அங்கே உட்கார்ந்துகொண்டு கேவலம் படுத்தவில்லை. அரசுப் பள்ளி ஆசிரியர்களையும் கேவலமாக நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்களுடைய கவனம் எல்லாம் எப்படி சூற்றச சாட்டுகளுக்கு பதில் சொல்வது என்பதில் இருப்பதால், கல்வி பாதிக்கப்படச் கூடிய நிலை இருக்கிறது. அரசு என்னதான் நல்லெண்ணத்துடன் இருந்தாலும்கூட அங்குள்ள அதிகாரிகள் தங்களுடைய கடமையைச் சரியாகச் செய்வதில்லை. அவர்கள் தங்களுடைய கடமைகளைச் சரியாகச் செய்கிறார்கள். விருப்பு வெறுப்பு இல்லாமல் ஆசிரியர்களிடத்தில் நடந்துகொள்கிறார்களா என்பதைக் கண்காணிக்க வேண்டும். அதற்குரிய அதிகாரிகளை இந்த அரசு நியமிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அரசாங்கத்தை வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

எதோ ஒரு அதிகாரிதான் இந்த நாட்டுக்கே கிடைத்தவர் போல அவரைவைத்து எல்லாம் செய்ய வேண்டும் என்ற சூழ்நிலை இன்றைக்கு இருக்கிறது. இதை யெல்லாம் நான் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையைத் தவிர்த்து, அரசுப் பள்ளிகள் எல்லாம் நல்ல தரமிக்க பள்ளிகளாக மாறும் வகையில் நம்முடைய சிந்தனையைச் செலுத்தி அனைத்து தனியார் பள்ளிகளையும், நகராட்சிப் பள்ளிகளையும், மாநகராட்சிப் பள்ளிகளையும் அரசுப் பள்ளிகளாக ஆக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, தனியார் பள்ளிகள் அனைத்தையும் அரசு ஏற்க வேண்டும் என்ற இந்தத் தீர்மானத்தின்மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதைப் பற்றிக் கருத்துத் தெரிவித்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் இந்தக் கருத்திலே ஒரேபடித் தனமாக ஒரே பாட்டுப் பாடியிருந்தாலும்கூட, அதிலே இருக்கிற உண்மை நிலையை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். நாங்கள் இதை ஆதரிக்கிறோம், ஆதரிக்கிறோம் என்று பேசியிருக்கிறோம்...

திரு. சோ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் ஒரே பாட்டுப்பாடியதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். உறுப்பினர்கள் எல்லாம் பேசினார்களே தவிர, பாட்டுப் பாடவில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : பாட்டு என்பது பேச்சைவிட உயர்ந்தது. பாட்டு பாடினார்கள் என்று சொன்னால், மிகவும் இனிமையான முறையிலே பேசியிருக்கிறார்கள் என்று அர்த்தம்.

1981 பிப்ரவரி 12]

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : நான் குறிப்பிட்டது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. மீனாட்சிசுந்தரம், திரு. தாமஸ், திரு. லெட்சுமிகாந்தன் ஆகியோர் எந்தவிதமான மாறுபாடும் இல்லாமல் ஒரே கருத்தை வெளியிட்டதை நான் சொன்னேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்கள் அடிக்கடி தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறேன், ஆதரிக்கிறேன் என்று சொல்லிச்சொல்லி தன் வாதங்களை எடுத்து வைத்தார். அவருடைய வாதத்திலிருந்தே, தனியார் நடத்துவதிலேயும் தவறு வருகிறது, அரசு நடத்துவதிலேயும் தவறு வருகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர் பேசியது தவறு அல்லது குறை என்று நான் சொல்லவில்லை. அவர் பேசிய அந்த நிலைதான் உண்மையான நிலை. தவறு இங்கும் இருக்கிறது. அங்கும் இருக்கிறது. அந்தத் தவறைப் போக்குவது எப்படி என்பதுதான் நம் பின்புறம் இப்போது இருக்கும் பிரச்சினை. அந்தக் கண்ணோட்டத்தில் அணுகும்போது, இந்தத் தனியார் பள்ளிகள் எல்லாம் எப்படி ஆரம்பிக்கப்பட்டன என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். ஆரம்பத்திலே மத சார்பாகவும், தனிப்பட்டவர்களின் நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையிலேயும் இந்தத் தனியார் கல்வி நிலையங்கள் வந்தன. பின்னர் பல தொழில்கள் தொடங்கியபோது, கல்வியையும் ஒரு தொழிலாகக் கருதி பள்ளிகளை சிலர் தொடங்கிய காரணத்தினாலே, இந்த நிலைமைக்கு இது வந்துவிட்டது. இந்தக் கல்வியையும் ஒரு லாபகரமான தொழிலாக நடத்தலாம், நம் வீட்டைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கலாம். இதிலே எதாவது ஆதாயம் தேடலாம் பிள்ளைகளை எக்ஸ்சர்ஜன் என்ற பெயரிலே அழைத்துச் சென்று அதிலேயும் ஆதாயம் தேடலாம் என்று இப்படியெல்லாம் எண்ணம் கொண்டவர்கள் துழைந்துவிட்டதால்தான், தனியார் பள்ளிகளிலே இந்தப் பிரச்சினைகள் இப்போது வந்து விட்டன. ஆரம்ப காலத்திலே கல்வியைச் சிறப்பாக ஆற்றும் பணியிலேதான் அந்தத் தனியார்களும், அந்தக் கல்வி நிலையங்களைச் சார்ந்தவர்களும் இருந்திருப்பார்கள். ஆகவே, இந்தப் பிரச்சினைகள் அப்போது இருந்திருக்காது. ஆனால் சிறுபான்மையினர் என்ற அடிப்படையிலே பார்க்கின்றபோது, சிறுபான்மையினர் பள்ளிகளும், கல்லூரிகளும் செய்து வருகின்ற காரியங்கள் எந்த நிலைமையிலே இருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். உதாரணமாகச் சொல்லவேண்டுமானால் 'வெஸ்லி' ஹைஸ்கூலில் ஹெட்மாஸ்டர் பதவிக்கு ஒருவரைப் போடவேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. அதுபற்றி அரசின் ஆணை தெளிவாக இருக்கிறது. அரசாணை எண் 1542 என்ற உத்தரவில்

"While making promotions, the School Committee shall first consider the claims of the qualified teachers in that school and if no

(டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : [1981 பிப்ரவரி 12]

such teacher is available, consider appointment of teachers from any other school."

என்று இருந்தது. ஆனால் என்ன நடந்தது? இரண்டாண்டு காலமாக அங்கே தமிழாசிரியராக இருந்து தலைமையாசிரியராக வரவேண்டியவருக்கு அந்தப் பதவி வழங்கப்படாத நிலை ஏற்பட்டது. ஆனால் இந்த உத்தரவு தனியார் பள்ளிக்குப் பொருத்தமான என்பதுபற்றி நீதிபதி திரு. விசாசாமி அவர்கள் ஒரு தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறார்கள். இருந்தபோதிலும், தனியார் தமிழக அரசு அல்லது அரசின் கல்வித் துறை வகுத்திருக்கிற சட்டங்களை, ஆணைகளை அமுல்படுத்தாததால் இத்தக் குழப்பங்கள் வருகின்றன. இந்த ஆணைகளை, சட்டங்களை தனியார் அமுல்படுத்தத் தவறுவதால்தான் தனியார் நிறுவனங்களை மக்களுக்குக் கோபமும், அதிர்வமும் ஏற்படுகிறது. சேன்னையிலே எஸ்.ஐ.சி. கல்லூரி விவகாரம் வந்தது. அந்த நிறுவனம் மிகத் திறமையாக உலகத்திலே பல நாடுகளிலிருந்தெல்லாம் நிதி திரட்டி மிகப் பெரிய அளவிலே வளர்ந்து வந்திருக்கும்போது, ஒரு பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணும்போது, அந்த நிறுவனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ன நிலையை மேற்கொண்டார்கள்? ஒரு பிரச்சினை என்று வரும்போது மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து ஒத்துழைக்க வேண்டும். மாறாக என்ன சொன்னார்கள் என்று சொன்னால், 'உங்களுடைய நிதி தேவையில்லை, உங்களுடைய பங்கைக் கழகம்கூட தேவையில்லை, அதோ அலிகார் இருக்கிறது' என்று அங்கே கையைக் காட்டினார்கள். இந்தப் போக்கு மேலும் வெறுப்பை வளர்த்துக்கொள்ள உதவியதே தவிர. பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்கு உதவவில்லை. தனியார் நிறுவனங்களை நடத்துபவர்கள் நியாய நோக்கோடு நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதும், அப்படி நடந்தால் இந்தப் பிரச்சினைகள் எழாது என்பதும் என்னுடைய கருத்து. தனியார் பள்ளிகள் ஆகட்டும், நிறுவனங்களாகட்டும் அவர்கள் இதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அதே சமயத்தில் அவர்களை எதிர்க்கின்ற போது நாமும் சிலவற்றைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இப்போது இருக்கும் அனைத்து தனியார் பள்ளிகளையும், கல்லூரிகளையும் தமிழக அரசு நடத்த முடியுமா? இப்போது நமது மாநில வருமானத்தில் 1/4 பங்கை நாம் கல்விக்காகச் செலவழிக்கும் நிலையிலேயே போதுமான அளவுக்குக் கட்டிடங்கள் ஆய்வுக்கூடங்கள் இல்லாமல் இருக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் எல்லாப் பள்ளிகளையும் நாமே எடுத்து நடத்துவது சாத்தியமா? இவற்றையெல்லாம் நாம் சிந்திக்க வேண்டும். - தனியார் பள்ளிகளிலே தருகின்ற கல்வி நிலைமைகளை நாம் தந்துவிட முடியும் என்ற நிலை. வந்த பிறகு 'இதோ நாங்கள் கல்வி தருகிறோம், வாருங்கள்' என்று அழைத்தால், அது நியாயமாக இருக்கும். இப்போது எத்தனையோ நிறுவனங்கள் நல்ல முறையில் கல்வியை வழங்குகின்றன. அந்தக் கதவைச் சாத்துவது எப்படி

[1981 பிப்ரவரி 12] (டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்)

நியாயம்? அந்த வசதியை நாம் எடுத்துவிடுவது எப்படி நியாயம்? மதப் பிரசாரத்தை அவர்கள் செய்கிறார்கள். இதைத் தடுக்கக்கூடாது. அவ்வாறு களுடைய மத எண்ணங்களைச் சொல்வதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது.

திரு. பா. ரா. தாமஸ் : கல்வி நிறுவனங்களில் இன்றையதினம் மதப் போதனை என்பது நடைபெற முடியாத ஒரு நிலைக்கு இந்த நாடு வந்திருக்கிறது. நம்முடைய அரசுப் பதிவேடுகளைப் பார்த்தால், இன்றையதினம் நூற்றுக்கணக்கான கிறிஸ்தவர்கள் இந்துக்களாக மதம் மாறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இன்றைக்கு அரசுச் சலுகை, பொருளாதாரச் சலுகை பெற முடியாத அளவிலே மாறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, பொருளைக் காட்டியோ, போதனை மூலமாகவோ இன்றைக்கு மதமாற்றம் நடைபெற முடியாத நிலை இருக்கிறது என்பது மட்டுமல்ல, மதமாற்றம் செய்து எந்தப் பள்ளியும் தொடர்ந்து இன்றைய சூழ்நிலையில் நடைபெற முடியாது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : என்னைப் பொறுத்தவரையில், நான் சுயமரியாதைக்காரன். மதப் போதனை வேண்டாம் என்று சொல்பவன் நான். அப்படியே இருந்தாலும்கூட, அதைத் தடுக்க வேண்டும், ஒழிக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் அந்த நிலைமை பிற மதத்தினரும் படிக்கின்ற ஒரு பள்ளியோ, ஒரு நிறுவனத்திலோ இருக்குமானால், அந்தப் பிற மதத்தினரை எந்த வகையில் அவர்கள் கட்டாயப்படுத்தலாம் என்கிற முறையிலேதான் நான் இந்தச் சிந்தனையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த அடிப்படையிலே தனியார் நிறுவனங்கள் எல்லாம் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு தனியார் நிறுவனம், தொழில் கல்வி, அறிவியல் கல்வி அல்லது ஆங்கிலத்தில் நல்ல அறிவைத் தருகிறது என்று சொன்னால், அது தவறு என்று நாம் சொல்ல முடியாது. ஆனால், அதற்கு மாறாக, தமிழ் நாட்டினுடைய கல்விக்கொள்கையிலோ, இந்திய அரசினுடைய ஜனநாயக அடிப்படையிலோ அமைப்புகளிலோ தரப்பட்டிருக்கின்ற உரிமைகளுக்கு மீறிய செயல்களை அவர்கள் செய்யக்கூடாது என்றும், அப்படி சில நேரங்களில் அவர்கள் செய்வதால்தான் இத்தகைய தீவிர சிந்தனைகள் வருகின்றன என்பதையும் நான் இந்தத் தருணத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சிறுபான்மை உரிமை என்பது மற்றவர்கள் உரிமையைப் பாதிப்பது என்பதல்ல. அவர்கள் பெற்றிருக்கின்ற உரிமையைக் காப்பாற்றிக்கொள்வதும், பாதுகாத்துக்கொள்வதும் என்ற அடிப்படையிலேதான் அது அமைய வேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன். இப்போது இலங்கையிலே ஆரம்பப் பள்ளிகளை எடுக்க அந்த அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது.

(டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்) [1981 பிப்ரவரி 11]

திருக்கிறது. காரணம் இதனுடைய வளர்ந்த கட்டத்திலேதான் அவர்கள் அந்த முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அதனாலே அப்படிச் செய்யக்கூடாது என்று கருதுகிற பெரியவர்கள் இருப்பார்களானால், அவர்கள் ஒரு நியாயமான சிந்தனைக்கு வர வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து.

தனியார் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில், இன்றைக்கு அவைகளுக்கு ஒரு கவர்ச்சி இருக்கிறது. காரணம், அங்கே ஆரம்பத்திலிருந்தே குழந்தைகளுக்கு ஆங்கிலம் கற்றுக்கொடுக்கிறார்கள் என்றும், அங்கே அனுப்பினால் குழந்தைகள் ஆங்கில ஆற்றல் பெறுகிறார்கள் என்ற ஆர்வமும் ஆசையும் பெரியவர்களிடம் இருக்கிறது. அதனாலே, அரசுக் கல்லூரிகளிலும் முறையான ஆங்கிலம் அல்லது இப்போது இருப்பதைக் காட்டிலும் நல்ல ஆங்கில அறிவை வளர்ப்பதற்கு நாம் வழிவகை காண வேண்டும். அது ஒரு கட்டம். அதுபோல நர்சரி பள்ளிகள் போன்றவற்றில் தமிழைச் சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டும் என்றும் நாம் கட்டாயப் படுத்தவேண்டும். அது இரண்டாவது கட்டம். இந்த இரண்டு நிலையையும் இந்த நாட்டிலே நாம் உருவாக்க வேண்டும். ஏதோ 'டீவிங்கிள், டீவிங்கிள் லிட்டில் ஸ்டார்' டாடி, மம்மி' என்று சொல்லிக்கொண்டு வீட்டுக்குக் குழந்தைகள் வந்துவிட்டால் எல்லாம் வந்துவிட்டது என்று நினைக்கிற பெரியவர்களும், அதிலே எல்லாம் ஆங்கிலம் அடங்கிவிட்டது என்று நினைக்கிற பெரியவர்களும் இன்றையதினம் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே ஆங்கிலப் பள்ளிகளிலே 'நிலவே நிலவே வா வா' என்று சொல்லிக்கொடுக்கும் நிலைமையும் வர வேண்டும். நிலவைப்பற்றிய தமிழ் பாடங்களைக் குழந்தைகளுக்குச் சொல்லிக்கொடுப்பதன் மூலம் குழந்தைகளுக்குத் தமிழைக் கற்றுக்கொடுப்பதற்கு அந்தத் தனியார் பள்ளிகள் மற்றும் நிறுவனங்கள் முன்வர வேண்டும்.

சில தனியார் பள்ளிகளிலே சென்றால், வணக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். வணங்குவதிலே குற்றம் ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் வணங்குவது சரியாக இருக்கிறதா என்பதுதான் விவகாரம். அதற்காகத்தான் நாம் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நிர்வாகத்தில் சட்ட ரீதியாக சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. தனி ஆய்வு நிறுவனங்கள் வழக்குகளின் மூலம் சில நிலைகளைத் தடைப்படுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். அவற்றில் இந்த அரசு உச்சநீதிமன்றத்திலே முறையிடு செய்து விரைவிலே தீர்ப்பைப் பெற வேண்டும். அதன் மூலமாகத்தான் கல்வி நிறுவனங்களைப் பொறுத்தவரையில், நாம் என்ன கொள்கையை வகுத்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெளிவுபடுத்தி செயல்பட வழி ஏற்படும்.

1981 பிப்ரவரி 13] (டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்)

அடுத்து, அரசியல்வாதிகள் தலையிடுகிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொல்கிறபோது, எனக்கு வேடிக்கையான ஒரு நிகழ்ச்சி நினைவுக்கு வருகிறது. கலைவாணர் என். எஸ். கிருஷ்ணன் அவர்கள் ஒருமுறை ஒரு கலை நிகழ்ச்சி நடத்தினார்கள். அந்தக் கலைநிகழ்ச்சியிலே அவருக்கு ஊரிலே இருக்கும் ஒரு பெரியவரின் வேடம். அவரை ஒரு ஆசிரியர் அனுசிச் சொல்கிறார் "என்னை வேளியூர் மாற்றிவிட்டார்கள்" என்று. அதற்கு கலைவாணர் பதில் சொல்கிறார், "மகிழ்ச்சி, நாங்கள் எல்லாம் சொந்தமாகச் செலவு செய்துதான் பல ஊர்களையும் பார்க்க வேண்டும் என்ற நிலை இருக்கிறது, ஆனால் உங்களுக்கோ, அந்த நிலை இல்லாமல், அரசாங்கமே உங்களை பல ஊர்களுக்கும் அனுப்பி வைக்கிறது" என்று. அதற்கு அந்த ஆசிரியர் "எனக்கு ஊர்களைப் பாப்பதிலே ஆசை, ஆனால் என்னை இந்த ஊர்க்காரர்கள் விட மாட்டார்கள்" என்று சொன்னார். "ஆமாம், நீங்கள் எல்லோருடனும் நல்ல முறையில் நடந்திருக்கிறீர்கள். நல்லமுறையிலே பாடங்களைச் சொல்லித் தந்திருக்கிறீர்கள். அதனாலேதான் விடவேமாட்டோம் என்கிறார்கள். இதே நிலைமைகள் புது ஊருக்குப் போனாலும் வரும்" என்று சொல்கிறார் கலைவாணர் அவர்கள்.

(பிற்பகல் 12-10)

அதற்கு அந்த ஆசிரியர் "அதுவல்ல காரணம். ஊரிலுள்ள எல்லாவிடத்திலும் நான் கடன் வாங்கிவிட்டேன். அவர்களின் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்காமல் இந்த ஊரை விட்டுப் போவதற்கு ஊர்க்காரர்கள் விடமாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதுதான் உபத்திரவத்திற்கான காரணம்" என்று சொல்கிறார். அப்படிப்பட்ட வகையில் ஒவ்வொரு ஆசிரியருக்கும் ஒவ்வொரு வகையான இடையூறுகள் வருகிறபோது, அவர்கள் அரசியல் வாதிகளையோ, வேறு தெரிந்தவர்களையோ அணுகுவது தவறல்ல என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. அத்தகையோரின் குறைகளை எடுத்துச் சொல்லத்தான், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களாகிய நாம் இங்கே இருக்கிறோம். காரணம் இவைகளெல்லாம் கம்ப்யூட்டர் மூலமாக இயந்திரங்களால் செய்யப்படுபவையல்ல. சிலருக்குச் சில குறைபாடுகள் ஏற்படலாம். அவைகள் நியாயமான குறைபாடுகளாக இருக்கலாம். அத்தகைய குறைகளைக் களைவதற்காகத்தான் நாம் இருக்கிறோம். அத்தகையோரின் குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதில் எந்தத் தவறும் இருக்க முடியாது. அதிலெல்லாம் அதிகாரிகள் நியாயத்தைக் காண வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, அவ்வாறு தலையிடுகிறவர்களின் வீட்டுக்கு முன்னால் மறியல் செய்வது என்று சொல்ல ஆரம்பித்தால், இவ்வாறு சொல்கிறவர்களின் வீட்டுக்கு முன்னால் போய் யார் மறியல் செய்வது என்ற கேள்வி எழத்தான் செய்யும்.

1981-பிப்ரவரி. 12

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : என்னைப் போன்றவர்கள் அத்தகைய காரியத்தைச் செய்தால், அதன் மாணமாக என் வீட்டின்முன் மதியல் செய்தால், நான் அதை ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் இந்தகைய சூழ்நிலைகள் இந்தப் பக்கத்திலே இருந்துதான் ஏற்படுகின்றன என்பதுதான் பிரச்சினை.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மீனாட்சி சுந்தரம் அவர்களின் வீட்டின் முன் நான் மறியல் நடத்தச் சொல்லவில்லை. ஆனால் நியாயத்தை எடுத்துச் சொல்லத்தான் நாம் இருக்கிறோம். ஏதோ ஒரு உத்தரவில் சில சிறு தவறுகள் ஏற்பட்டுவிடுகின்றன என்பதாலேயே முழு வதுமாக இந்த முறையை எகிர்ப்பது என்பது சரியல்ல. இதற்காக வாதாடுவதும் தவறல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தனியார் பள்ளிகளானாலும் சரி, கல்லூரிகளானாலும் சரி, அவற்றை நடத்துகிறவர்களிடம் நாம் காட்டுகிற எதிர்ப்புணர்வை தயவுசெய்து நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். அண்மையில் கோவை பெரியநாயக்கன் பானையத்தில் உள்ள இராமகிருஷ்ண வித்யாலயாவில் ஒரு பிரச்சினை தோன்றியபோது, அங்கேயுள்ள மாணவர்கள் கிளப்பிவிடப்பட்டு அந்த வித்யாலயாவைச் சேர்ந்த பல பொருள்கள் சேதப்படுத்தப்பட்டன. திரு. அவிநாசிலிங்கம் செட்டியார் அவர்கள் இந்த மாநிலத்தில் கல்வியமைச்சராக இருந்தவர். அவர்கள் அதை நிருவகித்து வருகிறார். அவர் மனம் சோர்ந்திருக்கிற நிலையில் நான் அவரைச் சந்தித்தேன். இதை எண்ணிப்பார்க்கிறபோது, கல்விக் கூடங்கள் இலரின் கருவிகளாகப் பேர்யவிட்டதே என்ற வருத்தம் ஏற்படுகிறது.

எனவே ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கும்போது, தமிழ் நாட்டில் நாம் கல்வி வளர்ச்சியில் அக்கறை காட்ட வேண்டும், தமிழ் நாட்டின் கல்வி வளத்தை அதிகரிக்க வேண்டும், இங்கே பயில்கிற மாணவர்களின் கல்வித் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும், மத்திய அரசின் தேர்வுகளில் நமது மாநில மாணவர்கள் மிகப் பெரிய அளவில் வெற்றி பெறவேண்டும், இத்தகைய முறையில் நமது சிந்தனையில்லாமல், வெறும் தனியார் பள்ளிகளை அரசுத் துறையில் மேற் கொள்வது என்பதில் மட்டும் இருந்து பயனில்லை. இத்தகைய நிலைமை களை நாம் அடைவதற்கு தனியார் பள்ளிகள் தடையாக இருக்குமானால், சட்டப்படி அரசு விதிமுறைகளை வகுத்து அவற்றிற்கு உட்பட்டவைகளாக அந்தத் தனியார் பள்ளிகளை ஆக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, தனியார் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையிலும், நாம் அவற்றை முழுக்க முழுக்க எடுக்கக்கூடிய நிலையில் இல்லை. இந்தக் கோரிக்கையில் முழுமையான தீர்ப்பம் பொதிந்திருப்பதாக நான் என்ருக்

(1981 அபிர்வாதி 12)] (டாக்டர் இரா. சஞார்த்தனம்)

கொள்ள. முடியாது என்றாலும், தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள் என்பவற்றை சிலரின் தொழிலாக, இன்டஸ்ட்ரியாக, பணம் சம்பாதிக்கும் இடமாக ஆக்குவது எந்த வகையிலும் சரியல்ல என்று சொல்லிக்கொண்டு அப்படிப்பட்ட கல்வி நிறுவனங்களைக் கட்டுப்படுத்த அரசு சட்டம் கொண்டு வருவதுதான் முறையாக இருக்கும் என்று சொல்லி என் உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. ஜேம்பியார் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தனியார் பள்ளிகளையும், கல்லூரிகளையும் அரசே ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்று இங்கே முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானத்தின்மீது நடைபெறும் விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு நானும் சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு அனுமதித்த தங்களுக்கு நான் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தனியார் பள்ளிகளையும், கல்லூரிகளையும் அரசே ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்று சொல்வதில் தவறும் இல்லை, அவ்வாறு அரசு ஏற்று நடத்துவதற்குத் தயக்கமும் இல்லை. ஆனால் அதை உடனடியாக ஏற்று நடத்த முடியுமா என்பதுதான் பிரச்சினை. அவைகளையெல்லாம் நாளைக்கோ அல்லது நாளை மறுநாளோ எடுத்துக்கொள்ள முடியுமா என்பதையெல்லாம் எண்ணிப்பார்த்து, அத்தகைய கருத்துக்களையும் உள்ளடக்கிப் பேசினால்தான், இங்கே பேசுகிறவர்களுக்கும், அத்தகைய எண்ணங்களுக்கும் ஒரு மரியாதை ஏற்படும். அதை விடுத்து, ஒட்டுமொத்தமாக “எடு எடு” என்று சொல்லுவதும், எடுப்பதென்றால் அதில் இவ்வளவு விஷயங்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பதும் எந்த வகையிலே சரி என்றுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. தனியார் பள்ளிகளையெல்லாம் அரசே மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதிலே, அவைகள் தவறு செய்வதை அனுமதிக்கக் கூடாது என்பதிலே அரசுக்குக் கருத்து வேறு பாடினாலே என்பதை நான் மான்முக்கு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால் ஒரு பக்கத்திலே இருந்துகொண்டு, ஒரு பக்கத்து நியாயத்தை மட்டும் இங்கே பேசி அதுதான் உண்மையான நிலை என்று சொல்லுவதும், இதற்கெல்லாம் எதிர்ப்பக்கத்திலே இருக்கிற அரசுதான் பொறுப்பேற்க வேண்டும் என்று சொல்வதும் முறைதானா என்பதை நான் இந்த மன்றத்திலே சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்கள் இங்கே ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கெல்லாம் நல்லது செய்யும் ஒரு கருத்தை மிகவும் மனம் திறந்து எடுத்துக் கூறினார்கள். அதை நான் பாராட்டியாக வேண்டும். அப்போது இடையில் நான் குறுக்கிட்டு ஒரு கருத்தைச் சொன்னேன். ஆசிரியர்கள் அரசியலைப் பேசுவதால்தான் ஒரு சில இடங்களில் அதன் காரணமாக வம்பு

(திரு. ஜேப்பியார்)

[1981 பிப்ரவரி 12]

ற்பட்டு, பிறகு நீ யார் நான் யார் என்று விவகாரம் முற்றி, அதற்குப் பிறகு நான் தலையிடு வருகிறது என்று நான் சுட்டிக்காட்டியபோது, “எனக்குத் தெரியாதா, யார் யார் எந்தக் கட்சியில் இருக்கிறார்கள் என்று” என்று திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இதற்காக நான் உன்னப்படியே அவரைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆசிரியப் பெருமக்களை மையலாம் உள்ளாடக்கிய ஒட்டுமொத்தமான ஒரு சங்கத்தை வழிநடத்திச் செல்பதே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்கள் தயவுசெய்து இந்த மாமன்றத்திற்கு ஒரு உதவி செய்தாக வேண்டும். அவர் தலைமை மேற்றிருக்கிற சங்கத்தில் அங்கம் வகிக்கும் ஆசிரியர்களில் யார் யார் எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர் என்றும், அதைப்போலவே வேறு ஆசிரியப் பெருமக்கள் வழி நடத்திச் செல்கிற சங்கங்களில் பங்கேற்று இருப்பவர்களில் யார் யார் எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் என்றும், அதைப்போலவே ஆளும் கட்சியான எங்கள் கட்சியின் சங்கத்தில் இருப்பவர்களில் யார் யார் எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் என்றும், அதோடு வேறு பல அரசியல் கட்சிகளில் இருப்பவர்கள யார் யார் என்றும் பட்டியல் போட்டு இந்த மாமன்றத்திற்குத் தந்தால் நன்றாக இருக்கும். இவ்வாறு அரசியல் கட்சிகளில் அங்கம் வகித்து அந்த ஆசிரியப் பெருமக்கள் தங்களின் பணியைச் செய்யாமல் அரசியலையே பேருவாரியாக மனதில் கொண்டு பணியாற்றுகிறவர்களை அடையாளம் கண்டு அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்கள் தெரிவித்த கருத்து உறுதுணையாக இருக்கும் என்பதால் அதை நான் மன்றப் பரிதலோடு ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: ஆளும் கட்சியின் உறுப்பினர்களே புரவலராக இருந்து அமைச்சர்களே தலையிட்டு அதற்கு ஆதரவு தந்து, பல தோட்டில்கள மூலம் விளம்பரப்படுத்தப்பட்டு புதியதோர் ஆசிரியர் சங்கம் ஆரம்பமாகியிருக்கிறதே அந்தச் சங்கத்தின் உறுப்பினர்களின் பட்டியலை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜேப்பியார் அவர்கள் அவைக்குத் தந்தால், நான் மற்ற சங்கங்களில் உள்ளவர்களின் பட்டியலைத் தருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. ஜேப்பியார்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்கள் எங்கோ பின்னாலே செல்கிறார் என்று கருதுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்களின் தலையீட்டின் காரணமாக ஒன்றாக இருந்த ஆசிரியர் சங்கம் இரண்டாக உடைக்கப்பட்ட விவரமும் வரலாறும் எனக்குத் தெரியாது என்று எண்ண வேண்டாம்.

1981 பிப்ரவரி 12]

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் இந்த வகையிலே பேசுவதானால் நானும் இந்த முறையிலேயே விவாதிக்க எனக்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜேப்பியார்: விவாதம் என்று வந்துவிட்ட பிறகு இங்கே சொல்லப் படும் கருத்துக்களுக்கு பதில் சொல்ல நானும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் என்று நான் நினைக்கிறேன். அரசே ஒரு ஆசிரியர் சங்கத்தை உருவாக்கியிருக்கிறது என்று இங்கே சொல்லும்போது, அதற்கு நான் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏனென்றால் தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் சங்கமாக இருந்தது ஆசிரியர் மன்றமாக மாறிய வரலாறு நமக்குத் தெரியாததல்ல, அது எப்படி வளர்ந்து, விரிந்து கிளையாகப் போய்விட்டது என்பதும் நமக்குத் தெரியாததல்ல. அது இன்றையதினம் எந்த அரசியல் கட்சியைச் தொற்றிக் கொண்டு, தொங்கிக் கொண்டு இருக்கிறது என்பதும் நமக்குப் புரியாததல்ல.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் இவ்வளவு விவரங்களையும் தெரிந்துகொண்டிருந்தும் என்னைப்பற்றி ஏன் விமர்சித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்றுதான் எனக்குப் புரியவில்லை.

திரு. ஜேப்பியார்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் “யார் யார் எந்தக் கட்சியில் இருக்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியும்” என்று சொன்னதன் காரணமாகத்தான் நானே இந்த விஷயத்தைப்பற்றிப் பேசினேன். இல்லையென்றால் நானும் ஒரு உறுப்பினர், அவரும் ஒரு உறுப்பினர், எனவே நமக்குள் ஏன் வேறுபாடு என்று பேசாமல் இருந்திருப்பேன்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: ஒரு இடத்தில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதைக் குறித்து இங்கே பேசப்பட்டது. அப்படிப் பேசும்போது, அத்தகைய நடவடிக்கைகளுக்கு ஆளாகிறவர்கள் பிற இயக்கத்திலும் இருக்கிறார்கள் என்று நான் நான் சொன்னேன். அந்த வகையில் பட்டியலைத் தருவதற்கும் தயாராக இருக்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜேப்பியார்: நான் கேட்டது அரசியல் கட்சிகளில் இடம் பெற்றிருப்பவர்கள் யார் யார் என்ற விவரமே தவிர குற்றம் புரிபவர்களைப்பற்றிய பட்டியல் அல்ல.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: சட்டமன்ற உறுப்பினர் வீட்டின்மூலம் மறியல் செய்வதுபற்றி பேச்சு எழுந்தபோது இதைச் சொன்னேன். இதைச் சொன்னதற்குக் காரணம் சட்டமன்ற உறுப்பினர் தலையிடு செய்ததுதான். அப்படிப்

274 அனைத்துப் பள்ளிகளையும், கல்லூரிகளையும், அரசே ஏற்று நடத்துவது குறித்து

(திரு. ஜேப்பியார்)

[1981 பிப்ரவரி 12]

கிறேன். மீதி இருக்கின்ற பள்ளிகள் எல்லாம் மானியத்தைப் பெறாத பள்ளிகள்தான். தமிழகத்தில் மொத்தம் 13 ஆயிரம் தனியார் பள்ளிகள் இருக்கின்றன என்று நினைக்கிறேன். அதில் பத்தாயிரத்திற்குள்வராத நர்சரி பள்ளிகள் மட்டும் இருப்பதாகக் கருதுகிறேன். எனக்குத் தந்திருக்கிற தகவலின் அடிப்படையில் இந்தக் கணக்கைத் தருகிறேன். ஒருவேளை தப்பாகக் கூட இருக்கலாம். ஆனால் இது எனக்குத் தெரிந்த கணக்கு. இந்தப் பள்ளிகளில் மூன்று நான்கு ஆசிரியர்களை ஒரு பள்ளிக்கு என்று சீரமைத்தால் கூட, முப்பதாயிரம் பேர்கள் பணியாற்றக்கூடும். அரசுப் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் மாதத்திற்கு மூன்று, நான்கு மூலம் சட்டமன்ற வாங்குகிறார்கள் என்றால், தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்கள் 100 மூலம் விருத்து 150 ரூபாய் வரைதான் பெறுகிறார்கள். அரசாங்கத்தின் மானியத்தைப் பெறாமல், சுய-வேலை வாய்ப்பு என்ற முறையில் அவர்களே வேலையைத் தேடிக்கொள்ளுகிறார்கள். இப்படி முப்பதாயிரம் பேர்கள் வேலையைத் தேடிக்கொள்கிறார்கள். பெரிய மூலதனம் போட முடியாமல் இருக்கும் படித் தவர்கள் சிலர், இப்படிப்பட்ட ஒரு பள்ளியை நடத்தி அதில் 30 பிள்ளைகளைச் சேர்த்துக் கொண்டு ஒரு நான்கு ஆசிரியர்களுக்கு வேலை கொடுக்க மாதம் ஒன்றுக்கு ஐந்து ரூபாய், பத்து ரூபாய் என்ற விகிதத்தில் மாணவர் கடைமீருந்து பெற்றுக்கொண்டு நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். இங்கு பணியுரியக்கூடிய பழிச்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் இந்த நாடிலே வேலை செய்ய உரிமை இருக்கிறது. அவர்களால் தங்களுக்குப் பஞ்சப்படி வேண்டுமென்று போராட, வாதாட வழியிருக்கிறது.

திரு. சோ. ஆறுமுகம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது நம் முன்னம் அரசாங்கத்தின் கொள்கை, கல்லூரி வரை இலவசமாகக் கல்வியைக் கற்றுக்கொடுப்பது என்பதுதான். அப்படி இருக்கிறபோது, கனியார் பள்ளிகளுக்குச் சென்று மாதம் ஐந்து ரூபாய், பத்து ரூபாய் கொடுத்து படிக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன வந்தது? அரசாங்கமே கல்லூரிகளை இலவசக் கல்வியை வழங்கும்போது, ஏன் ஆரம்பக் கல்வியையும் அரசாங்கம் இலவசமாக வழங்கக் கூடாது? ஒருவேளை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கும் நர்சரி பள்ளிகளுக்கும் ஏதாவது தொடர்பு இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜேப்பியார் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகம் கேட்டதில் சரியாம் இருக்கிறது. தமிழ்நாடு நர்சரி பள்ளிகளுக்கு நான் காப்பாணமாக இருக்கிறேன் என்பதை இந்தச் சபையிலே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அதனாலே அவர்களுக்காக வாதாட வந்தேன் என்று யாரும் நினைக்க வேண்டாம். நர்சரி பள்ளிகளை அரசு எடுத்துக்கொள்ளுவதற்காக ஒரு சட்டம் இக்கே

அனைத்துப் பள்ளிகளையும், கல்லூரிகளையும், அரசே ஏற்று நடத்துவது குறித்து

1981 பிப்ரவரி 12]

(திரு. ஜேப்பியார்)

கொண்டுவரப்பட்டால், அப்போது ஒட்டெடுப்பு நடந்தால், அதை ஆதரித்து ஒட்டெடுப்போடுவதில் நான் முதலில் இருப்பேன். ஆனால் அவர்கள் ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் தர முடியாமல் தவிக்கிறார்கள். அரசாங்கம் இலவசமாகக் கல்வியைத் தருகிறதே என்று குறிப்பிட்டார்கள். அரசாங்கம் என்பது தனது தனைய வசது செலவைப் பார்த்து திட்டங்களைத் தீட்டுகிறது. அந்தத் திட்டத்தைத் தாண்டி இருக்கிறது மக்கள் பெருக்கம். இரண்டு மைல் தள்ளி இருக்கின்ற அரசுப் பள்ளிக்கு அனுப்புவதைக் காட்டிலும் பக்கத்திலே உள்ள கனியார் பள்ளிக்கு அனுப்புவது நல்லது என்று சில பெற்றோர்கள் கருதுகிறார்கள். ரூபாய், பத்து ரூபாய் கட்டினாலும் பரவாயில்லை என்று கருதுகிறார்கள்.

திரு. தி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து பேசியபோது தீர்மானத்தினுடைய உட்பொருளை மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். அரசின் மானியம் பெறுகின்ற கல்லூரிகள், பள்ளிகள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கி என்னுடைய தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து பேசியிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜேப்பியார் நர்சரி பள்ளிகளைத் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நர்சரி பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில், அவைகள் எல்லாம் நடைபெறுகின்றன, அவற்றை எப்படி சீரமைக்கலாம் என்பதைப் பற்றி அறிய முன்பே தமிழக அரசு ஒரு குழுவை மூன்னாள் பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் டாக்டர் வரன்ஸ் தலைமையில் அமைத்தது. அந்தக் குழு ஆராய்ச்சை நடத்தி தன்னுடைய அறிக்கையை அரசுக்குக் கொடுத்திருக்கிறது. அந்த அறிக்கையிலே மிக முக்கியமான மூன்று அம்சங்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த அடிப்படையில் நர்சரி பள்ளிகளில் குறைந்தபட்சம் டீட்டிப் பாகெனை விதிக்கலாம் என்று குழு தெரிவித்துள்ளது; இரண்டு, அனைத்து நர்சரி பள்ளிகளிலும் சுகாதார வசதிகள் ஒழுங்காக இருக்க வேண்டும், மூன்றாவது, பழிச்சி பெற்ற ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டும். அவர்களுக்குக் குறைந்தபட்ச உதியம் நிர்வாயிக்கப்பட வேண்டும் என்ற மூன்று அம்சங்களை உள்ளடக்கி ஓர் அறிக்கையை குழு அரசுக்குக் கொடுத்திருக்கிறது. நர்சரி பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில் இந்த மூன்று அம்சங்களையும் அரசு செயல்படுத்த வேண்டும் என்பது என்னுடைய சொந்தக் கருத்து. என்னுடைய தீர்மானத்தினால் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லாவிட்டாலும்கூட, அமைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசியிருப்பதால், இந்த மூன்று அம்சங்களையும் அரசு நடைமுறைப்படுத்துவதை அவர் ஆதரிக்கிறாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1981 பிப்ரவரி 12]

திரு. ஜேப்பியார் : அரசு மானியம் தருகின்ற பள்ளிகளையும், கல்லூரிகளையும் அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் முகம்மாழ்ந்த தீர்மானத்தை நான் அறிவேன். அதைப் பேசுகிறபோது இதையும் சேர்த்துக்கொள்ளலாம் என்றுதான் பேசுகிறேன். மானியம் பெறுகின்ற தனியார் பள்ளிகள், கல்லூரிகள் ஆகியவற்றில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கு மட்டும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் உறுதிப்படுத்த எப்பதாஸ்தான் மானியம் பெறாத பள்ளிகளில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கும் ஏன் தரக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் நான் அந்தப் பக்கம் போனேன். மானியம் பெறாத பள்ளிகளில் பணியாற்றுகிற ஆசிரியர்களுக்கும் சம்பளப் பாதுகாப்பு வேண்டும். கோரிக்கைகளை அவர்கள் விடாமல் இல்லை. அவர்களுடைய கோரிக்கைக்கு ஏன் ஆதரவு தெரிவிக்கவில்லை?

(பிற்பகல் 12-30)

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, டாக்டர் லாஸ்லு குழு பரிந்துரைத்த அந்த மூன்று அம்சங்களை மதிப்பிற் குரிய திரு. ஜேப்பியார் அவர்கள் ஆதரிக்கின்றார்களா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜேப்பியார் : இங்கே சபையிலேயே நாம் பேசிக் கொள்ளலாம். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்களுடைய நோக்கங்கள் நல்ல நோக்கங்கள் தான். அவர்களுடைய நோக்கங்கள் நிறைய இடங்களுக்குப் போகின்றன. போகின்ற இடங்கள் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. அன்னாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் திட்டி வளத்திலே இருக்கும் கல்லூரியைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும், அந்தக் கல்லூரியைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும், அந்தப் பள்ளியை அரசு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கலாம். அவருடைய எண்ணங்களை நான் ஆதரிக்கிறேன். எவ்வளவோ பெரிய திட்டங்களை எல்லாம் அங்கத்தினர் அவர்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்கள் பாதுகாப்புக்காக அவர் பேசுகிறார்கள். அதற்காக நிறைய இடங்களுக்குப் போகிறார்கள். அதையெல்லாம் நானும் ஆதரிக்கிறேன். அவர்களுக்குச் சம்பளம் ரூபாய் 5, ரூபாய் 10 என்று இருக்கிறது. மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. பள்ளிக்கூடம் நடத்துகின்றவர்கள், தனியார் பள்ளிகளை நடத்துகின்றவர்கள் ரூபாய் 300 அளவுக்குத்தான் கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ரூபாய் 700 கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். அரசு எடுத்துக்கொண்டு அந்த அளவு கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ரூபாய் 10 என்று இருப்பதை ரூபாய் 20 என்று மாற்றவேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். அந்த ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் கூட கொடுக்க வேண்டும் என்று

[1981 பிப்ரவரி 12]

இப்படிப் பேசுகிறார்கள். அது என்னவாகும்? வழியாக இருப்பவன் ரூபாய் 10 என்பதற்குப் பதில் ரூபாய் 20 என்று வரி கொடுக்கவேண்டியதாக இருக்கும். இதையும் நாம் எண்ண வேண்டும். அந்தத் திட்டத்தைத்தான் மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் கொண்டுவருகிறார்கள். இந்த நாட்டிலே திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் அவர்கள் மிக நல்ல காரியமாகத்தான் இதைச் செய்து வருகிறார் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தனியார் பள்ளிகள், மானியம் பெறும் பள்ளிகள் இவைகளையெல்லாம் அரசு ஏற்பதில் தயக்கம் இல்லை. வருமானத்திற்கு ஏற்ற செலவுதான் செய்ய வேண்டும். அதற்கேற்றவாறுதான் நாம் திட்டங்கள் போட வேண்டும். இந்த நிலைமைகளையும் நாம் கருத்தில் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு ஒரு பள்ளி, நாளைக்கு ஒரு பள்ளி, இன்னொரு நாளைக்கு ஒரு பள்ளி என்ற முறையில் அரசு எடுக்க வேண்டும் என்பதுபோல சொல்கிறார்கள். ஒரே தடவையில், சட்டத்தில் எப்படி நடக்க முடியும் என்பதை நமது மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் அறிவார்கள். அவர்களும் விவரங்கள் தெரிந்தவர்தான். அவரும் அப்படிப் பேசுகிறார்கள். இதிலே பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்பதை நான் சொல்லிக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சே. முத்துசாமி அவர்கள் பெயரை இந்த அவையில் அழைத்தபோது அவர்கள் அவையிலே இல்லாததால் விடப்பட்டது. அவர் மீண்டும் வந்து பேச வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அவர் பேச்சின் எஞ்சிய பகுதிகளை ஐந்து மணித் துளிகளுக்குள் மிகவும் சுருக்கமாகப் பேசி முடிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. சே. முத்துசாமி : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வாய்ப்பினைத் தந்தமைக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இங்கு ரூடான விவாதங்களை எழுப்பினார்கள். ஏன் இந்தப் பள்ளிகளை தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்பதற்காக வாதங்களையெல்லாம் எழுப்பினார்கள். மாறி மாறி, வேறு வேறு வாதங்களையெல்லாம் எழுப்பினார்கள். அப்படி எழுப்பியபோது, அதிலே இன்னும் சில பிரச்சினைகளையெல்லாம்கூட எழுப்பினார்கள். இந்தக் கல்வி வாதப்பணங்களைப் பொறுத்த அளவில், இந்தப் பள்ளிகளையெல்லாம் அரசே ஏற்று நடத்த வேண்டும். தனித்து இயங்கக்கூடிய பல்கலைக் கழகத்தைப் போல ஒவ்வொரு நிறுவனமும் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்றும், நீதித் துறையில் எப்படி அரசு தலையிடக் கூடாது என்று இருக்கின்றதோ அதுபோலவே கல்வித் துறையும் அமைக்கப்பட

(திரு. செ. முத்துசாமி)

[1981 பிப்ரவரி 12]

வேண்டும். இந்த வாரியத்திலே அரசு தலையிடக்கூடாது என்ற ஒரு கொள்கை இருக்க வேண்டும் என்பதிலே எல்லாச் சங்கங்களுக்கும் ஒரேவிதமான அபிப்பிராயம்தான் இருக்கிறது. இங்கே எழுப்பப்பட்ட வாதங்களின் போது, மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள்கூட ஒரு கவலையைத் தெரிவித்தார்கள். இந்த அவையிலேயே சொன்னார்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். உறுப்பினர்கள் செய்யக்கூடிய வாதங்கள், இந்த அவையிலே எழுப்பக்கூடிய வாதங்கள், தனியார் பள்ளிகளை நாட்டுடமையாக்கப்பட வேண்டுமென்ற வாதங்கள் எதிராக மக்களுக்குப் புரிந்துவிடக்கூடாது என்று கவலைப்பட்டுச் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்துக்கள் மக்களையும் கவர்ந்திருக்கக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பொதுவாகவே அவர்கள் ஒன்றைக் கேட்டார்கள். தனியார் பள்ளிகளிலே இருக்கக்கூடிய பிரச்சினைகள் அரசு அந்தப் பள்ளிகளை ஏற்றுக்கொண்டாலும் இருக்காது என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். தனியார் பள்ளிகளிலே இருக்கக்கூடியவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில், வியாபார நோக்கத்தோடுதான் பள்ளிகளை நடத்துகிறார்கள். அவர்களின் சொந்த நலனுக்காக, சம்பாதிக்காக நடத்துகிறார்கள். அரசு நிர்வாகத்தில் குறைபாடுகள் இருக்கலாம். மனிதன் செய்யக்கூடிய காரியங்களில் தவறுகள் இருக்கத்தான் செய்யும். அரசு அமைப்புகளிலே ஏற்படக்கூடிய தவறுகளை திருத்திவிட முடியும். உடனடியாக நடவடிக்கைகளை எடுத்து திருத்திவிடலாம். ஆனால் தனியார் நிறுவனங்களிலே நடக்கக்கூடிய அக்கிரமங்களைத் திர்க்க முடியாது. அவர்கள் நடத்தக்கூடிய அக்கிரமங்கள் இருக்கிறதே, அவர்களுடைய சமுதாய அந்தஸ்து இருக்கிறதே, அந்தப் பெரிய மனிதர்கள் அரசியலிலே தங்களை ஈடுபடுத்திக்கொண்டிருக்கின்ற சக்தி இருக்கிறதே, அந்த நிலைமைகள் காரணமாக அவர்கள்மீது நேரடியாக சட்டத்தைப் பாய்ச்சமுடியாத அளவிற்கு அதிகாரிகளைக்கூட விலைக்கு வாங்கிவிடுகிறார்கள். அதிகார இயந்திரத்திலே இருக்கக்கூடியவர்களை விலைக்கு வாங்கக்கூடிய நிலைமைகள் இருக்கின்றன. தேர்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றவர்கள், இங்கே வந்து நல்ல உள்ளத்தோடு அவையிலேயே சொல்கின்றார்கள். மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள்கூட சில நேரங்களில் அறிவிக்கிறார்கள். எத்தனையோ முறைகள், ஆசிரியர்கள் போராட்டத்தின் காரணமாக அவர்களுக்கு எவ்வளவு அக்கிரமங்கள் நடந்திருக்கின்றன என்று எடுத்துச் சொல்லி அடித்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள் கல்வி அமைச்சராக இருந்தபோதுகூட, பல நேரங்களில் அடித்துச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அந்தக் தனியார் பள்ளி நிறுவனங்களை நடத்திக்கொண்டிருக்கக்கூடிய பெரிய பற்றிக்களை எடுத்து அந்தச் சட்டங்கள் பாய முடிவ தில்லை. அதுதான் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலை. இப்படி ஒரு

(திரு. செ. முத்துசாமி)

1981 பிப்ரவரி 12]

ஜனநாயக ஆட்சியிலே, ஒரு ஜனநாயக நாட்டிலே போட்டி ஜனநாயகமாக அவர்கள் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தனியார் துறையிலே இருக்கக்கூடிய அவர்கள் அந்தச் சட்டங்களிலே இருக்கக்கூடிய ஒட்டைகளைப் பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு சமுதாயத்திலே இருக்கின்ற ஒட்டைகளைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களைக் கண்ணீர் விடச் செய்கிறார்கள். கண்ணீர் விட்டு சாகடிக்கக்கூடிய நிலைமைகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஒரு பக்கத்திலே மாணவர்களுடைய கல்வி பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்பது இருக்கிறது. இன்னொரு பக்கம் நல்ல கல்வியைப் போதிக்கக்கூடியவர்கள் நிம்மதியின்றி கண்ணீர் வடித்தே சங்கடப் பட்டுக்கொண்டு, தனிப்பட்டவர்களுக்கு அடிமைகள் போல நடத்தப்படுகிறார்கள். அதனால் ஒரு எழுச்சிபெற்ற, விரும்புபெற்ற கல்வியை மாணவர்களுக்குக் கொடுக்க முடியாத நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன. அந்தக் காரணம் காரணத்தால் இங்கே பல விவாதங்கள் எழுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. இதை நான் மிகவும் பணிவன்போடு இங்கே மாண்புமிகு முன்னவர் அவர்கள் கவனத் திருந் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஆசிரியர்கள் யாரும் தனியார் நிறுவனங்கள்மீது, அவர்களுடைய தம்பிக்கு, தங்கைக்கு, உறவினர்களுக்கு வேலை கொடுக்கவில்லை என்ற கோபத்திலே குறை சொல்வதில்லை. இந்த நாட்டிலே உதந்திரத்திற்கு முன்னாலேயே வெள்ளைக்காரர்கள் பல நிறுவனங்களை தனியார்களிடம் விட்டிருக்கிறார்கள். ஜனநாயக நாடுகளிலே எல்லாங்கூட அவர்கள் தனியார் நிறுவனங்களிடம் அப்போது விட்டிருந்தார்கள். அது போலவே சோஷலிச நாடுகளில் அரசாங்க அமைப்புறையிலே படிக்கக்கூடியவர்களின் கல்வித் தரம் உலகத்திலேயே மிக அதிகமாக இருக்கிறது என்பது நினைவுகூரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த அவையிலே நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதோடு மட்டுமல்ல, கேரளாவுமாதலான அரசு ஒரு அடிப்படைக் கட்டமையாகக் கொண்டு செயல்பட வேண்டும். அது மக்களுக்காகச் செய்ய வேண்டிய ஒன்றாகும். கல்வியை நேரடியாக மக்கள் காரணத் தினால் உலகத்தில் எல்லா இடங்களிலும் சலி உருக்குவதற்கு விட்டது என்று சொல்ல முடியாது. மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தனியார் பள்ளிகளில் ஆசிரியர்கள் அடிமைகளாக நடத்தப்படுகிறார்கள். ஆசிரியர்கள் அவர்கள் காரணத் தொட்டுக் குழப்பிட்டு சம்பளம் வாங்கக்கூடிய நிலைமைகள் ஜனநாயக நாட்டிலே இவ்வளவு ஆண்டுகளுக்கும் பிறகும் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவர்கள் சம்பளம் கொடுக்கும்போது ஒரு சராசரி மாதிரி உட்கார்ந்துகொண்டு, அந்தே அவர்கள் காரணத் தொட்டுக் குழப்பிட்டு சம்பளத்தை எடுத்துக்கொள்ளக் கூடிய நிலைமைகள் இருக்கின்றனவே நாட்டிலே. நான் அக்கிரமம் அல்லவா? ஜனநாயக நாட்டிலே இது அடிக்குமா, இப்படிப்பட்ட சண்டாளத்தனங்கள்

(திரு. செ. முத்துசாமி) [1981 பிப்ரவரி 12]

இருக்கலாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கே கல்வித் துறை அதிகாரிகள் வந்தால், அவர்களை வரவேற்று, அங்கு போட்டு, மாலை போட்டு அவர்களுக்கு விருந்து கொடுத்து, அவர்களுடைய பல்வினங்களைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, வேளியே அனுப்பிவிடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிறுவனங்களிலே ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்பில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஒரு பக்கம் இருக்கின்றன என்றாலும், அங்கு கல்வி துறை முறையில் கிடைக்கிறதா என்றால், அரசாங்கத் துறையிலே நடக்கின்ற பள்ளிகளும் தனியார் பள்ளிகளுடன் போட்டி போடும் அளவிற்கு நல்ல சிசுட்டிகள், பரீட்சை முடிவுகளைக் கொண்டு வந்திருக்கின்றன என்று மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களே இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை நான் அவையின் உறுப்பினர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லக் கூடாமைப்பட்டிருக்கிறேன். எந்த நிறுவனத்திலும் அதன் நடைமுறைகளும், நிர்வாகமும் சரியாக ஆக்கப்படுமானால், அந்த நிறுவனங்கள் நல்ல முறையிலே நிர்வகிக்கப்படுமானால், கல்வி நல்ல முறையில் கிடைக்கும் என்பதை யாரும் ஆட்சேபணை செய்ய முடியாது என்பதை அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். கல்விக்கூடங்கள் தேசியமயமாக்கப்படுவதன் மூலம் கல்வியின் தரம் குறைந்துவிடும் என்று யாராவது சொன்னால், அவர்கள் குறைந்த அறிவுள்ளவர்களாகத்தான் இருப்பார்கள் என்று நான் சொல்லாவிட்டாலும், சராசரி அறிவுக்குக் கொஞ்சம் குறைவாகத்தான் சிந்திக்கிறார்கள் என்று சொல்ல வேண்டும். அவர்களை நான் மிகக் குறைவாகச் சொல்ல முடியாது. மிக உயர்ந்தவர்கள்கூட அதை ஆதரிக்கிறார்கள், அந்தத் தத்துவங்களைச் சொல்லுகிறார்கள், வாதங்களைச் சொல்லுகின்றார்கள். நான் அவர்கள்மீது வைத்திருக்கக்கூடிய மரியாதை காரணமாக, அவர்கள் தவறாகச் சொல்லியிருந்தாலும், அப்படி வாதம் செய்தாலும் அதைப்பற்றி நான் குடமையாக ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. என்னுடைய வாதத்தை மட்டும் நான் எடுத்து வைக்கிறேன்.

கோந்தாசி கமிஷன் ஒரு அறிக்கை வைத்திருக்கிறது. அகில இந்திய ரீதியிலே சொல்லியிருக்கிறது. 'Several of the managements are business concerns' என்று சொல்லியிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு அதை மறுத்து யார் சொன்னாலும், அது எடுபடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இங்கே தனியார் பள்ளிகளைப்பற்றியும், அங்கேயிருப்பவர்கள் மாணியப் பள்ளிகளைப் பற்றியும் உண்மையில் பள்ளிகளைப்பற்றியும் நிர்மாணம் வந்திருக்கின்ற துறையில், நர்சரி பள்ளிகளைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவைகளையும் அரசுப் பள்ளிகளாக ஆக்க வேண்டும் என்று சொல்வது அந்தப் பள்ளி அதிகாரிகளாக காப்பாற்ற வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் என்பதை நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜேப்ரியார் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1981 பிப்ரவரி 12] (திரு. செ. முத்துசாமி)

(பிற்பகல் 12.40)

ஆதலால் அவர்கள் அதை ஆதரிக்கட்டும். நர்சரிப் பள்ளிகளை எடுத்துச் சொன்ன வேண்டுமென்று சொல்லட்டும். கல்வி அமைச்சரவர்கள் அரசுத் துறையிலே நர்சரிப் பள்ளிகளைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே தமிழிலே பாடங்களைப் போதிக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு ஆதரவு தரட்ட வேண்டிய பொறுப்பு உறுப்பினர் அவர்களுடையதாகும். நாட்டிலே ஆக்கிலத்தில் மோகம் ஏற்பட்ட பிறகு தமிழில் நர்சரிப் பள்ளிகள் வந்தால்தான் நல்லதென்று மதுரைப் பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தர் அவர்கள் சொன்னதைத் தாங்கிக்கொள்ள முடியாமல் கிளப்பி விடப்பட்டுள்ள எதிர்ப்பு உண்டாகிறது, தமிழில் பற்று உடையவர்கள் அத்தனை பேரும் வெகுண்டு நின்று நிக்க வேண்டும். துணைத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாகவும், தலைவரவர்கள் மூலமாகவும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். என்னுடைய உணர்வுக்குச் சற்றும் குறையாமல், அதைவிட உயர்ந்து விளங்குபவர்கள் தலைவராகவும் துணைத் தலைவராகவும் இருக்கிறார்கள். எனவே இந்த நாட்டிலே இப்படிப்பட்ட அடிப்படைப் பிரச்சினைகளை உருவாக்கும்போது, அவற்றைத் தவிர திருப்பப் பார்க்கிறார்கள். அது கூடாதென்பதுதான் எங்களுடைய வேண்டுகோள்.

மைனாரிட்டியினர் நடத்தும் பள்ளிகளில் அல்லாவின் பெயரால் ஏசுவின் பெயரால் நிறு போதனைகள் செய்யட்டும், ஆட்சேபணையில்லை. ஆனால் மைனாரிட்டியினர் என்ற பெயரால் Free to administer என்று வைத்துக்கொண்டு Free to mal-administer என்று ஆகக் கூடாது. அங்கே நடக்கும் அக்கிரமங்கள் இருக்கின்றனவே, அவற்றுக்கு எல்லையில்லை. நிதிவன்றங்களுக்குச் சென்று அவர்கள் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் பல ஆயிரக்கணக்கான ஆசிரியர்கள் வேலை யிழந்து, பட்டினி இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு வழிதான் என்ன? மைனாரிட்டியினர் பள்ளிகளைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, அதை நடத்தும் ஓர்திரினர் ஆடிக்கிறார்கள். அவர்களைப் பார்த்துக் கூறிக்கொள்கிறேன், "நிங்கள் கல்விக்கூடங்களை நடத்துவது அங்குள்ள ஆசிரியர்களை அடிமைப்படுத்த அல்ல. தனியார் நடத்தும் கல்விக் கூடங்களை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அந்தக் கல்விக் கூடங்களை எடுக்க வேண்டுமென்று அரசு முன் வந்தால், அதைத் தடுக்க முடியாது. என்ன போராட்டம் நிங்கள் நடத்தினாலும் உங்கள் மத்ததைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்களை வைத்துக்கொண்டே, அந்தக் கொள்கையை வெற்றி பெறச் செய்ய எங்கள் அமைப்புமேல் முடிவாம்." இந்த நேரத்தில் ஒன்றை மட்டும் தெரிவிக்க

282 அனைத்துப் பள்ளிகளையும், கல்லூரிகளையும், அரசே ஏற்று நடத்துவது குறித்து

(திரு. செ. முத்துசாமி)

[1981 பிப்ரவரி 12]

விரும்புகிறேன். 25 ஆண்டுக் காலம் பணியாற்றி இருக்கும் ஆசிரியர், ஒரே நாளில், எந்தக் காரணமும் இல்லாமல் பணியிலிருந்து நீக்கப்படுகிறார். இது தர்மம்தானா? தர்மப்பற்றிப் பேச மனம் வேண்டாமா? இப்படிப்பட்ட ஆசிரியர்களை வெளியேற்றலாமா? தவறு செய்யாத ஆசிரியர்களை, நேச்சரல் ஜஸ்டிஸ் இல்லாமல் வெளியேற்றுகின்ற நிலைமைக்கு முடிவு என்ன? எப்படித்தான் அதை முடிவிற்குக் கொண்டு வருவது? எங்களுக்கு வழி தெரியவில்லை. நேஷனலைஸ் செய்யுங்கள் என்று சொல்கிறோம். அப்பொழுதுதான் இந்தத் தவறுகளை நீக்க முடியுமென்று சொல்லுகிறேன். மைனாரிட்டி இன்ஸ்டிடியூஷன்கள் 'மால் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன்' செய்வதைக் கடுத்து, ஆசிரியர்களுக்குப் பணிப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும். நபிகள் நாயகம் சொல்லக்கூடிய குறான் ஆனாலும், ஏசு கிருத்துவின் பைபிளானாலும் அவற்றிலே தனி மனிதனுக்கு மரியாதை, உரிமை தந்திருக்கிறார்கள். அந்த உரிமையை சட்டத்தின் பெயரால், கையிலே எடுத்துக்கொண்டு, அதே மீறத்தைச் சேர்ந்த, அதே மொழியைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்களுடைய பழி வாங்குகிறார்கள். அது தர்மம்தானா என்ற பிரச்சினை எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. எனக்குப் பின்னாலே பேசுவதற்கு குறிப்புகளை வைத்திருக்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன். தயவுசெய்து இதற்கு முடிவு சொல்லுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தனியார் பள்ளிகள் எவ்வளவு ஆண்டு வருமானம் திரட்டலாமென்று கணக்குப் போடும் அளவிற்கு இன்றைக்குச் சென்றுவிட்டன. நகரத்திலே ஒரு ஹையர் செகண்டரிப் பள்ளியை நடத்தினால், ஆண்டுக்கு 10 லட்சம் ரூபாய் வருமானம் வருமென்று கணக்கு இருக்கிறது. அப்படி 'கலெக்ட்' செய்வதை 'ரெகுலேட்' பண்ணுவதற்கு, அக்கவுண்ட் கொடுக்கவேண்டுமேனோ, 'நிங்கள் ஆடிட்டரை வைத்துக்கொள்ளுங்கள், அவர் ஆடிட் கேட்டார்கள். 'நிங்கள் ஆடிட்டரை வைத்துக்கொள்ளுங்கள், அவர் ஆடிட் செய்து கணக்கு கொடுக்கட்டும்' என்று சொல்லப்பட்டது. அது தேவை யில்லை என்று அவர்கள் நீதி மன்றத்திற்குச் சென்று, 'ஸ்டே' வாங்கியிருக்கிறார்கள். பி.எல். 480 ஒப்பந்தம் ஆகிவிட்டதால், அதில் வரும் பணத்தைக் கொண்டு எது வேண்டுமானாலும் செய்வேன் என்று சொல்லியமாதிரி ஒப்பந்தம் செய்கிறதொன்று, நாங்கள் வாங்கும் பணத்திற்குக் கணக்குக் கொடுக்க மாட்டோமென்று சொல்லுகிறார்கள். பின்னாகவிடம் பணத்தை வாங்குகிறார்கள். கல்விக் கூடம் வைத்து வியாபாரம்போல் நடத்துகிறார்கள். எவ்வளவு வருவிக் கூடம் முடியுமோ அவ்வளவு வருவிக் கூடங்கள். எவ்வளவு கொள்ளை அடிக்க முடியுமோ அவ்வளவு கொள்ளை அடிக்கிறார்கள். கணக்குக் கேட்டால், கொடுக்க முடியாதென்று சொல்லுகிறார்கள். அரசியல்வாதிகள் ஒரு மாநாட்டை நடத்தினால், எத்தனை போடு போடுகிறோம்? உலகத்

1981 பிப்ரவரி 12] (திரு. செ. முத்துசாமி)

தமிழ் மாநாட்டை அரசு நடத்தியது. அதில் இந்தத் தவறு நடந்துவிட்டது, அந்தத் தவறு நடந்துவிட்டதென்று சொல்லுகிறார்கள். ஒரு பள்ளியில் 10 லட்சம் கொள்ளை அடிக்கப்படுகிறது, அதைப்பற்றிக் கவலையில்லையே. இதை அரசியல் கட்சிகள் எல்லோரும் சொல்ல வேண்டாமா என்பதைக் கேட்டும், கடைசியாக ஒரேயொரு பிரச்சினையை மட்டும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு உடல்நலமில்லாததாலும், அவர் மீதுள்ள அக்கறை காரணமாகவும் விரைவில் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி : ஆட்சியில் இருப்பவர்களின் அரசியல் தலையீடுகள் என்பது காலம் காலமாக இருந்து வருவது. அரசியல் ஏற்பட்ட காலத் துலியிருந்து இருந்துவரும் பேச்சாகும் அது. ஜனநாயகத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட பிரதிநிதிகள் வந்து உட்காரும்போது, அவர்களிடம் பிரதிநிதித்துவம் வரும்போது, அவர்களுக்கு முடிவெடுக்கும் அதிகாரத்தை சட்ட ரீதியாகத் தந்துள்ள நிலையில், இதைத்தான் செய்வார்கள். ஜனநாயகத்தில் உள்ள கோளாறு அது. அப்படிப்பட்ட விஷயங்களிலே சில நேரங்களில் தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்பு அடிப்படையிலே சிலருக்குப் பாதிப்பு ஏற்படுகிறது. அவற்றை வெளிக் கொணரத்தான், போராடி நியாயங்களைப் பெறத்தான் அமைப்புகள் இருக்கின்றன. தலையிடுகிறார்கள், தலையிடுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். தலையிடாமல் நிர்வாகத்தை நடத்த முடியாது. அதிகாரிகள் உண்மையாக இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆதலால் கல்வி அமைச்சரவர் களுக்குப் பாதகமான ஒரு பிரச்சினையைக் கொண்டு வந்து தரும்போது, இதை ஏன் செய்யவில்லை என்று கேட்க நிச்சயமாக உரிமை இருக்க வேண்டும். எனக்கும் உரிமை இருக்க வேண்டும், மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர் களுக்கும் உரிமை இருக்க வேண்டும். அதிகாரிகள் மேலே மேலே தங்கள் பதவிகளை உயர்த்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று, ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் சொல்லுவதற்கு மட்டும், பயந்தால் போதுமென்று ஆட்சியில் இருக்கிறவர்கள் நடுநிலைமை தவறி நடக்கிறார்கள். நடுநிலைமை தவறாமல் இருக்க வேண்டும். கல்வித் துறையைச் சார்ந்த எந்தப் பிரதிநிதி வந்தாலும், நியாயமான முறையில் நடக்க வேண்டும். இருந்தாலும் சில நேரங்களில் தவறு செய்கிறார்கள். அந்தத் தவறுகளின் அடிப்படையிலேதான் சில பிரச்சினைகள் எழுப்பப்படுகின்றன. எதிர்க் கட்சி, ஆளும் கட்சி என்று ஆசிரியர்களைப் பிரித்து பட்டியல் கொடுக்கச் சொன்னால், நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுமா? ஆசிரியர்களுக்கு அரசியல் கூடா தென்று சொல்லுகிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜேப்பியார் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதலமைச்சரவர்களிடம் சொல்லி,

284 அனைத்துப் பள்ளிகளையும், கல்லூரிகளையும், அரசே ஏற்று நடத்துவது குறித்து.

(திரு. செ. முத்துசாமி) [1981 பிப்ரவரி 12]

மாநிலத்தில் ஆசிரியர்களுக்கு அரசியல் உரிமையை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கோளாலிலே அந்த உரிமையைத் தந்திருக்கிறார்கள். அரசியலில் சடுபட உரிமையைத் தந்துவிட்டு, பட்டியல் தேவர்கள், தருகிறேன். எந்த ஒரு சங்கமும் வேகமாகப் போராடும்போது, அந்தச் சங்கத்தை உடைத்தால் நல்லதென்று ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் நினைக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அன்-ஆர்கனைஸ்ட் செக்டார்பற்றி அரசு பயப்படுவதில்லை. அவர்கள் அப்படி இருக்கும்போது, வாக்குகளைப் பெற்று ஆட்சிக்கு வருகிறோம். அந்த அன்-ஆர்கனைஸ்ட் செக்டார், ஆர்கனைஸ்ட் ஆகும்போது, சக்தியாக வரும்போது தன்னுடைய தேவையைக் கேட்கும்போது, ஆட்சியில் இருப்பவர்களுக்குச் சங்கடம்தான் ஏற்படுகிறது. அதை உடைக்கத்தான் செய்கிறார்கள். இது மாமூலாக வருகிறது.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: ஆளுகின்ற கட்சி சங்கங்களை உடைக்கிறதென்ற கருத்தை நான் மறுக்கிறேன். நாங்கள் எந்த சங்கத்தையும் உடைக்க விரும்பவில்லை. மாண்புமிகு நான் மாநாடுகளில் கலந்துகொள்ளும் போது, எல்லா சங்கங்களும் ஒன்றாகச் சேர வேண்டுமென்ற கருத்தை வற்புறுத்தி வருகிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்கள் ஆசிரியர்களுக்கு எந்த காரணத்தாலே, ஆரம்பத்திலிருந்தே அந்த வேண்டுமேகை கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் சங்கங்களில் ஏற்பட்டிருக்கிற கலாபாட்டின் . . .

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது: தகவலுக்காக ஒன்றைத் தெரிந்த கொள்ள விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. முத்துசாமி அவர்கள் பவியாற்றிய சங்கத்தில் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பலத்த குழப்பம் ஏற்பட்டு, அது இரண்டாகப் பிரிந்தது. அது அரசியல் காரணமாகவா, உட்பூல் காரணமாகவா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். சங்கம் உடைய அரசோ, அரசியல் வாதிடலோ காரணமல்ல. ஆசிரியர்களே காரணமாக இருந்து, அதை உடைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அமைக்குத் தெரிவித்தால் நலமாக இருக்கும்.

திரு. செ. முத்துசாமி: சில உண்மைகளைச் சொல்ல வேண்டுமென்ற நோக்கடியின் காரணமாகச் சொல்கிறேன். தமிழ் நாட்டிலே 1968-ல் உடையாமல் இருந்த தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் கூட்டவாரியம் போன்ற பொதுவாக இருந்தவன் நான். அங்கே சிலவகை வந்தது என்னவோ சங்கம் உடைக்கப்பட்டதா இல்லையா என்ற பிரச்சினை எந்தமேயுமே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்களைப் பார்த்து கல்வி அமைச்சர்

அனைத்துப் பள்ளிகளையும், கல்லூரிகளையும், அரசே ஏற்று நடத்துவது குறித்து 285

1981 பிப்ரவரி 12] (திரு. செ. முத்துசாமி)

வர்கள் சொன்னார்கள், சங்கம் உடைபட்டதென்றும், அதற்கு சட்ட ஆலோசகராகத்தான் இருந்ததையும் சொன்னார்கள். புதிதாக நான் எந்த விவரத்தையும் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: நான் சொல்ல விரும்புவது, நான் கல்வி அமைச்சராக வந்த பிறகு, அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, இன்றைய முதல்வர் அவர்கள் தலைமையில் இயங்குகிற ஆட்சி எந்தச் சங்கத்தையும் உடைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் இல்லை என்பதுதான். அதற்கு மாறாக எல்லாச் சங்கங்களும் ஒன்று சேர வேண்டுமென்ற கருத்தைப் பல இடங்களில் நான் தெரிவித்திருக்கிறேன். தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களின் சங்கங்களுக்கு மட்டுமல்லாமல், பட்டதாரி ஆசிரியர்கள், தமிழாசிரியர்கள் சங்கங்களுக்கும் சொன்னேன். கல்லூரி ஆசிரியர்கள் ஒரே சங்கமாக இருக்கிறார்கள்.

திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சரவர்கள் இப்போது செய்தார்கள் என்று சொல்லவில்லை. நேற்று என்ன செய்தார் என்பதுபற்றித் தான் சபையில் விவாதம் வந்தது. அந்தத்தான் அவர்கள் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு அவர்கள் முயற்சி வேற்றி பெற வேண்டுமென்று எண்ணுகிறேன். சங்கங்கள் ஒன்றாக வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் அவர்கள் என்னும்தோடு, அதற்கான வாய்ப்புகளையும், ஏற்பாடுகளையும் செய்ய வேண்டும். அதிகாரிகளும் அந்த நோக்கத்தில் இருந்தால், நிச்சயமாக ஆசிரியர்கள் ஒன்றாகும் காலம் விரைவில் வரும், அதில் எந்தவித ஆட்சேபனையும் இல்லை.

(பிற்பகல் 12-50)

ஆனால் பொதுவாக ஆட்சியில் இருக்கக்கூடிய கட்சிகள் சில கோள்களில் சங்கங்களினுடைய நேருக்கடிக்களைப் பொறுக்க முடியாமல் இயற்கையாக நடக்கக்கூடிய நிகழ்ச்சிகளைத்தான் சொன்னேன். அவர்களை சம்பந்தப் படுத்திச் சொன்னேன் என்று மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் என்னி விடக்கூடாது. எல்லா அரசுகளிலேயும் நடந்திருக்கக்கூடிய பொது நியதியைத்தான் நான் சொன்னேன்.

திரு. ஜேப்பியார்: உறுப்பினர் திரு. முத்துசாமி அவர்கள் சொம்ப அழகாகப் பேசுகிறார்கள். இந்த நேரத்திலாவது நாங்கள் ஒற்றுமையாக வாழப் போகிறோம். அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளப் போகிறோம், அதற்குரிய முடிவை எடுக்கப்போகிறோம் என்பதாக இந்த சபைக்கு அறிவிப்பாறா?

286 அனைத்துப் பள்ளிகளையும், கல்லூரிகளையும், அரசே ஏற்று நடத்துவது குறித்து

[1981 பிப்ரவரி 12]

மாண்புமிகு மேலவை துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருந்தால், நிறைய துணைக் கேள்விகளைக் கேட்டுக்கொண்டிருப்பார்கள். சீக்கிரம் முடிவுக்கு வர வேண்டும்.

திரு. செ. முத்துசாமி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, அவர்கள் எங்களமீது மிக அக்கறையோடு கேள்வி கேட்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் ஒற்றுமையைச் சொல்லித்தரக்கூடியவர்கள்தான். ஆனால் சங்கங்கள் என்பது இந்த நாட்டிலே வளரும்போது அதற்கு விபத்துக்கள் என்று சொல்லும்போது, இந்தக் கேள்வியைக் கேட்பவர்கள் தரப்பிலேயே, அண்ணாவினுடைய கொள்கையை வைத்துக்கொண்டு, இன்றைக்கு உடைபட்ட கட்சியில் அதே கொள்கையை வைத்துக்கொண்டு, இவர்களுடைய நிலைமைகள் மாறிமாறி இந்த நாட்டிலுடைய சமுதாயத்தில் கட்சியில் இயற்கையாக உடைபாடுகள் தவிர்க்க முடியாததாக இருக்கின்ற காரணத்தால், இந்தச் சங்கத்தையும் அது பாதித்திருக்கிறது. அந்த ஒற்றுமை விரைவாக வர வேண்டும் என்பதில் எங்களுக்கு உணர்ச்சி உண்டு. அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தையும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தையும் இணைப்போம் என்று பல தலைவர்கள் அடிக்கடி நாட்டிலே அறிக்கை விட்டு விட்டு அவர்களும் சொல்லிக்கொண்டிருப்பது போல் அவர்களுடைய முயற்சிகளும் வெற்றி பெற வேண்டும், அதற்கு உறுப்பினர் அவர்களும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று (பலத்த சிரிப்பு) நான் உறுப்பினர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜேப்பியார் : இது சங்கம் தான். சங்கம் ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டும். அப்படி இருந்தால்தான் உரிமைகள் நிறைவேற வாய்ப்பு உண்டு. அரசியல் கட்சிகளை விட்டு விடலாம். சங்கங்கள் ஒன்று சேர்வார்களா?

திரு. செ. முத்துசாமி : ஒரு நல்ல கருத்தை இங்கே சொன்னார்கள். சங்கங்கள் ஒரே கொள்கையைக் கொண்டிருக்கின்றன. இருந்தும் உடைந்து விடுகின்றன. கட்சிகளும் ஒரே தலைவர் பெயரால் ஒரே கொள்கையைக் கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளும் உடைந்து விடுகின்றன. இதை நான் தெரிவிப்பதற்குத்தான். வெள்ளேயு போருவாதாகக் கொள்கையை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் எதிர்க் கட்சிகளாக இருந்தால், எங்களுக்கு ஆட்சேபனை யில்லை. எங்களுக்குப் அப்படித்தான். எல்லாப் பள்ளிகளையும் தேவிய மயமாக்கிவிட்டால், இப்போது உடைந்துபோன மூன்று சங்கங்களுக்கும்

அனைத்துப் பள்ளிகளையும், கல்லூரிகளையும், அரசே ஏற்று நடத்துவது குறித்து 287

1981 பிப்ரவரி 12]

(திரு. செ. முத்துசாமி)

வித்தியாசம் இல்லை. அனைத்தானும் சொல்கிறோம். ஆகவே அந்த நிலைமை களும் சமுதாயத்தில் நிச்சயமாக காலங்கள் மாறும்போது வரும். அதிலே சில உடைந்த சங்கங்களை ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சியும் தங்களுடைய சக்திக் கேற்ப பயன்படுத்துவார்களானால், ஒற்றுமை என்பது அறிதான் ஒன்றாகி விடும். ஒற்றுமையைச் சொல்வதுதான் எளிதாக இருக்கும். இந்த நேரத்தில் அரசியல் கட்சிகள் எங்களுடைய சங்கங்கள் ஒன்று சேர்வதற்கு குறுக்கே நிறுக்காமல் அந்தந்தத் தலைமைகளை ஒன்று சேர்ப்பதற்கு உறுப்பினர் அவர் களும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று இந்த சபையில் விவாதம் வந்துவிட்ட காரணத்தால் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆசிரியர்களே பள்ளிகளை நடத்து கிறார்கள் என்கிற வாதம் அவர்களுக்கு சாதகம் ஆகிவிடாது. ஆசிரியர்கள் பள்ளி மாணாஜர்களாக ஆகிவிட்டால், அவர்கள் வியாபாரிகளாக ஆகி விடுகிறார்கள். பள்ளி ஷெட்மாஸ்டர் ஆகிவிட்டால், மாணாஜருக்கு அடிமையாக ஆகிவிடுவார். அவர் பின்னால் போகாவிட்டால் அவர் அங்கே இருக்க முடியாது. இதெல்லாம் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கு நிறைய தெரியும். திரு. ஜேப்பியார் அவர்கள் அடிக்கடி அதிகமாக கல்வி அமைச்சர் அவர்களோடு கலந்து விவாதித்து நர்சரிப் பள்ளிகளுடைய காப்பாளராக இருக்கட்டும். ஆனால் நர்சரிப் பள்ளிகள் தனியார் கொள்ளை ஸ்தாபனங் களாக இருப்பதற்கு அவர்கள் காப்பாளராக இருக்கக்கூடாது. அங்கே கொள்ளையடிக்கிறார்கள். முதலே இல்லாத கொள்ளை. எம்.எ. படித்தவர் களுடைய 100 ரூபாய் சம்பளம்தான் பெறுகிறார்கள். அவர்களையும் அங்கே கொள்ளையடிக்கிறார்கள். அங்கே இருக்கக்கூடிய கொள்ளை சாதாரணமான கொள்ளை இல்லை. ஆதலால் தயவுசெய்து அங்கே கொள்ளையடிக்காவிட்டால் தான் பாதுகாப்பாளராக விருப்பப்பெற தவிர, இல்லாவிட்டால் இருக்க மாட்டேன் என்று அறிக்கை விட்டால், ஆசிரியர் சமுதாயம் பூராவும் திரு. ஜேப்பியார் அவர்களை வாழ்க. மாநிரன் ஜேப்பியார் வாழ்க என்று வாழ்த்தும் என்பதையும் தயவுசெய்து அந்தப் பதனிரை வகிக்க வேண்டுமா இல்லை வேண்டாமா என்பது குறித்து ஒரு முடிவுக்கு விரைவில் வரட்டும் என்பதையும் சொல்லி வாய்ப்பளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்த முடிக்கிறேன்.

THIRU J. M. MIKHAH : Mr. Deputy Chairman, Sir, since this Resolution concerns minorities. I would like to say a few words.

As far as education is concerned, there are four organs of society which are concerned with the running of educational institutions. They are the teachers, the students, the Government,

[Thiru J. M. Miakhan] [1981 சிப்ரவரி 12]

and the authorities who actually run the institutions, whether they are the private bodies, local bodies or Government themselves. Education of the children is of primary importance for a country's development. Therefore, Government take upon themselves the primary duty of imparting education to the children and spend more than 20 per cent of their income on education. Their spending large amounts on education is quite right and it must be so. But, the Government must also see whether the amounts are properly utilised for the betterment of the students. They should also see whether all the four organs, namely, the students, the teachers, the Government and the people running the institutions, join together and run the institutions properly. That is more important. They should go through this aspect of the matter in the case of every type of education, namely, primary education, secondary education, collegiate education, technical education, etc., and see whether all the institutions run by the Government are run properly. They should do this first and then only they can think of nationalisation of the other educational institutions. Otherwise, no useful purpose would be served. Now, there are certain institutions run by the minorities like Muslims and Christians. The hon. Member Thiru Muthusamy just now made a vehement accusation as though some crime is being committed by the minority communities running these institutions. On the other hand, they are only doing a service to the country by running these institutions. If we take the example of the New College in Madras and verify how many Muslim students are studying there, we will find that not even 10 per cent of the students of that College are Muslims. The same is true in the case of the staff of that college also. We, Muslims, are running more than ten men's colleges and a women's college in this State and I am intimately connected with all these institutions. We are also running several high schools, primary schools, Madarsas and other institutions. Except in Madarsas, you will find in all these institutions a large number of non-Muslim students even though the funds for running these institutions come only from Muslims. We do not make any fuss about it and, on the other hand, we are very happy about it. The Government have got every right to say that these institutions should be run properly, that they should produce audited accounts, etc. I fully agree if they say so. If somebody does not agree and does not act according to stipulations, he may even be imprisoned, however highly placed he may be. The stipulations can be made by the Government, whether the institutions are run by Muslims, Christians or Hindus.

1981 சிப்ரவரி 12 [Thiru J. M. Miakhan]

Sir, I fully appreciate the sentiments expressed by the hon. Member Thiru Jeppiar regarding primary schools and kindergarten schools. As a matter of policy, the Government are trying their level best to give education to all children. But, finance is a limiting factor for them and they have some practical difficulties in implementing their policy. While people admit their children in Standard I with great enthusiasm, we always find that several children drop out at the level of Standard II and Standard III. Several eminent educationists agree that there are drop-outs at the level of Standard II and Standard III. This happens due to various factors like the economic backwardness of parents, the long distances that the children have to walk from their homes to go to school, etc. If the school is a mile away, the parents themselves may have to take the small child to school and bring it back. If both the parents are working, even as labourers, they will not be able to do this. So, even without minding their poverty, they save a few rupees and admit the child in a private school which is nearby. Therefore, I do not see anything wrong in private people running these kindergarten schools. But, the Government may impose conditions for the running of these schools. For example, they may say that English alone should not be given importance in these schools and that Tamil also must be given importance. As a Committee has suggested recently, the Government may impose certain conditions like the provision of sanitary facilities, employing

(பிற்பகல் 1-00)

trained teachers, etc., for the running of these schools. If these are done, of course, I do not think anybody will have any objection. The private parties who are running kindergarten schools are doing real service to the community and to the people. All of them cannot be branded as bad. If anybody wants to admit his children in Government schools only, we have no objection. Nobody forces him to admit his children in the schools run by private people. We should consider the reason why they go to such private schools like St. Mary's. They honestly believe that better education is given in such schools. Whether they are Christians or Muslims, all of them are not connected with the running of private schools. Only a few of them run schools and they take pride in running such institutions where the quality of education is good. They continue to run them efficiently. So far as the Government are concerned, our Education Minister will be there for two or three years. I wish him to continue for even 10 years and more. But he will not

29] அனைத்துப் பள்ளிகளையும், கல்லூரிகளையும், அரசே ஏற்று நடத்துவது குறித்து

[Thiru J. M. Miakhan]

[1981 பிப்ரவரி 12]

be there for ever to continue the same policy. So far as private institutions are concerned, the Organisation which runs them continues to remain for ever and it has got some aims and objects. The quality and standard of education is kept at a high level and there is no fall. I think they are doing yeoman service to the community. There is the Avvai Home doing great service by giving education to the destitute children, especially grown up girls. We should help them and the Government should help them in all possible ways.

THIRU P. R. THOMAS : Hon. Deputy Chairman, Sir, while fully appreciating the opinion expressed by the hon. Member, I feel that if the minority communities come forward to surrender their minority privileges, so far as security of service of teachers is concerned, problems would not arise.

THIRU J. M. MIAKHAN : The minority communities have been given certain privileges. I feel that such privileges have been rightly given allowing them to run educational institutions. If it is felt that their attitude is against the interests of the majority or the interests of the country, the Government have the liberty to check them. The Government can call them for a conference and discuss with them and say that such and such aspects are against the interests of the country and that they should not press for those privileges. We are prepared to forego those privileges. Without doing that, the Government or any other person should not point an accusing finger at all the minority institutions. The representatives of teachers here who make a hell of a noise about the rights or privileges of teachers do not at all seem to be concerned with the interests of their wards—students. In certain institutions, especially institutions run by the Government or the local bodies, teachers are not doing their work properly. For example, in a School in Chromepet, some of the teachers do not take classes but merely leave the classes after taking attendance for the students. When I mentioned this to the Headmaster, he feels helpless and he says that a particular teacher belongs to a particular party or is related to a particular person, that he has got some other work to attend to and that the Headmaster could not compel him to take classes. I know for a fact that in a School, Geography class has not been taken for more than six months. Of course, we cannot

[திரு. செ. முத்துராமி எழுந்தார் . . .]

1981 பிப்ரவரி 12]

[Thiru J. M. MIAKHAN]

say that all the teachers are like that. I am not yielding. The hon. Member had his say and now I am having my say. The students also are to blame. In one institution, I myself saw the students in the first bench standing up, the students in the second bench turning and seeing somewhere else, and the students in the third bench playing cards. When I asked the teacher about this, he said, "If I questioned them, they will beat me up. Because, I am afraid, I just close my eyes to all these, do my job and go away." He himself admitted that while only about 40 pupils were in the class, the Attendance Register would show 80 pupils present as against a strength of 90 pupils. I asked him about this also and he said, "Considering my own security and the security of my children, I do not report anything to the higher authorities". The students also are responsible for such a state of affairs. I do not place the blame squarely on the teachers. The authorities, the management, the teachers and the students themselves are all to blame for such a state of affairs. I would request this august body to consider ways and means of improving the education of the children and thus improving the standard of society. What happens to these children after they study for 14 or 15 years in such institutions? Do they become cultured people? Sometimes, they become worse, in behaviour, than even people who had no education at all. Such students, when they study in colleges, learn only some gimmicks like economics, geography, etc. This drawback exists more in arts colleges than in professional colleges. In professional colleges, the students have the desire to study. But, the situation is otherwise in arts colleges and in schools. One responsible person once told me that just because one teacher had scolded a student, the student's mother, resident of a nearby slum, came that very evening, slapped the teacher on the cheek several times and went away. The teacher was not able to do anything. Such is the state of affairs and such is the respect which the teachers are held in. The teachers are represented in this House and they have been given the privileges. I fully appreciate it and I do not have any grudge about that. The teachers have to shape the future citizens of the country. The representatives of teachers in this House have got a say not only on education but also on other affairs of the country. They are teachers not only for the students but they are teachers also for all of us here. They have come here not only as our colleagues but also as teachers. Therefore, we have got to respect them. But, they should also know the difficulties of others. They should not simply say that all educational institutions

[1981 பிப்ரவரி 12]

திரு. ஜே. எம். மியாகான் : நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. அரசாங்கம் தன்னுடைய பொறுப்பில் இருக்கிற பள்ளிகள் சரியாக நடக்கின்றனவா என்று பார்க்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் தனியார் நிறுவனங்கள் சரியாக நடக்கின்றனவா என்றும் பார்க்க வேண்டும். இதில் நான்கு பேர் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் அரசாங்கம், தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள், இந்த நால்வரும் ஒவ்வொரு விட்டுக்காரர்கள். இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் விட்டை சரியாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று தான் சொன்னேன்.

திரு. ஜேம்பியார் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மியாகான் அவர்கள் இவ்வளவு அழகாகத் தமிழில் பேசுவதால் இனி ஆங்கிலத்தில் பேசாமல் தமிழிலேயே பேசினால் நன்றாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தனியார் நிர்மானங்களை விவாதிக்கிற நாளை காட்சி சார்பில்லாத, காழ்ப்புணர்ச்சிக்கு அப்பாற்பட்ட, சமுதாயத்தைக் காக்கும் நல்ல கருத்துக்களை இந்த அவையில் எடுத்துச் சொல்லி விவாதிப்பதற்காக நத்தான் வைத்திருக்கிறோம் என்பதை நான் முதலில் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் அவையின் முன் விவாதிக்கப்படும் நிர்மானம் இந்த நாட்டின் எதிர்காலத்தைப்பற்றிச் சிந்திக்க வாய்ப்புத் தருகிற நிர்மானமாகும். அதாவது தமிழகத்தில் கல்விக்கான நாற்றங்காலம் எவ்வாறு சீரமைப்பது என்பதுதான் பிரச்சினை. இங்கே உள்ள பள்ளிகளெல்லாம் இந்தச் சமுதாயத்தின் எதிர்கால நாற்றங்காலங்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். இந்த நாற்றங்காலங்களில் பரின்னு வருகிறவர்கள் பண்பு பெற்று, அறிவு பெற்று, ஆற்றல் பெற்று இந்த நாட்டை எதிர்காலத்தில் நல்ல முறையில் வழி நடத்திச் செல்ல வேண்டிய நல்ல பிராஜைகள் என்ற நிலையில் அவர்கள் பயிலுகின்ற பள்ளிகள் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்துக்களை வெளியிடுகிறோம். ஆசிரியர்களானாலும் சரி, அரசியல்வாதிகளானாலும் சரி, அவர்களெல்லாம் இந்த நாட்டின் பிராஜைகள் என்ற நிலையில் நாட்டைச் சீரமைக்க வேண்டும் என்ற உணர்வில் அவர்கள் அனைவரும் தங்களின் கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துவைத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கோணத்திலிருந்து பார்க்கும்போது, அவை முன்னள்ள நிர்மானம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் அவர்களால் முன்மொழியப்பட்டுள்ளது. ஆசிரியர்களின் நலனைக் காக்க இந்தப் பள்ளிகள் சீராக நடைபெற, அரசே இந்தப் பள்ளிகள் அவைத்தையும் ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்ற நிர்மானத்தை அவர் முன்மொழிந்திருக்கிறார். அவர் முன்

[1981 பிப்ரவரி 12] [திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

மொழிந்ததை ஒட்டியும் வேட்டியும் பல்வேறு கருத்துக்கள் இந்த அவையிலே எடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இங்கே பேசிய எந்த ஒரு மாண்புமிகு உறுப்பினரும் திரு. லெட்சுமிகாந்தன் அவர்கள் எந்தக் காரணத்திற்காக இந்தத் நிர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தாரோ அந்தக் காரணம் சரியானதல்ல என்று பேசவில்லை. இந்த நாட்டில் உள்ள பள்ளிகளெல்லாம் ஒழுங்காக நடைபெறுகின்றன என்றோ, நாம் எதிர்பார்த்த அளவில் அவைகள் முறையாக நடைபெற்று வருகின்றன என்றோ நம்மால் சொல்லிக்கொள்ள முடியவில்லை. எனவே அவற்றைச் சீரமைக்க வேண்டுமென்றால், அனைத்து பள்ளிகளையும் கல்வி நிறுவனங்களையும் அரசே தன் பொறுப்பில் ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்பதுதான் இந்தத் நிர்மானத்தின் நோக்கமாகும். அந்தத் நிர்மானத்தின் முதற் பகுதியில், ஆசிரியர்களின் நலன் காக்க இந்தத் நிர்மானம் கொண்டுவரப்படுவதுபோல் இருக்கிறது. ஆசிரியர்களின் நலன் காக்கப்பட்டால், அவர்கள் முழு நேரமும் கல்விப் பணியில் ஈடுபட்டு, அதன் மூலமாக நாட்டின் கல்வித் திறன் உயர்ந்து மாணவர்கள் நலம் உயர்ந்து வருங்காலத்தின் நிலையும் உயரும் என்ற நோக்கத்தில் சொல்லப்பட்டதே தவிர, ஆசிரியர்களையெல்லாம் ஒரு சார்புடையவர்களாக மாற்றி அவர்களைப் பற்றியே சிந்திக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் அல்ல என்பதை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

ஆசிரியர்கள் சமுதாயத்தில் மதிக்கப்படத் தக்கவர்கள். இதில் கருத்து வேறுபாட்டிற்கு இடம் இரக்க முடியாது. நம்முடைய குழந்தைகளைக் காக்கிற பெரியவர்கள் ஆசிரியர்கள் என்று மதிக்கப்படுகிற நிலைக்கு ஆசிரியர்கள் தங்களை உயர்த்திக்கொள்ள வேண்டும். அந்தரும் தகுந்தாற்போல் நடந்து காட்ட வேண்டும் என்பதைத்தான் இந்த நாடு அவர்களிடம் எதிர்பார்க்கிறது.

நாமெல்லாம் வாழ்வதும், பொருள் தேடுவதும், நல்ல வீட்டையும், நாட்டையும் அமைத்து நடவாட்டியையும் அமைப்பதெல்லாம் நாம் பெற்ற பெருந்தொகைகளான நம் குழந்தைகள் தொடர்ந்து நமக்குப் பிறகு நன்கு வாழ வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில்தான். நம்முடைய பெருந்தொகைகளான குழந்தைகள் பண்பு பெறாமல், அறிவு பெறாமல் ஆற்றல் பெறாமல் இருந்தால், நாம் வாழ்ந்ததில் பயனை இல்லை என்ற கருத்தில்தான் இன்றைய பள்ளிகள் முதலில் சீரமைப்பதில் வேண்டும் என்ற கருத்தை இங்கே தெரிவிப்ப விவாதிக்கக்கொண்டிருக்கிறோம்.

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

[1981 பிப்ரவரி 12]

இந்த விவாதத்தில் நாம் இன்றே ஒரு முடிவுக்கு வரப் போவதில்லை. அல்லது நாளையோகூட ஒரு முடிவுக்கு வரப்போவதில்லை. எல்லோரும் ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டும், அறிவோடு சிந்திக்க வேண்டும். மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, நமது மாநிலத்தில் உள்ள கல்வி நிறுவனங்களின் நிலை ஓரளவு மனநிறைவு கொள்ளத் தக்கதாக இருக்கலாம். ஆனால் பிரச்சினை அதோடு முடிந்துவிட்டதாகக் கருதக்கூடாது. இந்த நாடு விடுதலை பெற்று 30 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நாம் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு சிறப்பான முறையில் கல்வியில் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோமா என்று சிந்திக்க வேண்டும். பிற நாடுகளோடு அதிலும் மேலை நாடுகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது, நமது மாணவர்களின் தரமும், கல்வியின் தரமும் மிகவும் பின்தங்கியிருக்கின்றன என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. தனியார் பள்ளிகளில் உள்ள குறைகளை என்னுடைய நண்பர்கள் இங்கே சுட்டிக்காட்டிய போது, அத்தகைய குறைகள் அரசுப் பள்ளிகளில் இல்லாமல் இருக்கின்றன என்று திருப்தி கொள்ளலாம். அந்தக் குறைகளைப் போக்குவதில் நம் எல்லோருக்குமே பொறுப்பு இருக்கிறது. அரசு என்பது சமுதாயத்தின் சொத்து. அது ஒரு கட்சிக்கு மட்டுமே சொந்தமானது அல்ல. ஜனநாயகத்தில் அரசு என்பது ஆளும் கட்சியால் இயக்கி வைக்கப்பட்டாலும், எதிர்க்கட்சியால் குறைகள் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு இயக்கி வைக்கப்படும் ஒரு இயந்திரம். அரசு செயல்படுவதில் தவறுகள் நடந்தால், அதைச் சுட்டிக் காட்டி, அதைத் திருந்தச் செய்வது எதிர்க்கட்சிகளின் கடமை. அந்த வகையிலே எதிர்க்கட்சியும் அரசை இயக்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

ஒரு கட்சி ஆட்சியில் தற்போது இருக்கிறது என்ற காரணத்தால், பள்ளிகள் அரசு கையிலே வரக்கூடாது என்றும், இன்னொரு கட்சி ஆட்சியில் வந்தால் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்றும் கருதுவது கூடாது. காரணம் அரசு என்பது ஒரு 'சாவின் பாடி'. அரசு தன் பொறுப்பில் அனைத்துப் பள்ளிகளையும் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று நினைக்கும்போது, அதன் மூலம் பல நல்ல காரியங்களைச் சிறப்பாகச் செய்ய முடியும் என்ற நம்பிக்கையில்தான் அதை விரும்புகிறோம். தற்போது இருக்கும் குறைகளைத் தீர்க்க முடியும், சுட்டிக் காட்ட முடியும் என்று தம்புகிற நிலையில்தான் இந்தத் தீர்மானத்தை இந்த வடிவத்தில் வடிவத்திருக்கிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

தனியார் பள்ளிகளைப் பொறுத்து இங்கே பல்வேறு கருத்துக்களை என்னுடைய நண்பர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவைகளெல்லாம் மிகப்பெரிதாக்கப்பட்ட கருத்துக்கள் என்று சொல்லிவிட முடியாது. ஓரளவு அதைவிட விஞ்சியே

1981 பிப்ரவரி 12]

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

காணப்படுகிறது என்பதுதான் உண்மை. ஆனால் பிற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, இவைகள் சிறியனவாகத் தோன்றலாம். சில தனியார் பள்ளிகளில் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு மாணவர்களின் அட்டென்டன்ஸ் இல்லை என்று கட்டத்திலேயிருந்து தவறுகள் ஆரம்பமாகின்றன. மாணவர்கள் குறைவாக இருந்தால், ஊரில் இல்லாத மாணவர்களின் பெயர்களுக்கும் பதிவேட்டில் எழுதி வைத்துக்கொண்டு, அதற்காக ஒரு ஆசிரியரைப் பெறுவார்கள். இத்தகைய குறைபாடுகள் குறிப்பாக மிஷனரி பள்ளிகளில் தான் அதிகமாக இருக்கின்றன. நான் யாரையும் குறை சொல்வதற்காக இதைச் சொல்லவில்லை. உண்மையை மறுக்கவோ மறைக்கவோ கூடாது என்ற கருத்தில் இதைச் சொல்கிறேன். தனியார் பள்ளி ஒன்றில் 45 மாணவர்கள் இருந்தால்தான், ஒரு ஆசிரியரைப் பெற முடியும் என்ற நிலையில், 40 மாணவர்கள் மட்டுமே இருந்தால், இல்லாத ஆறு மாணவர்களின் பெயரையும் அங்கே எழுதி வைத்துக்கொண்டு, இன்ஸ்பெக்ஷன் தாளன்று யாரையாவது இரண்டு பேரை அழைத்து வந்து உட்கார வைத்துக் காட்டி, ஆசிரியரைப் பெறுகிறார்கள்.

(பிற்பகல் 1-20)

அது தவறு என்று சொன்னாலும்கூட, அந்தப் பள்ளியில் 40 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்று இருக்கிறார். ஆனால் நம் மாநிலத்தில் பாவாயில்லை. ஆந்திர மாநிலத்தில் "கோஸ்ட் காலேஜ்" இருக்கிறது. காலேஜ் இருக்கிறதென்று வருடந்தோறும் மானியம் வாங்கியிருக்கிறார்கள். நான்கு வருடங்கள் சென்று பார்த்தால், அப்படிப்பட்ட ஒரு காலேஜ் இல்லை என்ற செய்தியை பத்திரிகையில் படித்து வியப்புற்றேன். இந்த நிலை நம்முடைய மாநிலத்தில் இல்லை. 45 மாணவர்களுக்குப் பதில் 40 மாணவர்கள் இருக்கலாம். ஐந்து மாணவர்களை அதிகப்படுத்திக் காட்டியிருக்கலாம். இந்த அளவில் பிற மாநிலங்களோடு நம் மாநிலத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், இயக்குகிற நிலையில் நாம் உயர்ந்திருக்கிறோம். அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இது யாருக்கும் தனிப்பட்ட முறையில் சொந்தமல்ல. தமிழ் உணர்வு, தமிழ் நாட்டுத்தொழுதியைத் தனிப் பண்பு ஆகியவற்றால் உயர்ந்திருக்கிறோம் என்பதை இது காட்டுகிறது. இந்தப் பள்ளிகள் எல்லாம் மேலும் சிறப்பாக அமைய என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். பள்ளிகள் எல்லாம் எப்படித் தோன்றின என்ற கல்வி வரலாற்றைத் திருப்பிப் பார்க்க வேண்டும். வெள்ளையர்கள் அடிக்கடி வந்த பிறகு இப்போதிருக்கக் கூடிய வடிவிலே பள்ளிகளைத் தொடங்கி வைத்தார்கள். அதற்கு முன்பெல்லாம் ஊரிலே இருக்கின்ற செல்வத்தர்கள் பள்ளிகளை ஆரம்பித்தார்கள். ஊரிலே நல்ல பள்ளிகள் நடக்க

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்] [1981 பிப்ரவரி 12]

வேண்டும், அதிலே மானாவர்கள் புகில் லேண்டுமென்று நினைத்தார்கள். பள்ளிகளை ஆலயமாகக் கருதினார்கள். ஆசிரியர்களை நடமாடும் நெய்வமாகக் கருதினார்கள். பள்ளியை ஆடம்பரித்தவர்கள் செல்வத்தர்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் படிக்காதவர்கள். அப்போது படிக்காதவர்களிடம் உயர்ந்த பண்பு இருந்தது. ஆகவே பள்ளிகளைச் சிறப்பாக நடத்தினார்கள். இப்போது அவர்களுடைய பிள்ளைகள் பிள்ளை வேளிநாடுகளுக்குச் சென்று மேல் கல்வி வாய் பெற்று வந்து அதே திறமையானவர்களை சீர்குலைத்து நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கு எங்கு என்று எண்ணாதபடி எங்கும், பதினெட்டாவது நூற்றாண்டில் தஞ்சாவூரில் ஓர் அரசருக்கு அமைச்சராக இருந்த தாயுமானவர் பாடினார். நம்மை யெல்லாம் பார்த்து, அரசியல் இயக்கங்களை யெல்லாம் பார்த்துப் பாடினார். “கல்லாத பேர்களை நல்லவர்கள்; நல்லவர்கள்” என்று பதினெட்டாவது நூற்றாண்டிலே பாடியிருக்கிறார். அத்தோடு திறுத்தவிடலை. “கற்றறித்த நளி மூடர்” என்றும் பாடியிருக்கிறார். கற்றவர்கள் பேரில் அவ்வளவு கடுமையான தோக்கு இருக்காது ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இருந்திருக்கிறது. இதை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, பணத்தை மாத்திரம் கட்டிய செல்வத்தர்களாக இருந்தவர்கள், கல்விச்சாலைகளைத் தோற்றுவித்து நடத்தி வந்திருக்கிறார்கள் என்று நாம் எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் அவர்களுடைய உறவினர்கள், வாரிசுகள் படித்து பட்டம் பெற்று இன்றைக்கு அவற்றை நடத்துகிறார்கள். அந்த நல்ல நினைவை இன்றைக்கு இல்லை. ஆகவே நம்முடைய கல்வி முறையில் அந்த அளவிற்குக் குறைபாடுகள் அமைத்த விட்டன என்பதை உணர்கிறோம். நம்முடைய தந்தையர் கல்வி கற்றாய் இருந்து தாத்தோடு நடத்திய நிலை, தனயன், போன் போனுக்குப் போன் ஆகியவர்கள் வேளிநாட்டுக்குப் போய் டாக்டரேட் பட்டம் பெற்று வந்து நடத்துகிறார்கள். மூன்றாம் தடத்தியைத் தப்பிப் போய் இன்று கல்வி கல்வி கல்வி கல்வி நடத்த முடியவில்லை என்று எண்ணுகிறபோது கல்வித் துறையில் மிகப் பெரிய சிந்திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டிய நிலையில் நாம் இருக்கிறோம்.

மாணவர்கள் ஆரம்பப் பள்ளியைக் கடந்து, உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு வந்து போய் நிலைப் பள்ளிக்கு வருகிறபோது, அப்பிஷேகக்காக சூபாய் கொடுக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. பிறகு கல்லூரிக்குச் செல்லும்போது சூபாய் கொடுக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. பிறகு தொழில் கல்லூரிக்குச் செல்லும்போது, அப்பிஷேகக்காக சூபாய் கொடுக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஒரே இடத்தில் பல பள்ளிகள் இருந்தாலும், சில பள்ளிகள் நிறம்பியுப் போய் பெற்றிருக்கின்றன. படிக்கும் வயதில், அவன் தந்தை, தாய் ஆகிய அனைவரும் அந்தச் சிறப்புப் பள்ளியிலேயே படிக்க வேண்டும் என்று

1981 பிப்ரவரி 12] (திரு. ம. சங்கரலிங்கம்)

என்றுகிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்த எம்.எல்.சி. இருக்கிறார், எம்.எல்.ஏ. இருக்கிறார், அவர் லேபோவர் பண்ணி வாங்கித் தருகிறேன் என்று சொல்லுகிறார் என்று சொல்லி தகப்பன் பையனை அழைத்துச் செல்லுகிறார். லேபோவர் பண்ணியும் நடக்கவில்லை. மேல் நிலைப் பள்ளியில் அட்டிஷனக்காக ஐந்தாண்டுகூடக் கேட்கிறார்கள். தகப்பனும் கொடுக்கிறார். பையனுக்கு இடம் கிடைக்கிறது. படிக்கிறான். வெற்றி பெறுகிறான். பிறகு கல்லூரிக்குப் போகிறான். அங்கே இரண்டாயிரம் ரூபாய் கேட்கிறார்கள், தருகிறான். படிக்கிறான், பிறகு வெற்றி பெறுகிறான். பிறகு ஃபர்பேஷனல் கோர்சானுக்குப் போகிறான். பிறகு கல்லூரியில் ஆதிரைக்கு ஐந்தாயிரம், பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுத்துச் சேர்ந்து படித்து வெற்றி பெறுகிறான். இப்படியெல்லாம் படித்த ஒருவன் பிறகு அதிகாரியாக நிர்வாகப் பொறுப்பில் வரும்போது, அவன் ரூபாய் வாங்கக் கூடாது என்று சொல்லுவதில் நியாயம் என்னவிருக்கிறது? ஆரம்பத்திலிருந்தே தந்தை பணம் கொடுத்ததைப் பார்த்து, அந்தச் சூழ்நிலையிலே வளர்ந்தவன் அவன். ஆகவே இந்த நிலையைக் களைய வேண்டியது கர்மரூபாய் போடும்படி. இத்தகைய சூழ்நிலைக்கு பார் போடும்படி இப்போதும் சரி. இந்த நிலை அகற்றப்பட வேண்டும். இன்றைய மாணவர்கள் நான்கு வளர்ந்து வரும்போது அதிகாரியாக, நடாட்டாக, ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அனுப்பப்படுகிறார்கள். அவர்கள் திறமையாக நல்லவர்கள் நிர்வாகத்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவருடைய ஸ்பெஷலாஷன் வயதில் பணம் இல்லாமல், தன்னுடைய மகன், மகள் திருமணத்தைச் செய்யும்போது, தவறு செய்வதைப் பார்க்கிறோம். தவறு செய்கிறவர்கள் சூழ்நிலையின் காரணமாகத் தவறு செய்கிறார்கள். தவறு செய்த பின்னாலிலேயே வளர்ந்து வந்ததன் காரணமாக அவர்கள் தவறு செய்திருக்கிறார்கள். இத்தகைய சூழ்நிலை கல்வி நிலையங்களுக்குள் துவையலாக அன்பாக ஒவ்வொருவரும் சிந்தித்துப் பார்த்து, தக்க பரிசாரத்தைக் காணாமல் வைப்பது இருக்கிறதோம். இதிலே இரண்டு மூன்று வேறுபாடுகள் இருக்கலாம். அவதூறற்றி பின்னாலே சிந்திக்கலாம்.

கல்வி நிலையங்களைப் பொறுத்தவரையில் மாநிலம் முழுவதும் அரசுப் பள்ளிகளும் இருக்கின்றன. தனியார் பள்ளிகளும் இருக்கின்றன. அரசுப் பள்ளி கிறிப்பாக நடைபெறுகிறதோ, இல்லையோ, அதில் ஒரு தவறு நடந்தால், அதைப்பற்றிக் கேட்கிற உரிமை எல்லோருக்கும் இருக்கிறது. அதைப்பற்றி அரசு அதிகாரிகளிடத்திலே, அவைச்சார்களிடத்திலே எதித்துச் சொல்லலாம் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. ஆனால் தனியார் பள்ளிகளில் நமக்கு அத்தகைய நம்பிக்கை இல்லை. அவர்களுடைய நல்லெண்ணத்தோடு பேச

(திரு. ம. சங்கரலிங்கம்)

[1981 பிப்ரவரி 12]

வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் நல்லெண்ணம் அற்றவர்களாக மாறி, திட்டம் போட்டு, பணம் வாங்கி, கல்வி நிலையத்தைச் சீர்குலைத்து, வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இவற்றையெல்லாம் சட்டத்தால்தான் திருத்த வேண்டிய சூழ்நிலையில் இருக்கிறோம்.

சர் சி. பி. இராமசாமி ஐயர், நம்முடைய சென்னை மாநகரில் வாழ்ந்த பெரிய அரசியல்வாதி, நிர்வாகத் திறமை வாய்ந்தவர். அவர் திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானத்தில் திவானாக இருந்தார். 1947 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னால் திவானாக இருந்தார். 1947 ஆம் ஆண்டு இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு, அவரே தொடர்ந்து திவானாக இருந்தார். அரசியல் அமைப்பில் எனக்கு உரிமை இருக்கிறது Sovereignty rests with the prince என்று சொன்னார். மாகாணத்திற்குத்தான் விடுதலை அளிக்கப்பட்டது. சமஸ்தானத்திற்கு விடுதலை கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னார். பிறகு சர்தார் பட்டேல் அவரைக் கூப்பிட்டு இந்திய யூனியனோடு இருங்கள் என்று சொல்லி அப்படியே எழுதி வாங்கிவிட்டார். சுதந்திர திருவிதாங்கூர் என சர். சி. பி. இராமசாமி முதலில் அறிவித்தார். அமெரிக்காவோடு பேசியிட்டு அதன் நார்பத்தி எட்டாவது நாடாக இருக்க ஒப்புக்கொண்டார். பிறகு வேறு வழியில்லாமல் குத்தப்பட்டார். பிறகு அவருடைய மகன் எம்.பி. யாக இருந்தார். அவருக்கு அரசியல் தெரியும், சட்டம் தெரியும். இது ஒரு வரலாறு. புதிதல்ல. அப்படிப்பட்ட துணிவுடையவர், ஆற்றல் உடையவர், ஆரம்பக் கல்வியை தேசியமயமாக்கினார். நேஷனலைஸ் பண்ணுகிறபோது திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானத்திற்கு சக்தி இருந்தது. கிறித்துவ மிஷனரி இந்தியாவில் அதிகச் செல்வாக்கு பெற்று பள்ளிகளையும், கல்லூரிகளையும் நிர்வகித்துக் கொண்டிருந்த இடம் திருவிதாங்கூர். அவ்வளவு சக்தி வாய்ந்த பள்ளிகளை சமஸ்தானம் எடுத்துக் கொட்டையம் பிடிப்பதைக் கைது செய்து சிறையில் அடைத்தார். அழகப்பராம சாஸியார் நவமணியைக் கைது செய்து ஜெயிலில் போட்டார். பள்ளியை யெல்லாம் எடுத்து நடத்தினார். அவ்வளவு சக்தி நமக்கு இல்லை. அவ்வளவு சட்டப் பாதுகாப்பு. அரசியல் அமைப்பு துணை செய்யவில்லை. இந்தச் சூழ்நிலையில் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று நாம் பார்க்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அடுத்த தனி உறுப்பினர் அலுவல் நான் அன்று தொடர்ந்து பேசுவார். மேலவையின் காலை நிகழ்ச்சிகள் இத்தடவன் முடிவடைந்தன. அவை மீண்டும் பிற்பகல் 4 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 1-30)

1981 பிப்ரவரி 12]

அவை மீண்டும் பிற்பகல் 4 மணியளவில் கூடியது.

(மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் தலைமை)

3. அறிவிப்புகள்.

(1) ஆளுநரிடமிருந்து செய்தி.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ஆளுநர் அவர்கள் தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன்வடிவை ஆய்விற்ரு எடுத்துக்கொள்வதற்கு தனது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

(2) பேரவையிலிருந்து செய்தி.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்டு, அரசியலமைப்புச் சட்டப்படி பணச் சட்ட முன்வடிவு என பேரவைத் தலைவரால் தீர்மானிக்கப்பட்டு, அவரது கையொப்பத்துடன் இம்மேலவையின் பரிந்துரைக்காக, அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ள தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 18/1981) பேரவைத் தலைவரிடம் இருந்து பெற்றுள்ளேன்.

பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்டு, மேலவையின் இசைவிற்காக பேரவைத் தலைவரின் கையொப்பத்துடன் அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ள வரி செலுத்தாவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப்போடுமாறு தாண்டுவதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1981) பிரதியினைப் பேரவைத் தலைவரிடமிருந்து பெற்றுள்ளேன்.

4. அரசின் சட்ட முன்வடிவுகள்.

(1) தமிழ்நாடு, 1981 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 18/1981.)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே,

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1981 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 18/1981) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்ரு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”

என்று முன்மொழிகிறேன்.

@ 346-348 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு II ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

302 தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன் வடிவு
(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 18/1981)

[1981 பிப்ரவரி 12]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 18/1981) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

நிர்மானம் அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பரிந்துரை செய்வதற்காக, ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டது.

பரிந்துரை ஏதுமில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே,

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 18/1981) நிரூபிப்பதற்காக எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1981 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 18/1981) நிரூபிப்பதற்காக எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

நிர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(2) வரி செலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப்போடுமாறு தூண்டு வதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ் நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1981.)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே,

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, வரி செலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப்போடுமாறு தூண்டுவதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ் நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1981) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

@ 349-351 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு II ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

வரி செலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப்போடுமாறு 303
தூண்டுவதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ்நாடு 1981 ஆம்
ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட
முன்வடிவு எண் 11/1981)

[1981 பிப்ரவரி 12]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட நிர்மானம் :

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, வரி செலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப்போடுமாறு தூண்டுவதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ் நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1981) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, I move the following amendment standing in my name :—

“That the Tamil Nadu Prevention of Incitement to Refuse or Defer Payment of Tax Bill, 1981 (L.A. Bill No. 11 of 1981), as passed by the Assembly, be referred to a Select Committee.”

THIRU P. R. THOMAS : I second the amendment, Sir.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவு மிக முக்கியமான சட்ட முன்வடிவு என்பதோடு, சில கூடுதல் அதிகாரங்களை கேட்கிறார்கள் என்பதைவிட சாதாரண மனிதனுக்கு இருக்க வேண்டிய உரிமைகளைப் பறிக்கின்ற ஒரு சட்ட முன்வடிவு அல்லாத இதைச் சொல்ல வேண்டும். அந்த அளவிலேதான் இன்றைக்கு இந்தச் சட்டம் அரசினாலே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்ட முன்வடிவு அரசுக்குச் சில உரிமைகளைத் தருகிறது என்பதைவிட, கூடுதல் அதிகாரங்கள் அரசுக்கு, ஆட்சிக்குத் தருகிறது என்பதைவிட, மிகத் தேவையான, அந்நிய வசியமான மனித உரிமைகளையே பறிக்கின்ற ஒரு சட்ட முன்வடிவாகத்தான் எதிர்த்துக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதோடு மட்டுமல்ல, நேற்று முன்தினம் அல்லது இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னதாக என்று நினைக்கிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் அவருக்கே உரிய முறையிலே ஒரு விளக்கத்தைத் தந்தார்கள். சட்டப்பேரவை எந்த அளவுக்குத் கடுமையாக ஒத்துக்கொள்ளும் அளவுக்குத் தவறு செய்வதன் தடுப்பதற்காக எழுப்புவதன் என்று சொன்னார்கள். அதுபோல, எந்த அளவுக்கு சட்டம் முன்மொழியும் கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும். அந்த அளவுக்கு, அதன் விளைவாக ஏற்படுகின்ற நிலைமைகளை நாம் சந்தித்தாக வேண்டும். வேறு ஒரு நிலையிலே இருந்து பார்க்கின்ற போது, இந்தச் சட்ட முன்வடிவைப் போலத்தவையாக, அந்தவாறு பல்வேறு பிரிவுகள் இருக்கின்ற உரிமைகளைப் பறிக்கிறது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அரசாங்கத்திற்கு ஏற்கெனவே சட்டப்பூர்வமாக சில வாய்ப்புகள், வசதிகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு மாநிலத்திலே எந்தத்

304 வரி செலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப் போடுமாறு
தூண்டுவதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ்நாடு 1981 ஆம்
ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1981)

(திரு. க. இராமமூர்த்தி) [1981 பிப்ரவரி 12]

தவறு நடந்தாலும், ஆட்சிக்கு உணர்ந்தவோ, அரசுக்கு இடித்துரைக்கவோ போராட்டம் நடத்த முடியாது. பாதிக்கப்பட்டவர்கள் தங்கள் உரிமைகளைக் கேட்டோ, அவர்கள் தேவைகளை உணர்ந்தவோ அல்லது சட்டபூர்வமான கிளர்ச்சிகளில் ஆர்ப்பாட்டங்களில் ஈடுபடவோ முடியாத நிலை ஏற்படும். தங்களுடைய கோரிக்கைகளை அரசுக்கு அறிவிக்க சில நடவடிக்கைகள் எடுக்கும்போது, அந்த நடவடிக்கைகளைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு நிறைய அதிகாரங்கள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அந்த அதிகாரத்தை பல்வேறு சட்டங்கள் மூலமாக நிறைவேற்றிக்கொள்ள முடியும். அதற்கென்ற சட்டங்கள் இருக்கின்றன. இந்த ஆட்சி வரி இல்லாமல் செயல்பட முடியாது. இதில் யாருக்கும் சந்தேகம் இல்லை. அதிலே போய் யாரும் குறுக்கே நிற்க முடியாது. ஆனால் சில சூழ்நிலைகள் ஏற்படுகின்றபோது, சில அவசியங்கள் ஏற்படுகின்றபோது, சில உணர்வுகளை உருவாக்கியாக வேண்டும். ஆனால் இந்தச் சட்ட முன்வடிவைப் பொறுத்தவரையில் இது அடிப்படையிலேயே கை வைக்கின்ற சட்டமாக இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தைப்பற்றிச் சொல்லும்போது ஒன்று சொல்கிறேன். இன்றைய சூழ்நிலையிலே வரி செலுத்த வேண்டாம் அல்லது வரி செலுத்த மாட்டேன் என்று சொன்னால், அவரைக் கடுமையாகத் தண்டிக்கலாம். ஐந்து ஆண்டுகள் சிறை அல்லது ரூபாய் 5,000 அபராதம் அல்லது இரண்டும் என்ற அளவுக்கு அதிகப்பட்சமான தண்டனையையும், குறைந்த பட்சமாக இரண்டு ஆண்டுகள் சிறைவாசம் விதிக்கின்ற நிலைமையையும் கொண்டுவருவது, இந்தத் தமிழகத்திலே உள்ளவர்கள் ஏதோ வரி கட்டாத நிலையிலே ஆணித்தரமாக இருப்பது போலவும், ஒரு பாயங்கர போக்கிலே இருப்பது போலவும் சட்டம் ஒழுங்கு மூலமாகத்தான் இந்த அரசாங்கத்தினுடைய வருவாயை வசூலிக்க வேண்டுமென்ற நிலையில் இருப்பது போலவும் நிலைமைகளை உருவாக்குகிறார்கள். ஆக இங்கே இருப்பவர்கள் சட்டத்தைத் தவிர வேறு எதற்கும் பயப்படமாட்டார்கள் என்று சொல்வதுபோல இருக்கிறது. மக்களை மக்களாக நடத்த முடியாத சூழ்நிலை இருப்பதால் தான் இந்தச் சட்ட முன்வடிவு கொண்டு வருவதாம், அதில் அப்படிப்பட்ட பிரிவுகள் அமைவதும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 4-10)

இந்த நாட்டிலேதான் சில அடிப்படையான தேவைகளை, உரிமைகளை ஆட்சிக்கு எடுத்துக்காட்டுவதற்கு காத்தியடிகள் சட்ட மறுப்பு இயக்கம் நடத்தினார்கள். இங்கேதான் மிகப் பெரிய அளவிலே நாடு தழுவிய வரி

வரி செலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப் போடுமாறு 305
தூண்டுவதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ்நாடு 1981 ஆம்
ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட
முன்வடிவு எண் 11/1981)

1981 பிப்ரவரி 12] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

கொடா இயக்கம் நடைபெற்றது. அன்றைக்கு வெள்ளையர் ஆட்சிக்கு எதிராக, நாம் அடிமைகளாக இருந்தபோது, வரிகொடா இயக்கம் நடத்தினோமென்று அதை நியாயப்படுத்த முனையலாம். நான் இந்த நேரத்தில் ஒன்றை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். வரி கொடா இயக்கம் என்பது, மக்களின் குறைகளை ஆட்சிக்குப் பலமுறை எடுத்துக் கூறியதற்குப் பின்பு, கடுமையான ஆயுதமாக வந்தது. இன்றைக்கு ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருக்கிறவர்கள் வரி கொடா இயக்கத்தைச் சட்டபூர்வமாகத் தடை செய்தாலும், வரி கொடுக்க மாட்டேன் என்று சொன்னாலே தண்டனை, உன்னுடைய குறைகள் எதுவாக இருந்தாலும், இந்த நிலைக்குப் போகக் கூடாது என்று சொல்லும் நிலை வருமானால், அதனால் ஏற்படும் விளைவுகள் நல்லதாக இராது. வரி கொடுக்க மறுப்பதென்பது அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்தை ஈர்ப்பதற்கான மிக மிக அவசியமான ஒரு நடவடிக்கை யாகும். வரி கொடுக்க மாட்டேன் என்று சொல்பவர்கள் முழுக்க முழுக்க நிரந்தரமாக வரி கொடுக்கப் போவதில்லை என்ற நிலைக்கு வருவதில்லை. அவர்களுடைய குறைகள் கேட்கப்படும்வரை, அதற்குப் பரிசாரம் தேடும்வரை, இது அவசியமென்ற உணர்வால், இதற்கான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும் கட்டாயத்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய குறைகள் எப்போது முடிவடைகிறதோ, அப்போது அவர்கள் வரி கொடுக்கும் நிலை ஏற்படுகிறது. வரி கொடுக்க மாட்டேன் என்று சொல்லுவதைச் சட்டபூர்வமாக நிறுத்துவதற்கான அவசியம் அரசுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. வரி கொடுக்க மாட்டேன் என்று சொல்லுபவர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்பது போலவும், அதைச் சமாளிக்க அரசால் முடியவில்லை என்பது போலவும், வரி கொடுக்கச் சொல்லுகின்ற அளவிற்கு அல்லது அந்த உணர்வுகளை உருவாக்குகின்ற அளவிற்கு அதிகாரத்தில் ஆட்சியில் இருப்பவர்களுக்குச் செல்வாக்கு இல்லை என்று ஒப்புக்கொள்வது போலவும் நிலைமைகள் அமைந்துள்ளன. ஆகவே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவில் கொண்டுவரப்படுகிற பல்வேறு பிரிவுகள் சாதாரணமாக ஒவ்வொருவருக்கும் இருக்க வேண்டிய உரிமைகளில் கை வைப்பதாக இருக்கிறது. இதிலே இன்னொன்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. பல்வேறு பிரிவுகள் சட்டபூர்வமாக விளக்கம் தர முடியாத அளவிற்கு அமைந்துள்ளன. நீதிமன்றங்களில் எல்லா வார்த்தைகளுக்கும், எல்லாச் சட்டங்களுக்கும் விளக்கம் தருகிறார்கள். ஆனால் சில வார்த்தைகளுக்கு விளக்கமோ, முடிவோ நீதிபதியோடு முடிந்துவிடுவதில்லை. உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்லுகிறேன். “... யாதொரு தொகையைச்

306. வரி செலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப் போடுமாறு தூண்டுவதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1981)

(திரு. க. இராமமூர்த்தி) [1981 பிப்ரவரி 12]

செலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப் போடுமாறு யாதொரு நபரை அல்லது நபர்களின் வகுப்பை அல்லது பொதுவாகப் பொதுமக்களை ஊக்குவித்து அல்லது தூண்டி, அவ்வாறு ஊக்குவிப்பது அல்லது தூண்டிவிடுவது மடிநிலத்தின் பாதுகாப்பிற்கோ, பொது அமைதிக்கோ, கண்ணியத்திற்கோ, ஒழுக்க நெறிக்கோ... என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கண்ணியத்திற்கோ, ஒழுக்க நெறிக்கோ என்ற வார்த்தைகளுக்கு எவ்வளவு வேண்டுமானாலும், எப்படி வேண்டுமானாலும் விளக்கம் சொல்ல முடியும். நிதிமன்றங்கள் இது தான் கண்ணியம், இதுதான் ஒழுங்கு முறை என்ற முடிவிற்கு வரவில்லை, சந்தர்ப்பங்கள், சூழ்நிலைகள் இவற்றை வைத்துத்தான் அவற்றுக்கான பொருளை அறிந்துகொள்ள முடியும். ஆகவே அந்த வார்த்தைகளையெல்லாம் பயன்படுத்தி, அதற்காக சட்டத்தின் துணை கொண்டு நடவடிக்கை எடுப்பது தண்டிப்பது என்ற நிலையைக் கொண்டுவருகிறபோது, மிகச் சாதாரணமானவர்கள், எளியவர்கள் ஆகியோர்களை பெரிய சட்டச் சிக்கலில் கொண்டு வந்து வைக்கும் நிலை ஏற்படும். அதைப் போலவே ஆங்கிலத்தில் 3-வது பிரிவில் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

“... such rent and if such encouragement or incitement undermines the security of the state or public order or decency.” ஆங்கிலத்தில், “decency or morality”

என்ற வார்த்தைகள் இருக்கின்றன. இதற்கு எப்படி முடிவு சொல்லப் போகிறார்கள்? என்னால் வரி கட்ட முடியவில்லை, வாங்கிய கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியவில்லை, இதற்காகக் கடன் வாங்கினோம், கடன் வாங்கியபோது நியாயமென்று சொன்னார்கள். இப்போது என்னால் கட்ட முடியவில்லை என்று சொல்கிறபோது, அரசாங்கம் அதைத் தள்ளி வைக்கிறது. ஆறு மாதங்கள் அவகாசம் தருகிறேன், கட்டிவிடுங்கள் என்று சொல்லு கிறார்கள். அப்படி மூன்று ஆண்டுகள் தப அரசாங்கம் தள்ளி வைத்திருக் கிறது. இல் தொங்கலில் இப்படி அரசாங்கம் ஆறு மாதங்கள் தள்ளி வைக்கிற போது ஒரு வருடம் தள்ளி வைக்கிறபோது அல்லது ஆறாறு வருடங்கள் தள்ளி வைக்கிறபோது, அந்தக் காலத்திற்குள் திருப்பிச் செலுத்த முடிய வில்லை. முதலில் ஆறு மாதங்கள் தள்ளி வைத்து மேலும் ஆறு மாதங்கள் தள்ளி வைக்க வேண்டுமென்ற உணர்வு ஏற்படுவதற்கு அரசாங்கமே காரண மாக இருக்கிறது. இல் தொங்கலில் நாங்கள் கேட்க வேண்டியிருக்கிறது. எங்களால் வரி கட்ட முடியவில்லை, கடன் பாக்கியைச் செலுத்த முடியவில்லை என்று கேட்கும்போது, நாட்டு மக்கள் கேட்கும்போது, அதற்குப் பிறகு

வரி செலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப் போடுமாறு 307 தூண்டுவதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1981)

1981 பிப்ரவரி 12] (திரு. க. இராமமூர்த்தி)

அரசுக்கு அந்த உணர்வு வருகிறது. மேலும் ஆறு மாதங்கள் தள்ளிக் கொடுக் வாமென்ற உணர்வு வருகிறது. அது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகும். அதாவது ஜனநாயகத்தில் இவை தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகும். அப்படி ஆட்சியே செய்கிறார்களே. இத்தனைக்கும் பிறகு அப்படி கேட்பதே தவறு என்ற நிலை வந்தால், இந்தக் கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியவில்லையே என்ற உணர்வை வெளிப்படுத்துவது எப்படி ஏற்கெனவே அரசு தள்ளிக் கொடுத்துள்ளது. இப்போது இந்தச் சூழ்நிலைக்கு அவர்களைத் தள்ளுவது நல்லதல்ல. அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்பதற்கு முன், விவசாயிகளின் கடன்களைத் தள்ளி வைக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கை வைத்தது. தள்ளி வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, வாங்கியதைக் கட்ட முடியவில்லை என்பதுதான் காரணம். கட்டுவதற்கில்லை என்று சொல்லுவது கடுமையாக வருகிறது, அவசியமாக வருகிறது, தேவையாக வருகிறது. இந்த நிலையில், கேட்பதே சட்ட விரோதம், வா பிறைக்கு, ஐந்து ஆண்டுகள் உள்ளே வைக்கிறேன், குறைந்த பட்சம் இரண்டு ஆண்டுகள் உள்ளே வைக்கிறேன், 2,000 ரூபாய் அபராதம் போடுகிறேன் என்று சொல்லுவது, ஒரு ஜனநாயக அரசு செய்யக்கூடிய செயலாக இராது. நாட்டு மக்களுடைய, கடன் வாங்கியவர்களுடைய அவலங்களை எந்த அளவிற்கு மர்ண்புக்கு முதல்வரவர்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதை ஆளுநர் உரையின் மீதான விவாதத்திற்கு அவர் அளித்த பதிலிலிருந்து உணர்வு பூர்வமாகப் பார்க்க முடிந்தது. பல்வேறு கருத்துக் களில் நாங்கள் ஒத்துப்போகலாம், அல்லது பிரிந்துபோகலாம். அவதிப்படு பவர்களுடைய கடன்களை எப்படி ரத்து செய்வது, தள்ளுவது, எப்படி அவர்களுக்குச் செளகரியங்களைத் தேடிக் கொடுப்பது என்ற உணர்வுகளை அவருடைய பேச்சில் பார்க்க முடிகிறது. அந்த உணர்வுகளை மதிக்கின்ற அரசு, அந்த உணர்வோடு இருக்கின்ற அரசு, நிச்சயமாக அந்த உணர்வுகளை எப்படிக் கொண்டுவருவது என்பதை அறிய வேண்டும். நான் எழையாக இருக்கிறேன், பணம் செலுத்த முடியவில்லை, என்ற சொல்லித்தான் ஆக வேண்டும். அப்படிச் சொன்னாலே சட்டம் இருக்கிறது, தண்டித்துவிடுமென்ற நிலைமை இருந்தால், யாரால் சொல்ல முடியும்? எழைகள் கடனைக் கொடுக்க முடியாதவர்களாக மட்டுமல்ல, அந்தச் சங்கடத்திலே அடைப்படுகிற வர்களை நகக்கும் கொடுக்கோல் சட்டமாக இது மாறிவிடுமென்று தெரிவித் துக்கொள்கிறேன்.

308 வரி செலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப் போடுமாறு தூண்டுவதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1981)

(திரு. க. இராமமூர்த்தி)

[1981 பிப்ரவரி 12]

(பிற்பகல் 4-20)

ஆகவே உணர்வுகளை வெளிப்படுத்த இடம் தராத அரசாக இது ஆகிவிடும். போராடிச் சுதந்திரம் பெற்றிருக்கிறோம். சட்டத்தைப் போடும்போது சுதந்திர உணர்வோடு சட்டத்தைப் போட வேண்டும், செயல்படுத்த வேண்டும். சுதந்திரத்தைப் பெற்றது அத்தகைய நிலையை உருவாக்கத்தான். சுதந்திரம் கிடைத்த பிறகு, சுதந்திர நாட்டிலே ஒரு அடிமைகளாக வாழ்கிறோம் என்கிற உணர்வு வரக்கூடாது. நமது கைகளையும், கால்களையும் இணைத்துச் சங்கிலியால் கட்டிப்போடுவது எந்த ஒரு அரசுக்கும் நல்லதல்ல, குறிப்பாக அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுக்குக் கொஞ்சமும் நல்லதல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்னொன்றையும் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். யார் தூண்டி விடுகிறார்கள் என்பதைப் பற்றிய குறிப்பு 3-வது பிரிவிலேவருகிறது. நேர்முகமாகவோ மறைமுகமாகவோ தூண்டிவிடுபவர்கள்

'instigates directly or indirectly' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். "அரசுப் பணியாளர்கள் மீது குற்ற வகையிலான வன்முறையைப் பயன்படுத்த நேரடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ தூண்டினாலும் அவருக்கு ஐந்தாண்டு வரை கடுங்காவல் தண்டனையும், ஐயாயிரம் ரூபாய் வரை அபராதத் தண்டனையும் விதிக்கப்படும்" என்று வருகிறது. நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ என்று இருக்கிறது. மறைமுகமாகவோ என்று இருக்கிறதே அது எப்படி என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

"instigates directly or indirectly the use of criminal force against public servants generally or any class of public servants or any individual public servant, shall be punished with rigorous imprisonment for a term which may extend to five years and with fine which may extend to five thousand rupees" என்று ஆங்கிலத்தில் இருக்கிறது. 'directly' என்று சொல்லும்போது நேரடியாக அரசு அதிகாரிகள் வந்தால், அவர்களைத் தடுத்து விடுங்கள் அல்லது அடித்து விடுங்கள் என்று சொல்வது தண்டிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று என்பதில் எங்களுக்கு மாறுபட்ட கருத்து கிடையாது. அரசு அதிகாரிகள் தங்களுடைய கடமையைச் செய்ய வரும்போது, கடமையைச் செய்யவிடாமல் தடுத்து கொடுமைப்படுத்துங்கள் என்று சொல்வது தவறு. அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் 'directly' என்கிற வார்த்தைக்குப் பின் 'indirectly' என்று சொல்லியிருப்பது அவ்வளவு நல்லதல்ல. யாராவது 3 பேர் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சம்பவத்திற்காக ஒரு அரசு

வரி செலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப் போடுமாறு தூண்டுவதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1981)

1981 பிப்ரவரி 12]

(திரு. க. இராமமூர்த்தி)

அதிகாரி வருகிறார். அப்போது நானே அந்த இடத்தை நோக்கி வந்து கொண்டிருக்கிறேன். அப்போது அதிகாரியினுடைய பார்வை என்மேல்படுகிறது அப்போது காவல் துறையினர் என்னைத் தான் பிடித்துக்கொண்டு செல்வார்கள். அவர்கள் என்ன சொல்வார்களென்றால் இராமமூர்த்தி அங்கே தன்முகொண்டிருந்தார் தூண்டிவிட்டார் என்று சொல்வார்கள். ஆனால் அவருக்கு அதில் சம்பந்தமே இருக்காது. அவர்தான் தடுத்தார் என்று சொல்வார்கள். அரசு, சட்டங்களைக் கொண்டுவரும்போது யாருக்குச் சட்டப் பாதுகாப்பு தேவை என்பதைப்பற்றி ஆராய்ந்து கொண்டுவர வேண்டும். யார் பாதிக்கப்படுவார்களோ அவர்களுக்குத்தான் அதிகமான சட்டப் பாதுகாப்பு தரவேண்டும். ஆனால் உண்மையில் பாதிக்கப்படுபவர்களை நடுத்தெருவில் நிற்க வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களை இந்த நாட்டை விட்டே தூர்த்த வேண்டுமென்கிற நிலையில் சட்டத்தைக் கொண்டுவரக் கூடாது. இதனால் நீதிமன்றத்திற்கு அதிகமான வழக்குகள் வர வாய்ப்பு ஏற்படும். நிரபராதிகள், ஏழையெளியவர்கள் மேலும், மேலும் வழக்கறிஞர்கள் நாடிசெல்ல வேண்டிய நிலையும் அவர்கள் மேலும், மேலும் வழக்கறிஞர்களுக்கு பணத்தைக் கொட்டிக் கொடுக்க வேண்டிய நிலையும் அவர்கள் அதன் காரணமாக ஓட்டாண்டிகளாகவும், பிச்சைக்காரர்களாகவும் ஆக்கப்படுகின்ற நிலையும் உருவாகும். ஏழையெளியவர்களுக்கு, கடன்காரர்களுக்கு நிச்சயமாக இதனால் எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் ஏற்படாது அரசு அதிகாரிகள் கடமையைச் செய்ய வரும் போது தடுத்தால், கொடுமைப்படுத்தினால் அரசு அத்தகைய போக்கைத் தடுத்து நிறுத்துவதில் தவறில்லை. ஆனால் directly என்று சொல்லி அப்படி ஒரு சட்டம் வருமானால், அது தமிழகத்திலுள்ள சாதாரண ஏழையெளிய மக்களுடைய உணர்வைக் கொப்பளித்து விடச் செய்யும். அத்தகைய ஒரு நிலையை தமிழகத்தில் மீண்டும் இந்த அரசு உருவாக்க வேண்டாம். சமாதான காலத்தில் இப்படிப்பட்ட சட்டங்களைக் கொண்டு வந்து மனிதாபிமான உணர்வுகளை நசுக்கி அதன் காரணமாக மனித உணர்வுகளைக் கொப்புளிக்கச் செய்வது அவ்வளவு நல்லதல்ல. அரசுக்கு எதிராக உணர்வுகளை எழுப்பச் செய்கின்ற சட்டம் இது. அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசினுடைய நன்மையைக் கருதியும், தமிழக மக்களுடைய நன்மையைக் கருதியும் அரசு இந்தச் சட்டத்தை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே இது சட்டப் பேரவையில் நிறைவேற்றியிருப்பதால், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை நான் மறுபடியும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த ஆட்சியினுடைய நலன் கருதி, தமிழகத்திலுள்ள மக்களுடைய ஒட்டுமொத்தமான நன்மையைக் கருதி, ஏழையெளிய

310 வரி செலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப் போடுமாறு
தூண்டுவதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ்நாடு 1981 ஆம்
ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட
முன்வடிவு எண் 11/1981)

(திரு. க. இராமமூர்த்தி)

[1981 பிப்ரவரி 12]

அவர்களுடைய நலன் கருதி இந்தச் சட்ட முன்வடிவை மேலும் ஆய்ந்து
முடிவெடுக்க வேண்டும். நான் சொல்லியுள்ள நிலைமைகளைப் பற்றியெல்லாம்
நிதானமாகப் பரிசீலிக்க வேண்டும். அவசரத்தில் இதைக் கொண்டு வந்திருக்
கிறார்கள். அன்றைக்கு இருந்த சூழ்நிலையில் ஒருவேளை இது அவசர
மாகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கலாம். அல்லது அவசரச் சட்டமாகச் செயல்
படுத்த வேண்டிய அவசர நிலையை அரசுக்கு அது உருவாக்கியிருக்கலாம்.
ஆனால் இன்றைக்கு அத்தகைய ஒரு அவசரச் சூழ்நிலை இல்லையாதலால்
அல்லது அந்த அவசரச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டதன் நோக்கமோ, அவ
சரமோ முடிந்துவிட்ட நிலையில் அரசு நிதானமாக ஆராய்ந்து ஒரு முடிவுக்கு
வர வேண்டும். இதிலுள்ள பல்வேறு சங்கடங்களை, விளைவுகளை நல்ல
முறையில் ஆய்ந்து, அலசிப் பார்த்து ஒரு நல்ல சட்டத்தை, முறையான
சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டியது நம்முடைய கடமை. அப்படிப்பட்ட
ஒரு நல்ல சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு வாய்ப்பளிக்கின்ற வகையிலே
இந்தச் சட்ட முன்வடிவை ஒரு பொறுக்குக் குழுவுக்கு, இந்த அவையின்
துடைய அனைத்துக் கட்சி உறுப்பினர்களும் கொண்ட குழுவுக்கு அல்லது
அரசு நினைக்கின்ற ஒரு குழுவுக்கு அனுப்பி இதை முழுமையாக அலசி,
ஆராய்ந்து ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவர வாய்ப்பு தர வேண்டும். அப்படிச்
செய்வதன் மூலம்தான் இந்தச் சட்டம் தன்னுடைய நோக்கத்தை நடைமுறை
யில் எதுவாக இருந்தாலும் இந்த அரசுக்கு ஒன்றைத் தெளிவாகச் சொல்கிறேன்.
சுதந்திரம் பெற்ற நாட்டிலே இருக்கின்ற எல்லோரையும் மீண்டும் அடிமை
களாக ஆக்குவது நல்லதல்ல. அந்நியன் நம்மை ஆண்டால் மட்டும்தான் நாம்
அடிமை என்பதல்ல. நம்மை நாமே அடிமையாக்குவதும் அடிமைத்தனம்
தான். இப்படியெல்லாம் நாமே நம்மை அடிமையாக்கிக்கொள்வது ஜனநாய
கத்திற்குப் புறம்பான செயல், அது நல்லதும் அல்ல, சுதந்திரம் வாங்கித்
தந்தவர்களுக்கும் நல்லது செய்வதாகாது, நல்லதாக அமையாது என்று
சொல்லி அமைகிறேன்.

* திரு. ஆ. நல்லசிவன் : தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவை எங்கள்
கட்சியின் சார்பிலே நான் எதிர்க்கிறேன். முதலிலே இந்த மசோதாவைப்
பொறுத்தவரையில், இதுவடைய நோக்கத்தை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன்.
கிளர்ச்சி செய்யும் உரிமை இந்த நாட்டிலே யாருக்கும் இருக்கக்கூடாது என்று
இந்த அரசு நினைக்கிறதா? அதாவது, எனக்குத் தெரிந்தவரையில், தமிழக
அரசைப் பொறுத்தவரையில், கிளர்ச்சி எதுவுமே செய்வது கூடாது என்கிற
முறையில்தான் ஆளுநர் உரையிலும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1972 ஆம்

வரி செலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப் போடுமாறு 311
தூண்டுவதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ்நாடு 1981 ஆம்
ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட
முன்வடிவு எண் 11/1981)

1981 பிப்ரவரி 12]

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

ஆண்டிலே அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்
தில் அவர்களுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் செய்தது தவறு, மாறு.
பாடானது என்று தோன்றியவுடனே கிளர்ச்சி செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். அப்படி
அவர்கள் செய்ததெல்லாம் சட்டப்பூர்வமான காரியங்களாக. அன்றைக்கு இருந்த
சட்டங்களை மீறித்தான் அதைச் செய்தார்கள். அன்றைக்கு இருந்த
எம்.எல்.ஏ.-க்கள், எல்லாம் ராஜிநாமா செய்ய வேண்டுமென்று கிளர்ச்சி செய்
தார்கள். அப்படிச் செய்தது சட்டத்திற்கு உட்பட்ட ஒன்றா? சட்டமன்ற
உறுப்பினர்கள் ஒரு முறை தெரிந்தெடுக்கப்பட்டால், 6 வருடம்-வரை உறுப்பி
யர்களாக இருக்கலாம் என்பது சட்டப்படி உள்ள மரபு. அப்படி உரிமை
இருந்தும் கூட எம்.எல்.ஏ. க்கள் எல்லாம் ராஜிநாமா செய்ய வேண்டுமென்று
கூறி ஆட்களைத் திரட்டிச் சென்று உறுப்பினர்களுடைய வீடுகளுக்கு முன்னால்
மறியல் செய்தார்கள். அவர்களுடைய வீடுகளுக்குச் சென்று மனு
கொடுத்தார்கள். சட்டப்பூர்வமாகப் பார்த்தால், அது கூட தவறு தானே.
5 ஆண்டு காலம் இருக்கலாம் என்பது சட்டப்படி உள்ளது. அப்படி இருக்கும்
போது, ஏன் ராஜிநாமா செய்ய வேண்டுமென்று கிளர்ச்சி செய்தார்கள்?
நம்முடைய நாட்டிலே ஒரு ஆட்சி நடைபெறுகிறது என்றால், மக்களுக்கு
உள்ள குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல, எதிர்க்கட்சிகளுக்கு உள்ள குறைகளை
எடுத்துச் சொல்ல உரிமை இருக்கிறது, கிளர்ச்சி செய்ய
உரிமை இருக்கிறது. மக்களுக்கு இருக்கின்ற அந்த உரிமையைப்
பறிப்பது சரியல்ல. அன்றைக்கு சட்டத்திற்கு விரோதமாக
பொதுமக்களின் ஆதரவுடன் கிளர்ச்சி செய்தார்கள். அது அன்றைக்கு
அவர்களுக்கு நியாயமாகப்பட்டது. ஆனால் இன்றைக்கு அதுபோல்
யிராவது கிளர்ச்சி செய்தால், அது சட்டவிரோதமானது என்று கருதுகிறார்
கள்? வரி கொடா இயக்கத்தைச் சரியில்லையென்று இந்த அரசு சொல்லு
கிறது. உள்ளபடியே வரிகொடா இயக்கத்தை முதன் முதலில் துவக்கியது
மகாத்மா காந்தியடிகள் தான். யாருக்கு எதிராக அவர் வரி கொடா இயக்கத்
தைத் துவக்கினார்? அந்நிய எகாதிபத்தியத்துக்கு எதிராக மகாத்மா காந்தி
யடிகள் வரி கொடா இயக்கத்தைத் துவக்கினார். இன்றைக்கு நாட்டி
லுள்ள நிலப் பிரச்சினைக்கு எதிராக, எகபோக ருதலாளிகளுக்கு எதிராக
எழியெழியாளர்கள் கிளர்ச்சி செய்ய உரிமை இல்லையா? வரி கொடா
இயக்கத்தில் சுடுபடுபவர்களுக்கு 5 வருட ஜெயில் தண்டனை என்று சொல்வது
தவறு. அப்படி 5 வருடம் உள்ளே போடுவோம் என்ற சொல்வது
கீழ்க்கேள் ஒப்புக்கொள்ளும் மகாத்மா காந்தியடிகளுடைய கொள்
ளக்கு விரோதமான செயல். வரி கொடா இயக்கம் என்பது சாதாரண

312 வரி செலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப் போடுமாறு ...
தூண்டுவதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ்நாடு 1981 ஆம்
ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட
முன்வடிவு எண் 11/1981)

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

[1981 பிப்ரவரி 12]

அகிம்சா போராட்டத்துக்கு உட்பட்ட ஒன்று. அகிம்சா முறையில் ஏற்பட்ட
உச்சகட்ட போராட்டம்தான் வரி கொடா இயக்கம் என்பது. நிதி பிரச்
சினையைப் பொறுத்தவரையில், அரசுக்கெதிராக எந்த நபரும் கிளர்ச்சி
செய்யக் கூடாது என்று இந்த அரசு எதிர்பார்க்கிறதா? சட்டமன்றத்தி
லும்கூட வாதாடினால் போதும் என்று அரசு நினைப்பது சரிதானா? ஆளு
யின் எதிர்க்கட்சியாக இருந்தபோது கிளர்ச்சி செய்யும் உரிமை வேண்டும்
ஆனால் அதே கட்சி ஆளும் கட்சியாக வட்டவுடனே நாட்டு மக்களுக்கு

(பிரபகல் 4-30)

கிளர்ச்சி செய்ய உரிமை இல்லையா? அடித்தபடியாக, இன்னொரு விஷயத்தை
யும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தமாதிரி கிளர்ச்சி டண்ணவேண்டிய
அவசியம் வந்திருக்கிறது என்பது நடைமுறையிலே தெரிகிறதா? இல்லையா
63 கோடி ரூபாய் விவசாயிகளின் கூட்டுறவுக் கடனை இந்த அரசு தன்னுடைய
செய்திருக்கிறது. அதுகூட, ஏறட்சி ஏற்பட்டவுடனே, வெள்ளம் ஏற்பட்ட
வுடனே, புயல் ஏற்பட்டவுடனே இந்த அரசு தானாகவே முன்வந்து அதை
அறிவிக்கவில்லை. போராட்டத்தைப்பற்றி எவ்வளவுதான் மாறுபட்ட கருத்து
இருந்தாலும், இந்தச் சலுகையைக் கூட விவசாயிகள் போராடித்தான்
பெற்றார்கள். இன்னும் இதுபோன்ற நிலைமைகள் இருப்பதால்தான்,
விவசாயிகள் நாயுடு அவர்களின் பின்னாலே போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள்.
இந்தமாதிரி நிலைமைகளை வளரவிடுவதற்குப்பதிலாக, ஏழை விவசாயி
களின் கஷ்டங்களை, துன்பங்களைப் போக்க இந்த அரசு நடவடிக்கை
எடுக்க வேண்டும். நான் அன்றைக்கே நிலைமைகளை எடுத்துச்
சொன்னேன். திரு. நாராயணசாமி நாயுடுவால் எந்த அளவுக்கு இந்த
நிலைமைகளை உருவாக்க முடியும் என்று சொன்னார்கள். 1981
பிப்ரவரிக்கு பிறகு ஆளும் கட்சியினர் அவர்களுக்கு வாக்குறுதி கொடுத்தா
ர்கள். இன்றைக்கு 63 கோ. ரூபாய் தன்னுடைய செய்ததற்குப் பிறகும் கூட
இந்தக் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு தினங்களுக்கு முன் மாண்புமிகு
நுதலமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது கூட, திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களைப்
பார்த்து, "இது சிறு விவசாயிகளுடைய கோரிக்கை என்று நீங்கள் ஒத்துக்
கொள்கிறீர்களா?" என்று கேட்டார்கள். அவர்களுக்கு இந்த உதவிகள்
முதலிலேயே வழங்கியிருந்தால், இந்த அளவுக்கு நிலைமைகள் வந்திருக்காது.
ஆனால், இப்போது கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்தச் சட்ட முன்வடிவை
கிளர்ச்சியே கூடாது என்ற முறையிலே அவர்களைப் பயப்படுத்துவதற்காகத்

வரி செலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப் போடுமாறு 313
தூண்டுவதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ்நாடு 1981 ஆம்
ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1981)

1981 பிப்ரவரி 12]

(திரு. ஆ. நல்லசிவன்)

தான் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். என்ன காரணத்தைக் கொண்டு, இப்படி
யொரு அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்? வரி கொடுக்கக்
கூடாது என்று என் பேசக்கூடாது? அவர் இப்போது ஆளுங்கட்சியாக இருக்
கிறார்கள். அவர் எதிர்க்கட்சியாக இருந்தபோது, கிளர்ச்சி செய்யவில்லையா?
அப்போது இருந்த சட்டத்தை அவர் மீறினில்லையா? அவர் தமிழ் நாட்டிலே
ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்துவிட்ட காரணத்தால், தமிழ் நாட்டு மக்களுக்குக்
கிளர்ச்சி செய்யவேண்டிய அவசியம் இல்லையா? அல்லது அவர்களுக்கு
உரிமை இல்லையா? இப்போது உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கும் கிளர்ச்சி அவர்கள்
நினைப்பது போல இல்லை. கிளர்ச்சியே உருவாகக் கூடாது என்று எந்த
அடிப்படையில் அவர்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள்? தயவு செய்து அந்தப்
போக்கை அவர் தவிர்க்க வேண்டும். திரு. நாராயணசாமி நாயுடுவைக் காட்டி,
தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு இருக்கும் நிரந்தரமான கிளர்ச்சி உரிமையை அரசு
பறிக்கக்கூடாது. சமீபத்தில்தான் அரசு அலுவலர்கள் அங்கெல்லாம் சென்று
வரி வசூலிக்கிறார்கள். இப்படி வரி வசூல் செய்ய வேறு வழி இருக்கும்போது,
என் இப்படிச் செய்கிறீர்கள்? கிராமம் கிராமமாகச் சென்று வசூலித்தார்களே.
அந்த முறையைக் கையாளலாமே, அரசினர் அடிக்கடி சொல்லக்கூடிய மகாத்மா
காந்தி அவர்களின் கொள்கையை இந்தச் சட்ட முன்வடிவு அவமதிப்பதாகாதா
அடிக்குமுறை மூலமாக, கடுமையான தண்டனைகள் மூலமாக நாட்டுமக்களைச்
சந்திக்கலாம் என்று அரசு நினைத்தால், பின்னர் நிச்சயமாக இப்படிச்
செய்தது தவறு என்று உணரவேண்டிய காலம் வரும். மக்களுக்கு இருக்கும்
உரிமையில் கை வைக்கக்கூடாது. இந்தச் சட்டத்தை வாபஸ் வாக்க
வேண்டும். இந்தச் சட்டம் இந்த அரசுக்குக் கெட்ட பெயர் தரப்போகிறது.
இந்தச் சட்டம் மக்களுக்கு எதிராக, ஜனநாயக உரிமைக்கு எதிராக இருக்
கிறது என்று கூறி, இதை வாபஸ் வாங்க வேண்டுமென்று கூறி, இதைக்
கொண்டுவந்தால், தொடர்ந்து எதிர்ப்பென் என்று கூறி அமைகிறேன்
வணக்கம்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையிலே கொண்டு
வந்திருக்கக்கூடிய ஜனநாயக உரிமையற்ற, ஜனநாயகத்தையே இல்லாமலாக்கு
கின்ற இந்தச் சட்ட முன்வடிவை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில்
மிக வன்மையாகவும், உறுதியாகவும் நான் எதிர்க்கிறேன். இந்தச் சட்டமுன்
வடிவு, நமது அரசியல் சட்டப்படி அடிப்படை உரிமையையே இல்லாமல் ஆக்கு
கின்ற ஒரு சட்டமுன்வடிவு. சட்டப்படி பார்த்தால், இது செல்லுபடி கூட
ஆகாது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்

314 வரி செலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப் போடுமாறு துணுடுவதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1981)

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்] [1981 பிப்ரவரி 12]

கொள்கிறேன். நாட்டில் குறைந்த சட்டங்களை வைத்து ஆட்சி புரிவது தான் ஒரு மல்ல அரசின் இலக்கணமாக இருக்கும். எதற்கெடுத்தாலும் அவசரச் சட்டம் கொண்டு வந்து, அதைப் பிறகு சட்டமாக மாற்றுவதற்கு தன்னிடத்திலே இருக்கக்கூடிய வாய்ப்பைப் பயன்படுத்துவதால், ஜனநாயக அடிப்படை யிலே இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் ஆளும் கட்சியினரை நம்பி ஒட்டிப் படைத்த பெரும் பொறுப்பைத் தவறாகப் பயன்படுத்தி, மக்களுடைய நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமாக இருக்க வேண்டிய அரசினர் அதற்கு மாறாக அந்த நம்பிக்கையை இழந்து வருகிறார்கள் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இங்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் இந்தச் சட்டமுன் வடிவின் நோக்கம் நாட்டில் வரி கொடுப்பவர்களை யாராவது தடுத்தால், அவர்கள் மீது சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதுதான். இந்தச் சட்டம் இல்லாமலேயே அந்த நடவடிக்கையை எடுக்க முடியும். யார் வரி தரவில்லையோ அவர்களிடமிருந்து வரியை வசூல் செய்வதற்கு 'ரெவின்யூ' ரொக்கவரி ஆக்ட்' உபயோகப்படுத்தலாம். வசூல் செய்வதுதான் நோக்கமாக இருக்கிறது. வரி கட்டாதே என்றோ, கொஞ்சம் கழித்துத்தான் கட்ட வேண்டும் என்றோ, இன்ஸ்டால்மென்ட்டில் கட்டவேண்டும் என்றோ, தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும் என்றோ ஒருவரும் பேசக்கூடாது என்று ஒரு தடையுத்தரவு போடுவதுதான் அரசினுடைய நோக்கம். உண்மையிலேயே, ஜனநாயகப் பாதையைவிட்டு சர்வாதிகாரப் பாதைக்குப் போய் சர்வாதிகாரத்துக்குக் காவலர்கள் என்ற பெயருக்கு அரசினர் இன்றையதினம் வந்திருக்கிறார்கள். ஒரு அவசரச் சட்டம் போட்டார்கள். அதுகூடத் தேவையில்லை. 10 ஆயிரம் பேரைக் கைதுசெய்ய அவசரச் சட்டம் தேவையில்லை. 'ஆன்டி சோசியல் ஆக்ட்' என்ற அடிப்படையில் கூட கைது செய்ய முடியும். ஜனநாயக ரீதியில் இப்போது வைத்திருக்கும் இவ்வளவு சட்டங்கள் இருக்கும்வரையில், அரசினரை மாறும் ஒன்றும் செய்துவிட முடியாது. 'தேசிய பாதுகாப்புச் சட்டம்' இல்லாமலேயே திரு. நாராயணசாமி நாயுடுவைக் கைதுசெய்து கொட்டிலே கொண்டுபோய், ரிமாண்ட் வாங்கி வைத்துக்கொள்ளலாம். இவ்வளவும் இருக்கும்போது, ஜனநாயக நாட்டிலே, ஜனநாயகத்தைப் பேசிக் கொண்டே ஆட்சிபுரியும் ஆளும் கட்சியினர் அதற்கு மாறான இந்தச் சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஒருவேளை இந்த விவசாயப் பேரவாட்டத்திற்காக ஒரு அவசரச் சட்டமாகப் போட்டு, இதுபோல கொண்டு வந்த மற்ற சட்டங்களையெல்லாம் தானாகவே சாகுவிட்டதுபோல இதையும் சாக விடுவார்கள் என்று நம்பினோம். ஆனால் இப்போது இதை அரசு சட்ட

வரி செலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப் போடுமாறு 315 துணுடுவதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1981)

1981 பிப்ரவரி 12] [திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

முன்வடிவாகச் கொண்டு வந்து, இரண்டு அவைகளிலேயும் நிறைவேற்றி, அவர்கள் நிரந்தர ஜனநாயக விரோதிகள், சர்வாதிகாரச் சின்னங்கள், மக்களின் அடிப்படை உரிமையையே இல்லாமல் ஆக்கியவர்கள் என்ற பெருமைக்கு ஆளானவர்கள் என்ற பெருமையை அவர்களோடு இணைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். நான் சொல்வதாக இருந்தால், எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர் சொல்கிறார் என்று ஆளும் கட்சியினர் நினைக்கலாம். ஆனால் அவர்களை ஆட்சி பிடித்திற்கு அமர்த்துவதற்கு உறுதுணையாக இருந்த மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மெம்பர் அவர்கள் ஆலோசனை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அடுத்துவரும் தேர்தலில் கூட அவர்களுக்குத் துணையாக இருக்கப்போகும் அவர் உரிமையோடும், உணர்வோடும் சொல்லிய அந்த ஆலோசனை அவர்களுடைய காதில் எப்போதும் இருக்க வேண்டும். ஜனநாயக நாட்டிலே வரிவிதிப்பு மிகவும் இன்றியமையாதது. வரிகொடுக்க வேண்டியது மிகவும் கட்டாயமான ஒன்று. அப்போதுதான் ஆட்சி இயந்திரம் இயங்க முடியும். ஆனால், சில நேரங்களில் வரிவிதிப்பு குறித்த கொள்கை மாற வேண்டும். நாம் இன்னும் தவறானதொரு வரிவிதிப்பு முறையையே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அரசு அமைக்கப்பட்டு ஆட்சிமுறை கொண்டு வந்தபிறகு, முதலிலே வருவாயாக இருந்தது நிலமும், நிலத்திலிருந்து வரும் வருமானம்தான். அது குறைந்து வந்து, நம்முடைய வரித்தொகையில் 5 சதவீதமாகத்தான் இப்போது இந்த நிலவரி இருக்கிறது. அதை ரத்து செய்வது மிகவும் இன்றியமையாதது. நெற்பயிர் செய்பவர்களுக்கு அரசாங்கம் வரி கொடுக்க வேண்டிய காலம் வரும். அது வரி என்ற பெயரில் இல்லாமல் இருந்தாலும் மானியம், சப்ஸிடி என்ற முறையில், கொடுக்கவேண்டிய ஒரு காலத்திற்கு நாம் சென்றுகொண்டிருக்கிறோம். ஆலை முதலாளிகளிடமிருந்தும், வேறு பல்வேறு தொழிற்சாலைப் பொருட்களினிடமிருந்தும் எக்ஸைஸ்டிசுட் போட்டு அதிலிருந்து வரும் வருமானத்தைக் கொண்டு நாட்டை ஆள்வதும், நாட்டிலே இன்றியமையாத தொழிலாக இருக்கக்கூடிய விவசாயத்திற்கு வரியை ரத்து செய்து அந்தத் தொழிலை ஊக்கப்படுத்துவதும் ஆன ஒரு காலகட்டத்

(பிற்பகல் 4-40)

திலே நாம் இருக்கிறோம். நிலவரியைக் கட்டாதவர்கள் மீது இந்தச் சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வரவில்லை. ஆனால், 'நிலவரியைக் கட்டாதே' என்று தூண்டி விடுகிறவர்கள்மீது இந்தச் சட்டமுன்வடிவு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே நான் பேசுவதெல்லாம் நிலவரி

316 வரி செலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப் போடுமாறு தூண்டுவதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1981)

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்] [1981 பிப்ரவரி 12]

யைக் கட்டாதே என்று தூண்டுவதாகும். நிலவரியை ரத்து செய்யுங்கள் என்று பேசினார்கூட, அது வரியைக் கட்டாதே என்று தூண்டுவதாகத்தான் அர்த்தம். இங்கே சட்டமன்றத்தில் நாங்கள் பேசுகிறோம் என்றால், அதற்குக் காரணம் வரி விதிப்பு முறையில் ஒரு 'ரேஷனல் திங்ங்' வேண்டும் என்பதால் தான். ஒரு புரட்சிகரமான சிந்தனை அரசுக்குத் தேவை என்று கூட்டிக் காட்டத்தான் இப்படி இங்கே பேசுகிறோம் என்று பொருள். அரசாங்கத் திக்கு ஆலைகள் மூலமாக வருவாய் வருகிறது, எக்ஸ்சஸ் மூலமாக வருவாய் வருகிறது, அந்நியச் செலவாணி மூலமாக வருவாய் வருகிறது, சுற்றுலா மூலமாக வருவாய் வருகிறது என்று சொல்லி இவைகளை வைத்துக்கொண்டு ஆட்சி செய்ய வேண்டும் என்றும், வெறும் நில வரியை நம்பி ஆட்சி செய்ய வேண்டாம் என்றும் சொல்கிறோம். காரணம் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் நெல்லுக்கும் மற்ற விளைபொருள்களுக்கும் இப்போது உற்பத்திச் செலவுக்கு ஏற்ற வகையில் விலை கிடைக்கவில்லை. எனவே ஒரு விவசாயி 10 கோட்டை நெல் பயிரிட்டால் அரசு அவனுக்கு ரூபாய் 50 மானியமாகக் கொடுக்க வேண்டும். 100 கோட்டை நெல் பயிரிட்டால், இன்னும் அதிகமான தொகை கொடுத்து ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தில் இங்கே பேசுகிறோம். இப்படிப் பேசுவதற்குத்தான் இன்றையதினம் இந்த ஆட்சி தடை விதித்திருக்கிறது என்பதை நான் கூட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இங்கே பேசும்போது உறுப்பினர்களான எங்களுக்கு 'இம்பூனிட்டி'—பாதுகாப்பு இருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : தலைவர் உறுப்பினர்களைப் பாதுகாக்கிறார்

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : ஆனால் இதே சிந்தனையில் நாங்கள் வெளியே போய் பேசினால், அதுவே தூண்டிவிட்ட குற்றமாகிவிடும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : எனவேதான் பேசுவதையெல்லாம் சட்டமன்றத் தலையே பேசுவது நல்லது

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : இப்படிப் பேசக்கூடாது என்று சொல்லுவதற்குப் பெயர்தான் சர்வாதிகாரம். அதை இந்த ஆட்சியாளர்கள் செய்கிறார்கள் என்பதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டாகும். இந்த நாட்டில் எத்தனையோ வித்மான போராட்டங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லகிவன் அவர்கள் பேசும்போது, ஒரு கருத்தைச் சொன்னார். இந்த ஆட்சி விவசாயிகளுக்காக ரூபாய் 73 கோடி அளவுக்குக் கடன் தொகையை

வரி செலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப் போடுமாறு 317 தூண்டுவதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1981)

1981 பிப்ரவரி 12] [திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

ரத்து செய்திருக்கிறது என்றால், அதற்குக் காரணம் திரு. நாராயணசாமி நாயுடு அவர்களின் போராட்டம்தான். அந்தப் போராட்டம்தான் ஆட்சியாளர்களின் சிந்தனையைத் தூண்டிவிட்டது. ஏழை விவசாயிகளின்மீது கருணை காட்டச் செய்து, எதிர்க் கட்சிகளின் ஒத்துழைப்பையும் கேட்கக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்கியதே திரு. நாயுடு அவர்களின் போராட்டம்தான். இந்த நிலையில் இத்தகைய உணர்வினை வெளியே எடுத்துச் சொல்வது கூடாது என்று தடைவிதிப்பது மிகவும் தவறாகும்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தமிழகத்தோடு வந்து சேர்ந்தபோது, "மணியங்கரம்" என்ற ஒரு வரி இருந்தது. அதை எதிர்த்து அப்போது மக்கள் போராட்டம் நடத்தி வரி கொடுக்க மறுத்தார்கள். வரி கொடுக்க மறுத்த காரணத்தால், விவசாயிகளின் சொத்தினை அரசாங்கம் வெள்ளீடு ரெக்கவரி ஆக்ட் கீழ் எலம் போட முனைந்தது. அப்போது நிலத்தை எலம் போட்டால், யாரும் எலத்தில் எடுக்கக்கூடாது என்று மக்கள் தீர்மானித்தார்கள். இதன் காரணமாக அரசாங்கத்தில் நிலங்களை எலம் விட்டபோது, எடுப்பதற்கு ஆளே இல்லாமல் போய்விட்டது. அப்போது திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்கள் இங்கே அமைச்சராக இருந்தார். எனவே அதைக் குறித்து இங்கே ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்து அது செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடப்பட்டு இங்கே ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்து அது செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடப்பட்டு உறுப்பினர்கள் அந்த மாவட்டத்தைச் சுற்றிப் பார்த்து, மக்களின் கருத்தை அறிந்து, இறுதியில் அந்த வரியை அரசு அடியோடு ரத்து செய்தது. இப்படிப்பட்ட நிலையில், ஒரு வரி அநியாய வரியாக இருக்கும்போது, தேவையற்ற பளுவாக இருக்கும்போது, வரி விதிப்பு முறையை மாற்றி யமைக்க வேண்டும் என்று மக்கள் விரும்பினால், அதைப்பற்றிப் பேசவும், அரசு அதை ஏற்காத நிலையில் மக்களிடத்தில் எடுத்துச் சொல்லி அரசுக்கு வரி கொடுக்காதீர்கள் என்று சொல்வதும் ஒரு ஜனநாயக உரிமையாகும். அதைச் செய்வது அரசாங்கத்தை இயங்க விடாமல் செய்வதற்காக அல்ல. அரசாங்கத்திற்கு வரி செலுத்துவதைத் தடுக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் அல்ல. அரசாங்கத்தின் சிந்தனையில் ஒரு மாற்றத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் அதைச் சொல்கிறோம். இங்கே பேசியும் பயனில்லை என்றால், கூட்டம்போட்டு மக்களிடம் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அப்படியும் பயனில்லை என்றால், போராட்டத்தின் மூலமே உணர்த்த வேண்டும் என்ற நிலை ஏற்பட்டால், அதையும் செய்வோம். இந்த முறைகளெல்லாம் ஜனநாயக நாட்டில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட முறைகள்

318 வரி செலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப் போடுமாறு தூண்டுவதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1981)

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

[1981 பிப்ரவரி 12]

ளாகும். அத்தகைய ஜனநாயக முறைகளை இன்றைய ஆட்சியாளர்களான நீங்கள் ஒழிக்கிறீர்கள் என்பதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டாகும். இதன் காரணமாக ஏற்படவிருக்கும் சிறுமையும், பெருமையும் ஆளுங்கட்சியை சாரப் போகிறது.

அனுமட்டுமல்ல. இந்தச் சட்டம் நிறைவேறுவதன் மூலம் இன்னொரு அபாயமும் இருக்கிறது. இப்போதே வழக்குகளைப் போடும்போது போலீஸ் காரர்கள் ஊரில் உள்ள அனைத்து செக்ஷன்களையும் போடுகிறார்கள். இனி அரசியல்வாதிகளின் மீது வழக்குப் போட வேண்டுமென்றால், இவர் வரி கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொன்னார் என்று பொய் வழக்குப் போடுவார்கள். ஒரு முனிசிபல் பில் கலெக்டர் யார் மீதாவது வழக்கு தொடர வேண்டுமென்றால்கூட இவர் வரி கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொன்னார்' என்று சொல்லி வழக்குப் போடலாம். இதைப்போலவே பஞ்சாயத்து வரி கட்டாதே என்று சொன்னார் என்று சொல்லியும் வழக்குப் போடலாம். இப்படிச் செய்வதன் மூலம் இந்தச் சட்டம் இந்த அரசை ஒரு ஜனநாயக வ்ரோதியாக ஆக்கப் போகிறது. இதன் மூலம் இந்த ஆட்சி ஆட்டம் காணத்தான் இந்தச் சட்ட முன்வடிவு உதவப் போகிறதே தவிர, இது அவர்களுக்குத் தீமையாக முடியப் போகிறதே தவிர, வேறொன்றுமில்லை. எனவே இதில் எச்சரிக்கையாகச் சிந்தித்து, சட்ட முன்வடிவை நிறைவேற்றுகிற எண்ணத்தைக் கைவிட வேண்டும் என்று மிக அன்போடும் உரிமையோடும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இது ஒரு ஜனநாயக விரோதமான சட்டம். சட்டப் பேரவையில் இந்தச் சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பட்டது. இங்கே மேலவையில் ஆளுங்கட்சிக்கு இருக்கிற பெரும்பான்மை காரணமாக இது நிறைவேறும் என்ற நம்பிக்கை அவர்களுக்கு இருப்பதால், நாங்கள் சொல்லும் இந்தச் சிந்தனை அவர்கள் காதில் ஏறாது என்றே நான் நினைக்கிறேன். காதில் ஏறுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். மிகவும் மகிழ்ச்சி. எனவே இந்தச் சட்ட முன்வடிவைக் கைவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த வேண்டுகோளை ஏற்கத் தயாராக இல்லை என்றால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் கூறியதைப் போல், இதை ஒரு பொறுக்குக் குழுவுக்கு விட்டாவது நாடு முழுவதும் அந்தக் குழு சென்று மக்களின் கருத்தை அறிந்து வர வேண்டும் என்று கூறி, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நான் வன்மையாக எதிர்த்தேன். மாண்புமிகு வருவாய்த்

வரி செலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப் போடுமாறு தூண்டுவதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1981)

1981 பிப்ரவரி 12] (திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

துறை அமைச்சர் அவர்கள் எங்களையெல்லாம் விட மிகவும் அதிகமான ஜனநாயக உணர்வு உள்ளவர்கள். எனவே அவர் இந்தக் கருத்துக்களை ஏற்று, இந்தச் சட்ட முன்வடிவைக் கைவிடுவார் என்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்து, இச்சட்ட முன்வடிவை எதிர்த்து அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, அவையின் முன்னுள்ள சட்ட முன்வடிவைப் பற்றிய கருத்துக்களை, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் இங்கே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அனைவரும் இந்தச் சட்ட முன்வடிவை மட்டுமே படித்துவிட்டு அவர்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. அதுதான் நியாயம் என்றாலும், இந்தச் சட்ட முன்வடிவோடு, இந்த ஆட்சி அமைந்த பிறகு எப்படிப்பட்ட சட்ட முன்வடிவுகளையெல்லாம் நிறைவேற்றியிருக்கிறது என்பதையும், விவசாயிகளுக்கு எப்படிப்பட்ட நன்மைகளையெல்லாம் இந்த அரசு செய்திருக்கிறது என்பதையும் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக எண்ணிப் பார்த்து அதோடு இந்தச் சட்ட முன்வடிவையும் சேர்த்துப் பார்த்திருந்தால், நிச்சயமாக இந்தச் சட்ட முன்வடிவை அவர்கள் வரவேற்றிருப்பார்கள். இந்த அரசு விவசாயிகளுக்காக என்னென்ன நன்மைகளையெல்லாம் செய்திருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். இதற்கு முன்னால் இருந்த எந்த அரசைக் காட்டிலும் இந்த அரசு விவசாயிகளிடத்தில் நல்ல நம்பிக்கை வைத்து, அவர்கள் படுகிற கஷ்டத்தை உணர்ந்து, அவர்களின் நன்மைக்காக என்றே பல சட்ட முன்வடிவுகளைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றியிருக்கிறது. அதோடு, அண்மையில் வரிச் சலுகைகளையும் கொடுத்திருக்கிறது. எனவே இவற்றையெல்லாம் எண்ணிப் பார்த்து, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை ஆராய்ந்து பார்த்தால், இதை எதற்காகக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்பது அவர்களுக்குப் புரியும்.

ஒரு ஜனநாயக நாட்டில் ஜனநாயக முறைப்படி தேர்தெடுக்கப்பட்ட ஓர் அரசு இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறது என்றால், அத்தகைய கட்டாயத்திற்கு அந்த அரசு தள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான் அர்த்தமாகும். நாட்டிலுள்ள மைனாரிட்டிகள், மெஜாரிட்டி வகுப்பினர் ஆக, எல்லோருக்கும் ஜனநாயகம் பயன்பட வேண்டும். அதே முறையில் ஜனநாயக முறைப்படி தேர்தெடுக்கப்பட்ட அரசும் நாட்டின் அனைத்துப் பகுதி மக்களையும், அனைத்துப் பிரிவு மக்களையும் காப்பாற்ற வேண்டும்; எல்லோருக்கும் பாதுகாப்புத் தர வேண்டும். இந்த வகையில்தான் அரசு இன்றையதினம் இந்தச் சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

320 வரி செலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப் போடுமாறு தூண்டுவதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1981)

(திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்) [1981 பிப்ரவரி 12]

இந்த நாட்டில் எவ்வளவு விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள் என்பதை அவைக்கு நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர்களுக்கு இந்த அரசு எந்த அளவு நன்மை செய்ய விரும்புகிறது என்பதையும் நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னால், ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் உரையில் பேசிய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அதை நாம் எண்ணிப் பார்த்தால், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் விவசாயிகளின் மீது எவ்வளவு அக்கறையும் நல்லெண்ணமும் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது புரியும். சிறிய விவசாயிகளிடம் பெரிய தனவந்தர்கள் குறைந்த அளவு பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு அதிகமான தொகைக்கு பிராமிசரி நோட்டு எழுதி வாங்கிக் கொண்டு அதன் மூலம் இறுதியில் அவர்களின் நிலத்தை எடுத்துக்கொள்கிற நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது; அப்படிப்பட்ட விவசாயிகளைக் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு இந்த அரசுக்கு இருக்கிறது என்று தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். இதன் மூலம், இந்த அரசு அடித்தளத்திலிருக்கும் சிறிய விவசாயிகளைக் காப்பாற்ற விரும்புகிறது என்பதைத்தான் நாம் உணர வேண்டும். அதுமட்டுமல்லாமல்

(பிற்பகல் 4-50)

அவர்கள் இங்கே பேசுகின்றபோது விவசாயிகளுக்கு நாங்கள் 42 கோடி ரூபாயைத் தள்ளுபடி செய்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். 42 கோடி ரூபாயைத் தள்ளுபடி செய்யும்போது இங்கே “அதற்கு நிதியாதாரமில்லை, ஆனால் 42 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறீர்களே” என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். இன்றைக்கு அந்த 42 கோடி ரூபாய் 50 கோடி ரூபாயாக ஆகி, பிறகு 73 கோடி ரூபாயாக ஆகியிருக்கிறது. 73 கோடி ரூபாய் மட்டுமல்லாமல், அதற்கு மேல் எவ்வளவு ஆனாலும், விவசாயிகளுக்குச் செய்ய இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது என்று இங்கே முதலமைச்சர் சொன்னார்கள். அதை யெல்லாம் சொன்ன பிறகுதான், இந்தச் சட்ட முன்வடிவு இங்கே வந்திருக்கிறது. சட்ட முன்வடிவை மட்டுமே படித்துவிட்டு, அதிலே இருக்கின்ற ஒவ்வொரு பிரிவை மட்டும் படித்துவிட்டு அதிலே இருக்கின்ற அர்த்தத்தைப் பார்த்துவிட்டுப் பேசுகின்ற போதுதான் - இந்த அரசின் முக்கியமான நோக்கம், முக்கியமான கடமை ஆகியவற்றையெல்லாம் பேசவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் இங்கே பேசுகின்றபோது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். திரு. நாராயணசாமி நாயுடு அவர்களின் கிளர்ச்சிக்குப் பிறகுதான் இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நாங்கள் கொண்டு வந்தோம் என்று சொன்னார்கள். அவருடைய கிளர்ச்சிக்குப் பிறகுதான் இந்த

வரி செலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப் போடுமாறு 321 தூண்டுவதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1981)

1981 பிப்ரவரி 12] (திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

வரியைத் தள்ளுபடி செய்தோம், விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்தோம் என்றெல்லாம் சொல்லுவது முற்றிலும் உண்மைக்கு மாறானது. பின்னே நான் சொல்லுகிறபோது இவையெல்லாம் உறுப்பினர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், இந்தச் சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வருவதற்கு முன்னாலே விவசாயச் சங்கங்களைச் சேர்ந்தவர்களையும், மற்றவர்களையும் பல முறை தமிழக முதல்வர், புரட்சித் தலைவர், அழைத்துப் பேசி அரசின் எண்ணங்களைச் சொன்னார்கள். “விவசாயிகளுடைய கடன் சுமைகளைப் போக்குவதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம்” என்று சொன்னார்கள் என்பது உறுப்பினர்களுக்கெல்லாம் தெரியும். சொன்னது மட்டுமல்லாமல், அவற்றை ஏற்றுக்கொண்டு, ஏற்றுக்கொண்டபடி பின்னாலே அதைச் செய்தார்கள். ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்தச் சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் எவ்வளவு விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் 50 இலட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த 50 இலட்சம் பேர்களில் எவ்வளவு பேர் பெரிய விவசாயிகள், எவ்வளவு பேர் நடுத்தர விவசாயிகள், எவ்வளவு பேர் சிறு விவசாயிகள் என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் சிறு விவசாயிகளைப்பற்றிக் கூறுகிறார்கள். ஒரு காலத்தில் வரி கொடா இயக்கத்தில் சிறு விவசாயிகள் ஈடுபடுகிறபோது, அவர்களைச் சுமமா விட்டுவிடுவார்களா? பெரிய விவசாயிகள் பேரில் மட்டும் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : 50 இலட்சம் பேரில் 5 இலட்சம் பேர்கள் தான் பெரிய விவசாயிகள். பெரிய விவசாயிகளிடமிருந்து, சிறு விவசாயிகளையும், நடுத்தர விவசாயிகளையும் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு ஜனநாயகத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசுக்கு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு வரி கொடுக்கவில்லை, கடனைத் திருப்பிக் கட்டவில்லை என்றால், அவைகள் ஆண்டுக்காண்டு அதிகரித்துப் போய், இன்றைக்கு ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்பது பிறகு ஐந்தாயிரம் ரூபாய், பத்தாயிரம் ரூபாய் என்று பெருகிவிடும். பெரிய விவசாயி இந்தப் பணத்தை பேங்கில் போட்டு வைத்திருப்பான். அரசு ரேவின்யூ ரெக்கவரி ஆக்டின்படி வசூல் செய்ய முற்படும்போது, பெரிய விவசாயி

322 வரி செலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப் போடுமாறு தூண்டுவதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1981)

(திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்) [1981 பிப்ரவரி 12]

பேங்கிலிருந்து பணத்தை எடுத்து கட்டி விடுவான். சிறு விவசாயி 50 ரூபாயாக இருந்தால் கட்டுவான். நான்கைந்து ஆண்டுகளான பிறகு ஆயிரமாயிரம் ரூபாயைக் கட்டுவது என்றால், சிறு விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டம். சில நேரங்களில் அப்படிக் கட்டுவதற்கு அவர்கள் தயாராக இருக்கிறபோது, கட்டக்கூடாது என்று தடுக்கிறார்கள். சமுதாயக் கட்டுப்பாடு, ஊர்க் கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றுக்குப் பயந்து அவர்கள் கட்டமுடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது என்பதையெல்லாம் நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அவர்களை அந்த இக்கட்டிலிருந்து காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு ஜனநாயக முன்றலில் தேர்தெடுக்கப்பட்ட அரசுக்கு இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இவற்றை எண்ணிப் பார்த்தால், அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டிய கடமை அரசுக்கு இருக்கிறது என்பது உறுப்பினர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

இங்கே பேசுகிறபோது இந்திய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த தலைவர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள், 500 பேர்கள் சேர்ந்து வரி வசூலைச் செய்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். அது முற்றிலும் உண்மைக்கு மாறானது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். 500 பேர் செல்லாமலேயே அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால், அப்படிக் கொடுத்தவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் சிறு விவசாயிகள்தாம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இந்தச் சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லுகிறபோது, இந்த அரசு இந்தச் சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வருவதற்கு முன்னாலே, நான் முதலிலே சொன்னபடி, என்னென்ன காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது என்பதை எண்ணிப்பார்த்தால், இந்தச் சட்ட முன்வடிவு நியாயத்தின் அடிப்படையிலேதான் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது என்பதை நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்வார்கள். இதற்கு முன்னாலே எத்தனையோ அரசுகள் இருந்தன. காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்தது, அதற்குப் பிறகு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி இருந்தது. ஆனால் முன்பிருந்தவர்கள் எல்லாம், இயற்கை இடர்ப்பாடு தேரிட்டபோது விவசாயிகளுக்கு என்னென்ன நிவாரணங்களைச் செய்தார்கள், இப்போது நாங்கள் எப்படிச் செய்கிறோம் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

புயல், வெள்ளம் போன்ற இயற்கை இடர்ப்பாட்டால் விவசாயிகளுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டால், அவர்களுக்கு வருகிற மகசூல் 13 பைசா, அல்லது இரண்டு அணா, அல்லது இரண்டரை களம் விளைந்திருந்தால் மட்டும்

வரி செலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப் போடுமாறு 323 தூண்டுவதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1981)

1981 பிப்ரவரி 12] திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

வரியையும், தண்ணீர் தீர்வையையும் முழுவதுமாகத் தள்ளுபடி செய்தார்கள் முன்பு. ஆனால் இன்றைக்கு 37 பைசாவுக்குக் குறைவாக இருந்தால், அதாவது 50 சதவீதத்திற்குக் குறைவாக இருந்தால், அவர்களுக்குத் தண்ணீர் தீர்வை, வாய்தா ஆகியவற்றை பூரணமாகத் தள்ளுபடி செய்து கொடுக்கிறது புரட்சித் தலைவரின் அரசு. அது மட்டுமல்லாமல் புயல், வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்படுகிற போது, சிறு விவசாயிகளுக்கு இந்த அரசு உரம் கொடுக்கிறது, மோட்டார் பழுதடைந்திருந்தால், அவற்றைச் சீர் செய்து தருகிறது, கிணற்றைத் தூர் எடுக்கிறது, மணல் மேடிட்ட நிலங்களில் மணலை அப்புறப்படுத்துகிறது. இப்படிப்பட்ட நன்மைகளை எல்லாம் புரட்சித் தலைவர் அரசு செய்துவிட்டுத் தான் இந்தச் சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது.

தக்காலிக் கடனைப் பொறுத்த வரையில், இது செத்த கடன், இதைத் தள்ளிவிட்டோம் என்று பெருமைப்பட்டுக் கொள்கிறார்களே என்றெல்லாம் சிலர் சொன்னார்கள். இந்த அரசு முதலில் தள்ளி வைத்த தக்காலிக் கடன் 5 கோடி ரூபாய். அதற்குப் பிறகு 20 கோடி ரூபாயாக அது ஆகியிருக்கிறது. இதனால் தமிழகத்தில் நன்மை அடைந்தவர்களின் எண்ணிக்கை 9,15,559. இதற்கு முன்னாலே எந்த அரசு காலத்திலாவது இந்த அளவுக்குக் கடன் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? இதற்கு முன்னாலே எப்போதும் இல்லை என்பதை நாம் சொல்ல முடியும். தக்காலிக் கடனை இப்படித் தள்ளுபடி செய்தது திரு. நாராயணசாமி நாயுடுவின் கிளர்ச்சிக்கு முன்னாலா, பின்னாலா என்று பார்த்தால், கிளர்ச்சிக்கு முன்புதான்.

கூட்டுறவுக் கடனைப் பொறுத்த வரையில், குறுகிய காலக் கடனாகவும், நீண்ட காலக் கடனாகவும், மத்திய காலக் கடனாகவும் மாற்றி, இரண்டு ஆண்டிலிருந்து 6 ஆண்டுகளுக்குள் கொடுக்கலாம் என்று கொண்டு வந்தது இந்த அரசுதான். அந்தக் கூட்டுறவுக் கடன்களுக்கு இந்த அரசுதான் ஜாமீன் கொடுத்திருக்கிறது. ஜாமீன் என்றால், அந்தப் பணத்தை அவர்கள் கொடுக்கா விட்டால், அரசு கொடுக்க வேண்டும் என்பது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். நேற்று முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறபோது, 50 கோடி ரூபாயைத் தள்ளுபடி செய்ததால் நன்மை அடைந்த விவசாயிகளின் எண்ணிக்கை 4,56,000 என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் இது நீளும் என்று சொல்லுகிற போது, மேலும் 9 இலட்சம் பேர்கள் பயனடைவார்கள். மொத்தம் 13 இலட்சம் விவசாயிகள். கூட்டுறவுக் கடனைத் தள்ளுபடி செய்வதால் நன்மை அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். கூட்டுறவுக் கடன் ஆனாலும் சரி, வேறு எந்தக் கடன் ஆனாலும் சரி, இந்த அரசு எப்படி உதவி செய்திருக்கிறது என்பதை உறுப்பினர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

324 வரி செலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப் போடுமாறு தூண்டுவதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1981)

(திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்) [1981 பிப்ரவரி 12]

பெரிய போராட்டம் நடைபெறுவது மின் கட்டணத்திற்காக, நம்முடைய மாநிலத்தில் போதிய அளவிற்கு மின் உற்பத்தி செய்யப்படவில்லை. அண்டை மாநிலங்களிலிருந்துதான் வாங்குகிறோம். முதலில் எந்த அளவிற்கு வாங்கினோம், இப்போது எந்த அளவிற்கு வாங்குகிறோம் என்பதைப் பார்க்கும்போது 1972, 1973, 1974, 1975, 1976 ஆகிய ஆண்டுகளில் மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து மின்சக்தியை வாங்குகிறபோது யூனிட் ஒன்றுக்கு 9 பைசா கொடுத்தோம். ஆனால் விவசாயிகளுக்கு வழங்கியது 14 பைசாவுக்கு. இந்த அரசு வந்த பிறகுதான், எல்லோருக்கும் 14 பைசா என்று இருந்ததை, சிறு விவசாயிகளுக்கு 12 பைசா என்றும் பெரிய விவசாயிகளுக்கு 14 பைசா என்றும் ஆக்கியிருக்கிறது. முன்பு யூனிட் ஒன்றுக்கு 9 பைசா கொடுத்து வாங்கினோம். ஆனால் இப்போது யூனிட் ஒன்றுக்கு 28 பைசா கொடுத்து வாங்குகிறோம். அதாவது முன்பு வாங்கியதைப் போல மூன்று மடங்கு பணம் கொடுத்து இன்றைக்கு வாங்குகிறோம். அன்றைக்கு 9 பைசாவுக்கு வாங்கியது, (பிற்பகல் 5-00)

ஒரு யூனிட்டுக்கு இன்றைக்கு 28 பைசா. அன்றைக்கு பம்ப்செட் இருக்கிற இடத்திலே, அதைக் கொண்டுபோய் வைக்க ஒரு யூனிட்டுக்கு 45 பைசா இவ்வளவு செலவுசெய்து இன்றைக்கு 12 பைசாவுக்கும், 14 பைசாவுக்கும் மின் சக்தி கொடுத்த அரசுதான், இந்தச் சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வருகிறது என்றால், இதை நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அன்றைக்கு மீட்டர் சார்ஜ் 5 ரூபாயாக இருந்தது. இன்றைக்கு ரூ. 2-ஆக இருக்கிறது. இதைச் செய்த அரசுதான் இந்தச் சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வருகிறது. அப்படிக் கொண்டுவருகிறது என்றால், இந்தச் சட்ட முன்வடிவினுடைய உண்மை நோக்கம் என்ன என்பதைப்பற்றி நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றிருக்கின்ற ஜனநாயக முறைப்படி, சிறு விவசாயிகளைக் காப்பாற்ற வேண்டியிருக்கிறது. இன்று மெஜாரிட்டியினரிடமிருந்து மைனாரிட்டியினரைக் காப்பாற்ற வேண்டிய நிலைமை இல்லை. ஏன் இந்தச் சட்ட முன்வடிவை இப்போது கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். அப்படிச் சட்ட முன்வடிவை ஏன் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்கிறபோது, வரி கட்டாவிட்டால் தண்டனை கொடுக்க வழி இருக்கிறது என்றார்கள். வரி கட்டாவிட்டால், ஏன் தண்டனை இல்லை? வரி கட்டாமலிருந்தால், அப்பேர்ப்பட்டவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு வேறு சட்டங்கள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். நான் சொல்கிறேன்,

67 செலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப் போடுமாறு 325 தூண்டுவதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1981)

1981 பிப்ரவரி 12] (திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

வரி கட்டாவிட்டால் அந்தச் சட்டத்தின் மூலம் அவர்களைத் தண்டிக்க முடியாது. ஆனால் வரி வசூல் செய்வதற்கு ரேவின்யூ ரெகவரி ஆக்ட் இருக்கிறது என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் ஒரு சிலர் வரியைக் கொடுக்காதே, வரியைக் கொடுக்காதே என்று சொல்கின்றபோது, வரியைக் கொடுக்க பயப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்குச் சமுதாயக் கட்டுப்பாட்டை விதிக்கிறார்கள். அப்படிக் கட்ட பயப்படுகின்றவர்களுக்கு, அந்தக் கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து அவர்களைக் காப்பாற்ற, பாதுகாக்கத்தான் இந்தச் சட்ட முன்வடிவு. ஒரு காவல் நிலையம் இருப்பதுபோல இந்தச் சட்ட முன்வடிவு. ஒரு காவல் நிலையம் என்று இருந்தால்தான், தவறு செய்பவர்கள் தவறு செய்யாமல் இருப்பார்கள். ஒரு உதாரணத்திற்குச் சொல்வோமானால், ஒரு ஊரில் ஆயிரம் பேர்கள் இருப்பார்கள், ஒரு ஊரில் 300 பேர்கள் இருப்பார்கள், ஒரு ஊரில் 200 பேர்கள் இருப்பார்கள். அவர்களில் தவறு செய்பவர்கள் எத்தனை பேர்கள் இருப்பார்கள்? ஒரு நான்கைத்து பேர்கள் இருப்பார்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். குடியிருப்பவர்கள் மெஜாரிட்டி பேர்கள். குற்றம் செய்பவர்கள் மைனாரிட்டி. அந்த ஊரில் மெஜாரிட்டி. அளவில் இருப்பவர்கள் குற்றம் செய்பவர்கள் அல்ல. மைனாரிட்டி அளவில் குற்றம் செய்பவர்கள் இருந்தாலும், அங்கு காவல் நிலையம் தேவைப்படுகிறது அங்கே இருக்கின்ற மெஜாரிட்டி மக்களைக் காப்பாற்றுவதற்குக் காவல் நிலையம் இருக்கிறது. அதுபோலவே, மெஜாரிட்டி விவசாயிகளைக் காப்பாற்றுவதற்கு என்று இந்தச் சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டுவரவேண்டிய கட்டாயத்திலே இந்த அரசு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : வரி கட்டவில்லை என்றால், இந்தச் சட்ட முன் வடிவிலே அவர்களைத் தண்டிப்பதற்கு வாய்ப்புகளில்லை என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். வரி கட்டாவிட்டால் நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ இந்தச் சட்ட முன்வடிவிலே தண்டிப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. வரி கட்ட முடியாது அல்லது வரி கட்டவில்லை என்று ஒருவர் மறுத்தால், இன்னொருவருக்கு அது தூண்டுதலாக அமைகிறது. அந்த அளவில் அதையும் தண்டனைக்குரியதாகக் கொண்டு வரி கொடுக்க மறுப்பவரையும் தண்டனைக்குக் கொண்டுவர முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதிலே நியாயம் இருப்பதனாலே, அமைச்சர் அவர்கள் என் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : நான் இதுவரையிலே பேசுகிற போது, இந்த அரசு ஒவ்வொரு துறையிலும் சிறு விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு நன்மைகளைச் செய்தது என்பதைத் தெரிவித்தேன். அது மட்டுமல்ல, மேலும்

326 வரி செலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப் போடுமாறு துண்டிவதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1981)

(திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்) [1981 பிப்ரவரி 12]

மேலும் நன்மைகளைச் செய்வதற்கு இந்த அரசு எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்வதற்கு இந்த அரசு மனப்பூர்வமாக இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த மேலவையிலும் பேரவையிலும் பேசியது ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கின்றது. இந்த விவசாயிகள் சம்பந்தமாக எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும், விவசாயச் சங்கத் தலைவர்களையும் அழைத்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். அதுவும் நமது அங்கத்தினர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இவ்வளவு செய்த பிறகும், நாட்டிலே என்ன நடக்கிறது என்றால், வரி கொடுக்கக்கூடாது என்று தடை போடப்படுகிறது. அதுவும் எப்படிப் போடப்படுகிறது என்பது உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும். செய்தித் தாள்களிலே வந்தது. அதை நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்வதற்குக் காரணம் இருக்கிறது. அது மறுக்கப்படவும் இல்லை.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள கிராமங்களில் பெரும்பாலானவற்றில், பொது இடத்திலே பெரிய மணி ஒன்றைக் கட்டி, யாருடைய வீட்டிலாவது ஐப்தி நடந்தால், அதைப் பார்ப்பவர்கள் இந்த மணியை அடிக்க வேண்டும். மணிச் சத்தம் கேட்டவுடன் ஊர்மக்கள் நிரண்டு வர வேண்டும். பின்னர் அதிகாரிகளுடன் போராடி அவர்களை ஐப்தி செய்வதிலிருந்து திருப்பியனுப்ப வேண்டும். இதுதான் இந்த நாட்டிலே நடைபெறுகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றும் சொல்கிறேன். தூத்துக்குடிக்கு அருகே உள்ள கிராமத்தில் ஐப்தி செய்ய அதிகாரிகள் வந்தார்கள். அங்கு விவசாயிகள் ஒன்று நிரண்டு வந்து, அவர்களைக் கொண்டு சென்று பஞ்சாயத்து அலுவலகத்திலே விட்டு விட்டு, தாழ்ப்பாளைப் போட்டுவிட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு அந்த ஊரில் உள்ள பெரியவர்கள் அவர்களை வெளியே அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருச்சி மாவட்டத்தில் ஒரு விவசாயிகள் சங்கத்தில் வைத்துள்ள நோட்டீஸ்: “தமிழக அதிகாரிகள் வந்தால் கூறுங்கள். ஒன்பது அம்சக் கோரிக்கை நிறைவேற்றுவரை அரசாங்கக் கடன், கூட்டுறவுக் கடன், பஞ்சாயத்து கிஸ்தி, மின் வரி எதுவும் கட்டமாட்டோம்” என்று. இப்படி அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அதனால் பாதகம் இல்லை. மேலும் அவர்கள் சொல்கின்றார்கள். “அதையும் மீறி ஐப்தி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டால், அதனால் ஏற்படும் சம்பவங்களுக்கு நாங்கள் பொறுப்பாளர்கள் அல்ல. எங்கள்

வரி செலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப் போடுமாறு 327 துண்டிவதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1981)

1981 பிப்ரவரி 12] (திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

ஒன்பது அம்சக் கோரிக்கைகள் நிறைவேறுகிற வரையில் யாரும் இங்கே வரக் கூடாது. அதிகாரிகளுக்கு எச்சரிக்கை” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். “குழ்ச்சியுடன் தமிழக அரசு அறிவித்துள்ளதை இங்கே கவனிக்க வேண்டும். அந்த 60 கோடி ரூபாய் என்று அவர்கள் குறிப்பிடுவதையும் நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்—அந்த 60 கோடி ரூபாய் கண்துடைப்புச் சலுகைகளைச் சங்கம் ஏற்கவில்லை. எனவே கடன், வரி, வட்டி, மின் கட்டணம் வசூலிக்க கிராமங்களுக்குள்ளே செல்ல வேண்டாம். மீறிச் சென்று விவசாயிகளை அவமானப்படுத்தினால், அதனால் ஏற்படும் விளைவுகளுக்கு நீங்கள்தான் பொறுப்பாளி.”—தமிழக விவசாயிகள் சங்கம், திருச்சி மாவட்டம்.

அடுத்தது. 16—8—1979 அன்று மணப்பாறை நிலவள வங்கி ‘லேண்ட் டெவலப்மெண்ட் பாங்க்’ பணியாளர் திரு. பழனியப்பன் அவர்கள் கடனை வசூலிக்கச் சென்றபோது தாக்கப்பட்டார். 17—8—1979 அன்று மணப்பாறை வங்கி மேனேஜர் திரு. மாரியப்பன் கடன் பாக்கியை வசூலிக்கச் சென்றபோது தாக்கப்பட்டார். இப்படி எவ்வளவோ இருக்கின்றன. அங்கத்தினர்களுக்குப் படித்துக்காட்ட முடியும். இவைகளையெல்லாம் படித்துக் காட்டத் தேவையில்லை என்று நினைக்கிறேன். கடைசியாக ஒன்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. நல்லிவன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, படித்துக் காட்டிய குற்றவாளிகள் மீது அரசு நடவடிக்கை எடுக்க சட்டத்தில் இடமில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இப்போது இந்தச் சட்டமுன்வடிவை அரசு ஏன் கொண்டுவருகிறது என்பதற்கான பதிலைச் சொல்ல வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: உள் முதலிலேயே சரியாகச் சொல்லவில்லையோ அல்லது என்னாலே அந்த அங்கத்தினர்கள் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய அளவுக்குச் சொல்ல முடியவில்லையோ தெரியவில்லை. இப்படியெல்லாம் நடப்பதால் தான் சிறிய விவசாயிகள் வரி கட்டவில்லை. ஊர்களில் ஜாதிக் கட்டுப்பாடு. ஊர்க்கட்டுப்பாடு என்று வைக்கிறார்கள். அதிலிருந்து அந்த விவசாயிகளை நாம் காப்பாற்றவேண்டியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அண்மையில் 14—8—1980 அன்று நாமக்கல்லில் நடந்த ஒரு பொதுக் கூட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்கிறேன். பேசியவர்களின் பெயர்களைச் சொல்ல வேண்டாம் என்று கருதுகிறேன். விவசாயிகள் காவல் நிலையத்திற்குப் போகும்போது, 10 அல்லது 20 பேர்கள் ஒன்றாகச் செல்ல வேண்டும். அப்படிச்

328 வரி செலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப் போடுமாறு தூண்டுவதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1981)

(திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்) [1981 பிப்ரவரி 12]

சென்றால்தான், காவல் நிலையத்தில் இருப்பவர்கள் பயப்படுவார்கள். இது ஒருவர் பேசிய பேச்சு. இன்னொருவர் பேசியிருக்கிறார். அது பேப்பரிலே வந்திருக்கிறது. மறுக்கவில்லை. விவசாயிகளுடைய கிளர்ச்சி எப்படி இருக்க வேண்டும்? புரட்சியைப் போல இருக்க வேண்டும். ரஷியப் புரட்சியைப் போல இருக்க வேண்டும். தமிழக விவசாயிகள் தங்களுடைய உரிமைகளைப் பெற, போராடத் தயாராக இருக்க வேண்டும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: ஒரு சின்ன சந்தேகம். I wish to remind regarding section.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: I will tell him "தமிழகத்திலே உள்ள எல்லா விவசாயிகளும் கடைசி பைசா வரை கடன் தள்ளுபடி ஆகும்வரை ஒய்வுகொள்வது என்பதே கிடையாது." அது யார் சொன்னது என்பது உறுப்பினர்களுக்கும் தெரியும். தமிழக விவசாயிகள் அனைவருக்கும் தமிழக அரசு மின் சத்தியை அவர்களுடைய மீட்டர்களுக்கு நேரடியாகவே பொருத்திக் கொடுக்க வேண்டும். தமிழக விவசாயிகள் கடன் பாக்கியை, அரசுக் கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்தக்கூடாது. விவசாயிகளிடம் அரசு கடன் பாக்கியை வசூலிக்க ஈடுபடுமானால், தமிழக விவசாயிகள் சங்கத்திற்கு இன்றைக்குப் பதவியிலேயிருந்து அரசைத் தூக்கி எரிவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. இப்படியெல்லாம் மேடைகளிலே எத்தனையோ பேசினார்கள். அது மட்டுமல்ல. மேடைகளிலே பேசுவது மட்டுமல்ல. கையெழுத்துப் போட்டு தாசில்தாரர்களுக்குக் கடிதம் எழுதுகிறார்கள். அந்தக் கடிதங்கள் வந்திருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கையெழுத்துப் போட்டு (பிற்பகல் 5-10)

கடிதம் வந்திருக்கிறது. கையெழுத்துப் போட்டு, ஆளுநர் அவர்களுக்குக் கடிதம் வந்திருக்கிறது. அப்படிக் கையெழுத்துப் போட்டு அனுப்பிய கடிதங்கள் இங்கே இருக்கின்றன. தாசில்தார், ஆளுநர், எல்லோருக்கும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அரசுக் கடன்கள், நில வரி, வீட்டுவரி, மின் கட்டணம், வங்கிக் கடன், கூட்டுறவுக் கடன் முதலியவை, எங்களுடைய 9 அம்சக் கோரிக்கைகளுக்குத் தமிழக அரசு தீர்வு காணும்வரையில், கொடுக்கக் கூடாது என்று கையெழுத்துப் போட்டு கடிதம் எல்லோருக்கும் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. ஆளுநர் அவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி அவர்கள் நேரடியாகக் கொடுக்கக் கூடாதென்று சொல்லுவது மட்டுமல்ல, கொடுப்பதற்கு வருகிறவர்களை அச்சுறுத்துகின்ற காரணத்தால்தான் இந்தச் சட்ட முன்வடிவு கொண்டுவரப் படுகிறதென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வரி செலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப் போடுமாறு 329 தூண்டுவதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1981)

1981 பிப்ரவரி 12] (திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

அவர்கள் தாங்களாகவே கொடுக்காமல் இருந்தால், அவர்கள்மீது நடவடிக்கையெடுக்க இந்தச் சட்டமுன்வடிவிலே இடமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் அதுமட்டுமல்ல. தள்ளிப் போடுங்கள் என்று சொல்லுவது வேறு. அதற்கு மனு கொடுக்கலாம். இந்த வருடம் தர முடியாது, அடுத்த வருடம் தருகிறோமென்று சொல்லுவது வேறு. ஆனால், கொடுக்காதே என்று சொல்லுவது வேறு. வரி கொடுக்காதே என்று மற்றவர்களைத் தூண்டுவது வேறு. இந்த வருடம் கொடுக்க முடியவில்லை, அதனால் தள்ளிப் போட வேண்டுமென்று சொல்லுவது வேறு. தாங்களாக அவர்கள் சொல்லு கிறபேது அவர்கள்மீது எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்க இயலாதென்பதையும், தூண்டுவதற்குமீதுதான் நடவடிக்கை எடுக்க இந்தச் சட்டமுன்வடிவு வகை செய்கிறதென்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: அமைச்சரவர்களிடம் ஒரு சந்தேகத்தைக் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வருவதற்கான காரணங்களை அமைச்சரவர்கள் விரிவாகச் சொன்னார்கள். விவசாயிகள் சங்கத்தினர் கொடுக்க வேண்டாமென்று சொன்ன காரணத்தால், இந்தமாதிரிச் சட்டம் வந்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். பிரிவு 5-லே நிறுவனங்கள் செய் யும் குற்றம் என்று போட்டு, கம்பெனிக்காரர்கள் யாராவது தவறு செய்தால், அந்த கம்பெனி டைரக்டர்கள்மீது வழக்கு தொடரப்பட்டு, அதற்கேற்ப தண்டனை வழங்கப்படுமென்று போடப்பட்டிருக்கிறது. எந்தக் கம்பெனிக் காரர்கள் கட்ட வேண்டாமென்று சொன்னார்கள் எதற்காக 3-வது பிரிவு இருக்கிறது? விவசாயச் சங்கம் கொடுக்க வேண்டாமென்று சொல்லுகிறது. அது எல்லோருக்கும் தெரியும். எதற்காக கம்பெனிக்காரர்களையும் சேர்த்து எழுதியிருக்கிறார்கள்? எதற்காக அந்த செக்ஷன் போடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். எந்தக் கம்பெனிமீது நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: கம்பெனி என்று சொல்லும் போது, சம்பந்தப்பட்ட ஒரு கம்பெனி கொடுக்கவில்லை என்பதல்ல. முன் கூட்டியே விளக்கமாகப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU G. SWAMINATHAN: Sir, in clause 5, it is stated: "Where an offence under this Act has been committed by a company, every person, who, at the time the offence was committed, was in charge of, and was responsible to, the company

330 வரி செலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப் போடுமாறு தூண்டுவதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1981)

[Thiru G. Swaminathan] [1981 பிப்ரவரி 12]

for the conduct of the business of the company, as well as the company, shall be deemed to be guilty of the offence. . . . ”. I want to know which limited Company has committed such an offence. Why should such a provision be made? The object of the Bill was said to be this. Some of the people belonging to the Agriculturists Association are preventing the people from paying the dues to the Government. What is the necessity for bringing clause 5 of the Bill relating to offences by Companies? There should be some reason for bringing this clause.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : ஒன்றைச் சொல்ல மறந்து விட்டேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் பேசும்போது ஒன்றைச் சொன்னார்கள் எம்.எல்.ஏ. க்கள் ராஜினாமா செய்ய வேண்டுமென்று கிளர்ச்சி செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். யார் யார் ஓட்டு போட்டு, அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தார்களோ, அவர்கள் கேட்டார்கள். இப்போதும் அப்படித் திரும்பப் பெறக்கூடிய அளவிற்கு ஒரு சட்டத்தை மத்தியப் பேரரசு கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இன்றைக்கும் அந்தக் கொள்கையை வைத்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கம்பெனி என்று பெயர் வைத்துக் கொண்டு யாராவது அப்படிச் செய்தால், அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். குறிப்பிட்டு எந்தக் கம்பெனியையும் குறிப்பிடவில்லை என்பதைத் தெரிவித்து, சட்டமுன்வடிவை சட்டமாக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. க. இராமமூர்த்தி அவர்கள் தம்முடைய திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறாரா அல்லது திரும்பப் பெறுகிறாரா?

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவரவர்களே, என்னுடைய திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“That the Tamil Nadu Prevention of Incitement to Refuse or Defer Payment of Tax Bill, 1981 (L.A. Bill No. 11 of 1981), as passed by the Assembly, be referred to a Select Committee.”

திருத்தம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

பிரிவு 2, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

வரி செலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப் போடுமாறு 331 தூண்டுவதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1981)

1981 பிப்ரவரி 12]

பிரிவு 3.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவரவர்களே, என்னுடைய பெயரில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற கீழ்க்கண்ட திருத்தங்களை முன்மொழிகிறேன் :—

(i) In clause 3, delete the words—

‘or by signs, or by visible representations, or otherwise.’

(ii) In clause 3, sub-clause (a) (i) delete the following words :—

‘or amount payable to the Government or any local authority, or payable under any law or custom having the force of law for any services rendered to the community or any rent of agricultural land.’

(iii) In clause 3, sub-clause (a) (ii), delete the words ‘or public order or decency or morality’.

(iv) In clause 3, sub-clause (a) (ii) (A), delete the words ‘or public order or decency or morality’.

(v) In clause 3, delete sub-clause (a) (ii) (B).

(vi) In clause 3 (b), for the words ‘five years’, substitute the words ‘three years’ and for the words ‘five thousand’, substitute the words ‘two hundred and fifty’ and also delete the words ‘but such rigorous imprisonment shall not be less than two years and such fine shall not be less than three thousand rupees’.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. க. இராமமூர்த்தி அவர்கள் முன்மொழிந்த திருத்தங்களை நான் வழிமொழிகிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவின் பல்வேறு நோக்கங்களை விவரித்துச் சொல்லிய மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்களுக்கு இதிலே சங்கடம் இருக்கிறது. நான் மெத்தப் பணிவோடு சொல்லுகிறேன், அவருடைய பல்வேறு விளக்கங்கள், இந்தச் சட்டமுன்வடிவை மனப்பூர்வமாகக் கொண்டுவரவில்லை என்ற காரணத்தால்தான், முழுமை பெறவில்லை என்று நினைக்கிறேன். என்னால் உங்களுக்கு விளக்க முடியவில்லையோ என்று அவர்களே சொன்னார்கள். மனப்பூர்வமாக அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவராததால்தான், இந்த

332 வரி செலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப் போடுமாறு தூண்டுவிதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1981)

(திரு. க. இராமமூர்த்தி) [1981 பிப்ரவரி 12]

நிலைமை என்று நினைக்கிறேன். எனக்கு அவர்களைப்பற்றித் தெரியும். அவர்கள் எந்த அளவிற்கு எதிர்க் கட்சி உறுப்பினராக நின்று, போராட்ட உணர்வுகளோடு வளர்ந்தவர் என்பது தெரியும். மானவராக நின்று, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலே உரிமைகளுக்காகக் குரல் கொடுத்துப் போராடியவர் என்பதும் தெரியும். துர்பாக்கியவசமாக உரிமைகளுக்குப் போராடும் போராட்டத்தைத் தடை செய்யும் நிலை அவர்களுக்கு உருவாகியிருக்கும் நிலையில், அதற்கான விளக்கங்களைச் சொல்லுவதில் அவர்களுக்கு இருக்கும் சங்கடத்தை என்னால் உணர முடிகிறது.

(பிற்பகல் 5-20)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : இது எப்படி இருக்கிறது என்றால் பொதுவாகக் கிராமங்களிலே இப்படிச் சில பேர் செய்வார்கள். அதாவது யாருக்காவது குழி பறிக்க வேண்டுமென்றால், அவரை நன்றாகத் தூக்கி வைத்து, ஐஸ் வைத்துப் பேசுவார்கள். அதுபோல் குழி வெட்டி வைக்கும் இடங்களிலும் மேலே ஏதாவது லேசான பொருள்களைப் போட்டு முடி வைப்பார்கள். பிறகு அங்கிருந்து போய்விடுவார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : நல்ல வேளை பட்டணத்தில் அப்படி வைக்கமாட்டார்களே !

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பட்டணத்திலுள்ளவர்கள் அப்படி அல்ல. துப்பாக்கியால் சுடுவார்கள். அதுவல்ல இங்கே பிரச்சினை. நான் இந்தச் சட்டத்தை முன்மொழிந்து பேசுகிறபோதே, இதனால் 42 லட்சம் சிறிய விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு வரும், அதனால் தான் கொண்டு வந்தோம் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். பல தடவை இதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதைத்தான் நான் குறிப்பிட்டு “என்னால் விளங்க வைக்க முடியவில்லை” என்று சொன்னேன். உறுப்பினர் சொல்வதுமாதிரி மனப் பூர்வமாக நான் கொண்டுவரவில்லையென்று சொல்வதில் உண்மை இல்லை. பல தடவை அதுபற்றி நான் விளக்கியிருப்பதால்தான் அப்படிக் கூறினேன். அரசாங்க மட்டத்தில் ஒரு முடிவெடுக்கும்போது, மனப்பூர்வமாகத்தான் கொண்டு வருவோம்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் எனக்கு உண்மையிலேயே ஒரு எண்ணம் உண்டு. குழி பறிப்பு பற்றிச் சொன்னார்கள். அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுக்கு குழி பறிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கலாம். ஆனால் நிச்சயமாக அண்ணா

வரி செலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப் போடுமாறு 333 தூண்டுவிதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1981)

1981 பிப்ரவரி 12] (திரு. க. இராமமூர்த்தி)

திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஆட்சியில் இருக்கும்போது, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு மட்டும் தனிப்பட்ட முறையில் குழி பறிக்கிற முயற்சியில் ஈடுபடமாட்டேன். இந்த அமைச்சரவை இருக்கும்வரை தொடர்ந்து மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் பதவியில் இருக்க வேண்டுமென்பது தான் என்னுடைய ஆசை.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இதைத்தான் அமைச்சர் அவர்கள் குழி பறிப்பதாகச் சொன்னார். (சிரிப்பு.)

திரு. க. இராமமூர்த்தி : இந்தச் சட்ட முன்வடிவின் பல்வேறு நிலைமைகளை எல்லாம் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். என்னுடைய திருத்தங்கள் மிகவும் இன்றியமையாதவை. வரி, கடன் பாக்கி இவைகளைப் பொறுத்தவரை, நான் மீண்டும் சொல்கிறேன். “மறைமுகமாகவோ” என்று சொல்கிற நிலை வரும்போது, ஒருவரோ அல்லது பலரோ அல்லது அவர்கள் எவருமே தூண்டி விடாமல் நான் மட்டும் தனிப்பட்ட முறையில் செலுத்த மாட்டேன் என்று தெரிவித்தால், அது கூட சட்டபூர்வமாகத் தூண்டுதல் என்று விளக்கம் கொடுத்து இன்றைக்கு நீதிமன்றத்திற்குச் செல்ல முடியும். ஆகவே, இது தவிர்க்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. இன்னொரு நிலையையும் சொல்கிறேன். அப்படிப்பட்டவர்கள் வரி செலுத்த முடியவில்லையென்று விண்ணப்பிக்கலாம் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சொன்னார்கள். இங்கே தான் பிரச்சினையே வருகிறது. அப்படிப்பட்ட கருத்தை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எப்போது ஏற்றுக் கொண்டார்களோ, அதன் பிறகு அது சம்பந்தமாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்குள்ளாக இடையிலே அதிகாரிகள் வருவிக்க வருகிறார்கள் என்று வைத்துக் கொள்வோம். எப்படிக் கட்டுவது? நான் மனு கொடுத்திருக்கிறேன், ஆகவே இப்போது கட்ட முடியாது என்று சொல்லலாமா? அது சட்டபூர்வமாக நியாயமா இல்லையா? ஆனால் அதுவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய நோக்கத்திற்கு மாறாக அல்லவா அமைந்திருக்கிறது. சட்ட முன்வடிவின் நோக்கத்திற்கு மாறாக அல்லவா அமைந்திருக்கிறது. இதை நான் இங்கே சொல்வதில் தவறு இல்லையென்று கருதுகிறேன். உணர்ச்சிபூர்வமாக பாதிக்கப்பட்ட கூடியவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு தரக்கூடிய வகையில் இந்தச் சட்ட முன்வடிவு கொண்டுவரப்பட வேண்டும். நாங்களெல்லாம் திரு. நாராயணசாமி நாயுடுவை மறந்துவிட்டோம். ஆனால் ஆளும்கட்சித் தாப்பிலிருந்து திரு. நாராயணசாமி நாயுடுவை திரும்பத் திரும்பச் நினைவுபடுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கேயுள்ள பிரச்சினை எல்லாம் விவசாயி

334 வரி செலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப் போடுமாறு தூண்டுவதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1981)

(திரு. க. இராமமூர்த்தி [1981 பிப்ரவரி 12]

களுடைய பிரச்சினைகள் சம்பந்தப்பட்டவை. பலதரப்பினருக்கு உணர்ச்சி பூர்வமான கொந்தளிப்பு ஏற்பட வாய்ப்பிருக்கிறது. இதிலுள்ள சங்கடங்களை, சிக்கல்களை அரசாங்கம் தவிர்த்திருக்கலாம்.

73 கோடி ரூபாய்க்கான கடன்களைத் தள்ளுபடி செய்திருக்கிறது இந்த அரசு என்று பெருமையோடும், உரிமையோடும் இங்கே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அதற்காகப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மறுக்கவில்லை. அது தேவையானது தான். ஆனால் அதே நேரத்தில், இந்தச் சங்கடங்களைத் தீர்க்கின்ற வகையில், சங்கடங்களுக்கு உதவுகின்ற வகையில் அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும். அரசு வரி வசூலிப்பதை மட்டும் தன்னுடைய முக்கியமான கடமையாகக் கருதாமல், சங்கடப்படக் கூடிய விவசாயிகள் சமுதாயத்தின் எந்தப் பிரிவினராக இருந்தாலும், அவர்களுக்கெல்லாம் உதவ வேண்டும். போனால் போகட்டும் என்று தள்ளுபடி செய்தோம் என்று சொல்வது எழையெளியவர்களுக்கு உதவ வேண்டுமென்ற நல்ல மனப் பான்மையைக் காட்டுவதல்ல. உரிமையுள்ள மனிதன் என்ற முறையில் எனக்கு அதைக் கேட்பதற்கு உரிமை இருக்கிறது. அரசு தன்னுடைய கடமையைச் செய்வது எப்படி. அதனுடைய உரிமையோ அதுபோல் எழையெளியவர்கள் சங்கடப்படும்போது அரசு அவர்களுக்குத் துணை நிற்க வேண்டுமென்று சொல்லுவதற்கும் உரிமை இருக்கிறது. அப்படிச் செய்யுங்கள் என்று நிர்ப்பந்திப்பது என்னுடைய உரிமை. 73 கோடி ரூபாய் தள்ளுபடி செய்து கொடுத்தோமே என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட அவர்களுக்கே உரிய முறையில் மிக அழகாகச் சொன்னார்கள். இந்த ஆண்டு சிறிய விவசாயிகளுக்குக் கடனைத் தள்ளுபடி செய்திருக்கிறோம், வரும் ஆண்டுகளிலும் ஒவ்வொரு ஆண்டும் தள்ளுபடி செய்யவிருக்கிறோம் என்றும் சொன்னார்கள். யாருக்கு என்றும் எவ்வளவு என்றும் சொல்லவில்லை. இந்த நேரத்தில் அதை மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களாலும் சொல்ல முடியாது. அவரிடமிருந்து வருகின்ற வரை நான் கேட்டுத் தானே ஆக வேண்டும். சிறிய விவசாயிகளும் அதை கேட்டுத் தானே ஆக வேண்டும். அந்தப் பலனைப் பெற எனக்கு உரிமையுண்டு. சிறிய விவசாயி என்ற முறையில் அதைக் கேட்க உரிமையுண்டு. இடையில் அதிகாரிகள் வசூலிக்க வரும்போது முதலமைச்சர் அவர்கள் உறுதிமொழி தந்திருக்கிறார்கள். அரசு அந்த நம்பிக்கையைத் தந்திருக்கிறது, இப்போது நிர்ப்பந்தத்திற்காதே என்று சொல்ல உரிமை இல்லை யா? மாண்புமிகு அமைச்சருடைய நோக்கத்திற்கு எதிராக இந்தச் சட்டம் அமைந்திருக்கிறதே என்று நான் அச்சப்படுகிறேன், மாண்புமிகு வருவாய்த்

வரி செலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப் போடுமாறு 335 தூண்டுவதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1981)

1981 பிப்ரவரி 12] (திரு. க. இராமமூர்த்தி)

துறை அமைச்சர் அவர்கள் இதை எந்த அளவுக்கு முடியுமோ அந்த அளவுக்கு உணர்ச்சிபூர்வமாக, அறிவுபூர்வமாகக் கொண்டுவர வேண்டும். இன்னொன்றையும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இங்கே பெரிய, நடுத்தர, சிறிய விவசாயிகள் என் நெல்லாம் சொன்னார்கள். பெரிய, நடுத்தர, சிறிய விவசாயிகள் என்கிற பெய ரெல்லாம் விவசாயக் கடன்களைப் பொறுத்தவரையில், இருக்கலாம். மற்ற கடன்களைப் பொறுத்த வரையில் சில சங்கடங்கள் ஏற்படும்போது, எதிர் பார்க்காமல் இயற்கையின் விபரீதங்கள், விபத்துக்கள் ஏற்படும்போது, அரசு இயந்திரம் தானாகச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் செய்துகொண்டு தான் இருக்கும். வெள்ளப் பெருக்கு வருகிறது. அதுபோல் வறட்சி ஏற்பட்டு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்கிற நிலை வரும்போது அரசு அவர் களுக்காகப் பரிதாபம் காட்டித்தான் ஆக வேண்டும். ஆனால் அரசு என்ன செய்யும்? கடைசி நாள் வரை வரி கட்டாமல் இருந்தால், அதற்கான ஜப்தி நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். மனித உணர்வோடு அதை நிறுத்தி வைக்க வேண்டுமென்று சொல்கிற உரிமை அரசுக்கு உண்டு. இப்படிச் செயல் படுவதற்கு இடையே, அவர்கள் வசூலிக்க வரும்போது என்னால் பணம் கொடுக்க முடியாது, அதற்குரிய வாய்ப்பு இல்லை, வசதியில்லை, ஒரே நாளில் நஷ்டத்தை அடைந்துவிட்டேன் என்று சொல்லுவதற்கு பாதிக்கப்பட்டவர் களுக்கு உரிமை உண்டா இல்லையா? அந்த உரிமையை ஒரு ஜனநாயக நாட்டிலே எப்படித் தடுக்க முடியும்? மின்சாரக் கட்டணத்தை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் சொன்னது தான் உண்மையான காரணமாக இருக்குமானால், நான் ஒன்றை வேடிக்கையாக அல்ல, உண்மையாகவே சொல்கிறேன், மாண்புமிகு தலைவரவர்கள் மன்னிக்க வேண்டும். அவர்கள் சொல்லும் காரணம் உண்மையாக இருக்குமானால், உண்மையிலேயே எனக்கு எதிரிலே இருக்கும் உங்களைத் தான் சட்டப்படி கைது செய்ய வேண்டும். மின்சாரக் கட்டணத்தைச் செலுத்த மாட்டேன் என்று சொன்னால், வசூலிக்க வேண்டாம் என்று இந்த அரசு முன்பு அவர் களுக்கு உத்தரவு அனுப்பியதா இல்லையா? இங்கே இருக்கிற வேறு எந்த அரசியல் கட்சியும் அதற்குத் தலைமை ஏற்கவும் இல்லை. அப்படிச் சொல்ல வும் இல்லை, அதிகாரபூர்வமாகக் குரல் கொடுக்கவும் இல்லை. ஆனால், ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்த அரசு அன்றைக்கு யாராவது ஒருவர் 'நான் விவசாயச் சங்கத்திலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறேன், மின் கட்டணத்தைச் செலுத்த மாட்டேன்' என்று கடிதம் எழுதினால் போதும், அவர்களிடமிருந்து மின்சாரக் கட்டணத்தை வசூலிக்க வேண்டியதில்லையென்று சொல்லியதா

336 வரி செலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப் போடுமாறு தூண்டுவதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1981)

(திரு. க. இராமமூர்த்தி)

[1981 பிப்ரவரி 12]

இல்லையா? ஆகவே இந்தச் சட்டப்படி உங்களை அல்லவா கைது செய்திருக்க வேண்டும். எனவே தான், நான் சொல்கிறேன் இந்த சட்ட முன்வடிவு நடைமுறையில் சாத்தியமானதும் அல்ல, நியாயமற்றதும் கூட. அதுமட்டுமல்ல, பலவற்றை இங்கே சொன்னார்கள். அங்கே வந்தால் அடி, இங்கே வந்தால் விடாதே என்றெல்லாம் கூடச் சொன்னதாகச் சொன்னார்கள், என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் சொல்வதைப் பார்த்தால் எனக்கே பயமாக இருக்கிறது. (சிரிப்பு)

திரு. க. இராமமூர்த்தி : இந்த அரசு ஏன் அப்படிப்பட்டவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறியது? தனியாக இப்படிப்பட்ட குற்றங்கள் நடைபெற்றால், அதற்கெல்லாம் இந்தியன் பீனல் கோடிலேயே தண்டனை வழங்க வழிவகை இருக்கிறது. ஏன் இதை அரசு நடைமுறைப்படுத்தவில்லை?

(பிற்பகல் 5-30)

நான் இன்னொன்றையும் கேட்க விரும்புகிறேன். அதிகாரிகள் தங்கள் கடமைகளைச் செய்யவில்லாமல் அவர்களைத் தடுப்பதும், தூண்டுவதும் குற்றம் என்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் கூட “நீங்கள் இதையெல்லாம் செய்யவில்லையா?” என்று கேட்டார். காவல் துறையினரிடம் கோபம் கொண்டு, அவர்களுடைய வீட்டிற்குச் சென்று அவர்களுடைய மனைவிமார்களிடம், ‘உங்களுடைய கணவன்மார்களை இப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று நீங்கள் சொன்னீர்களா?’ என்று சொல்லி ஒரு போராட்டம் நடத்தவில்லையா? ஆகவே, போராட்டம் என்பது அரசாங்கத் தினுடைய கவனத்தை ஈர்க்கும் வகையில் மக்கள் பயன்படுத்தும் ஓர் ஆயுதம். அந்தப் போராட்டம் வன்முறையாக மாறாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது ஆட்சியின் கடமை. அதையெல்லாம் விட்டுவிட்டு, ‘இப்படிச் செய்தால்’, ‘இப்படிச் சொன்னால்’ இதோ ஒரு சட்டம் இருக்கிறது என்று சொல்லி வெறும் சட்டத்தையே நம்ப வேண்டிய கட்டாயம் ஒரு அரசுக்கு இருக்குமானால், அரசு மற்ற எல்லா ஆதரவையும் இழந்து வருகிறது என்பதை அரசில் இருப்பவர்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் இது காட்டுகிறது. என்னைப் பொறுத்தவரையில், அதைப்பற்றி அதிகமாக நான் கவலைப்படவில்லை. சாதாரண ஏழை மக்கள் எந்த அளவுக்குப் பொருளாதார ரீதியாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். கடன் கட்ட முடியாமல் இருப்பவர்கள், ஏழ்மை நிலையில் இருப்பவர்கள் யார் யார்

வரி செலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப் போடுமாறு 337 தூண்டுவதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1981)

1981 பிப்ரவரி 12]

(திரு. க. இராமமூர்த்தி)

என்பதை நாம் கண்டறிய வேண்டும். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியதைப் போல, சிறிய விவசாயிகள் ‘பாண்டுகள் மூலமாக’, ‘ப்ரோ-டோட்’கள் மூலமாகக் கடன் வாங்கிவிட்டு, இருக்கின்ற சொத்தை பெல்லாம் இழக்கின்ற நிலைமைக்கு இன்றையதினம் ஆளாகியிருக்கிறார்கள். கொஞ்சஞ்சும் கழுத்திலே காதிலே போட்டிருக்கிற மாலையை, கம்மலையெல்லாம் கொண்டுபோய் அடகு வைத்துவிட்டு அவைகளைத் திரும்ப மீட்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கடன் நிவாசனச் சட்டம் இந்த அரசு கொண்டு வந்திருக்கிறதென்று சொன்னால், அதை அவர்கள் கேட்காமலேயே வந்திருக்கிறோமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஆக, கேட்கக் கூடிய உரிமையை எடுத்துக்கொண்டு ‘நாங்கள் செய்கிறோம்’ என்று சொன்னால், ஒரு பெரிய அட்சயபாந்திரம் வைத்துக் கொண்டு தாராளமாக எடுத்துக்கொடுக்கும் நிலையா நம் மாநிலத்தில் இருக்கிறதா? அப்படி ஒரு நிலைமை இருந்தால் கூட, அது ஒரு தாராள அரசாக இருக்குமே தவிர, அது ஒரு ஜனநாயக அரசாக, சுதந்திர உரிமைகள் பெற்ற மக்கள் வாழ்கின்ற, மாநிலத்திற்குச் சொந்தமான ஆட்சியாக, அரசாக இருக்காது. அடிமைகளாக மக்களை வைத்துக்கொண்டு நிலையாக ஆட்சி செய்ய முடியாது. ஏழையெளியவர்களுக்கு அவர்களின் சுதந்திர உணர்வை வெளிப்படுத்த வழியில்லாமல் செய்துவிட்டு வெறும் சட்டங்களையே நம்பி யிருக்கும் அரசு மக்கள் நன் அரசு என்றும் நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உரிமைகள் பற்றிப் பேசுகின்றபோது இதோடு நின்றுவிடுவது நல்லது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : நான் என்னுடைய திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அவைகளையெல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டால், இந்தச் சட்டத்தை எதிர்க்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அவைகளை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். ஏற்றுக் கொள்ளாமல் இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றிக்கொண்டு, இதைச் செயல்படுத்துவதில் நான் ஒத்துழைக்காமல் இருக்கிறேன் என்று பின்னர் நினைக்கக் கூடாது. குறைந்தபட்சம் இரண்டு ஆண்டுகள் சிறை அதிகப்பட்சம் ஐந்து ஆண்டுகள் சிறை என்று சொன்னால், இது மிகவும் பயங்கரமாக இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களைக் கைது செய்து நீதி மன்றத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும் காவல் துறையினருக்கு இந்தச் சட்டத்தை கடுமையாக, மிகவும் பலமாகப் பயன்படுத்தும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தரும் என்பதைச் சொல்லி, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நியாய உணர்வோடு என்னுடைய திருத்தங்களை ஏற்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, அமைகிறேன்.

338 வரி செலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப் போடுமாறு
தூண்டுவிதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ்நாடு 1981 ஆம்
ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை,
சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1981)

(திரு. க. இராமமூர்த்தி) [1981 பிப்ரவரி 12]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் முதலிலே பேசும்போது இவைகளையெல்லாம் சேர்த்துப் பேசியிருந்தால் நான் பதில் சொல்லும்போது சேர்த்துப் பதில் சொல்லியிருப்பேன். நான் பதில் சொன்னதற்குப் பிறகும் அதே விஷயத்தைத் திரும்பக் கேட்டிருக்கிறார்கள். நான் முதலிலேயே சொல்லிவிட்டேன், 'வரி கொடுக்காதே' என்று சொல்வதைத் தடுப்பதற்குச் சட்டம் இல்லை. வரி கொடுக்காமல் இருந்தால், வசூல் செய்யத்தான் ரெவின்யூ ரெக்காரி ஆக்ட் இருக்கிறது. வரி கொடுக்காதே என்று பொதுமக்களைத் தூண்டுவது அரசுக்குத் துரோகம் விளைவிக்கக்கூடிய செயல். அதைத் தடுக்கும் சட்டம் இந்தியன் பினல் கோட் பிரிவு 124-ஏ, நீதிமன்றம் இன்றைக்கு மிகவும் விளக்கமாகத் தீர்ப்பளித்திருக்கிறது. இந்தியன் பினல் கோட் பிரிவு 124-ஏ-யில் தண்டனை வழங்க இயலாது என்று நீதிமன்றம் சொல்லியிருக்கிறது. அதனால்தான், இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். மற்றவைகள் எல்லாம் முதலிலே சொன்னதைத்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறது என்று சொன்னால், அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தவுடனே அதை உபயோகப்படுத்துவது இல்லை. 10—11—1980-லேயே சட்டம் வந்துவிட்டது. இரண்டு-மூன்று மாதங்களாக அந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தவில்லை. ஆகவே, சட்டம் இருக்கிறது என்ற காரணத்தினாலேயே அதை உடனடியாகப் பயன்படுத்துவதில்லை. தேவை இருந்தால்தான் பயன்படுத்துகிறோம். மேலும், சட்டத்திலே மிகவும் விளக்கமாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது.

Incitement undermines the security of the State or public order or decency or morality or the sovereignty of India

என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இதைச் சொல்கிறபோது, இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி ஒருவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கும்போது 'இந்த நிலைமைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன, 'இவர் இப்படியெல்லாம் செய்தார்' என்று திருப்திக் வேண்டிய பொறுப்பிருக்கிறது என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் களுக்குத் தெரியும். யார் இப்படிச் செய்தார், யார் தூண்டினார் என்று யாரை 'அக்ஸஸ்' செய்து, யார்மீது வழக்குத் தொடரப்படுகிறதோ அவர் அப்படியெல்லாம் செய்தார் என்று திருப்திக் வேண்டிய பொறுப்பு அரசுக்குத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தைப் போட வுடனேயே அதை யார் மீதும் தவறாகப் பயன்படுத்த முடியாது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : இந்தச் சட்ட முன்வடிவிலே 'Decency and morality' என்று இருக்கிறது.

வரி செலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப் போடுமாறு 339
தூண்டுவிதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ்நாடு 1981 ஆம்
ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை,
சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1981)

1981-பிப்ரவரி 12] (திரு. க. இராமமூர்த்தி)

அந்த 'Decency and morality' என்பதற்கு யாருமே இதுதான் 'Decency' (decency) இதுதான் 'Morality' (morality) என்று சொல்லும் சந்தர்ப்பங்கள் இருக்காது. இந்த வார்த்தைகளுக்கு என்ன meaning என்ன definition கொடுக்கிறார்கள்? இந்த வார்த்தைகளுக்கு என்ன பொருள் கொடுத்து எந்த அடிப்படையிலே-மற்றவர்களைக் குற்றவாளிகளாக்கப் போகிறார்கள் என்பதற்கு விளக்கம் தேவை.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : இதை நிரூபிக்க வேண்டிய பொறுப்பு இந்த வழக்கைப் போடுகின்றவர்களுக்குத்தான் இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்தக்கூடாது என்ற அளவிலேதான் இப்படிக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தினுடைய உயிர்நாடியே இது தான், மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் பாதுகாப்பே இதுதான். யார் தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக யார் மீது வழக்கு தொடரப்படுகிறதோ அவர்களுக்குச் சாதகமாக இருக்கும் வாக்கியமே இதுதான். சாதகமாக இருக்கும் வாக்கியத்தைப் பாதகமாக இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையைத் தவிர்த்து, வழக்கறிஞர் என்ற முறையிலே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய வாதத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் 'Decency' (decency) 'Morality' (morality) என்ற வார்த்தைகளுக்கு விளக்கம் வேண்டும். அல்லது இந்த இரண்டு வார்த்தைகளையும் விட்டுவிட வேண்டும்.

(பிற்பகல் 5-40)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : அதுமட்டுமல்ல

"Security of the state, public disorder, decency, morality, sovereignty of the state"

என்றெல்லாம் இருக்கிறது. இவைகளெல்லாம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவருக்கான பாதுகாப்புகள். அந்தப் பாதுகாப்பைத்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறார். இந்த அரசு இந்தச் சட்டத்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்திவிடக்கூடாது என்பதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற பாதுகாப்புகள் இவைதாம். சட்ட வல்லுநர்களை எல்லாம் கவந்தாலோசித்து இத்தகைய சட்டபூர்வமான பாதுகாப்பைக்

340. வரி செலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப் போடுமாறு
தூண்டுவதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ்நாடு 1981 ஆம்
ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1981).

[மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்] [1981, பிப்ரவரி 12]

கொடுக்க வேண்டுமென்று கொண்டுவந்திருக்கிறோம். இதை அரசு தவறாகப்
பயன்படுத்தக்கூடாது என்று சேர்த்திருக்கிறோம். என்பதை மட்டும் நான்
தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் தனது
திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறாரா அல்லது திரும்பப் பெறுகிறாரா ?

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தத்தை
நான் வலியுறுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவ்வமூலம் உள்ள பிரச்சினை—

(i) In clause 3, delete the words “or by signs, or by
visible representations, or otherwise.”

(ii) In clause 3, sub-clause (a) (i), delete the following
words : “or amount payable to the Government or any local
authority, or payable under any law or custom having the force
of law for any services rendered to the community or any rent of
agricultural land.”

(iii) In clause 3, sub-clause (a) (i) delete the words “or
public order or decency or morality.”

(iv) In clause 3, sub-clause (a) (ii) (A), delete the words
“or public order or decency or morality”

(v) In clause 3, delete sub-clause (a) (ii) (B).

(vi) In clause 3 (b), for the words “five years” substitute
the words “three years” and for the words “five thousand”
substitute the words “two hundred and fifty” and also delete the
words “but such rigorous imprisonment shall not be less than two
years and such fine shall not be less than three thousand rupees.”

திருத்தம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்விபற்றது.

பிரிவு 3, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, திறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 4, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, திறைவேற்றப்பட்டது.

வரி செலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப் போடுமாறு 341-
தூண்டுவதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ்நாடு 1981 ஆம்
ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1981)

1981, பிப்ரவரி 12]. [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

பிரிவு 5.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட
திருத்தத்தை நான் முன்மொழிகிறேன் :—

In sub-clause 2 (a) of clause 5, delete the words “or other
association of individuals”.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்
திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் முன்மொழிந்த இந்தத் திருத்தத்தை நான்
வழிமொழிகிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : இத்தத் திருத்தத்தைப் பொறுத்த அளவில்,
ஒன்றைமட்டும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். துண்டிவிடுகிறவர்கள்
என்று சொல்லுகிறபோது அவர்கள் யார் யார் என்பதை அரசு விளக்கமாகச்
சொல்லியிருக்கிறது. இதற்கு ‘கம்பெனி’ என்று போட்டிருக்கிறார்கள்.
கம்பெனி என்று சொல்லுகிறபோது ?

“It includes a firm or other association of individuals”
என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இத்தச் சட்டம் இங்கே கொண்டு வரப்பட்டதன் பின்னணி (background)
என்னவென்று எனக்குப் புரிகிறது. திரு. நாராயணசாமி நாயுடு அவர்களையும்,
விவசாயச் சங்கத்தையும் மனதில் கொண்டுதான் இந்தச் சட்ட முன்வடிவே
கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் எண்ணுகிறேன்.
திரு. நாராயணசாமி நாயுடு அவர்களும், விவசாயச் சங்கமும் ஒரு குறிப்பிட்ட
நேரத்திற்கு மட்டும் வந்து போகிற பெயரும் இயக்கமுமே தவிர, அது
நிரந்தரமானதல்ல. எனவே அவர்களை நிரந்தரமானவர்களாக மனதில்
கொண்டு இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவது
எந்த வகையிலும் நியாயமில்லை. சங்கம் என்று வரும்போது, சிலவற்றை
எடுத்துச் சொல்ல எல்லோராலும் முடிவதில்லை. ஒரு 16 பேர் பேசத்
தெரியாமல் இருக்கலாம். அல்லது 1,000 பேர் பேசத் தெரியாமல்
இருக்கலாம். அவர்களுக்கு நியாயமான குறைகளும் இருக்கலாம். அப்படிப்
பட்ட நிலையில் என்னைப் போன்ற ஒருவரோ அல்லது மாண்புமிகு தொழி
லாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்களைப் போன்ற ஒருவரோ அவர்களின்
குறைகளை எடுத்துச் சொல்லுகிற பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடும்.
அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்கிறவர்களை எல்லாம் துண்டிவிடுகிறவர்கள்
என்ற அடிப்படையில் கொண்டு வந்து அவர்களைச் சட்டப்படி தண்டிப்பது

342 வரி செலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப் போடுமாறு தூண்டுவதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1981)

(திரு. க. இராமமூர்த்தி) [1981 பிப்ரவரி 12]

என்பது நல்லதல்ல. அப்படிப்பட்ட நிலையில் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்படுவதன் காரணமாக அரில் இருப்பவர்கள் எந்த அளவுக்கு இரும்புக் கரங்களோடு அல்லது மனதை இரும்பாக்கிக்கொண்டு, இந்தச் சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பது நமக்குப் புரிகிறது. எனவே தான் “தயவு செய்து இந்தப் பிரிவை சட்ட முன்வடிவிலிருந்து நீக்கி விடுங்கள்” என்று நான் மிகவும் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். வர்த்திறந்து பேச முடியாது இருப்பவர்களின் குறைகளை எடுத்துச் சொல்லவர்களையெல்லாம் தண்டிக்கிற நிலை அரசுக்கும் நல்லதல்ல, நாட்டுக்கும் நல்லதல்ல. எனவே இந்தத் திருத்தத்தின் நியாயத்தை உணர்ந்து இந்த வார்த்தைகளை திரும்பப்பெற வேண்டும் அல்லது கைவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் தயவு செய்து திருத்தத்தைத் திரும்பப் பெறுகிறாரா அல்லது வலியுறுத்துகிறாரா?

திரு. க. இராமமூர்த்தி : திருத்தத்தை நான் வலியுறுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

In sub-clause 2 (a) of clause 5, delete the words “or other association of individuals”.

திருத்தம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

பிரிவு 5, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவுகள் 6, 7, பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே,

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட வரிசெலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப்போடுமாறு தூண்டுவதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு” (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1981) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

வரிசெலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப் போடுமாறு 343 தூண்டுவதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1981)

1981 பிப்ரவரி 12]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட வரிசெலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப்போடுமாறு தூண்டுவதைத் தடுப்பதற்கான தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1981) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.”

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, இங்கே கொண்டு வரப்பட்ட திருத்தங்கள் அனைத்தும் தோல்வியுற்றிருந்தாலும், இங்கே சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து, ஜனநாயக மரபுகளுக்கு உகந்த முறையில் இந்த நிலையிலாவது இந்தச் சட்ட முன்வடிவைப் பொறுக் குக் குழுவுக்கு விட முன்வருவாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நான் ஒன்றைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நேற்றைக்கு முன்னிம்கூட நான் இதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். சட்ட முன்வடிவைப் பிரிவுவாரியாக நிறைவேற்றிய பிறகு, இறுதியில் வாக்கெடுப்புக்கு விடும்போது, அமைச்சருக்குக் கோரிக்கை விடுவது என்பது மரபுக்கு ஒவ்வாததாகும். திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்களுக்கும் இது தெரியாததல்ல.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : சட்டத்தை இறுதியாக நிறைவேற்றுவதற்கு முன்னராக அரசு தனது கருத்தை மாற்றிக் கொண்டு எங்கள் கோரிக்கையை ஏற்கலாம் என்ற அடிப்படையில் நான் எனது கோரிக்கையை மீண்டும் இங்கே வற்புறுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இது மரபுக்கு உகந்ததல்ல என்பது உறுப்பினர்களுக்கு நன்கு தெரிந்திருந்தும் இவ்வாறு பேசுவது சரியல்ல. இப்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் என்ன செய்யப் போகிறார் என்பது வேறு விஷயம். இருந்தாலும் இப்படி ஓட்டுக்கு விடும்போது அமைச்சருக்குக் கோரிக்கை விடுவது என்பது விதிமுறைகளின்படியும் சரியில்லை, மரபுப்படியும் சரியில்லை.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் கருத்தை ஏற்று இதைப் பொறுக்குக் குழுவுக்குக்கூட விட முடியாது என்றிருப்பதை எதிர்த்து, நான் வெளிநடப்புச் செய்கிறேன்.

உறுப்பினர் திரு. ம. சங்கரலிங்கம் அவையிலிருந்து வெளிநடப்பு செய்தார்.

344 வரிசெலுத்துவதை மறுக்குமாறு அல்லது தள்ளிப் போடுமாறு
தூண்டுவதைத் தடுப்பதற்கான திட்டமுதலாக 1981 ஆம்
ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1981)

[1981 பிப்ரவரி 12]

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, இந்த அளவுக்கு இங்கே
கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற சட்ட முன்வடிவு நியாயமற்றது என்பதை
எடுத்துக் கூறியும், அரசு பிடிவாதமாக இதை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற
நுருத்தையே தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிற நிலையில், இந்தச் சட்டம் நிறை
வேற்றப்படும் சூழ்நிலையில் இதில் கலந்து கொண்டிருக்க விரும்பவில்லை
என்று கூறி, இந்த முறைக்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்கும் வகையில் நான் அவை
யிலிருந்து வெளிநடப்பு செய்கிறேன்.

உறுப்பினர் திரு. க. இராமமூர்த்தி அவையிலிருந்து வெளிநடப்பு செய்தார்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : அரசு பிடிவாதமாக இந்தச் சட்டமுன்வடிவை நிறை
வேற்ற விரும்புவதை எதிர்த்து நானும், அவையிலிருந்து வெளிநடப்பு செய்
கிறேன்.

உறுப்பினர் திரு. ஆ. நல்லசிவன் அவையிலிருந்து வெளிநடப்பு செய்தார்.

நீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

3. அறிவிப்புகள்.

(3) அலுவல் ஆய்வுக் குழுவின் முடிவு.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இன்று கூடிய அலுவல் ஆய்வுக்
குழுவின் முடிவின்படி, அவை நான்கு மட்டும் நடைபெறும். நான்கு அரசின்
சட்ட முன்வடிவுகள் ஆய்விக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள்
இத்துடன் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் நான்கு காலை 10-30 மணிக்குக்
கூடும்.

பின்னர் அவை துணிவைக் கொண்டது.

(பிற்பகல் 4-47)

[1981 பிப்ரவரி 13]

இணைப்பு I

[235 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 1-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

1980 நவம்பர்-டிசம்பர் திங்களில் நடந்த பல்கலைக் கழகத் தேர்வின்
போது கும்பகோணம் அரசு ஆடவர் கலைக் கல்லூரி மாணவர்கள் வகுப்பறை
யின் 'பூட்டு' களை உடைத்துவிட்டார்கள், அதுமூலம் அறைகள் பூட்டப்
பெற இயலவில்லை.

2. 27—1—1981 காலையில் எட்டு மணிக்கு கல்லூரியின் சார்ஜன்ட் திரு.
ஆர். வி. விக்கர் வழக்கம்போல் சுற்றிப் பார்த்துக் கொண்டு வரும்போது
கல்லூரியின் பிரதான கட்டிடத்தின் மேல் மாடியில் தென் பகுதியிலுள்ள
எண்பத்து மூன்றாம் எண்ணுள்ள அறையில் ஒரு உடல் தொங்கிக் கொண்
டிருப்பதைக் கண்டு கல்லூரி அதிகாரிகளுக்குத் தகவல் கொடுத்தார். தொங்
கிக் கொண்டிருந்த அவ்வுடல் திருச்சி மாவட்டம் உடையார்பாளையம் வட்டம்
(வாழைக்குறிச்சி தபால் நிலையம்) மதனத்தூர் கிராமத்திலிருக்கும் திரு.
ரங்கராஜன் என்பவரின் மகனும் அக்கல்லூரியிலேயே முதலாமாண்டு வணிக
வியல் படித்துக் கொண்டிருந்தவனுமான் திரு. ஆர். சீனிவாசன் என்னும்
மாணவனுடையது என்று உறுதி செய்யப்பட்டது.

3. உடனே இச்செய்தி காவல் துறையினருக்கு அறிவிக்கப்பட்டது.
அவரது பெற்றோருக்கும் இச்செய்தி காவல் துறையினரால் அறிவிக்கப்
பட்டது. இம்மானவரது பெற்றோர்கள் அன்று காலை 11 மணிக்கு கல்
லூரிக்கு வந்துவிட்டார்கள்.

4. திரு. ஆர். சீனிவாசன் மதனத்தூர் கிராமத்திலிருந்து தினமும் கல்
லூரிக்கு வந்து படித்துக் கொண்டிருந்த மாணவன். இந்தக் கல்லூரியுடன்
இணைக்கப்பட்ட விக்டோரியா ஜூபிலி விடுதிக்கு இம் மாணவன் 26—1—81
தேதி இரவு வந்து தன்னுடைய நண்பர்களுடன் சில மணி நேரம் தங்கி
இருந்ததாகத் தெரிகிறது.

5. காவல் துறையினர் இறந்த மாணவனுடைய பெற்றோர்கள், உற
வினர்கள், மாணவப் பிரதிநிதிகள், பஞ்சாயத்துக்காரர்கள் முன்னிலையில்
விசாரணை நடத்தினார்கள். பிறகு காவல் துறையினர் பிரேத பரிசோதனைக்
காக அருகில் உள்ள கும்பகோணம் அரசினர் மருத்துவ மனைக்கு பிரேதத்
தைக் கொண்டு சென்றனர். பிரேத பரிசோதனை செய்த டாக்டர் இது
தற்கொலை என்று கூறியுள்ளார்.

அன்று, அசம்பாவிதம் ஏதும் ஏற்படக் கூடாது என்பதற்காக மாணவர்கள்
ஊர்வலம் மேற்கொள்வதை காவல் துறையினர் அனுமதிக்கவில்லை. தினை
மையைக் காவல் துறையினர் கவனித்து வருகின்றனர்.

1981 பிப்ரவரி 12]

இணைப்பு II

[301 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 4(1)-க்கான அடிச் சூழிப்பைக் காண்க.]

L.A. BILL NO. 18 OF 1981.

(As passed by the Assembly)

A Bill to provide for the appropriation of certain further moneys out of the Consolidated Fund of the State for the service of the financial year which commenced on the 1st April 1980.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Thirty-second Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title.*—This Act may be called the Tamil Nadu Appropriation Act, 1981.

2. *Supplementary appropriation out of the Consolidated Fund for the financial year which commenced on the 1st April 1980.*—The State Government may appropriate out of the Consolidated Fund of the State for the financial year which commenced on the 1st April 1980, a further sum not exceeding fifty crores, forty lakhs and eighty-five thousand rupees being moneys required to meet—

(a) the supplementary grants made by the Tamil Nadu Legislative Assembly for that period, as set forth in column (3) of the Schedule; and

(b) the supplementary expenditure charged on the Consolidated Fund of the State for that period, as set forth in column (4) of the Schedule.

THE SCHEDULE.
(See section 2)

1981 பிப்ரவரி 12]

இணைப்பு

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding			Total.
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.		
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	
		RS.	RS.	RS.	
4	General Sal. Tax and Other Taxes and Duties—Administration.	3,000	..	3,000	
9	Head of State, Minister and Headquarters Staff.	3,98,000	..	3,98,000	
11	District Administration	1,81,87,000	..	1,81,87,000	
14	Jails	1,000	..	1,000	
15	Police	4,37,99,000	..	4,37,99,000	
17	Education	40,28,000	..	40,28,000	
18	Medical	76,26,000	..	76,26,000	
19	Public Health	5,67,80,000	..	5,67,80,000	
20	Agriculture	1,05,95,000	..	1,05,95,000	
21	Fisheries	1,29,000	..	1,29,000	
23	Co-operation	2,84,000	..	2,84,000	
24	Industries	17,50,000	..	17,50,000	
25	Chincona	8,30,000	..	8,30,000	
28	Community Development Projects, etc.	82,04,000	..	82,04,000	
29	Labour including Factories	1,71,000	..	1,71,000	
30	Social Welfare	27,41,000	..	27,41,000	

[1981 ஏப்ரல் 12]

(ii) encourages or incites any person or class of persons, or the public generally, to refuse or defer payment of, or to resist or obstruct payment or collection of,—

(A) any rate, cess or other dues or amount payable to the Tamil Nadu Electricity Board and if such encouragement or incitement undermines the security of the State or public order or decency or morality; or

(B) any dues or amount payable to any co-operative society (including State and primary land development banks), registered or deemed to be registered under the Tamil Nadu Co-operative Societies Act, 1961 (Tamil Nadu Act 53 of 1961) and if such encouragement or incitement undermines the security of the State or public order or decency or morality; or

(b) instigates directly or indirectly the use of criminal force against public servants generally or any class of public servants or any individual public servant,

shall be punished with rigorous imprisonment for a term which may extend to five years and with fine which may extend to five thousand rupees, but such rigorous imprisonment shall not be less than two years and such fine shall not be less than three thousand rupees.

4. *Abetment to be an offence.*—Whoever abets the commission of any offence punishable under section 3 shall be deemed to have committed that offence.

5. *Offences by companies.*—(1) Where an offence under this Act has been committed by a company, every person, who, at the time the offence was committed, was in charge of, and was responsible to, the company for the conduct of the business of the company, as well as the company, shall be deemed to be guilty of the offence and shall be liable to be proceeded against and punished accordingly:

Provided that nothing contained in this sub-section shall render any such person liable to any punishment, if he proves that the offence was committed without his knowledge, or that he had exercised all due diligence to prevent the commission of such offence.

(2) Notwithstanding anything contained in sub-section (1), where any offence under this Act has been committed by a company and it is proved that the offence has been committed with

[1981 ஏப்ரல் 12]

consent or connivance of, or is attributable to any neglect on the part of, any director, manager, secretary or other officer of the company, such director, manager, secretary or other officer shall also be deemed to be guilty of that offence and shall be liable to be proceeded against and punished accordingly.

Explanation.—For the purposes of this section,—

(a) “company” means any body corporate and includes a firm or other association of individuals; and

(b) “director” in relation to a firm means a partner in the firm.

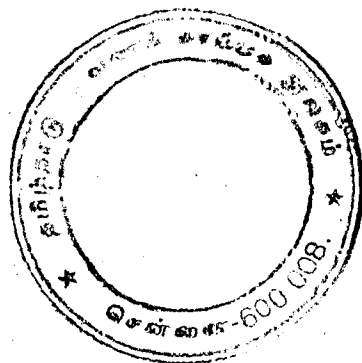
6. *Power to make rules.*—(1) The Government may make rules to carry out the purposes of this Act.

(2) All rules made under this Act shall be published in the *Tamil Nadu Government Gazette* and, unless they are expressed to come into force on a particular day, shall come into force on the day on which they are so published.

(3) Every rule made under this Act shall, as soon as possible after it is made, be placed on the Table of both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such rule or both Houses agree that the rule should not be made the rule shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so, however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule.

7. *Repeal and saving.*—(1) The Tamil Nadu Prevention of Incitement to Refuse or Defer Payment of Tax Ordinance, 1980 (Tamil Nadu Ordinance 9 of 1980) and the Tamil Nadu Prevention of Incitement to Refuse or Defer payment of Tax (Amendment) Ordinance, 1981 (Tamil Nadu Ordinance 1 of 1981), are hereby repealed.

(2) Notwithstanding such repeal, anything done or any action taken under the said Tamil Nadu Ordinance 9 of 1980, as amended by the said Tamil Nadu Ordinance 1 of 1981, shall be deemed to have been done or taken under this Act.

(Issued : 18-6-1981)

374

GOVERNMENT OF TAMIL NADU

LEGISLATIVE COUNCIL

10-2-1981

TRUTH ALONE TRIUMPHS

TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

OFFICIAL REPORT

FRIDAY 13th FEBRUARY 1981

Volume CLXXIII No. 5

©
GOVERNMENT OF TAMIL NADU
1981

Legislative Council Department
Fort St. George, Madras-600 009

PRICE 2 Rupees.]

பொருளடக்கம்:

(37)

பக்கங்கள்.

1. வினாக்கள்—விடைகள்	353—368
2. அறிவிப்புகள்—	
(1) ஆளுநரிடமிருந்து செய்தி	368
(2) பேரவைத் தலைவரிடமிருந்து செய்தி	368—369
3. உரிமைப் பிரச்சினை—	
விற்பனை வரி விதிப்பு மற்றும் கேளிக்கை வரி விதிப்பு கூடுதல் வரி போடுவது குறித்து முன்னதாகவே பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்துள்ளது குறித்து.	369—371
4. கவன ஈர்ப்பு—	
(1) மாநில மொழி தெரியாத தலைமை நீதிபதி உயர்நீதி மன்றத்திற்கு நியமனம் செய்யப்பட்டதன் விளைவாக தமிழக மக்களிடையே நிலவும் பதட்ட நிலை குறித்து.	371—372
(2) மூர்மார்க்கெட்டிலுள்ள வியாபாரிகளைத் தங்களது கட்டிடத்தை விட்டு காலி செய்ய வேண்டும் என்று நோட்டீஸ் கொடுத்துள்ளது குறித்து.	372—375
5. அரசின் சட்ட முன்வடிவுகள்—	
(1) தமிழ்நாடு 1981ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரண (திருத்தச்) சட்டமுன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 8/1981).	375—403
(2) 1981ஆம் ஆண்டு பொது வக்ஃபுகள் காலவரையறையை நீட்டித்தல் தமிழ்நாடு திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு மன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட எண் 3/1981).	403—413
(3) 1981 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் பொறுப்புக் கழக (நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக் கொள்ளுதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1981).	414—444
6. அவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்	444—446

1374

தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவை.

வெள்ளிக்கிழமை, 1981 பிப்ரவரி 13.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில் முற்பகல் 10-30 மணியளவில் மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் (டாக்டர் ம. பொ. சிவஞானம்) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. வினாக்கள்-விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : வினாக்கள் 69, 70 மற்றும் 71 ஒத்திவைக்கப்படுகின்றன.

வினாக்கள் 72, 73 ஆகியவை இறுதியில் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

பொருட்காட்சிகளில் சூதாட்டம்.

* 74 வினா.—திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுமிறேன்—

(அ) 1—1—1979 முதல் 15—6—1980 வரை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் எத்தனை பொருட்காட்சிகளுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது?

(இ) அவைகளில் சூதாட்டம் நடத்தப்பட்டதால், பொது மக்கள் பெருமளவில் பாதிக்கப்பட்டார்கள் என்று அரசுக்கு முறையீடு ஏதும் வந்துள்ளதா?

(உ) ஆம் எனில், அதன் மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : (அ) ஏழு.

(இ) இல்லை.

(உ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

143873

D

V211,32(NH)

NH.173.3-5/1

[1981 பிப்ரவரி 13]

ஏகாசபுரம் சாலை.

* 75 வினா.—திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தலைநாயிறு ஒன்றியத்தைச் சேர்ந்த ஏகாசபுரம் சாலை, கடந்த இருபத்தேழு ஆண்டுகளாக செப்பனிடப்படாததை அரசு அறியுமா?

(இ) ஆம் எனில் அச்சாலையை விரைவில் செப்பனிட அரசு மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : (அ) ஆம்.

(இ) சமீபத்தில் உணவுக்கு வேலைத் திட்டத்தின் கீழ் ரூ. 9,000 செலவில் இச்சாலை மறுபடியும் அமைக்கப்பட்டது. மேலும் வேலை உத்தரவாதம் (Employment Guarantee) திட்டத்தின் கீழ் இச்சாலையில் கி.மீ. 0/0-1/0-ல் மண்வேலை செய்யப்பட்டுள்ளது.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சாலை 27 ஆண்டுகளாக செப்பனிடப்படாமல் இருந்த நிலையில், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் நடத்திய மாவட்ட வளர்ச்சிக் கூட்டத்தில் இந்தச் சாலையைப் பற்றி நான் குறிப்பிட்டு, இச்சாலை ஊராட்சி ஒன்றியச் சாலையா, ஹைவேஸ் சாலையா, பிடபிள்யூ.டி. சாலையா என்று கேட்டபோது, அதைக் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை என்று கூறினார். அதற்குப் பின்னாலே நான் வலியுறுத்திய பிறகு, இன்றைக்கு வேலை நடந்திருப்பதை அறிந்து மகிழ்ச்சி படைக்கிறேன். இருந்தாலும் இது கப்பிச் சாலையாக ஆக்கப்படுமா என்பதையும் இச்சாலை எந்தப் பிரிவைச் சேர்ந்த சாலை என்பதையும் அரசு அறிவிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தலைநாயிறு ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் உள்ள ஊராட்சி ஒன்றியச் சாலை, மண் சாலையாக இருக்கிறது. சமீபத்தில் ஒன்பதாயிரம் ரூபாய் செலவில் அது செப்பனிடப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் போடப்படாத பகுதிகளில் ஏதாவது இருந்தால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் எடுத்துக் கூறினால், உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

1981 பிப்ரவரி 13]

உள்ளாட்சி மன்ற ஆசிரியர்களுக்கு மதிவண்டிக் கடன்.

* 76 வினா.—திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) ஊராட்சி ஒன்றிய, நகராட்சி ஆசிரியர்களுக்கு மதிவண்டிக் கடன் வழங்க ஆணையிருந்தும், பணமில்லை என்ற காரணம் காட்டி, பெரும் பாலான ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மற்றும் நகராட்சிகளில் அக்கடன் வழங்கப் படுவதில்லை என்பதை அரசு அறியுமா?

(இ) ஆம் எனில், மதி வண்டிக் கடன் பெறுவதற்கு தகுதியுடைய ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் வழங்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : (அ) மற்றும் (இ) அரசு ஊழியர்களுக்கு மதிவண்டி வாங்குவதற்கான முன் பணம் வாங்க ரூ. 400-லிருந்து ரூ. 600 வரை அரசு உயர்த்தியுள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், பேரூராட்சிகள், பேரூராட்சி நகரியங்கள் ஆகியவற்றில் பணி புரியும் ஊழியர்களுக்கும் (ஊராட்சி ஒன்றிய ஆசிரியர்கள் உட்பட) சென்னை மாநகராட்சி, மதுரை மாநகராட்சி மற்றும் நகராட்சிகள், நகராட்சி ஒன்றியங்கள் ஆகியவற்றில் பணிபுரியும் ஊழியர்களுக்கும் மேற்படி சலுகையினை அரசு நீடித்துள்ளது. இக்கடன்களை ஒன்றிய நிதி நிலைமைகளுக்கேற்ப மதிப்பீட்டில் ஒதுக்கீடு செய்து பணம் வழங்க வேண்டுமென்றும் ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் சில இடங்களில் நிதிப் பற்றாக் குறை காரணமாகவோ மற்றும் எல்லா ஊழியர்களும் ஒரே சமயத்தில் கோரிக்கை விடுப்பதாலோ உடனடியாக வழங்க சிறிது தாமதமோ கஷ்டமோ ஏற்படுகிறது. இது குறித்து ஊர் வளர்ச்சி இயக்குநர் நடவடிக்கை எடுத்து நிதி வசதி உள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், அவ்வொன்றியத்தில் பணி புரியும் ஆசிரியர்களில் ஒரு வருடத்திற்கு 25 சதவீதம் மதிவண்டிக் கடன் வழங்கவும் இப்படி படிப்படியாக இதை அமுலாக்கவும், அப்படி நிதி வசதி இல்லையெனில் விசேட மானியம் பெற ஊரக-வளர்ச்சி இயக்குநருக்கு பிரேரணை அனுப்பப்படும் என்ற ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையர்களுக்கும் சுற்றறிக்கை அனுப்பியுள்ளார். நகராட்சியைப் பொறுத்தவரையில் பொதுவாக புகார்கள் ஏதும் வரவில்லை என்றும் நிதி நிலையைப் பொறுத்த நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட வேண்டும் என்றும் அறிவுரை வழங்கப்பட்டுள்ளதாக நகராட்சி நிர்வாக இயக்குநரும் தெரிவித்துள்ளார்.

[1981 பிப்ரவரி 13]

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : நிதியில்லாத ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலிருந்து புரபோசல் அனுப்பினால் அரசு நிதி வழங்கும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். புரபோசல் அனுப்பிய ஒன்றியங்களுக்கு இதுகாறும் அரசு விறப்பு நிதியை வழங்கவில்லை என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, அவற்றை உடனடியாக வழங்க அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, மாநகராட்சிகளிலும், நகராட்சிகளிலும் எந்த ஒரு ஆசிரியருக்கும்

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் தெளிவாக, ஒழுங்காக ஒரு கேள்வியைக் கேட்டுவிட்டு, அடுத்து ஒன்று என்று சொல்லுவது, முதல் கேள்விக்குத் துணைக் கேள்விபா? சொல்லுவதையெல்லாம் சேர்த்து ஒரே கேள்வியாகக் கேட்க வேண்டும்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : உறுப்பினராகி மூன்றாண்டுகள்தான் ஆகிறது. பழக்கமில்லை. ஆகவே தயவுசெய்து மன்னிக்க வேண்டுகிறேன். மாநகராட்சிகளிலும், நகராட்சிகளிலும் எந்த ஒரு ஆசிரியருக்கும் இதுவரை வழங்கப்படவில்லை. இதற்குக் காரணம் அரசாணை வந்து சேரவில்லை என்று நகராட்சிகளில் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே உடனடியாக அரசாணையைப் பிறப்பித்து மாநகராட்சிக்கும், நகராட்சிகளுக்கும் அனுப்ப ஆவன செய்யப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் நிதி நிலைமை சரியில்லை என்றால், அரசாங்கத்தின் மூலமாக விசேட மானியம் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. எந்தெந்த ஒன்றியங்களில் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்தால், அவைகளைச் சரிபார்த்து உடனடியாகக் கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். மாநகராட்சிகள், நகராட்சிகள், நகரியங்கள் போன்றவற்றில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நிர்வாக இயக்குநர் கேட்டுக்கொண்டுள்ளார். எந்த இடத்தில் சரியாக நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று சொன்னால், உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில், ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளும் இருக்கின்றன, தனியார் பள்ளிகளும் இருக்கின்றன. ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் நிதி இல்லாததால், ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் இருக்கின்ற தனியார் பள்ளியில் உள்ளவர்களுக்கு மிதி வண்டிக் கடன் வழங்கப்படவில்லை. இது குறித்து அரசின் நிலை என்ன? இது சம்பந்தமாக உள்ள குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்ய அரசு முன்வருமா?

[1981 பிப்ரவரி 13]

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : மூலக் கேள்வி ஊராட்சி ஒன்றிய, நகராட்சி ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தது. தனியார் பள்ளிகளைப் பற்றி தனியாகக் கேள்வி போட்டால், சரியான பதிலைச் சொல்லுகிறேன்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : தனியார் பள்ளிகளுக்கு ஒரு இலட்சத்து இருபதாயிரம் ரூபாயைத் தனியாக ஒதுக்கி அரசு ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது. மாநில அளவில் இது போதவில்லை என்பதால், அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சென்னை மாநகராட்சிக்கு அந்த ஆணை வந்து சேரவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

சாராய வியாபார குற்றச்சாட்டு

* 77 வினா.—திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு கைத்தறி-கதர்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சென்னை மாநகராட்சிப் பள்ளி ஒன்றில் சாராய வியாபாரம் நடைபெறுவதுபற்றி அரசின் கவனத்திற்கு வந்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன்மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. சொ. நீ. இராசேந்திரன் : (அ) இதுவரை இத்தகைய தகவல்கள் ஏதும் அரசின் கவனத்திற்கு வரவில்லை.

(இ) இவ்வினாவிற்கு இடமில்லை.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : 3—9—1980 அன்று மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கூட்டத்தில் பேசுகிறபோது, பல மாநகராட்சிப் பள்ளிகள் சட்ட விரோத நடவடிக்கைகளுக்கு உறைவிடமாக உள்ளன என்றும், சென்னையில் ஒரு மாநகராட்சிப் பள்ளியில் சாராய வியாபாரம் நடத்தப்பட்டது கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளது என்றும் பேசியிருக்கிறார்கள். 3—9—1980 தினமணி பத்திரிகையில் இச்செய்தி வெளி வந்திருக்கிறது. இப்படி ஓர் அமைச்சர் கண்டுபிடித்து கூட்டத்தில் பேசி, பத்திரிகையில் செய்தி வெளி வந்திருக்கிற போது, அரசுக்குத் தகவல் வரவில்லை என்று கூறுவதில் என்ன பொருள் இருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. சொ. நீ. இராசேந்திரன் : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் சொன்ன, 3—9—1980 அன்று நடந்த கூட்டத்தில் நானும் கலந்து கொண்டேன். மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் அதைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்ன உடனே நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் தனிப்பட்ட

[1981 பிப்ரவரி 13]

புகார்கள் வெளியிலிருந்து அரசுக்கு வரவில்லை என்பதைத்தான் மாண்புமிகு அமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறார். ஆகவே தனிப்பட்ட புகார்கள் வந்தால், கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : புகார் வந்ததா என்று நான் கேட்கவில்லை. என்னுடைய மூலக் கேள்வியில், “சென்னை மாநகராட்சிப் பள்ளி ஒன்றில் சாராய வியாபாரம் நடைபெறுவதுபற்றி அரசின் கவனத்திற்கு வந்துள்ளதா?” என்றுதான் கேட்டிருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட தகவல் எதுவும் அரசின் கவனத்திற்கு வரவில்லை என்று சொல்லுவது இந்த அவையை அவமதிப்பதாக ஆகும் என்று குறிப்பிட்டு கேள்விகளுக்குரிய பதிலைத் தயாரிக்க தலைவர் அவர்கள் ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், “அவையை அவமதிப்பதாகும்” என்று சொல்லுவதைவிட “அவையை மதிப்பதாக ஆகாது” என்று சொன்னால் சரியாக இருக்கும்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : அப்படியே மாற்றிக்கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு திரு. சொ. நீ. இராசேந்திரன் : அரசின் கவனத்திற்கு வரவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாநகராட்சிக் கூட்டத்தில் பேசப்பட்டவுடனே மாநகராட்சி அதிகாரிகள் அப்போது நடவடிக்கை எடுத்து ஆணையிட்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக அரசுக்குத் தகவல் வரவில்லை. அவர்களே முடித்து விட்டதால் அரசுக்குத் தகவல் வரவில்லை.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : அரசு என்று சொன்னவுடனே எல்லாம் அதிலே அங்கமாக வருகிறது. அரசு என்றால் அமைச்சரவை மாத்திரமல்ல, மாநகராட்சி அதிகாரிகள் அரசின் ஒரு அங்கம்தான். இந்தக்கைய விடைகள் தவறு செய்கிறவர்களுக்கு ஊக்கம் அளித்துவிடும் என்பதால்தான் நான் இதைச் சொல்கிறேன்.

கடல் அரிப்பு.

* 78 வினா.—திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு கைத்தறி-கதர்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1980 ஆகஸ்டில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள சில கடற்கரை ஓர கிராமங்கள் கடல் அரிப்பால் பாதிக்கப்பட்டது பற்றி அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளதா?

[1981 பிப்ரவரி 13]

(இ) ஆம் எனில், எந்தெந்த கிராமங்கள் பாதிக்கப்பட்டன?

(உ) அதனால் ஏற்பட்ட நஷ்டம் எவ்வளவு?

(எ) கடல் அரிப்பைத் தடுப்பதற்கு அரசு எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. சொ. நீ. இராசேந்திரன் : (அ) ஆம்.

(இ) விளவங்கோடு தாலுகாவில், இறையமாள்துறை, பூத்துறை, சின்னத்துறை மார்த்தாண்டம்துறை, விள்ளவிளை, நீரோடித்துறை ஆகிய கிராமங்கள் கல்குளம் தாலுகாவில் குளச்சல் கிராமம் பாதிக்கப்பட்டன. அகஸ்தீஸ்வரம் தாலுகாவில் கோவளம் கிராமத்திலும் கடல் அரிப்பு ஏற்பட்டது.

(உ) விளவங்கோடு தாலுகாவில் 3 வீடுகள் முழுமையாகவும் 69 வீடுகள் பகுதியாகவும், கல்குளம் தாலுகாவில் 17 வீடுகள் முழுமையாகவும் 95 வீடுகள் பகுதியாகவும் சேதமடைந்தன.

(எ) கடல் அரிப்பை, மணல் மூட்டைகள் மூலம் தற்காலிகமாக நிறுத்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. நிரந்தரமாக இம்மாதிரி பாதிப்புகளைத் தடுக்கும் பொருட்டு, பல்வேறு இடங்களில் கடல் தடுப்புச் சுவர் கட்டும் வேலைகளைச் செய்ய உத்தேசித்து அவற்றிற்கான மதிப்பீடுகள் தயாரிக்கப்பட்டு ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

(முற்பகல் 10-40)

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : சுமார் 20 வீடுகள் முழு அளவிலும், சுமார் 100 வீடுகள் ஒரு பாதியளவுக்கும் பாதிக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்பட்டது. முழு அளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்ட வீடுகளுக்கு திரும்பக் கட்டுவதற்கு என்ன உதவி அளிக்கப்பட்டது? அதுபோலவே குறைவளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்ட வீடுகளைக் கட்ட என்ன உதவி அளிக்கப்பட்டுள்ளது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சொ. நீ. இராசேந்திரன் : கல்குளம் தாலுகாவில் 17 வீடுகள் முழுமையாகவும், 95 வீடுகள் பகுதியாகவும் சேதமடைந்துள்ளன. விளவங்கோடு தாலுகாவில் 3 வீடுகள் முழுமையாகவும் 69 வீடுகள் பகுதியாகவும் சேதமடைந்துள்ளது; சேதத்தின் மதிப்பு ரூபாய் 27,600 என்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. பகுதியாகச் சேதமடைந்துவிட்ட வீடுகளுக்கு ரூபாய் 50-ம், முழுமையாகச் சேதமடைந்துவிட்ட வீடுகளுக்கு ரூபாய் 100-ம் உதவியாக அளிக்கப்பட்டது. அதற்கு ரூபாய் 10,200 உதவித் தொகையாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : முழுமையாகப் பாதிக்கப்பட்ட வீடுகளுக்கு ரூபாய் 100 கொடுத்தால் எப்படி வீட்டைத் திருப்பிக் கட்ட முடியும்? ஒரு கட்டு ஒலை ரூபாய் 50 வீற்கிறது. ஒரு மூங்கில் ரூபாய் 25 என்று வீற்கிறது. அப்படி

[1981 பிப்ரவரி 13]

கடல் அரிக்கின்ற இடங்களில் பாதிக்கப்பட்ட வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுக்க அரசு முன்வருமா? இத்தகைய நிலை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இருக்கின்றது. இங்கு கடல் அரிப்பு அடிக்கடி ஏற்படுவதனாலே, அந்தக் கடல் அரிப்பை நிரந்தரமாகத் தடுக்க அரசு மத்திய அரசிடம் நிதியுதவி கோரியுள்ளதா? அப்படியென்றால், அதன் நிலை எவ்வாறு உள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. சொ. நீ. இராசேந்திரன் : கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஓலைகள் விலை குறைவாக இருப்பதால்தான், உடனடியாக வேலையை முடிப்பதற்கென்று முழுமையாகச் சேதம் அடைந்த வீடுகளுக்கு ரூபாய் 100 என்றும், பகுதியாகச் சேதம் அடைந்த வீடுகளுக்கு ரூபாய் 50 என்றும் உதவியளித்திருக்கிறோம். அதுவே சரியாக இருந்தது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் விளவங்கோடு தாலுகாவில் 14 கிராமங்களையும், கல்குளம் தாலுகாவில் 12 கிராமங்களையும் அகத்திஸ்வரம் தாலுகாவில் 13 கிராமங்களையும் சேர்ந்த 30 கிலோ மீட்டர் தூர அளவிற்குள் கடல் அரிப்பு இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் இருக்கும் கடல் அரிப்பைத் தடுக்க தடுப்புச்சுவர் கட்டுவதற்கு என்று 590 லட்சம் ரூபாய் மதிப்பீடு தரப்பட்டு, திட்டம் ஒன்றை மாநில அரசு தயார் செய்து மத்திய அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறது. இத்திட்டம் மத்திய அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : இதுபோல, கடல் அரிப்பு ஏற்பட்டு பிறகு தடுப்பதைக் காட்டிலும், சிங்கப்பூரில் கடற்கரைப் பகுதிகளை அதிகப்படுத்தி முன்னெச்சரிக்கையாகக் கடல் அரிப்பைத் தடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இது போன்று, கடல் அரிப்பைத் தடுக்க அரசு ஏதேனும் முயற்சி எடுக்குமா? அது பற்றி ஏதேனும் ஆய்வு பரிசீலனையில் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. சொ. நீ. இராசேந்திரன் : மேல் நாடுகளில் கடல் அரிப்புகளை முன்னெச்சரிக்கையாகத் தடுப்பதுபோல், இந்த அரசும் கவனமாகப் பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கிறது. கடல் அரிப்பைத் தடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைப் பற்றி ஆய்வு செய்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : அமைச்சர் அவர்கள் ரூபாய் 590 லட்சம் மதிப்பில் ஒரு திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு மத்திய அரசினுடைய அனுமதிக்கு அனுப்பப்பட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். இப்போது அந்தத் திட்டம் மத்திய அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறதா? அதற்குப் பதில் வந்துள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. சொ. நீ. இராசேந்திரன் : 1980 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதத்தில் இது சம்பந்தமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு திட்டம் மத்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதன் முடிவு தெரிவதற்கு முன்பாக

[1981 பிப்ரவரி 13]

உடனடியாக இதைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நினைவு கூர்ந்ததையொட்டி தமிழக அரசு கீழ்க்குறிப்பிட்ட கிராமங்களில் ஏற்படும் கடல் அரிப்பைத் தடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. இந்த இடங்களில் கடல் அரிப்பைத் தடுக்க 1979-80 ஆம் ஆண்டில் கடல் அரிப்புத் தடுப்புச் சுவர் கட்டுவதற்கு என்று சுமார் 2½ கோடி ரூபாய் செலவு செய்ய விருக்கிறது. ராசாக்கமங்கலம், இனயம், முள்ளாத்துறை, கடியப்பட்டினம், பள்ளத்துறை, காந்தி மண்டபத்திற்கும் நீச்சல்குளத்திற்கும் இடையில் சிறிய விளைத்துறை, பெரிய விளைத்துறை, நீரடிகல்துறை, இராமன்துறை, வாணியக்குடி, பெரிய கல்துறை, கோவளம், மேல்மிடாலம், புத்தன்துறை, கேசவ புத்தன்துறை ஆகிய கிராமங்கள் உடனடியாகக் கவனிப்பதற்கு இந்த அரசு ரூபாய் 2½ கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வள்ளுவர் கோட்டம்

* 72. வினா—திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு செய்தி அறநிலையத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) வள்ளுவர் கோட்டத்தில், பார்வையாளர் கட்டணம் மூலமாக, 1980 ஜூன் வரை அரசுக்குக் கிடைத்த வருமானம், ஆண்டுவாரியாக எவ்வளவு?

(இ) இங்கு அமைக்கப்பட்டுள்ள அரங்கம் தனியார்களுக்கு வாடகைக்குத் தரப்படுகிறதா?

(உ) ஆம் எனில், அதன் மூலம் அரசுக்குக் கிடைத்த வருமானம் எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : (அ) வள்ளுவர் கோட்டத்தில் பார்வையாளர் கட்டணம் மூலமாக 1980 ஜூன் வரை அரசுக்குக் கிடைத்த வருமானம் ஆண்டு வாரியாகக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

நிதி ஆண்டு	பார்வையாளர் கட்டணம் மூலம் கிடைத்த வருமானம்
(1)	(2)
1976-77	ரூ. 2,48,770.75
1977-78	ரூ. 2,40,232.50
1978-79	ரூ. 2,99,145.50
1979-80	ரூ. 3,48,622.50
1980-81	ரூ. 99,160.50
(ஜூன் முடிய)	
மொத்தம்	ரூ. 12,735,931.75

[1981 பிப்ரவரி 13]

(இ) வள்ளுவர் கோட்டத்தில் உள்ள அரங்கம், அரசுத் துறைகள், அரசுத்துறை நிறுவனங்கள், தனியார்கள் ஆகியோருக்கு சில நிபந்தனைகளுடன் வாடகைக்குத் தரப்படுகிறது.

(உ) வள்ளுவர் கோட்டம் அரங்க மண்டபம் ஒதுக்கீடு மூலம் அரசுக்குக் கிடைத்த வருமானம் ஆண்டு வாரியாக கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

நிதி ஆண்டு.	அரங்க மண்டபம் ஒதுக்கீடு மூலம் கிடைத்த வருமானம்
(1)	(2)
1976-77	ரூ. 1,750-00
1977-78	ரூ. 3,000-00
1978-79	ரூ. 9,000-00
1979-80	ரூ. 2,000-00
1980-81	ரூ. 15,750-00
(ஜூன் முடிய) மொத்தம்	

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : இப்போது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த விவரங்களின்படி, வள்ளுவர் கோட்டத்தின் மூலமாக அரசுக்கு ஒரு சீரான வருமானம் வருவது தெளிவாகத் தெரிகிறது. இந்த வள்ளுவர் கோட்டத்திலே திருக்குறள் பற்றித் தொடர் சொற்பொழிவுகள் நடத்தவும், சாதாரண பாமா மக்கள் கூடப் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் வகுப்புகள், வள்ளுவர் பற்றி ஒலி-ஒளி காட்சி பேன்ற வசதிகளை ஏற்படச் செய்வதன் மூலம், மக்கள் வள்ளுவர் பற்றியும், திருக்குறளைப் பற்றியும் தெரிந்துகொள்ள அரசு ஏற்பாடுகள் செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : வருமானத்தைப் பற்றிய விவரங்கள் தரப்பட்டன. செலவுகள் பற்றித் தரவில்லை. வருகின்ற வருமானம் பற்றி மட்டும் தான் தெரிவிக்கப்பட்டது. மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் சீரான வருமானம் வருகின்றது என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் ஒரு மானம் வருகின்ற அளவுக்குச் சீரான செலவும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் அங்கே வருகின்ற மக்களுக்கு திருக்குறள் சம்பந்தப்பட்ட விவரங்களைத் தெளிவுபடுத்துகின்ற அளவுக்கு வேண்டிய முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வள்ளுவர் கோட்டத்தில் அப்படிப்பட்ட முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று சிலர் கருத்துக்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1981 பிப்ரவரி 13]

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : வள்ளுவர் கோட்ட அரங்கிலே ஒலி கேட்பதற்குச் சரியாக இல்லை. ஆகவே அந்த அரங்கை ஏர்கண்டிஷன் செய்யும் யோசனை அரசுக்கு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : வள்ளுவர் கோட்டத்தில் ஒலி அமைப்புகள் சரியாக இல்லை என்ற அடிப்படையில், சுமார் 2½ லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து, இப்போது அதிலே சில திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதன் காரணமாக இப்போது ஓரளவுக்கு ஒலி அமைப்புகள் சரி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இருந்தாலும் அது முழுமையாக அடைக்கப்பட்ட அரங்காக, ஏர்-கண்டிஷன் செய்யப்பட்டதாக இருந்தால், முழுமையாக ஒலி அமைப்புகள் சரியாக இருக்கும் என்று நிபுணர்கள் தெரிவித்தார்கள். அந்த அரங்கை ஏர்-கண்டிஷன் செய்வது என்றால், பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய்களை முதலீடு செய்யவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. ஆகவே நிதி வசதிகளைப் பொறுத்தும், அதன் அவசியத்தைப் பொறுத்தும் தான் அரசு அதைப்பற்றிப் பரிசீலிக்க இயலும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : அரசியல் கலப்பு இல்லாத இலக்கிய, கலாச்சார குழுக்களுக்கு மட்டுமே வள்ளுவர் கோட்டத்தில் இடம் அளிப்பது என்ற அடிப்படையிலே தொடக்கக் காலத்திலே கோட்டம் தொடங்கப்பட்டதாக நான் அறிகிறேன். இப்போது ஊழியர்கள் மகாநாடுகள், கருத்தரங்குகள் எல்லாம் நடத்துவது என்பதற்காகவும் வாடகைக்கு விடுவதாகச் சொல்கிறார்கள். அது போன்ற எல்லாச் சங்கங்களுக்கும் வாய்ப்பளிக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : அரசியல் கலப்புள்ள நிகழ்ச்சிகளுக்குத் தரக்கூடாது என்ற விதிதான் இப்போதும் இருக்கிறது. ஆகவே அரசுத் துறை சம்பந்தப்பட்ட நிறுவனங்கள் அல்லது மற்ற அமைப்புகள், அரசியல் நிகழ்ச்சிகள் அல்ல என்கின்ற அந்த உறுதிப்பாட்டின் மீதுதான், அந்த அடிப்படையின் மீதுதான், வள்ளுவர் கோட்டத்தில் இட ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதற்கான வாடகையும் நிர்ணயிக்கப்பட்டு விதிக்கப்படுகிறது. மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தேவைப்பட்டு, ஏதாவது அப்படிப்பட்ட நிறுவனங்களுக்கு அனுமதி வேண்டுமென்று வந்தால் அந்த விதிகளுக்குட்பட்ட வேண்டுகோளாக இருக்குமானால், அது பரிசீலிக்கப்படும்.

[1981 பிப்ரவரி 13]

களக்காட்டில் சுற்றுலா விடுதி.

* 73 வினா.—திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு செய்தி-அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) திருநெல்வேலி மாவட்டம், களக்காட்டில் உள்ள வன விலங்கு சரணாலயத்தை ஒட்டி, சுற்றுலா விடுதி ஒன்று அமைக்கும் திட்டம் ஏதும் அரசிடம் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அத்திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன்: (அ) & (இ) தற்சமயம் இல்லை.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: களக்காடு வன விலங்குச் சரணாலயத்தை ஒட்டி 1½ லட்சம் ரூபாய் செலவில் 40 படுக்கைகள் கொண்ட ஓய்வு இல்லம் கட்ட வேண்டுமென்று செயற்குறிப்பு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. வன விலங்குத் துறை தலைமை அதிகாரிக்கு அதை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அங்கே சிங்கவால் குரங்கு என்ற இனம் இருக்கிறது. இந்தியாவில் அத்தகைய இனம் அழிந்து வரும் நிலையில், அவற்றைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்றும், பறவைகளின் சரணாலயத்தை அங்கிருந்து பார்க்கிற அளவிற்குக் கோபுரம் ஒன்றைக் கட்ட வேண்டுமென்றும் கோரி, அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அது அரசின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன்: இங்கே கேட்டிருக்கிற கேள்வி, “திருநெல்வேலி மாவட்டம், களக்காட்டில் உள்ள வன விலங்குச் சரணாலயத்தை ஒட்டி, சுற்றுலா விடுதி ஒன்று அமைக்கும் திட்டம் ஏதும் அரசிடம் உள்ளதா? ஆமெனில், அத்திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை எவ்வளவு” என்பதாகும். எனவே இந்தக் கேள்வி சுற்றுலாத் துறைக்கு அனுப்பப்பட்டு, அங்கிருந்து தகவல்கள் பெறப்பட்டிருக்கின்றன. சுற்றுலாத் துறையிடத்தில் இப்படிப்பட்ட செயற்குறிப்பு ஒன்றுமில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் இப்போது தெரிவிப்பதிலிருந்து, வனத் துறைக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்களென்று தெரிகிறது. ஆகவே தனியாக ஒரு கேள்வி போடுவார்களானால், நான் வனத்துறையோடு தொடர்பு கொண்டு, அங்கே அப்படி ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா என்று ஆய்ந்து, பதில் தர முடியும்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: களக்காட்டிலுள்ள வன விலங்குச் சரணாலயத்தைச் சுற்றி ஒரு சுற்றுலா விடுதி கட்டுவதற்கு செயற்குறிப்பு இருக்கிறதா என்று நான் கேட்டிருக்கிறேன். அது சுற்றுலாத் துறைக்கு அனுப்பப்பட்ட

[1981 பிப்ரவரி 13]

தென்று சொன்னார்கள். எனவே இன்னொரு கேள்வி நான் போடுவதெனில், அமைச்சரவர்களே வனத் துறையோடு தொடர்பு கொண்டு, அத்தகைய செயற்குறிப்பு இருக்கிறதா என்று பார்த்து, அதைச் செய்து, அங்கே சுற்றுலாப் பயணிகள் அதிகமாக வருவதற்கான சூழ்நிலைகளை உருவாக்குவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன்: திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், சுற்றுலாத் துறைக்கான வளர்ச்சிப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்ற ஒரு அடிப்படைக் கருத்து அரசின் சுற்றுலாத் துறையிடத்தில் இருக்கிறது. ஆகவே வனத் துறைக்கு அப்படிப்பட்ட கருத்து அனுப்பப்பட்டிருக்குமானால், அதைப் பரிசீலித்து, சுற்றுலாத் துறையின் நிதிவசதிகேற்ப, சுற்றுலாத் துறையோ, சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகமோ அதைச் செய்ய இயலுமா என்பதைப் பரிசீலித்து, தக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் சுற்றுலாத் துறை மையங்களைச் சிறப்பாக அமைப்பதற்கான திட்டம் அரசின் கவனத்தில் இருக்கிறதென்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். களக்காடு பகுதியில், தலை யணைப் பகுதியிலே பெரிய அளவில் பாம்புப் பண்ணையும், சிவனார்ப் பேரியில் ஒரு மியூசியம், ஒரு லைப்ரரி, 40 படுக்கைகள் கொண்ட சுற்றுலா விடுதி ஆகியவற்றைக் கட்டவும், பூந்தருளம் பகுதியில் பறவைகள் சரணாலயத் தைப் பார்க்க கோபுரமும் அமைப்பதற்காக திட்டம் வளத் துறையில் இருக்கிறது. அதைச் சுற்றுலாத் துறை பெற்று அல்லது இரண்டு துறைகளும் சேர்த்து செய்வதற்கு அரசு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுமா?

(முற்பகல் 11-00)

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன்: சுற்றுலாத் துறை என்பது பெரும்பாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களாலும், பொது மக்களாலும் வரவேற்பைப் பெற்றிருக்கக்கூடிய ஒரு துறை. ஒரு விளம்பரத் துறையும் கூட. ஆனால் இதற்கு வரக்கூடிய நிதி ஆதாரங்கள் மிகவும் குறைவு. அதனால், பல திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று எண்ணினாலும் கூட, அவற்றை நிறைவேற்ற முடியாத சூழ்நிலையில் இருக்கிறோம். களக்காட்டில் சுற்றுலா விடுதி அமைப்பதைப் பொறுத்தவரையில், திருநெல்வேலியில் வனவிலங்கு புகலிடங்கள் இரண்டு இருக்கின்றன. ஆகவே இப்படிப்பட்ட ஒரு கருத்துரு அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டிருந்தால், அதை மீண்டும் பரிசீலித்து இருக்கிற நிதி வசதியையொட்டி, எப்போது அரசு அதைச் செயல்படுத்த முடியும் என்பதையும் பரிசீலித்துத்தான் அரசு அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1981 பிப்ரவரி 13]

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: இம்மாதிரி சுற்றுலா விடுதிகளைக் கட்டும் போது, சிங்கவால் குாங்குளால் சுற்றுலாப் பயணிகளுக்கு ஆபத்து வராது இடங்களில் அவை கட்டப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன்: எப்போதுமே சிங்கவால் குாங்குளால் மனிதர்களுக்கு ஆபத்து ஏற்படுவதில்லை. இன்னும் சொல்லப் போனால், மனிதர்களால்தான் சிங்கவால் குாங்குளங்களுக்கு ஆபத்து ஏற்படுகிறது என்பது உலகம் முழுவதுமே ஏற்றுக்கொண்ட ஒன்று.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு:—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. அறிவிப்புகள்.

(1) ஆளுநரிடமிருந்து செய்தி.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மேதகு ஆளுநரிடமிருந்து 13-2-1981 தேதியிட்ட கீழ்க்கண்ட செய்தி வந்துள்ளது :—

“நான் 21-1-1981 அன்று சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு உரையாற்றியதற்காக தாங்கள் அனுப்பிய நன்றியறிவிப்புத் தீர்மானத்தினை மனநிறைவுடன் பெற்றுக்கொண்டேன்.”

(2) பேரவைத் தலைவரிடமிருந்து செய்தி.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்டு, சட்டமன்ற மேலவையின் இசைவிற்காக மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரால் கையொப்பமிட்டு அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ள கீழ்க்கண்ட சட்ட முன்வடிவுகளின் பிரதிகளை மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரிடமிருந்து பெற்றுள்ளேன்:

(1) தமிழ் நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரண (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 8/1981).

(2) 1981 ஆம் ஆண்டு பொது வக்ஸ்புகள் (காலவரையறையை நீட்டித்தல்) தமிழ் நாடு திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 3/1981).

[1981 பிப்ரவரி 13] [மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்]

(3) 1981 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் பொறுப்புக் கழக (நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக் கொள்ளுதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1981).

3. உரிமைப் பிரச்சினை.

விற்பனை வரி விதிப்பு மற்றும் கேளிக்கை வரி விதிப்பு கடுதல் வரி போடுவது குறித்து முன்னதாகவே பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்துள்ளது குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : விற்பனை வரி விதிப்பு குறித்த சில விவரங்களும் கேளிக்கை வரி விதிப்பு கடுதல் வரி போடுவது குறித்தும் பத்திரிகைகளில் முன்னதாகவே செய்தி வந்துள்ளது குறித்து உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் மீதும், மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் மீதும் 10-2-1981 அன்று அவையில் உரிமைப் பிரச்சினை எழுப்ப அனுமதி கோரினார். அவர் தனது விவாதத்தில் 29-12-1980 தேதியிட்ட “இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்” செய்தித் தாளில் குதிரைப் பந்தயத்தின் மீது கேளிக்கை வரி உயர்த்தப்போவது குறித்தும், 25-12-1980 தேதியிட்ட “இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்” பத்திரிகையில் விற்பனை வரி மீது கடுதல் வரி விதிப்பது குறித்தும் செய்திகள் வந்துள்ளதைச் சுட்டிக்காட்டி, அவ்விதமான வரி விதிப்பு விவரங்கள் அவைக்கு அறிவிக்கப்படு முன்பே செய்தித் தாள்களில் வெளிவருவது அவை உரிமை மீறிய செயலாகும் என்றும், அரசின் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை வருவதற்கு முன்பாக வரி விதிப்பு விவரங்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளது அவை உரிமை மீறிய பிரச்சினையாகும் என்றும் விவாதித்தார். மேலும் இது இரகசியப் பாதுகாப்புச் சட்டத்திற்கு விரோதமான செயல் என்றும் சுட்டிக் காட்டினார்.

மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது, “செய்தித் தாளில் வந்திருக்கும் செய்தி அரசால் சொல்லப்படவில்லை, அமைச்சராலும் சொல்லப்படவில்லை, அரசு அதிகாரிகளாலும் சொல்லப்படவில்லை” என்று கூறினார். “கிண்டி குதிரைப் பந்தய வரியை 20 சதவிகிதத்திலிருந்து 25 சதவிகிதமாக உயர்த்தியிருக்கிறோம். வித்தியாசம் 5 சதவிகிதம் தான். ஊட்டியில் 10 சதவிகிதமாக இருந்ததை 25 சதவிகிதமாக உயர்த்தியிருக்கிறோம். வித்தியாசம் 15 சதவிகிதம். இன்டர்வென்யூ பெட்டியில் வரி 10 சதவிகிதமாக இருந்ததை 25 சதவிகிதமாக உயர்த்தியிருக்கிறோம். வித்தியாசம் 15 சதவிகிதம். செய்தித் தாளில் 10 சதவிகிதம் ஏற்றப்போகிறார்கள் என்று வந்திருக்கிறது. அவர்கள் கற்பனையாக எழுதியிருக்கிறார்கள்” என்றும் கூறினார். மேலும், 5-1-1981

370 விற்பனை வரி விதிப்பு மற்றும் கேளிக்கைவரி விதிப்பு கடுதல்
வரி போடுவது குறித்து முன்னதாகவே பத்திரிகைகளில்
செய்தி வந்துள்ளது குறித்து

[மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்] [1981 பிப்ரவரி 13]

அன்று கேளிக்கை வரிச் சட்டத்தின்படி ஒர் அறிவிப்பு செய்து அந்த வரி ஏற்றத்தை நடைமுறைப்படுத்திவிட்டபடியால் இதற்கும் நிதிநிலை அறிக்கைக்கும் எந்தவிதத் தொடர்பும் இல்லை என்று விளக்கினார்.

திரு. தாமோதரன் அவர்கள் எழுப்பிய பிரச்சினையை இரு பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம், (1) வரி விதிப்பு குறித்த விவரங்களை அவைக்கு வெளியிடும் முன்பு செய்தித் தாளில் வெளியிடுவது, (2) நிதிநிலை அறிக்கை அவைக்கு அளிக்கப்படுவதற்கு முன்பாக அதில் காணப்படும் விபரம் வெளியானது குறித்து.

அவை நடந்துகொண்டிருக்கும்போது கொள்கை குறித்த அறிக்கைகளை அவைக்கு முதலில் அளிக்கவேண்டுமென்பது மாபு. மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர், அவரோ அல்லது அரசோ அல்லது அரசு அதிகாரிகளோ இந்த விவரத்தைச் செய்தித்தாள்களுக்குத் தரவில்லை என்று விளக்கமாகக் கூறினார். மேலும் இச்செய்தி செய்தித்தாளில் பிரசுரிக்கப்பட்ட நாட்களில் அவைக் கூட்டம் இல்லை. எனவே அந்த மாபும் மீறப்படவில்லை.

பொதுநலன் குறித்து அறிக்கைகளைச் சட்டப்பேரவைக்குத் தருமுன் சொல்வதானது அவையின் உரிமைப் பிரச்சினையில் வராது.

இரண்டாவதாக, நிதி நிலை அறிக்கையில் வாக்கடிய விவரம் முன்னதாக வெளியிடப்படுவதும் அவையுரிமைப் பிரச்சினையில் வராது. இதுகுறித்து இங்கிலாந்து பாராளுமன்றத்தில் இரண்டு முன் மாதிரிகள் உள்ளன. அவை 'தாமஸ் வழக்கு', மற்றும் 'டால்டன் வழக்கு'-மாகும். இந்த இரண்டு வழக்குகளும் நிதி நிலை அறிக்கையின் விவரங்களை முன்னதாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது குறித்தவையாகும். இந்த இரண்டு வழக்குகளிலும் எழுப்பப்பட்ட பிரச்சினை அவை உரிமை மீறிய பிரச்சினைகள் அல்ல என்று தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்தியப் பாராளுமன்றத்திலும், பிற மாநிலச் சட்டமன்றங்களிலும் இம்மாதிரியான தீர்ப்புகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

1980 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை அவையில் வெளியிடப்படுவதற்கு முன் அதில் கண்டுள்ள அழகுபொருட்கள்மேல் விதிக்கப்படும் விற்பனை வரி குறித்த விபரம் முன்னதாகவே பத்திரிகையில் வெளிவந்தது பற்றி டாக்டர் எ. இலட்சுமண சுவாமி முதலியார் அவர்கள் 18-3-1980 அன்று ஒர் உரிமைப் பிரச்சினையை இந்த அவையில் எழுப்பியபோது, அப்போதைய தலைவர் டாக்டர் பி. வி. சேரியன் அவர்கள் கீழ்க்கண்டவாறு தீர்ப்பளித்தார்:—

விற்பனை வரி விதிப்பு மற்றும் கேளிக்கைவரி விதிப்பு கடுதல் 371
வரி போடுவது குறித்து முன்னதாகவே பத்திரிகைகளில்
செய்தி வந்துள்ளது குறித்து

1981 பிப்ரவரி 13] [மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்]

“வாவு-செல்வத் திட்டத்தில் வரி விதிப்புச் செயற் குறிப்புகள் குறித்த செய்தி அவைக்கு அளிக்குமுன்பு வெளியே பாடுவது பின்வரும் காரணங்களால் அவை உரிமை மீறிய பிரச்சினையாகக் கொள்ளமுடியாது” என்று அவர் தீர்ப்பளித்தார்.

காரணங்களாவன :

1. அவை முன் நிதி நிலை குறித்த செயற்குறிப்புகள் வைக்கப்படும் வரை அவைகள் அரசு இரகசியமாகுமே தவிர அவையின் உரிமைவாகாது.

2. அத்தகைய செயற் குறிப்புகள் குறித்த செய்திகள் ‘அமைச்சரவை இரகசியம்’. பொது மக்களின் நலனைக் கருத்தில் கொண்டு அவற்றை அமைச்சரவை பாதுகாக்க வேண்டுமென்றிருந்த போதிலும், அதை முன்னதாக வெளியிடுவது அவையின் உரிமைப் பிரச்சினை ஆகாது.

3. அரசின் வரி விதிப்பு குறித்த செயற்குறிப்புகளை முதலில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்பது, ஏற்பளிக்கப்பட்ட அவை உரிமைகளில் சேர்க்கப்படவில்லை.”

எனவே, திரு. தாமோதரன் அவர்கள் எழுப்பிய பிரச்சினை மேலெழுந்த வாரியாகப் பார்க்கும்போது, அவை உரிமை மீறிய செயல் அல்ல என்று தீர்ப்பு கூறுகிறேன்.

4. கவன ஈர்ப்பு.

(1) மாநில மொழி தெரியாத தலைமை நீதிபதி உயர்நீதி மன்றத்திற்கு நியமனம் செய்யப்பட்டதன் விளைவாக தமிழக மக்களிடையே நிலவும் பதட்ட நிலை குறித்து.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : தலைவரவர்களே, கீழ்க்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து மாண்புமிகு உட்குறை மற்றும் சட்ட அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன் :

“மாநில மொழி தெரியாத தலைமை நீதிபதியை உயர் நீதிமன்றத்திற்கு தமிழக முதல்வர் ஆட்சேபம் தெரிவித்தும், நியமனம் செய்யப்பட்டதன் விளைவாக, எல்லா நீதிமன்றங்களிலும் தமிழில் நடவடிக்கைகளை நடத்துவது என்ற தமிழக அரசின் முடிவுக்கு ஏற்பட்டுள்ள தடக்கல் காரணமாக தமிழக மக்களிடையே நிலவும் பதட்ட நிலை குறித்து”.

@ 447-44 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு I ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

372: மாநில மொழி தெரியாத தலைமை நீதிபதி உயர்நீதி மன்றத்திற்கு
நியமனம் செய்யப்பட்டதன் விளைவாக தமிழக
மக்களிடையே நிலவும் பதட்ட நிலை குறித்து.

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

[1981 பிப்ரவரி 13]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவரவர்களே, விவர அறிக்கை @ அவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : சென்னை உயர் நீதிமன்றத்தில் காலியாக இருக்கும் தலைமை நீதிபதி ஸ்தானத்திற்கு உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகளில் தமிழாக உள்ள ஒருவரை சீனியரிட்டி அடிப்படையில் நியமிக்க வேண்டும். தமிழ் தெரிந்த ஒருவர் அப்படித் தலைமை நீதிபதியாக இருப்பதன் மூலம் எல்லா கோர்ட்டுகளிலும் தமிழை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்ற அரசின் நோக்கம் நிறைவேறும் வகையில் இந்த அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாநிலங்களின், குறிப்பாக உயர் நீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதியும் மற்றும் நீதிபதிகளும் அந்தந்த மாநில மொழி தெரிந்தவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை மத்திய அரசுக்கு தமிழ்நாடு அரசு இரண்டு முறை ஏற்கெனவே வலியுறுத்தியிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, தமிழக அரசினுடைய கொள்கையின் அடிப்படையிலும் கூட, தலைமை நீதிபதியாக இருந்தாலும் சரி அல்லது நீதிபதிகளாக இருந்தாலும் சரி, மாநில மொழி தெரிந்தவர்களாக அவர்கள் இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்தையும் ஏற்கெனவே தமிழக அரசு மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறது. ஏற்கெனவே இப்பிரச்சினை சட்டப் பேரவையில் எழுப்பப்பட்டு மத்திய அரசுக்கு இக்கருத்தை மாநில அரசு வலியுறுத்தி மீண்டும் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறது.

மூர் மார்க்கெட்டிலுள்ள வியாபாரிகள் (முற்பகல் 11-10)

(2) மூர் மார்க்கெட்டிலுள்ள வியாபாரிகள் தங்களது கட்டிடத்தைவிட்டுக் காலிசெய்ய வேண்டும் என்று நோட்டீஸ் கொடுத்துள்ளது குறித்து.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து மாண்புமிகு உள்நாட்டுத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மூர் மார்க்கெட்டிலுள்ள வியாபாரிகள் மூன்று மாதங்களுக்குள் தங்களது கட்டிடத்தைக் காலி செய்து தர வேண்டுமென்று சென்னை எர்ப்பரிஷன் நோட்டீஸ் கொடுத்திருப்பதால் எழுந்துள்ள பிரச்சினை குறித்து.

@ 449-450 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு II ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

மூர் மார்க்கெட்டிலுள்ள வியாபாரிகள் தங்களது கட்டிடத்தை 373
விட்டுக் காலி செய்யவேண்டும் என்று நோட்டீஸ்
கொடுத்துள்ளது குறித்து

1981 பிப்ரவரி 13]

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தலைவர் அவர்களே, விவர அறிக்கை @ ஒன்று, அவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, விவர அறிக்கையில் 1,492 வியாபாரிகள் இருப்பதாகவும் இந்தப் பகுதியை ரயில்வே துறையினர் தங்களுக்கு வேண்டும் என்று அரசிடத்தில் கேட்டிருப்பதால் அவர்களுக்கு அந்தப் பகுதியைக் கொடுக்கும் வகையில் இந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வியாபாரிகளுக்கு மாற்று இடமாக கண்ணப்பர்திடல், சைடன்ஹாம் சாலை, அல்விக்குளம் போன்ற பகுதிகளில் இடம் ஒதுக்கிக்கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி ஒதுக்கிய இடங்களிலேயும் எல்லாவிதமான வசதிகளையும் செய்து கொடுப்பதற்குக் காலதாமதமாகிறது என்று வியாபாரிகள் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் விரும்பியவாறு அந்த வசதிகள் செய்து கொடுக்காமல், புதிய கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யாமலிருப்பதை அவர்கள் ஒரு குறையாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மேலும், நம்முடைய மூர் மார்க்கெட்டுக்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் விக்டோரியா ஹாலுக்குப் பக்கத்தில் டெல்லியில் “பாலிகா பஜார்” இருப்பதைப் போன்று ஒரு பாதாள மார்க்கெட் ஏற்படுத்துவதற்கு அரசு முயற்சி செய்யுமா? அதுபற்றிய பரிசீலனையை இந்த அரசு மேற்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : மூர் மார்க்கெட் வியாபாரிகளுடைய பிரச்சினை சம்பந்தமாக ஏற்கெனவே நானே அந்த வியாபாரிகளுடைய கட்டடத்தைக் கட்டி இருக்கின்ற பிரச்சினைகளை 24-10-1980 ஆம் தேதியன்று விளக்கியிருக்கிறேன். அந்தப் பிரச்சினைக்கு முடிவு ஏற்படும் வகையில் அவர்களும் ‘ஒரு மாதத்திற்குள் காலிசெய்து கொடுக்கிறோம்’ என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பின்னர் கண்ணப்பர்திடல் என்ற இடத்தில் 413 பேருக்கு இடம் ஒதுக்கி செய்து, அவர்களுக்கு வேண்டிய குடிதண்ணீர் வசதி, தெரு விளக்கு வசதி, சாலை வசதி எல்லாம் செய்யப்பட்டன. அந்த இடத்திற்கு 413 பேர்களும் போகலாம். மற்றவர்களுக்கு மாற்று இடம் கொடுக்கும் வகையில் அல்விக்குளத்திலே கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்குண்டான திட்டங்கள் போடப்பட்டு வருகின்றன. அவைகள் முடிந்தவுடன் மற்றவர்களுக்கும் கொடுக்கப்படும். மூர் மார்க்கெட்டிலே இருப்பவர்கள் காலி செய்து கொடுத்தால், ரயில்வே எக்ஸ்பான்ஷன் திட்டத்தை விரைவாக்க முடியும் என்று ரயில்வே துறையினரும், மாண்புமிகு மத்திய ரயில்வே அமைச்சர் அவர்களும் நமது அரசுக்குக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். அதிலேயும், எவ்வளவு சீக்கிரமாகக் காலி செய்து கொடுக்க முடியுமோ அவ்

374 மூர் மார்க்கெட்டிலுள்ள வியாபாரிகள் தங்களது கட்டிடத்தை விட்டுக் காலி செய்யவேண்டும் என்று நோட்டீஸ் கொடுத்துள்ளது குறித்து

[1981 பிப்ரவரி 13]

வனவு சேக்கிரமராகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்குக் கடிதம் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலையில் தான் ஒரு முடிவெடுத்த மத்திய அரசுக்குச் சேக்கிரமராக அனுப்ப வேண்டிய நிலைமையில் தாம் இருக்கிறோம். ஆகவேதான் அவர்களை உடனடியாக மாற்று இடங்களுக்குப் போக வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறோம்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாற்று இடம் கொடுப்பதோடு மாற்று இடத்தில் அவர்கள் போய் கடைகட்டிக் கொண்டு தங்கள் வியாபாரத்தைத் தொடங்கி நடத்துவதற்குரிய ஒரு கால அவகாசத்தையும் கொடுக்க வேண்டும். பொதுமக்களும், பிற பகுதியிலிருந்து மாநிலத் தலைநகரத்திற்கு வருகின்ற மக்களும் தங்களுக்குத் தேவைப்படும் பொருட்களை வாங்குவதற்குரிய ஒரு மைய இடமாக இருப்பதால், டெல்லியில் இருக்கும் 'பாலிகா பஜார்' போன்று மூர் மார்க்கெட்டின் பக்கத்திலே இருக்கும் விக்டோரியா ஹாலுக்குக் கீழே ஒரு மார்க்கெட் அமைக்கும் செயற்குறிப்பை அரசு பரிசீலிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : அவர்களுக்குப் போதுமான கால அவகாசம் ஏற்கெனவே கொடுக்கப்பட்டது. 14—10—1980 லேயே தான் அவர்களுடன் இதுபற்றி கூடிப்பேசினேன். ஏற்கெனவே 4 மாதங்கள் ஆகி விட்டன. இதற்குள்ளாக அவர்கள் மாற்று ஏற்பாட்டின்படி நடந்திருக்க முடியும். ஆனால், மாற்றிடம் அளித்த பிறகும் போகக்கூடாது என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அப்படிப் போகக் கூடாது என்ற எண்ணம் வளர்ந்தால், தமக்கு வரக்கூடிய திட்டம் நின்று விடும். உடனடியாகக் காலி செய்து கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னால், 5 கோடி ரூபாய்க்கான திட்டம் வராமல் ஒத்திப்போடப்படும் நிலை ஏற்பட்டுவிடும். நான் மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மூர் மார்க்கெட் வியாபாரிகள் யாராவது வந்தால், அவர்களிடத்திலும் இந்தக் கருத்துக்களை எடுத்துச்சொல்லலாம்.

அடுத்து, டெல்லியில் இருப்பதுபோல 'பாலிகா பஜார்' போன்ற கடையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று சொன்னால், உடனடியாக அது முடியாது. அதுபோன்ற கட்டிடம் கட்ட வேண்டும் என்று சொன்னால், குறைந்தது இரண்டாண்டுகளாவது ஆகும். மேலும், மாநகராட்சிக்குப் போதுமான நிதிவசதி இல்லை. அல்லிக்குளம் என்ற பகுதியில் பலமாடிக் கட்டிடம் கட்டலாம் என்று உத்தேசித்திருக்கிறோம்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சினை.

மூர் மார்க்கெட்டிலுள்ள வியாபாரிகள் தங்களது கட்டிடத்தை 37 விட்டுக் காலி செய்யவேண்டும் என்று நோட்டீஸ் கொடுத்துள்ளது குறித்து

1981 பிப்ரவரி 13] [திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

சட்டமன்ற மேலவை விதி 42-ன் கீழ் இந்த அவையில் அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பொருள் பற்றி கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வரலாம். நான் கொண்டு வந்த தீர்மானம் இப்போது வந்திருக்கிறது. இதற்குமுன் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் கொண்டு வந்த கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் எழுத்துக்களாளப்பட்டது. வந்த 42-ன் கீழ் கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தால், அதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தான் பதில் சொல்ல முடியும். இதற்கு முன்பெல்லாம் மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் தான் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் இந்த அவையிலே கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்திற்கான பதிலைப் படித்து, அது என்னவென்று புரிந்துகொண்டு அதன்மேல் கேள்விகளைக் கேட்பதைவிட அந்தப் பதிலை ஒரு அறிக்கையாக இந்த அவையிலே வைத் தால், அதை ஏற்கெனவே படித்துவிட்டு அதன் மீது கேள்விகளையும் விளக்கங்களையும் கேட்பதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று இந்த அவையின் அங்கத்தினர்களாகிய நாங்கள் வேண்டுகோள் விடுத்தோம். அதன்படி இப்போது அறிக்கைகள் வைக்கப்படுகின்றன. ஆனால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் கொண்டு வந்த கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்திற்குக் கொடுத்திருக்கும் அறிக்கையில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கையெழுத்து இல்லை. தலைமைச் செயலாளர் திரு. கார்த்திகேயன் அவர்கள் கையெழுத்திட்டு அறிக்கை வந்திருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லவேண்டிய அறிக்கைக்குப் பதிலாக தலைமைச் செயலாளர் அவர்கள் கையெழுத்துப் போட்டு அந்த அறிக்கையை இந்த அவையிலே வைக்கலாமா என்று தாங்கள் விளக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இதுவரையில் எப்படி அறிக்கைகள் வைக்கப்பட்டனவோ அதுபோல அறிக்கைகள் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய பெயரில்தான் வர வேண்டும். அதுதான் என்னுடைய முடிவு.

5. அரசின் சட்டமுன்வடிவுகள்.

(1) தமிழ் நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரண (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 8/1981).

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, "சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரண (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு ① (சட்டமன்றப்

① 451-455 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு III ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

376 தமிழ் நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரண (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 8/1981).

[மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்] [1981 பிப்ரவரி 13]

பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 8/1981 ஆய்விற்ரு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”

என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம்மீது 1) “சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரண (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 8/1981) ஆய்விற்ரு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

*Thiru A. R. DAMODARAN: Sir, the Tamil Nadu Debt Relief (Amendment) Bill which is being introduced by the Government today seeks to amend Act 13 of 1980 which was brought forth last year. Right from 1975-76, we have had a spate of Debt Relief Acts and Ordinances. It started with Act 15 of 1976 wherein temporary relief was given to certain classes of agricultural labourers, landless labourers, rural artisans, etc. Then again we had another Act in Act No. 31 of 1976 where debt relief was provided to small farmers, landless labourers, rural artisans, etc. Over the years, in 1977, 1978 and 1979, various amendments were carried out to these Acts.

The Government of Tamil Nadu, when they introduced Act 40 of 1979, stated that it would be a comprehensive Bill for the removal of indebtedness of certain classes of people. Even at that time, Members of the House pleaded with the then Law Minister, Thiru Narayanaswamy Mudaliar, that this was a very important Bill which should be referred to a Select Committee because many Members had doubts about the provisions of these Bills. Our request were not accepted at that time and Act 40 of 1979 was rushed through with the result that within hardly 8 or 9 months another comprehensive Act, Act 13 of 1980, was introduced by the Government which was also rushed through the House without reference to a Select Committee. Now, today we have L.A. Bill No. 8 of 1981 which seeks to amend Act 13 of 1980. I hope that the Hon. the Law Minister is aware of the confusion that is being created in our Law Courts. I believe that over 2 lakhs of petitions have been filed in Courts in respect of the Tamil Nadu Debt Relief Act. In many of the District Courts, from what I have discussed with the members of the legal profession, many of those who should have been able to claim relief

தமிழ் நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரண (திருத்தச்) சட்ட 377 முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 8/1981)

1981 பிப்ரவரி 13] [Thiru A. R. Damodaran]

under the Debt Relief Act have not been able to do so because of the many amendments which the Government have brought forth from time to time causing judicial confusion of the worst order.

Sir, this L.A. Bill No. 8 of 1981 seeks to make an amendment to the definition section (d) of Act 13 of 1980.

(முற்பகல் 11-20)

The law prescribes that ‘debtor’ means any person from whom any debt is due and whose annual household income does not exceed Rs. 4,800 per annum. According to the new Bill which the Hon. Minister has introduced, we now seek to extend this to persons who are paying income tax, persons who are paying sales tax, persons who are paying property tax, and persons who are paying profession tax and the result of this amendment will be that the law will be practically a dead letter in so far as many persons are concerned. I wish to point out that if these amendments are carried out, it will result in very few persons claiming benefit under the Tamil Nadu Debt Relief Act. I am reminded of an old couplet from a poem saying,

“What a tangled web we weave

when first we practise to deceive”

I use this word because right from 1975 we have been saying, “We are going to give debt relief to various classes of persons.” Actually, if the Hon. the Law Minister calls for a report from the courts of our land, he will be able to find out the number of persons who are able to claim relief under the amendment which he has just now introduced. For example, even when Act 13 of 1980 was passed, we had Bill 40 of 1979 where all these provisions, which the Hon. Minister now seeks to introduce, had already been included.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

My first question is this. When the Government consider such a comprehensive legislation, should it not study the provisions which have already been introduced in this regard and why those provisions were not included in Act No. 13 of 1980? I therefore wish to point out that all these errors of omission and commission arise because the Government have not accepted our plea to refer this important Bill to a Select Committee. I wish

[Thiru A. R. Damodaran] [1981 பிப்ரவரி 13]

to reiterate this point because when we have important bill's placed before the Legislature, it is not fair for the Government to expect that all of us would come fully posted with the details of previous legislation on this subject. In fact, I am grateful to the Legislature Secretariat which has helped me to get the previous enactments on the subject, namely, relief of indebtedness. I am not able to deal comprehensively with all these amendments that have been moved. I wish to state that in so far as the present amendment is concerned, it has been considerably lightened with the result that very few debtors are going to get any relief from this Bill. I do not know what inspired the Government to bring forth this amendment. The amendments about the persons paying income-tax, sales-tax, agricultural income-tax, etc. are all too obvious amendments and all of them are automatically excluded, because they have more income. But so far as profession tax is concerned, I feel the amendment is not correct. It has been prescribed by the Government now that those with a half-yearly income of more than Rs. 1,200 will be excluded from the benefits of the Act. It means that a person who is earning Rs. 200 per month will not be able to claim relief under this Bill.

I have always held the view that if the Government are sincere in their belief that some degree of relief should be given to debtors, the extent of the relief should be up to Rs. 4,800 even in so far as an annual income of Rs. 4,800, then such people should also be a man earns Rs. 400 per month and if he pays profession tax on an annual income of Rs. 4,800, then such people should also be entitled to claim relief under this Bill. If we take the present salary structure, even the Last Grade Government Servants or the Grade IV Government servants as they are called, earn about Rs. 3,700 to Rs. 3,800 per annum. It is not fair to exclude this class also from the relief that is contemplated under this Bill. Of course, it is now too late. If it had been referred to a Select Committee, I might have been able to know the Government's position also as to why this particular clause had been introduced in this fashion. I would plead with the Government to consider whether in so far as profession tax is concerned, the limit could be raised from Rs. 1,200 to Rs. 4,800 per annum.

Then, Sir, this Bill also seeks to bring in the question of holding of agricultural lands. We have a separate Act, Act No. 31 of 1976 which deals with landless labourers, rural artisans and small

1981 பிப்ரவரி 13] (Thiru A. R. Damodaran)

farmers. It was then said that a small farmer could hold half hectare of land growing plantation crops or one irrigated crop and one-fourth hectare of perennially irrigated land. One-fourth of an hectare means about 70 cents. Now, in this Bill which the Government have introduced, they have defined the agricultural holding as five acres of irrigated land or ten acres of unirrigated land worth Rs. 25,000. My point is that if the Government introduce different definitions in different enactments, the Courts are finding it extremely difficult because persons who claim relief under Act 31 of 1976 will be confused with L.A. Bill 8 of 1981. I can tell you that in the mofussil, in the District Courts, many Advocates have said that they are not able to get any relief because of the conflicting definitions that have been introduced in various legislations. My request would be that Act 15 of 1976, Act 31 of 1976 and the present L.A. Bill 8 of 1981, should all be comprehensively studied by the Law Department and if there are only conflicting definitions in these various enactments, they should be resolved so that judicial confusion may not result.

Sir, I would like to end by saying that I hope that this will be the final curtain on the amendments to the Tamil Nadu Debt Relief Act. I have mentioned to the Government before and, even at the risk of being misunderstood, I would, like to reiterate here that the more and more of legislation that they bring in regarding non-payment of debts incurred by various classes of society, although a certain relief is essential, they are inculcating in the people a feeling that this is going to be a perennial feature of our economy. The entire credit structure in our State has come to a stand still and the rate of interest that is now being charged unofficially is nearly 28 per cent to 30 per cent. A loan of Rs. 100 by a farmer means that he has to give one bag of paddy as interest on that loan. What the Government are doing is that they are depriving the farming class of very essential inputs of credit. I hope that the curtain would have been drawn on amendments to the Tamil Nadu Debt Relief Act so that hereafter at least debts which are incurred legitimately will be repaid to those to whom they are due. Only recently, the Government have brought forth a Bill whereby even if we talk about not paying taxes, we are likely to be imprisoned for five years. I feel that the Hon. the Law Minister will have to have a big programme in the Sixth Five-Year Plan for constructing more jails in Tamil Nadu. He is introducing so much of punitive legislation. I hope

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1981 பிப்ரவரி 13]

that we will bring to a finale all these amendments hat are being brought forth because I do not want to encourage the people of Tamil Nadu is not repaying debts. We have been traditionally brought up to think that a debt has to be repaid and the promise used to be extraced from he son of a dying father that he would pay the debts of the father. I would not like Government to change that philosophy of Tamilians by inculcating in them a feeling that debts, to whichever quarter they may be due, should not be repaid in the hope that they will be getting relief. Thank you.

* திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரண திருத்தச் சட்ட முன்வடிவினைப் பொறுத்த வரையில், இது பல்வேறு சிரமமான சங்கடமான, சட்டத்திற்கு ஏற்பில்லாத விளைவுகளைத்தான் உருவாக்கிவிடும் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அதமட்டுமல்ல. இந்தச் சட்டம் 19—4—1980 தேதியிலிருந்தே அமுலாக வந்துவிட்டதாகக் கருதப்பட வேண்டும் என்று இந்தச் சட்டத்திற்கு 'ரிட்ரால்பெடியூவ் எபெக்ட்' கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(முற்பகல் 11-30)

இதனுடைய விளைவுகளை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். கடனில் முழுகித் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கிற ஏழைகளுக்கு அரசு சட்டபூர்வமாக உதவ வேண்டும் என்றுதான் கடன் நிவாரணச் சட்டமே கொண்டுவரப்படுகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் கூறியதைப் போல, பெற்ற கடனைத் திரும்பச் செலுத்த வேண்டுமென்ற உணர்வைப் பெற்றவர்கள் தமிழகத்திலே இருக்கிறார்கள். குடும்பத் தலைவன் தான் பெற்ற கடனைத் திரும்பச் செலுத்த முடியாமல் இறந்து போய்விட்டால், அல்லது செலுத்த முடியாமல் போய்விட்டால், என் தந்தை பெற்ற கடனை நான் ஏன் கட்ட வேண்டுமென்று கேட்காமல் பிள்ளைகள் கடனை ஏற்று திரும்பச் செலுத்துகிற உணர்வைப் பெற்ற சமுதாயம்தான் தமிழகத்திலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட உணர்வை மதிக்கின்ற அளவிலே சட்ட பூர்வமாகக் கடனைத் தள்ளுபடி செய்வதற்காக அரசாங்கம் இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. இன்னும் சொல்லிப் போனால், இந்தச் சட்டம் நிறைவேறிய பிறகு கட இதனுடைய பலனை

1981 பிப்ரவரி 13] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

சிலர் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. சட்டப்படி ஏற்றுக்கொள்ள முடியும் என்றாலும் கூட, வாங்கிய கடனை எப்படிக் கொடுக்க மறுப்பது, வட்டியை எப்படிக் குறைத்துக்கொடுப்பது என்று சொல்லி, அவர்களாகவே வலியச் சென்று திருப்பிச் செலுத்தும் சூழ்நிலை இன்றைக்கு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் உள்ளவர்களுக்கு சட்டபூர்வமான பாதுகாப்புத் தர வேண்டுமென்றுதான் நாம் கருதுகிறோம். ஆனால் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறபோது அந்தச் சட்டமே அவர்களுக்குத் தலைப் பளுவாக அமைந்து விடக் கூடாது. அரசு எடுக்கின்ற நடவடிக்கைகள் அவர்கள் வாழ்க்கையைக் கெடுக்கின்ற விளைவுகளை உருவாக்கக் கூடாது என்பதிலே அரசாங்கம் மிகுந்த எச்சரிக்கையோடும், கவனத்தோடும் இருக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் கடந்த காலத்திலே கொண்டு வந்த சட்டங்களைப் பற்றியும், அதனுடைய விளைவுகளைப் பற்றியும் விரிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அதன் உள்நே புது நான் விரும்பவில்லை. ஆனால் கடன் நிவாரணச் சட்டம் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு முன்மாதிரியாக ஒன்றைக் குறிப்பிடுவது அவசியம் என்று கருதுகிறேன். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே முதலிநர் இராஜாஜி அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது கொண்டு வந்த கடன் நிவாரணச் சட்டத்தினால் பலன் பெற்ற ஆயிரக்கணக்கான இலட்சக்கணக்கான மக்கள் நினைவிலே இன்னும் அந்தக் கடன் நிவாரணச் சட்டம் இருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு பல ஆண்டுகள் அந்தச் சட்டத்தின் அவசியம் இல்லாமல் இருந்து, அதற்குப் பிறகு மீண்டும் பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்திலே கொண்டுவரப்பட்டது என்பதை நினைவு படுத்துகிறேன். திரு. இராஜாஜி அவர்கள் கொண்டு வந்த சட்டம் எப்படிப்பட்ட சமுதாய மாற்றத்தை, பொருளாதார மாற்றத்தை உருவாக்கியது, அதனால் எவ்வளவு பேர் பயன் பெற்றார்கள் என்பதையெல்லாம் நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அரசாங்கம் ஒரு நடவடிக்கையை எடுக்கிறபோது, அது முழுவதும் சமுதாயத்திற்குப் பலன் அளிக்கிற வகையிலே இருக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாமல், கடன் நிவாரணச் சட்டத்தை ஆண்டுக் காண்டு, அல்லது ஆறு மாதங்களுக்கொருமுறை அரசு கொண்டு வந்து கொண்டிருக்கும் என்ற உணர்வு இருந்தால், பல நல்ல நிலைமைகள் மாறி விடும். சமுதாயத்தினுடைய அமைப்பே (structure) அடிப்பட்டுப் போய்விடும்.

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1981 பிப்ரவரி 13]

இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தை ஓராண்டு காலத்திற்கு முன்னதாக வந்துவிட்டதாகக் கருத வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே இருந்த சட்டத்தின் அடிப்படையிலே நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று ஏற்கெனவே தீர்ப்பைப் பெற்றுவிட்டவர்கள், அந்தத் தீர்ப்பின் மூலமாகத் தப்பித்துக் கொண்டவர்கள் என்ன ஆவார்கள்? அவர்கள் தப்பித்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் வழக்கறிஞர்கள் வராமல் இருந்தார்கள், நீதிமன்ற வேலைப் பளுவின் காரணமாக வேகமாகச் செயல்படாத நிலை ஆகிய காரணங்களினால், அத்தகைய தீர்ப்பைப் பெறாமல் காலம் கடந்திருந்தால், அவர்களுக்குப் பலன் இல்லை என்ற நிலை இருந்தால், ஒரே பிரிவைச் சேர்ந்த இரண்டு பேரை அரசாங்கம் எப்படி நடத்துகிறது என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை அரசாங்கத்தின் மீது அவநம்பிக்கை கொள்ளும் நிலைமையை உண்டாக்கும். ஒரு சிலர் தப்பித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் அரசாங்கம் இப்படிச் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறதோ என்று வாதிடலாம். இந்த அரசாங்கத்தின் நடைமுறைகள் சந்தேகத்திற்கு அப்பாற்பட்டதாக இருக்க வேண்டும். 'Caesar's wife must be above suspicion' நிலையில், இந்தச் சமுதாயத்தினுடைய நல்வாழ்வுக்காகக் கொண்டுவரப்பட்ட கடன் நிவாரணச் சட்டம் என்ற உணர்வு மக்களுக்கு வர வேண்டும். வேதனையோடு சொல்லுகிறேன், இந்தச் சட்டத் திருத்தம் அந்த உணர்வை உண்டாக்க வில்லை.

இப்படிப்பட்ட சட்டத் திருத்தத்தால் ஏற்படும் இன்னுமொரு ஆபத்தை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தின்படி நீதிமன்றங்களில் பல் வழக்குகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. நடைமுறையில் உள்ள கடன் நிவாரணச் சட்டத்தின்படி, 'இந்தச் சலுகைகள் எனக்கு உண்டு, ஆகவே நான் செலுத்தத் தேவையில்லை' என்று நீதிமன்றத்திலே வழக்கு போடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான ஸ்டாம்பு ஒட்டி வழக்குகளைத் தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள், வழக்கறிஞர்களுக்குப் பணமும் கொடுத்தாகி விட்டது. இதற்கிடையிலே இன்னுமொரு சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்து அந்தச் சலுகைகள் அவர்களுக்குக் கிடையாது என்று சொல்லும் நிலைமை வருமானால், அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட பணச் செலவை யார் ஈடு கட்டுவது? அவர்களாகச் சென்று வழக்குப் போட்டார்களா? இந்த அரசாங்கம் போட்ட சட்டத்தின் விளைவாக அவர்கள் வழக்கு மன்றத்திற்குப் போயிருக்கிறார்கள். இப்போது அந்தச் சலுகை அவர்களுக்கு இல்லை

1981 பிப்ரவரி 13] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

பென்று அரசாங்கம் சொல்லியிருக்கிறது. இப்படிச் சொல்லுவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆனாலும் இந்த அரசாங்கத்தின் சட்டத்தை நம்பிச் செலவு செய்திருக்கிறார்களே, அந்தச் செலவை யார் ஈடுகட்டுவது? இந்த உணர்வு இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்க வேண்டாமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அதனால்தான் திரும்பத் திரும்ப தான் சொல்லுகிறேன், சட்டங்களைக் கொண்டு வருகிறபோது, அதனுடைய விளைவுகளைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டு கொண்டுவர வேண்டும் என்று. பொருளாதார ரீதியில் அடிபட்டிருக்கும் ஏழையெளியவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று சட்டங்களைக் கொண்டு வருமபோது மிகுந்த முன்னெச்சரிக்கையோடு கொண்டுவர வேண்டும். இந்தச் சட்டம் கடன்பட்டவர்களுக்கு விணான பளுவைத் தந்திருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே நீதிமன்றத்தில் உள்ள வழக்குகளுக்கு மீண்டும் சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்தாக வேண்டும். அதற்காக அவர்கள் பழையபடி ஒவ்வொரு இடமாகச் சென்றாக வேண்டும். இதைப்பற்றி திரும்பத் திரும்ப நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஏற்கெனவே கிராம அலுவலர்களைப் பொறுத்தவரையில், அனுபவப்பட்டிருக்கிறோம். அதை வேறு சொல்லி அதிகமாகக் கோபத்தை உண்டாக்க வேண்டாமென்று கருதுகிறேன். இந்தக் கடன் நிவாரண மசோதாக்கள் அவர்களை மேலும் கடன்காரர்களாக மாற்றுகிற நிலையைத்தான் உண்டாக்குகின்றன. சட்டத்தால் நிவாரணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். இனால் இந்தச் சட்டம் ஏற்கனவே கடன் பெற்றிருக்கிற விவசாயிகளை, ஏழையெளியவர்களை மேலும் பெரும் கடன்காரர்களாக ஆக்கி அதிலிருந்து மீளமுடியாத அளவிற்கு அவர்களை அழுத்திவிடும் நிலைக்கு கொண்டுபோய் விடுகிறது. இந்தச் சட்டத்தை கொண்டுவர வேண்டுமென்ற உணர்வு நியாயமானதாக இருக்கலாம். ஆனால் உணர்வுகளுடைய விளைவு இப்படிப்பட்ட நிலைமையை உருவாக்குகிறது என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-40)

நான் இன்னொன்றையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கடன் நிவாரணத் திருத்தச் சட்டம் என்பதைப் பொறுத்த அளவில், கடன் நிவாரணம் என்று வருகின்றபோது, இது ஏதோ பிச்சைக்காரர்களுக்கு, ஒன்றுமே இல்லாதவர்களுக்கு உதவுவதற்காக அரசு எடுத்திருக்கின்ற நடவடிக்கை என்று கருதுகிறார்கள். ஏழைகள் ஏழைகள் என்று நாம் சொல்கின்ற போது, அந்த ஏழைகள் என்பதற்கு ஒரு தனியான இலக்கணத்தை உருவாக்கு

382 தமிழ் நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணம் (திருத்தச்)

384 தமிழ் நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணத் (திருத்தச்)
சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 8/1981)

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1981 பிப்ரவரி 13]

வதாக நினைக்கிறோம். கடன் நிவாரணத்தைப் பொறுத்த அளவில், அது அல்ல உண்மை. யாருக்குக் கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள்? பிச்சைக்காரர்களுக்குக் கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள்? ஒன்றுமே இல்லாதவர்களுக்காக கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள்? நிதி மன்றத்திற்குச் சென்று அதற்குப் பரிசாரம் காணக் கூடிய அளவுக்கு இருக்கக்கூடியவர்கள், பொருளாதார நிலையில் ஓரளவுக்கு வளமாக இருக்கக்கூடியவர்கள்தான் கடன் வாங்கக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். நடுத்தர மக்கள்தான் ஏழ்மையான நிலையிலே இப்போது இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்குத்தான், கடன்பட்டிருப்பவர்களுக்குத் தான் இந்தக் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தின் பலனைக் கொடுக்க முடியும். ஏழைகளுக்குக் கடன் நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்பதற்கான சட்டம் இது. கொஞ்சம் ஏழையாக இருக்கும், உண்மையிலேயே பயந்து கொண்டிருக்கும் ஏழைகள் இன்னும் ஏழைகளாக ஆகாமல் தடுப்பதற்காகத் தான் இந்தக் கடன் நிவாரணச் சட்டம் இருக்க வேண்டும்.

இந்தக் கடன் நிவாரணச் சட்டம் பற்றிப் பேசும்போது, மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் புரொஸ்பெஷன் டாகஸ பற்றிச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 200 வருமானம் இருந்தாலும்கூட, அவர்களுக்குக் கடன் நிவாரணச் சட்டம் கிடைப்பது என்று சொன்னார்கள். கடன் நிவாரணச் சட்டத்தின் நோக்கம்தான் என்ன? வெறும் விளம்பரத்திற்காகவா இந்தக் கடன் நிவாரணச் சட்டம்? எந்தச் சமுதாயத்தை நாம் வாழ வைக்க வேண்டுமென்று எண்ணினோமோ அந்த எண்ணம் உண்மையாக இருக்குமானால், அதனுடைய பலன்கள் அவர்களுக்குக் கிடைத்தாக வேண்டும். அந்த எண்ணத்திற்கு இந்தச் சட்டம் குறுக்கே நிற்கிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தனியார் கடனாளிகளையும், பொதுவான கடனாளிகளையும் ஒன்றுபடுத்துவதாகும். அதிலே மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் சொன்னதை நான் முழுக்க முழுக்க ஆதரித்து நிற்கவேண்டிய கட்டாயத்திற்குள்ளாக்கப் பட்டிருக்கிறேன். விவசாயிகளுடைய கடன்களை அவர்களுடைய சொத்து மதிப்பீட்டை வைத்து மதிப்பிடுவது முறையல்ல. அவர்கள் ஏழை என்ற நிலை எப்போது வருகிறது? ஏழைகள் என்பதற்கு என்ன பொருள்? அவர்களால் கடனைத் திரும்பச் செலுத்த முடியவில்லை என்பதுதான். அதாவது அவர்கள் செய்கின்ற தொழில் விளைவாக, இயற்கையின் சீற்றங்களாலே அல்லது வேறு தவிர்க்கமுடியாத காரணங்களினாலே, அவர்கள் தொடர்ந்து

தமிழ் நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணத் (திருத்தச்) 385
சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 8/1981).

1981 பிப்ரவரி 13] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

வருவாயை இழந்து நின்று, கடனாளியாகி, சொத்தையும் விற்றுக் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கின்றார்கள். ஒருவர் இருவர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. ஒரு மாநிலத்திலே பெருவாரியானவர்கள் அப்படி இருக்கின்றார்கள் என்று சொல்லும்போதுதான் கடன் நிவாரணச் சட்டம் ஏற்படுகிறது. இப்படி இரு சாரர்களையும் சேர்த்து, ஒன்றுபடுத்தி ஒரு சட்டம் கொண்டுவருவது முறையாக இருக்காது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். என்னைப் பொறுத்தவரையில், 'ரிட்ராஸ்பெக்ட்டிவ் எபக்ட்' நியாயமற்றது என்பது மட்டுமல்ல, இப்படி 'ரிட்ராஸ்பெக்ட்டிவ் எபக்ட்' கொடுப்பதால் நம்மை நாமே குறை கூறுவதாக இருக்கிறது. இந்த அரசு சரியாகச் செய்ய வில்லை, முழுமையாக முன்னதாகவே சட்டம் கொண்டுவரவில்லை. ஒரு ஆண்டுக்கு முன்னால் கொண்டு வந்த சட்டத்தில் சொல்லாமல் விட்டு இப்போது சொல்வதற்கு யாரைத் தண்டிப்பது? அதிலே ஒருவருக்கு ஒரு சட்டம், இன்னொருவருக்கு ஒரு சட்டம் என்று இருக்கிறது. வழக்கு மன்றம் தீர்ப்பளித்துவிட்டது. அந்தச் சட்டத்தின்படி அவர்களுக்குப் பரிசாரம் உண்டு. அந்தத் தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு பரிசாரம் இல்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. தீர்ப்பளித்ததற்கு அப்புறம் எக்ஸிடியூஷன் இருக்கிறது. சட்டபூர்வமாக வழக்கு மன்றத்திலே இருந்தால், எக்ஸிடியூஷனில் இருப்பவர்களை இது எப்படிக் கட்டுப்படுத்தும்? இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருக்குமானால், வழக்குகளை எப்படி ரீஓபன் செய்வது? நடைமுறைச் சட்டத்திற்கு 'ஏற்புடையதாக இருக்க வேண்டும். எனவே இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில், சட்டங்கள் கொண்டுவரும்போது, நீதிமன்றங்கள் வேகையற்றுக் கிடக்கின்றன, இந்தச் சட்டங்கள் வந்தால் அவர்களுக்கு முழுமையாக வேலை கிடைத்துவிடும் என்ற அளவில் செய்யக்கூடாது. அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருக்கக்கூடாது.

குறிப்பாக இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், இது தமிழகத்தின் பொருளாதார சீர்திருத்தச் சட்டமாக இருக்க வேண்டும். தமிழகத்திலே அடித்தளத்திலே இருக்கின்ற சமுதாயத்தினுடைய, மக்களுடைய நிலைமைகளை மாற்றி அவர்களை வாழவிக்கின்ற அளவுக்கு இருக்க வேண்டும். இங்கே கொண்டு வந்திருக்கின்ற சட்டம் அந்த அளவுக்குச் செயல்படுத்தப்படவில்லை என்றால், நேர் எதிரான விளைவுகளை உண்டாக்கும். தமிழகத்திலே சாதாரண வாழ்வாவது வாழ்முடியும் என்று வந்திருப்பவர்களை ஒட்டாண்டிகளாக பிச்சைக்காரர்களாக ஒட்டிவிடுகின்ற சட்டமாக இந்தச் சட்டம் அமைந்துவிடும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, இந்தக் குறைகளையெல்லாம்

386 தமிழ் நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணத் (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 8/1981)

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்] [1981 பிப்ரவரி 13]

பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இந்தச் சட்டத்திலேயுள்ள குறைகளைப்பெல்லாம் நீக்கிவிட்டு, முழுமையான சட்டமாகக் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை விடுத்த அமைகிறேன்.

* திரு. ஆ. நல்லசிவன் : இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரும்போது, 4,800 ரூபாய்க்குக் குறைவான வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு நிவாரணம் செய்து கொடுத்தார்கள். அந்த நிவாரணத்தை வசதிபுள்ளவர்கள் பெற்று விட்டக் கூடாது என்ற நோக்கத்தோடு இந்தச் சட்ட முன்வடிவு சில திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக என் கட்சியின் சார்பிலே சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

முதலிலே, இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் கடன் நிவாரணத்திற்கு மனுச் செய்யக்கூடிய தேதியை 1980-ஆம் வருடம், டிசம்பர் மாதம் 31-ஆம் தேதியோடு முடித்துவிட்டார்கள். அதற்குள் சுமார் 2 லட்சம் மனுக்கள் வந்துள்ளன என்று மான்யுமிகு அங்கத்தினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் இங்கே கூறினார்கள். இன்னும் கிராமங்களிலே இந்தச் சட்டத் தினால் கிடைக்கக்கூடிய பலனை உணர்ந்து மனு செய்ய வேண்டியவர்கள் பலர் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. பல மாவட்டங்களில் பல கிராமங்களில் அப்படிப்பட்டவர்கள் இன்னும் இருப்பதாகத் தகவல் இருப்பதால், மனுச் செய்வதற்கு என்று அந்தத் தேதியை இன்னும் ஒரு ஆறு மாத காலம் தள்ளி நீடிக்க வேண்டும் என்று அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதுவும் குறிப்பாக அரசுத் தாப்பிலிருந்து திருத்தங்கள் என்ற அடிப்படையிலே வந்தவைகளை அவர்கள் அறிந்திருக்க முடியாது. அவர்கள் அப்படி நிவாரணம் இருக்கிறது என்று தெரிந்து மனுச் செய்வதற்கு நேரம் இருக்க வேண்டும். இந்தக் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தின் பலனை அவர்கள் அனுபவிக்க வேண்டும். ஆகவே அவகாசத்தை மேலும் ஒரு 6 மாத காலத்திற்கு நீட்டிக்கவேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்னொன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மான்யுமிகு அங்கத்தினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள்கூடச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதாவது, புரோபஷன் டாக்ஸ் கட்டுபவர்களைப் பொறுத்த வரையில், ரூ. 4800-க்குக் கீழே வருமானம் வருகின்றவர்களுக்கும் இந்தக் கடன் நிவாரணம் உண்டு என்ற அடிப்படையிலே, அதிலே எவ்வித குழப்பமும் இல்லாத அளவுக்குத் திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை நான் ஆதரிக்கின்றேன்.

இதிலே இன்னொரு விஷயத்தைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அது என்னவென்றால், ஒருவர் வருடத்திற்கு ரூ. 1,200 வரை வீட்டு வாடகை வரக்

தமிழ் நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணத் (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 8/1981) 387

[1981 பிப்ரவரி 13]

கூடிய அளவுக்கு வீடு வைத்திருந்தால், அந்த வீட்டிலேயே, சொந்த வீட்டிலேயே குடியிருப்பவராக இருந்தால், அவருடைய மற்ற வருமானத்தோடு இந்த ரூ. 1,200 ஐயும் கூட்டி, அவர்களுக்கு ரூ. 4,800 வந்தால் அவர்களுக்கு இதிலே நிவாரணம் இல்லாமல் இருக்கிறது. அதாவது அவர்களுக்கு மற்ற வருமானம் 3,600 ரூபாய் வந்து, மாதம் ரூ. 100 வருமானம் வாக்கூடிய வீட்டிலே குடியிருந்தால், நிவாரணம் இல்லை. அவர்களுக்கு ரூ. 4,800க்கு மேல் வருமானம் என்று காரணம் காட்டி நிவாரணமில்லாமல் போய்விடும். அவர்களுக்கும் இந்த நிவாரணம் கிடைக்க வழிசெய்ய வேண்டும். அதற்கேற்ப திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விதவையாக இருந்தால் மைனர் குழந்தையாக இருந்தால், அவர்களுக்கு சொத்து மதிப்பு ரூ. 25,000-க்குள் இருந்தால், அவர்களுக்குத் திருப்பிக் கிடைக்கும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அதிலே விதவைகள், குழந்தைகள் என்று இருப்பதை வைத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் பொதுவாக Female person என்றிருப்பதை எடுத்துவிடவேண்டும். சிலர் பெண்கள் மூலம் கடன் கொடுத்து லேவாதேலி பண்ணுகிறார்கள். அவர்களும் இதிலே தப்பித்துக்கொள்ள வாய்ப்பிருக்கிறது. இப்படி விதவைகளுக்கு, குழந்தைகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கின்ற நேரத்தில் இவர்களிடம் கடன் பெற்றவர்களுக்கு நிவாரணம் இல்லாமல் போகிறது. ஆகவே இது பாரபட்சமாகும். 4,800 ரூபாய் வருமானத்துக்குக் குறைந்த அனைவருக்கும் கடன் நிவாரணம் கிடைக்க வேண்டும். ரூ. 25,000-க்கும் குறைவான மதிப்புள்ள சொத்துக்களை வைத்திருக்கும் கடன் கொடுத்தவர்களுக்கு அரசாங்கத் தலிருந்து பணம் கொடுத்தால், இருவருக்கும் பாரபட்சமில்லாமல் சலுகை காட்டியதாக இருக்கும். ஆக விதவைகளுக்கும், மைனர் குழந்தைகளுக்கும், கடன் வாங்கியவர்களுக்கும் இதனால் நன்மை செய்ய முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தங்களையும் சேர்த்து நிறைவேற்றி, மக்களுக்கு கடன் நிவாரணச் சட்டத்தின் பலன் பூரணமாகக் கிடைக்க வழிசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமைகிறேன். வணக்கம்.

(முற்பகல் 11-50)

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மான்யுமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, கடன் நிவாரண திருத்தச் சட்ட முன்வடிவின்படி ஓரிசண்டு கருத்துக்களை, மான்யுமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சொன்னதையடுத்து, குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்திற்கு எத்தனை திருத்தங்கள் வந்திருக்கின்றன என்பதுபற்றி மான்யுமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சொன்னார்கள். முன்னாலே இந்த அவையிலே

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [1981 பிப்ரவரி 13]

திருத்தச் சட்டம் வந்தபோது, அப்போது சட்ட அமைச்சராக இருந்த திரு. நாராயணசாமி முதலியார் அவர்கள், முழுமையான சட்டமாக மிக விரைவிலே கொண்டு வரப்படும், இனி இப்படிப்பட்ட திருத்தங்கள் வரா தென்று சொன்னார்கள். அப்படி அவர்கள் மேலவையிலே பேசியதை மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சரவர்கள் பார்க்கலாம். எனவே அவ்வப்போது ஒரு சட்டம் வருகிறபோது, முழுமையான சட்டம் வர வேண்டுமென்று உறுப் பினர்கள் கேட்பதும், உடனே, முழுமையான சட்டம் வரப் போகிறதென்று அமைச்சர்கள் உறுதியளிப்பதும் கடந்த பல ஆண்டுகளாக நடந்து வருவதைப் பார்க்கிறோம். இப்படி திருத்தச் சட்டங்கள் வருகின்ற காரணத்தால் எற்படுகின்ற சங்கடங்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் சொன்னார்கள். இன்னொரு கருத்தையும் நான் சொல்ல விரும்பு கிறேன். கடன் நிவாரணச் சட்டம் என்று வருகிறபோது, தனியார்கள் கொடுத்த கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டாமென்று சொல்லுகிறோம். குத்தகைதாரர்கள் குத்தகை அளிக்க வேண்டியதில்லை என்று சொல்லி, மார டோரியம் பல ஆண்டுகளாகக் கொடுக்கிறோம். ஆனால் அரசுக் கடனானாலும், வங்கிக் கடனானாலும், கூட்டுறவுக் கடனானாலும் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும். யாராவது அவற்றைக் கொடுக்க வேண்டாமென்றால், 5 ஆண்டு கள் உள்ளே தள்ளுவோம் என்று சொல்கிற நிலைமைகள் இருக்கும்போது, அடிப்படையிலே ஒரு தவறான கருத்து நாட்டு மக்கள் மத்தியிலே உருவாகு மென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணத் திருத்தச் சட்டத்தை நான் ஆதரிப்பேன் என்றாலும், ஒரு கருத்தை முடிவாகச் சொல்ல விரும்பு கிறேன். கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டு வருவதற்கு அடிப்படையான காரணம் 'ரூல் பாவர்ட்டி' என்று சொல்லுகிறார்கள். ரிசர்வ் வங்கி ரூல் சர்வே என்று ஒன்றை நடத்தியது. கடந்த 2, 3 ஆண்டுகளில் கிராமங்களி லுள்ள ஏழைகளின் நிலைமைகள் மிகவும் மோசமாக இருக்கின்றன என்று அந்த சர்வேயில் சொல்லுகிறார்கள். கிராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி நடந்துகொண்டிருந்தபோதிலும், அதைத் தொடர்ந்து அண்ணா கிராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி நடக்கிறபோதும், கிராமங்களிலுள்ள மக்களின் ஏழ்மை நிலை அதிகமாகிக்கொண்டு வருகிறது என்ற நிலையில் பிளாஸ்டிக் கமிஷனிடம் அதிகமாக நிதி கேட்கும் நிலை இருக்கிறது. முதலமைச்சர் அவர்கள் டெல்லிக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். கிராமங்களிலுள்ள ஏழை மக்கள், நகரங்களிலுள்ள ஏழை மக்கள், அதாவது Below the poverty line வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே இருப்பவர்கள் எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள் என்று

1981 பிப்ரவரி 13] [திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

பார்த்து, எந்த மாநிலத்தில் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்து தனியாக நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். இந்த நிலையில் நாட்டிலுள்ள மக்களின் ஏழ்மை நிலையைப் போக்குவதற்கு, இப்படிப்பட்ட சட்டங்களைக் கொண்டு வருவதால் எந்தவிதப் பலனும் ஏற்படுவதில்லை. சாதாரண மக்களின் ஏழ்மை நிலையைப் போக்க, அவர்கள் கடன் வாங்காமல் வாழ்க்கை நடத்த தக்க வழி முறைகளை அரசு ஏற்படுத்த வேண்டும். வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டாமென்று சட்டத் தைப் போடுவது நாட்டுக்கும் நல்லதல்ல, மக்களுக்கும் நல்லதல்ல, அரசுக்கும் நல்லதல்ல என்று சொல்லி, என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர் களே, அவையிலே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற கடன் நிவாரணச் சட்டத்தின் உணர்வினை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அரசு என்ன நினைக்கிறதோ, அதைச் செய்து முடிக்கிற அமைப்பு இந்தச் சட்டத்திலே இல்லை என்பது என்னுடைய கருத்து. காரணம், அரசு எதையோ நினைக்கிறது, தான் நினைத்ததையே அமுல்படுத்துவதற்கு முற்படுகிறது. ஆர அமர ஆலோசனை செய்து சமுதாயத்தின் பல்வேறு பிரிவினர்களின் கருத்துக்களைத் தெரிந்து, சட்டங்களை இயற்றுவதுதான் இதுவரை உள்ள மரபு. அந்த மரபை மீறுவ தால் வருகிற தொல்லைதான் இப்படிப்பட்ட திருத்தங்கள். இதற்கு முன்பு, இதே அமைச்சரவை சார்விலே கடன் நிவாரணச் சட்டம் வந்தபோது, நாங்கள் சொன்னது, 'இந்தக் கருத்தை ஆதரிக்கிறோம், ஆனால் சொல்லி யிருக்கிற திருத்தங்கள் நீங்கள் நினைக்கிற விளைவைக் கொண்டுவராது', என்பதுதான். சமுதாயத்திலுள்ள ஒவ்வொரு பிரிவினருக்குமுள்ள தொல்லை களைப் பரிசூலமாகத் தெரிந்துகொள்ளாமல் செய்யப்பட்ட சட்டத் திருத்த மாகும், கோட்டையிலே உட்கார்ந்துகொண்டு இதைத் தீட்டுகிறோம், எனவே இதைப் பொறுக்குக் குழுவிற் கு அனுப்பி, இரண்டு அவை உறுப்பினர்களும் மாநிலத்தின் பல பகுதிகளுக்குச் சென்று, கடன் பெற்றவர்கள் நிலை, ஒவ் வொரு மாவட்டத்திலும் உள்ள சூழ்நிலை இவைகளைப் பார்த்து, சட்டநீ முழு வடிவம் பெற வேண்டுமென்று சொன்னோம். ஆனால், அது தேவையில்லை, இது காரம்பரமென்கிச் சட்டம் என்று நீதித் துறையிலே மிகுந்த அனுபவம் பெற்ற அன்றைய சட்ட அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். நாங்கள் நம்பி னோம். நாங்கள் சொன்ன கருத்துதான் உண்மையான கருத்து, அவர்கள் சொன்னது தவறு என்று அரசே ஏற்றுக்கொள்வதுபோல, இன்றைக்குத் திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. இப்போதுகூட சட்டம் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. நாங்களும் பெரிய நிபுணர்களல்ல. எங்களுக்குத்

390: தமிழ் நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணத் (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 8/1981)

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்] [1981 பிப்ரவரி 13]

தொரிந்ததைச் சொல்லுகிறோம். இதனால் என்னென்ன விளைவுகள் ஏற்படுமென்பது மக்களைச் சந்திக்கும்போதுதான் தெரியும். அனுபவம் காலத்திற்குக் காலம் மாறுபடுகிறது என்ற பொதுத் தத்துவத்தை ஒப்புக்கொள்ளவோ மாணால், இவ்வளவு வேகப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை. இப்போதே ஒரு பொறுக்குக் குழு போட்டு, அக்குழு மாவட்டங்களில் சுற்றுப் பயணம் செய்ய வேண்டும். மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சரவர்கள் தலைமையில், 5, 6 சிட்டிங்ஸ் நடத்தி, எல்லோருடைய கருத்துக்களையும் தெரிந்து, முழு வடிவம் கொடுத்து, திருத்தம் தேவையென்றால் அதைச் செய்யலாம். இல்லையென்றால் இதையே மன்றத்தில் நிறைவேற்றலாம். அப்படிச் செய்தால், இன்னும் 6 மாதங்கள் கழித்து இன்னொரு திருத்தத்தைக் கொண்டுவர வேண்டியதில்லை. ஆறாமா ஆலோசித்து, முறையாகச் சட்டங்களை நிறைவேற்றாததால், பல சிக்கல்கள் எழுகின்றன. இப்போது மனு கொடுப்பதற்கான காலம் முடிந்து விட்டது. இந்தச் சட்டத்தின்படி நிவாரணம் அளிப்பதில் பாதுகாப்பு வந்து விடும் என்று அஞ்சுகிறோம், வசதி உள்ளவர்கள் பலன் பெற்று விடுவார்கள் என்று அஞ்சுகிறோம் என்று சொல்லி, இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தை, 'ரெடாஸ்பெக்டிவ் எபக்ட்' கொடுத்து, கொண்டு வருகிறோம். இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தைப்பற்றி இப்போதுதான் நாங்கள் அறிய முடிந்தது. உடனே அதைப் படித்து, எங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறோம். இனி பல பகுதிகளுக்கு நாங்கள் செல்லும்போது, இன்னும் பல விளைவுகளைப் பார்க்க முடியும். அவற்றை இப்போதே சொல்ல முடியாது. எனவே சட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் இப்போது கையாளப்படும் முறை கண்டிக்கத்தக்கது. இந்தச் சட்ட முன்வடிவை வேகமாக நிறைவேற்றுகிறார்கள். கடன் நிவாரணச் சட்டம், ஆகவே வேகமாக நிறைவேற்றுகிறோமென்று சொல்லலாம். வேகமாகச் செய்ய வேண்டியதைச் செய்யலாம். சட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் அந்த முறையைக் கைவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதாக இருந்தாலும், பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்பி, பொறுக்குக் குழு உறுப்பினர்கள் அதற்கான விவரங்களைத் தயார் செய்து, முடிவெடுத்து, அதற்குப் பிறகு சட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும். ஒருநாள் அங்கே கொண்டு வருகிறோம், மறுநாள் இங்கே கொண்டு வருகிறோம். நாங்கள் என்ன சொன்னாலும், 'ஆம்' என்று சொல்லுபவர்கள் அதிகமாக இருப்பதால், 'இல்லை' என்று சொல்லுபவர்கள் குறைவாக இருப்பதால், நிறைவேற்றிவிடலாமென்று என்னும் நிலையை அரசு கொள்ளக்கூடாது. மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சட்டத் துறையில் வல்லுநராக இருப்பதால், இந்த முறையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாங்கள் சட்டத்தின் உணர்வுகளை ஆதரிக்கிறோம். ஒன்

தமிழ் நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரண (திருத்தச்) சட்ட சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 8/1981)

1981 பிப்ரவரி 13] [திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

வொருவரின் வருமானத்தையும் நிர்ணயிக்கும்போது அவர்களுடைய வீட்டு வருமானத்தையும் சேர்த்து, 4,800 ரூபாய் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை எப்படி நிர்ணயிப்பது? ஒருவர் வருவாய் கூடுதல் என்பார், ஒருவர் இல்லை என்பார். அதை எப்படி நிர்ணயிப்பது? சட்டத்தை நிறைவேற்றிய பிறகு, பல்வேறு நெருக்கடிகள் வரும்போது, அதற்காக 'ரூல்ஸ் ஓபிரேம்' செய்கிறார்கள். அவை கோர்ட்டில் அடிப்படும்போது, திடீரென்று இன்னொரு சட்டம் கொண்டுவரும் அவல நிலை உருவாவது கேலிக் கூத்தாக இருக்கிறதென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 10 நாட்களுக்குள் நிறைவேற்றாவிட்டால், ஆபத்து ஒன்றும் வந்துவிடப் போவதில்லை. எனவே உடனடியாகப் பொறுக்குக் குழு போட்டு, சிந்தனை செய்து, அடுத்து வரும் சட்டமன்றத் தொடரில் இதை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று சொல்லி, இந்தச் சட்டத்தின் உணர்வுகளை ஆதரித்து, இதனைச் செம்மையாக நிறைவேற்ற இன்னும் ஆறாமா சிந்திக்க அவகாசம் கேட்டு, அமைகிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, 19-11-1980 அன்று பிறப்பிக்கப்பட்ட இந்த அவசரச் சட்டத்தை என்னென்ன காரணங்களின் அடிப்படையில் பிறப்பித்தோம் என்பதைப்பற்றி இந்தச் சட்ட முன்வடிவினுடைய எக்ஸ்பிளேட்டரி நோட்டீஸ் தெரிவாகக் குறிப்பிட்டுருக்கிறோம். 19-4-1980 அன்று அமுலுக்கு வந்த சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், 1-1-1980-க்கு முன்னால் வாங்கப்பட்டு, நிலுவையாக உள்ள கடன்காரர்களுக்கு 31-12-1979-க்கு முன்னால் ஆண்டு நிகர வருமானம் ரூபாய் 4,800-க்கு உட்பட்டிருந்தால், அவர்களுக்குக் கடன் நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால் இந்தச் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தும் போது எங்கோ வருமான வரி, விற்பனை வரி, வீட்டு வரி, சொத்து வரி, தொழில் வரி போன்றவைகளையெல்லாம் கணிசமான அளவுக்குச் செலுத்துபவர்கள் கூட, இந்தச் சட்டத்தின் பலனை தவறான வழியில் அடைய முயல்கிறார்கள் என்கிற புறார் அரசுக்கு வந்ததால்தான் மீண்டும் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவரவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது.

(மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் தலைமை)

அது மட்டுமல்லாமல், ஏற்கெனவே கொண்டுவரப்பட்ட சட்டம் 18-10-1980 வரைதான் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருந்தாலும் கூட, இராமப்பா

392 தமிழ் நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரண (திருத்தச்) சட்ட
சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 8/1981)

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1981 பிப்ரவரி 13]

மக்களுக்கும் இதன் பலன் சென்றடைய வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தில் 31—12—1980 வரை என்று அதை நீட்டிக்கச் செய்ய முடிவெடுத்து இந்த அவசரச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது.

இங்கே குறிப்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திருவாளர்கள் ஏ. ஆர். தாமோதரன், இராமமூர்த்தி ஆகியோர் நல்லபல ஆலோசனைகளைக் கூறினார்கள். இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் பணக்காரர்களும், பெரும் நிலச் சுவாந்தாரர்களும் எந்தவிதத்திலும் பயனடைந்துவிடக் கூடாது என்கிற நல்லெண்ணத்தில்தான் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். குறிப்பாக ஒரு நபர் அல்லது ஒரு குடும்பத்திலுள்ள யாராவது ஒரு நபர் ஒன்று அல்லது இரண்டு ஆண்டுகளாக வருமான வரி, மத்திய வரி அல்லது மாநில வரி செலுத்துபவர்கள் 1-10-1979-க்கு முன்னால் அசையா சொத்துக்களான வீட்டுக் கட்டிடங்கள் போன்றவற்றிலிருந்து வருகின்ற வருமானம், அதாவது வீட்டு வரி, சொத்து வரி போன்றவை, 1,200 ரூபாய்க்கு மேல் செலுத்துவார்களானால், அவர்களுக்கு இந்தச் சலுகை சென்றடையக் கூடாது என்கிற அடிப்படையில் இது கொண்டுவரப்பட்டது. அதுபோல் ரூபாய் 1,200-க்கு மேல் அரை ஆண்டுக்கு புரபஷன் டாக்ஸ் செலுத்துபவர்களுக்கு இதன் பலன் சென்றடையக் கூடாது என்கிற அடிப்படையில் இது கொண்டுவரப்பட்டது. அதுபோல் புஞ்சை நிலம், நஞ்சை நிலம் இவையெல்லாம் குறிப்பிட்ட ஏக்கருக்கு மேல் இருப்பவர்களுக்கு, அதுபோல் 'இம்மூவபிள் பிராப்பர்டீஸ்' 25 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் மதிப்புள்ள 'அக்ரிகல்கரல் பிராப்பர்டீடி கம்ப்ளீட் வித் நான்-அக்ரிகல்கரல் பிராப்பர்டீடி' 25 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் உள்ளவர்களுக்கு இதன் பலன் சென்றடையக் கூடாது. வீடுகளைப் பொறுத்த வரையில், ஏற்கெனவே 10 ஆயிரம் ரூபாய் வரை அவர்கள் சொத்து மதிப்பு இருந்தால், சலுகைக்கு உட்பட்டிருந்தால், 25 ஆயிரம் ரூபாய் வரை நீட்டிப்பது என்று சட்டத்திலே கொண்டு வந்தோம். இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் பேசும்போது புரபஷன் டாக்ஸைப் பொறுத்தவரையில், வெறும் 1,200 ரூபாய் என்று போட்டிருப்பது உகந்ததல்ல, பொதுமனதல்ல என்று கட்டிக்காட்டினார்கள். அதுகுறித்தும் எக்ஸ்பிளேஷன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. புரபஷன் டாக்ஸைப் பொறுத்தவரையில், அப்படிச் குறிப்பிட்டிருந்த போதிலும் 4,800 ரூபாய்க்கு உட்பட்ட வரை ஒரு குடும்பத்திலுள்ளவர்களை ஒரு யூனிட் என்று வரையறுத்து அவர்களுக்கு அது பொருந்தும் என்று விதிவிலக்கு அளித்து எக்ஸ்பிளேஷன் மூலம் தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. இதிலே இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சினையை இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் கடன் நிவாரணம் ஏழை

தமிழ் நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரண (திருத்தச்) சட்ட 393
சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 8/1981)

1981 பிப்ரவரி 13] [திரு. சி. பொன்னையன்]

யெளியவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டும். அவர்கள் பயன்பெற வேண்டும் என்று கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால், இதிலே தொழிற் பணி மூலம் வருமானம் வருகிறது, புரபஷன் இன்கம் வருகிறது. மற்றும் புரபாபர்டீடி மூலம் வருகிறது. தொழில் பணி மூலம் வருகின்ற வருமானத்தைப் பொறுத்த வரையில் புரபஷன் டாக்ஸ் என்கிற வகையில் போடப்படுகிறது. சொத்து என்று சொல்லும்போது, அதன் அளவு எவ்வளவு என்று இடத்துக்கு இடம் திரையிப்பதில் சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. உதாரணத்திற்கு விவசாய நிலம் என்று நஞ்சையில் எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு ஏக்கருக்கு 5 ஆயிரம் ரூபாய் மதிப்பு இருக்கிறது. நஞ்சையைப் பொறுத்தவரை, அதுதான் அங்கு நிலம். 5 ஏக்கர் நஞ்சை வைத்திருந்தால், அதனுடைய மதிப்பு 25 ஆயிரம் ரூபாய். அதே நேரத்தில் 10 ஏக்கர் புஞ்சை வைத்திருந்தால் அதனுடைய மதிப்பு 25 ஆயிரம் ரூபாய் என்று கணக்கிடப்பட்டு, அதற்கு உட்பட்டு சொத்து நிலம் நஞ்சை அல்லது புஞ்சை நிலம் வைத்திருந்தால், அவர்களுக்கு இது பொருந்தும். ஆனால் அதற்கு மேல் போனால், அவர்களுக்கு இந்தச் சலுகை போகக் கூடாது என்ற அடிப்படையில் தான் இந்தச் சட்டம் போடப்பட்டது. ஆனால், அதற்கு மேலே உள்ளவர்களும் இதன் பயனை அடைய முற்பட்ட தால்தான், இந்தச் சட்டத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்களும் மற்றவர்களும் ஒரு கருத்தைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், வீட்டு வரி, சொத்து வரி போன்றவற்றைப் பொறுத்தவரையில் நகர்ப் புறத்திலே ஒரு வீடு வைத்திருந்து அதிலிருந்து 1,200 ரூபாய் வாடகை நேரடியாகப் பெற்றால் அல்லது 1,200 ரூபாய் மதிப்புள்ள வீடு என்று அளவிடப்பட்டு அவர்கள் அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தால், அத்தகையவர்களுக்கும் மேலுள்ளவர்களுக்கும் அந்தச் சலுகை இல்லையா என்று சொன்னார்கள். 1,200 ரூபாய் வாடகை வரக்கூடிய வீடு என்று கணக்கிடும்போது, அந்த வீட்டினுடைய மதிப்பு தாராளமாக 25,000 ரூபாய்க்கு மேல் உள்ளதாக மதிப்பிடப்படுகிறது. நாம் 4,800 ரூபாய் வரை உள்ளவர்களுக்குச் சலுகை தர வேண்டுமென்று முடிவு செய்தால், சொத்தினுடைய அடிப்படையில் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், 1 லட்சம் ரூபாய்க்கு அசையா சொத்து வைத்திருப்பவர்களுக்கும் நாம் இந்தச் சலுகையைக் கொடுத்தாக வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்த not only for rural but also urban areas -ல் உள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருப்பதால், இந்தப் பிரச்சினை வருகிறது. 4,800 ரூபாய் வீட்டிலிருந்து வருமானம் வருகிறது என்று மதிப்பிட்டால், வீட்டின் மதிப்பு 1 லட்சம் ரூபாய் என்று மதிப்பிடப்படுகிறது. அப்படிப் பார்க்கும்போது, 5 ஏக்கர் நஞ்சைக்கு 25 ஆயிரம் ரூபாய் மதிப்பிடுகிறோம்;

394 தமிழ் நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரண (திருத்தச்) சட்டம்
சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 8/1981)

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1981 பிப்ரவரி 13]

என்றால் இங்கே 20 ஏக்கர் வருகிறது. அதுபோல் 1 லட்சம் ரூபாய் என்று பார்க்கும்போது தஞ்சையைப் பொறுத்தவரையில், 40 ஏக்கர் வருகிறது. இப்படிப்பட்டவர்களுடைய இதன் மூலம் பயன்பெற முற்படுவார்கள். பொதுவாக இப்படிப்பட்டவர்கள் கிராமப்புறத்திலே 80 பெர்சன்ட் இருப்பதால், அவர்களும் இதன் மூலம் பலன் பெற, ஈடுபடக்கூடிய நிலை ஏற்படும் என்பதால், ஏதோ ஒரு விதத்தில் வருவாய்க்கு நாம் கட்டுப்பாடு விதித்தாக வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். நாம் 25 ஆயிரம் ரூபாய் மதிப்புள்ள வீட்டுக்கு 1,200 ரூபாய் வருமானம் என்று வரையறுத்துள்ளோம். திரு. நல்லசிவன் ஒன்றைத் தெளிவாகச் சட்டிக் காட்டினார்.

(பிற்பகல் 12.10)

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் பேசும்போது, இன்னொன்றைச் சொன்னார்கள். 'ஃபிமேல் பர்சன்' பற்றியது அது. "the market value of the property owned by such widow, minor child or female person" என்று மெயின் ஆக்டிலே தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 'Female person' means whose marriage has been dissolved by a decree of divorce or has been declared null and void or annulled by a decree of nullity " இதைமீட்டி அதோடு சேர்த்துப் படிக்க வேண்டும். அந்த அடிப்படையிலேதான் அந்த வார்த்தை போடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் பேசும் போது, 31/1976 மற்றும் 13/1980 போன்ற பல கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள் வந்து பல பிரச்சினைகள் எழுப்பப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். 21/1976 ஐப் பொறுத்தவரையில் அதனுடைய பலனை ஜூலை 29, 1976 வரை கடன்பட்டவர்கள் பெற முடியும். 13/1980-ஐப் பொறுத்தவரையில், அதனுடைய பலனை ஜனவரி 1, 1980 வரை பெற முடியும். அந்த அடிப்படையிலேதான் இது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. மேற்சொன்னவைகள் போன்ற கடன் நிவாரணச் சட்டங்களைக் கொண்டு வந்து, இனிமேலும் 'அனாமலீஸ்' எழாமல் இருப்பதற்காகத்தான், மக்கள் மத்தியிலே இருந்து வருகின்ற பிரச்சினை என்னவென்பதை ஆய்ந்து அந்த அடிப்படையிலே ஒரு முழு நிவாரணம் அளிப்பது நல்லது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. இராமமூர்த்தி திரு. தாமோதரன், திரு. சங்கரலிங்கம் போன்றவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இதுபோன்ற பிரச்சினைகள்

தமிழ் நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரண (திருத்தச்) சட்டம் 395
சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 8/1981)

1981 பிப்ரவரி 13] [திரு. சி. பொன்னையன்]

வரும்போது செலக்ட் கமிட்டிக்குச் சென்று வந்திருந்தால், இந்தப் பிரச்சினைகள் எழாமல் இருந்திருக்கும். நடைமுறையிலே இப்போது சட்டத்தை அமுல்படுத்தியபோது எழுந்த பிரச்சினைகளை வைத்துத்தான் இந்தச் சட்ட முன்வடிவு இப்போது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இதை ஏற்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: ஒரேயொரு விளக்கம் மட்டும் நான் கேட்கிறேன். இந்தச் சட்டம் நிவாரணச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே தங்களுக்கு இது பொருந்துகிறது என்ற உணர்விலே நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றவர்களுக்கு, இன்றைக்கு இந்தச் சட்டத்திற்கு 'ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எஃபெக்ட்' கொடுப்பதால் அது அவர்களுக்குப் பொருந்தாத நிலையில் இருப்பதால், இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததனால் நீதி மன்றத்திற்குச் சென்றவர்களுக்கு ஏற்பட்ட செலவுத் தொகையை, நஷ்டத்தை இந்த அரசு ஏற்றுக் கொள்ளுமா, ஏற்றுக் கொண்டு அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: அது ஒரு தனிப்பட்ட பிரச்சினை. அதுபற்றி, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களிடம் நான் தனியாகக் கலந்து பேசுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணத் (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 8/1981) ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்".

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பிரிவு வாரியாக, ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவு 2, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 3.

Thiru K. RAMAMOORTHY: Sir, I move the following amendment standing in my name:—

"In clause 3, sub-clause (iii) for the words "whether let out or in the occupation of the owner" insert the word 'are'."

[Thiru K. Ramamoorthy] [1981 பிப்ரவரி 13]

"In clause 3, sub-clause (vii) Explanation for the words 'which, in the opinion of the authority prescribed in this behalf' substitute the words 'on the basis of the price fixed according to the Government's Revenue rules'."

Thiru A. J. DOSS: Sir, I second it.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தத்தை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். காரணம் பல்வேறு நிலைமைகளையெல்லாம் அவர்கள் விளக்கிச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். ஏறக்குறைய இதே உணர்விலேதான் அவர்கள் செயல்படு கிறார்கள் என்பதால், அவர்கள் இதை ஏற்பார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். சொத்து மதிப்பு என்று வரும்போது, குடியிருக்கின்ற வீடுகளுக்கு மதிப்பு போட்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத் திருத்தம் எந்த அளவுக்கு மக்களுக்கு உதவியாக இருக்கிறது என்று சொன்னால், கிராமப்புறங்களிலே சொந்தமாக வீடு வைத்திருப்பவர்கள், அந்த வீடுகளை வாடகைக்கு விடாமல் அவர்களே குடியிருந்தாலும், இந்தச் சட்டத்தினுடைய பலன்களை அவர்கள் பெற முடியாமல் போகிறார்கள். ஒரு விஷயத்தை நாம் எல்லோரும் நன்றாக அறிந்திருக்கிறோம். நமது கிராமப்புறங்களிலே எப்போதோ பாட்டன் காலத்திலே கட்டிவிட்டுப் போன வீடுகள் நிறைய இருக்கின்றன. அந்த வீடுகளை விற்றால் தங்களுக்கு மரியாதைக் குறைவு. அவமானம் என்று கருதிக்கொண்டு, வீடு இருக்கின்ற அமைப்புக்கும் வாழுகின்ற வாழ்க்கைக்கும் சம்பந்தமில்லாமல், பட்டினி கிடந்துகூட அந்த வீடுகளைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு, அவைகளை ரிப்பேர் கூடச் செய்ய முடியாத அளவுக்கு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மக்கள் ஏராளமாக இருக்கும் மாநிலம் நம்முடைய தமிழகம். ஆகவே, அப்படி ஒரு சென்டிமென்ட் காரணமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கும் வீட்டின் மதிப்பு எவ்வளவு இருக்கும் என்று சொல்லி அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுவிடும். ஒரு வீட்டுக்குச் சொந்தக்காரர் குடியிருக்கும் வீட்டுக்கேகூட இந்த நிலைமைகள் வரக்கூடும். இவைகளை யெல்லாம் தவிர்க்க வேண்டும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒன்றைக் கோரிட்டுக் காட்டினார்கள். சென்னையிலே 1 லட்சம் ரூபாய் மதிப்பிலே அல்லது பல லட்சம் ரூபாய்கள் மதிப்பிலே வீடுகளை வைத்துக் கொண்டிருப் பவர்களுக்கும், கிராமத்திலே வீடுகளை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கும் 'டிஸ்பாரிட்டி' வருகிறது என்று சொன்னால் எப்படி? எந்தவிதமான வருவாயும் இல்லாமல் சென்னையிலே வீடு வைத்துக்கொண்டிருக்க முடியாது. இங்கே இருக்கிற சூழ்நிலை வேறு, அங்கே இருக்கிற சூழ்நிலை வேறு, கிராமப்புறங்களிலே எந்தவிதமான வருமானமும் இல்லாமல் அவர்கள்

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1981 பிப்ரவரி 13]

யானத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள, மரியாதையைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள அந்த வீட்டிலேயே இருக்க வேண்டிய ஒரு கட்டாயத்திலே அவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, தயவுசெய்து என்னுடைய திருத்தத்தை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தச் சட்டத்தில் பிரிவு 7-க்குக் கொடுத்திருக்கும் திருத்தம் பற்றிச் சொல்கிறேன். இந்தச் சொத்துக்களுடைய வருவாயை மதிப்பு செய்வது

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: பிரிவு 7 வரும்போது அதை எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: பிரிவு 3-ல் உட்பிரிவு 7-ன்மீது பேசுகிறேன். இந்தச் சட்டத்திலே அதுசம்பந்தமாக 'which, in the opinion of the authority prescribed in this behalf' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது தமிழிலே இந்த மதிப்பிட்டைப் போடுவது யார் என்ற நிலையைக் கொடுக்கிறார்கள். நான் சொல்வது, சொத்து மதிப்பைக் கொடுப்பதற்குச் சில முறைகள் இருக்கின்றன. அந்த அடிப்படையிலேதான் மதிப்புப் போடு கிறோம். இன்றைக்கு ஒரு நிலத்திற்கு அதனுடைய விலை மதிப்பு இவ்வளவு ரூபாய், இத்தனை ஆயிரம் ரூபாய், இல்லை சில லட்ச ரூபாய் என்று போடுவது, அல்லது அந்த மதிப்பை மாற்றிப் போடுவது என்பது மிகச் சாதாரணமாகச் செய்கின்ற ஒன்று. ஆகவே, அது நியாயமான, முறையான மதிப்பாகாது. அதனுடைய சொந்தக்காரருக்கு அதனாலே வருவாய் இருந்தால்தான், இந்த நிலைமைகளைத் தவிர அதை சும்மா வைத்துக் கொண்டிருக்கும்போது, இந்த வகையிலே மதிப்பிடுவது சரியாகாது. ரெவின்யூ விதியின்படி மதிப்பு செய்யும் போது அந்த நிலத்தை வைத்திருப்ப வர்களுக்கு உண்மையிலேயே அது ஒரு சலுகையாக அமையும், ஒரு நியாய மான கடன் நிவாரணமாகக் கூட அமையும் என்பதைச் சொல்லி, திருத்தத்தை ஏற்க வேண்டும் என்று கேட்டு அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கொடுத்த முதல் திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரையில் (for the words 'whether let out or in the occupation of the owner' insert the word 'are') எனக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இங்கு ஒன்றை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தற்போது இருக்கின்ற சட்டங்களின் அடிப்படையில்

398 தமிழ் நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரண (திருத்தச்) சட்ட
சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 8/1981)

1981 பிப்ரவரி 13]

குறிப்பாகப் பிரிவு 3-லே கட்டிக் காட்டியிருப்பதைப்போல பஞ்சாயத்து,
முனிசிபாலிட்டி, கார்ப்பரேஷன் போன்றவற்றில் டாக்ஸைப் பொறுத்த
வரையில்,

'tax is levied on the basis of the rental value which is determined
both for the tenanted house and the owner occupied houses'

என்றிருக்கிறது. எந்த அடிப்படையில் ஏற்கெனவே வரி நிர்ணயிக்கப்பட்டதோ
அதையே பேசிக் கொண்டு வைத்து இது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. மூலச்
சட்டங்களிலே இருக்கின்ற முறைதான் கடைப்பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

The position is made clear in this Act also, which is already there
in the several other existing Acts என்ற அடிப்படையிலே இருப்பதால்
மாற்றம் எதுவும் தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் whether let out or in occupation of
the owner என்று கூறியது இந்த அடிப்படையிலேதான் என்று கருதுகிறேன்.

In clause 3, sub-clause (vii), explanation, for the words
'which in the opinion of the authority prescribed in this behalf',
substitute the words 'on the basis of the price fixed according to
the Government's Revenue Rules' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 12-20)

இந்தத் திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரை, இந்திய உச்ச நீதிமன்றமும், வேறு பல
உயர்த்தி மன்றங்களும் ஏற்கெனவே ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கின்றன.
அதாவது 1966 ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாடு நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தின்
அடிப்படையில், இந்தக் கருத்தை நமது மாநில உயர்த்தி மன்றம் ஏற்றுக்
கொள்ளாவிட்டாலும், உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு மேல் முறையீடு செய்தபோது
செக்ஷன் 6-ஐப் பொறுத்தவரையில், இந்தக் கருத்து சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
அதாவது (Assistant Commissioner versus Binny & Company)
என்ற வழக்கில் உச்ச நீதிமன்றம் கீழ்க்காணும் கருத்தை வழங்கியிருக்கிறது.

"Market value is the price which a willing purchaser will pay
to a willing vendor" எனவே இதன் அடிப்படையில்தான் இந்தத்
திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்

தமிழ் நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரண (திருத்தச்) சட்ட 399
முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 8/1981)

1981 பிப்ரவரி 13] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

அவர்கள் பேசும்போது According to Revenue rules என்று குறிப்பிட்டார்.

There are no specific Revenue Rules as such. ஆனால்,

"Revenue Guidelines" என்றிருக்கின்றது. தற்போது கொண்டு
வரப்பட்டிருக்கிற புரொவிஷனின் உட்கருத்தும், மாண்புமிகு உறுப்பினரின்
எண்ணத்திற்கும் அதிகமான மாற்றமோ வித்தியாசமோ கிடையாது.
(Revenue Guidelines) அடிப்படையில்கூட

"Market value has to be determined only according to the con-
cluded sales already conducted in the neighbouring locality" என்று

தெளிவுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது. எனவே இதன் அடிப்படையில் பார்த்தாலும்,
மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் எண்ணம் சட்டமும் நிலை இருக்கிறது
என்பதைச் சொல்லி, எனவே அவர் தமது திருத்தத்தை வலியுறுத்த
வேண்டாம் என்று கேட்டு அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராம
மூர்த்தி அவர்கள் தமது திருத்தத்தைத் திரும்பப் பெறுகிறாரா அல்லது
வலியுறுத்துகிறாரா?

Thiru K. RAMAMOORTHY : Sir, I do not insist on my
amendment.

திருத்தம், அவையின் அனுமதியோடு, திரும்பப் பெறப்பட்டது.

பிரிவு 3, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவுகள் 4 முதல் 6 வரை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறை
வேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 7.

Thiru K. RAMAMOORTHY : Sir, I move the following amend-
ment standing in my name :—

"In clause 7, delete sub-clauses (1) and (2)"

Thiru A. R. DAMODARAN : Sir, I second it :

* திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே,
மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் என்னுடைய திருத்தத்திற்கு ஏற்குறைய
முன்பே பதில் சொல்லியிருக்கிறார் என்பதால், இப்போது ஒரே ஒரு கருத்தை
மட்டும் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். இந்தச் சட்ட முன்வடிவைக்

400 தமிழ் நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரண (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 8/1981)

[1981 பிப்ரவரி 13]

கொண்டு வருவதற்கான காரணங்களைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, அரசுத் தரப்பில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

“Certain instances were brought to the notice of the Government that certain well-to-do persons are also trying to avail of the benefits of the Act. It was, therefore, decided to amend the Act suitably so that the benefits of the Act are not available to such well-to-do persons.” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

சட்ட முன்வடிவின் 7-வது பிரிவில் யாமெல்லாம் கடனாளியாகக் கருதப்படுவார்கள், யாருக்கெல்லாம் இந்தச் சலுகைகள் தரப்பட வேண்டும் என்பது பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்ட முன்வடிவை தற்போதுள்ள நிலையிலேயே நிறைவேற்றினால், இதனால் எத்தகையோருக்கெல்லாம் பாதகம் ஏற்படும் என்பதை என்னிடம் பார்க்க வேண்டும். தோற்றத்தில் பெரியவர் களாகத் தோன்றுகிற மிகச் சாதாரணமான ஏழை மக்கள், வருவாய் இல்லாதவர்கள் எல்லாங்கூட பாதிக்கப்படுவார்கள். கடன் நிவாரணச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், மற்ற சட்டங்களோடு அதைச் சம்பந்தித்துவது சரியல்ல. காரணம், கடன் நிவாரணச் சட்டம் என்பதே ஒரு குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைக்காகக் கொண்டு வரப்படுவதாகும். மற்ற சட்டங்களில் கொடுக்கப் படுகிற “டேபனிஷன்” வேறு இந்தச் சட்டத்திற்கான டேபனிஷன் வேறு என்று தான் இருக்க வேண்டும்.

கிராமங்களைப் பொறுத்த வரையில், வீடுகளுக்கு ‘ரெண்ட்டல் வேல்யூ’ (Rental value) எப்படி நிர்ணயிக்கப்படுகிறது என்பது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கே கூட நன்றாக தெரியும். நாமெல்லாம் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்தான். பஞ்சாயத்தின் வருவாயைக் கூடுதலாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்திலேகூட சில இடங்களில் ரெண்ட்டல் வேல்யூவை அதிகப்படுத்துவது உண்டு. பஞ்சாயத்துத் தலைவரே வீட்டு மதிப்பு எதுவாக இருந்தாலும் “உங்கள் வீட்டு ரெண்ட்டல் வேல்யூவை அதிகப்படுத்தப் போகிறோம். அப்படிச் செய்தால்தான் வேறு பந்து வீடுகளுக்கும் அந்த வகையில் வரி போட முடியும்” என்று சொல்லி வீட்டுக்காரரின் அனுமதியோடு அதிகப்படுத்துவது கூட உண்டு. பஞ்சாயத்துக்களுக்கு ஏற்ற வகையிலே வீட்டின் மதிப்பை அதிகரிப்பதும் உண்டு. அப்படிப்பட்ட நிலையின் இந்த மதிப்பையே வாவாய்க்கான பூரண மதிப்பாகக் கொள்ளக்கூடாது என்பதைத்தான் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இது மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கே நன்றாக தெரியும். செட்டி நாட்டுப் பகுதிகளில் பல

தமிழ் நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரண (திருத்தச்) சட்ட 401 முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு (1981/8 டிபாய்)

1981 பிப்ரவரி 13]

வீடுகள் எவ்வளவோ லட்ச ரூபாய் செலவு செய்து கட்டப்பட்டுள்ளன. ஆனால் அவைகளின் சொந்தக்காரர்கள் அந்த அளவுக்கு வாழ்க்கை நடத்த முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். எனவேதான் சொல்லுகிறேன், பஞ்சாயத்துக்களுக்குச் செலுத்தும் வரியின் அடிப்படையில் அல்லது ஒப்புக்கொண்ட வரியின் அடிப்படையில் ரெண்ட்டல் வேல்யூ—அடிப்படையில் இதை நிர்ணயிப்பது முறையாக இருக்காது. எனவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் என்னுடைய திருத்தத்தை ஏற்க வேண்டும் என்று கேட்டு அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, ஆரம்பத்திலேயே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் பேசும்போது, இந்தச் சட்டத்தை அமுல்படுத்துகிறபோது, சிலருக்கு ஏற்படக்கூடிய இடையூறுகளைப்பற்றி இங்கே சுட்டிக் காட்டினார்கள். அந்த அடிப்படையில்தான் நானும் அதை ஒப்புக்கொண்டேன். இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகள் மக்கள் மத்தியில் உருவாகாமல் இருந்திருக்க வேண்டுமென்றால், இதை செலக்ட் கமிட்டி மூலமாக முழுமையாக விவாதித்து ஆலோசித்துக் கொண்டு வந்திருந்தால், இவைகளையெல்லாம் தவிர்த்திருக்க முடியும்.

ரூரல் டெட்டார்கள்ளையும், அர்பன் டெட்டார்கள்ளையும் ஒருங்கிணைக்கிற போதுதான், இத்தகைய பிரச்சினைகள் உருவாகின்றன என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் தற்போது வசதிபடத்த சிலர் அசையாச் சொத்துக்களை நகர்ப் புறத்திலும், கிராமப்புறத்திலும் வைத்துக் கொண்டு இந்தச் சட்டத்தின் பலனையும் அனுபவிக்க முயற்சிக்கிறார்கள் என்று அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டதால், அதன் அடிப்படையில் இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டது. விதி 3 மற்றும் 6-ல் சொல்லப்பட்டிருப்பதைப் போன்று விற்பனை வரி, மைய-மாநில விற்பனை வரி, வருமான வரி செலுத்துகிறவர்கள் மற்றும் அதிகப்படியான தொழில் வரி, வீட்டு வரி ஆகியவற்றைக் கட்டுகிறவர்களும் இந்தப் பலனை அனுபவிக்கிற சூழ்நிலை இருந்ததால்தான், இந்தத் திருத்தமே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. 5-வது மற்றும் 6-வது பிரிவுகளில் உள்ள திருத்தங்களை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்றால், அவைகளுக்கு சட்டபூர்வமான தகுதி கொடுக்க வேண்டுமென்றால், 7-வது பிரிவில் இருக்கிற 1 மற்றும் 2 உப பிரிவுகள் இருக்கத்தான் வேண்டும். இல்லையென்றால், இந்தச் சட்டம் முழுமையானதாக ஆகாது என்று சொல்லி, மாண்புமிகு உறுப்பினர் தான் திருத்தத்தை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

402 தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரண (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 8/1981)

[1981 பிப்ரவரி 13]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராம மூர்த்தி அவர்கள் தமது திருத்தத்தைத் திரும்பப் பெறுகிறாரா அல்லது வலியுறுத்துகிறாரா?

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, நான் முன்மொழிந்துள்ள திருத்தத்தை வலியுறுத்தவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருத்தம், அவையின் அனுமதியோடு, திரும்பப் பெறப்பட்டது.

பிரிவுகள் 7, 8, பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

திரு. ப. மாணிக்கம் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு விளக்கம் கேட்க விரும்புகிறேன்

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உறுப்பினர்களுக்கு நான் தெற்றே சொல்லியிருக்கிறேன். ஒட்டெடுப்பின்போது இடையில் பேசுவதும் அதை அனுமதிப்பதும் விதிமுறைக்கு மாறானது. திரும்பத் திரும்ப இதைச் செய்வது சரியல்ல.

திரு. ப. மாணிக்கம் : எனவேதான் நான் ஒட்டெடுப்புக்கு முன்பே கையை உயர்த்தினேன். புரொவிசோ 4-ல் கீழ்க்கண்டவாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது :

“Proviso (iv) shall apply only to a person whose annual house-hold income exceeds four thousand and eight hundred rupees and such person shall not be deemed to be a debtor for the purposes of this Act ;”

இதன் அடிப்படையில் விவசாயி நிவாரணம் கொள்முதலோடு

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : விளக்கம் என்றால் ஒரு வாக்கியத்தில் கேட்க வேண்டும். அதை விடுத்து ஒரு சொற்பொழிவாற்றினால் அது எப்படி சரியாகும்?

திரு. ப. மாணிக்கம் : விவசாயிகள் நிவாரணம் கேட்டால், நீ, உன் மனைவி, குழந்தை ஆகியோரின் வயது என்ன என்று கேட்டு, இவ்வளவு பேரும் ஒரு குடும்பத்தில் சம்பாதிக்குமோது, உங்களின் மொத்த வருவாய் இவ்வளவு இருக்கிறது என்று சொல்லி, அதன் அடிப்படையில் அவர்களின்

தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரண (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 8/1981)

1981 பிப்ரவரி 13] [Thiru J. M. Miakhan]

விண்ணப்பங்கள் நிராகரிக்கப்படுகின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. எனவே இதற்குரிய வகையில் விதிமுறைகளைத் திருத்த அமைச்சர் அவர்கள் முன் வருவாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே,

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணத் (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 8/1981) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை--

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரண (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 8/1981) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(பிற்பகல் 12-30)

(2) 1981 ஆம் ஆண்டு பொது வக்ஷைகள் (காலவரையறையை நீட்டித்தல்) தமிழ்நாடு திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 3/1981).

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே,

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1981 ஆம் ஆண்டு பொது வக்ஷைகள் (காலவரையறையை நீட்டித்தல்) தமிழ்நாடு திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு @ (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 3/1981) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம் :

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1981 ஆம் ஆண்டு பொது வக்ஷைகள் (காலவரையறையை நீட்டித்தல்) தமிழ்நாடு திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 3/1981) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

@ 101-102 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு IV ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

404 1981 ஆம் ஆண்டு பொது வகீபுகள் (காலவரையறையை நீட்டித்தல்) தமிழ்நாடு திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 3/1981)

[1981 சிப்ரவரி 13]

THIRU J. M. MIAKHAN: Hon. Chairman, on the general principles of the Amending Bill, I agree that the Government require an extension of time for filing another 1,000 suits. But I feel that the mere extension of the period by three years will not do any good. They have stated that already about 10,950 cases have been filed to recover lands and properties which belong to the wakfs. Another 1,000 cases have to be filed. Therefore, they are asking for extension. I support this Amending Bill seeking to give extension of time but still, by passing this Bill, I do not think the main objective will be achieved. As a matter of fact, many more cases could have been instituted but, that has not been done. Many people, rich and poor, have bequeathed lands for noble causes under Islamic law and these properties have not been properly administered. The heirs and descendants are utilising the income for their personal benefit and the income is not utilised for the purpose for which it was intended originally. In many cases, I can say, the income from properties will exceed even one lakh of rupees and the income is used for purposes other than the original purpose of the wakf.

The Hon. Minister is aware of it but he feels helpless. But, I would like to enlighten the House on certain facts. I was once talking to the former Pleader of the Wakf Board, an Advocate. He was my personal friend and class-mate. Now, he has been elevated to a higher position. When I asked him why cases could not be instituted and taken to Court, he said that that was humanly impossible to do. There is such a huge mass of cases. Therefore, I request the Hon. Minister to reorganise the wakf set-up. With the present wakf set-up nothing can be done because it is not all right. I do not make any personal complaint against any person connected with the wakf or against its Chairman. Let me not be misunderstood. But, I would like to say that the present set-up is not conducive to the proper administration of the wakf properties. The Hon. Minister is aware that thousands of cases are still pending not only with the Courts but also with the Wakf Board itself. They have not been cleared and people come far-off places like Kanniyakumari and Tirunelveli to the Wakf Board office here in connection with those cases. After coming here, they come to know about the adjournment of cases and they go back. Sometimes, the cases are kept pending for even 10 or 12 years. I have discussed this with the Hon. Minister and he is fully aware of all these things.

1981 ஆம் ஆண்டு பொது வகீபுகள் (காலவரையறையை நீட்டித்தல்) தமிழ்நாடு திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 3/1981) 405

[1981 சிப்ரவரி 13]

Thiru G. SWAMINATHAN: The hon. Members are not aware of it. It is not sufficient if the Hon. Minister alone is aware of it.

Thiru J. M. MIAKHAN: That is why I am trying to enlighten to the best of my ability. I suggest that this Wakf Board should be regionalised. For example, Tirunelveli, Kanniyakumari and Ramanathapuram may be clubbed together and a regional office may be formed. If a Regional Board is formed in that area, the members belonging to the local region will know about the wakf properties much more intimately than the people who are sitting in Madras. What happens now is that the Hon. Minister nominates some 15 people as Wakf Board members. Though they may give their addresses as residing elsewhere, most of them reside in Madras only. They just sit across the table and try to clear the cases. If there are at least four regional offices, the members in the Regional Boards will know about the cases much better and they can handle them much better. They can look into the cases in a better way and render justice. Now, thousands and thousands of cases are pending and it is humanly impossible for the present Board to deal with them. If there are Regional Boards, they can bestow some more attention on these cases and some more people may also be made members of the Boards. Then the Hon. Minister will have opportunity not to appoint about 15 people, but to appoint about 60 people. The Government may appoint about sixty people to such Regional Boards. Moreover, I request the Hon. Minister to bestow some attention and see that a Special Bench or Special Court is created to clear the cases that have been filed so far. Even now, nearly 10,000 cases are pending and the Hon. Minister now wants some more cases to be filed. These cases can never be cleared and they will go on for another 30 years. Even the sons and grandsons of the present parties to the cases may not be able to know the result in these cases. Therefore, I request the Government to constitute a Special Court to clear these cases. At least as an *ad hoc* arrangement, till these pending cases are cleared, some special arrangement has to be made. Unless that is done, the purpose for which this extension is sought will not be served.

In my view, the people who are appointed to these posts should be conversant with Islamic law, Shariat, Muhammadan law and the law of the land. If they are appointed for various other reasons,

106 1981 ஆம் ஆண்டு பொது வக்ஃபுகள் (காலவரையறையை நீட்டித்தல்) தமிழ்நாடு திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 3/1981)

[Thiru J. M. Miakhan]

[1981 பிப்ரவரி 13]

they just go and sit there. If there are 15 members, actually three persons attend to the work and they just take the signatures of the other members. If the wakf properties are administered properly, it will be of benefit not only to the Muslims but to the entire Tamil Nadu. It will benefit other communities also. There are certain wakfs which are not denominational. Though the properties were bequeathed by a Muslim, the beneficiaries belong to other communities also. Therefore, the Government will have to take some steps to see that these wakfs are administered more properly. The former Government appointed a One man Commission and I think that the Report of that Commission is with the Hon. Minister. In that report, some valuable suggestions have been made as to how the Board is to be organised. I have also given my own suggestions on various points. I request the Hon. Minister to take these things into consideration and see that the wakf properties are administered properly. As a matter of fact, I wanted to take some time for mentioning these points, when speaking on the Governor's Address. One Hindu lady bequeathed properties worth one crore of rupees at present, in Chompet. The Fakruddin Shanthi Colony is situated on that property. Fakruddin was the General of Tippu Sultan. The monument is there.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருத்தத்தை யோட்டிப் பேரமல் சரித்திரம் முடிக்கச் சொல்கிறார்கள்.

திரு. ஜே. எம். மியாகான்: முக்கியமான இன்ஃபர்மேஷன்தான் கொடுக்கிறேன்.

The lady bequeathed that land. At that time, it was worth only a few thousands of ruppees but now it is worth more than one crore of rupees. The land has passed several hands. The Government themselves have bought some land and set up the Government bus-coach factory. The Indira Cotton Factory is there and the entire Radha Nagar is situated on that property. If the Government, if the Wakf Board can redeem these things, it will benefit not only the Muslim community but the entire country. Similarly, there are several wakfs and the beneficiaries of those wakfs are using the income for their personal benefit and not for the purposes intended. While supporting this Bill, I would like to request the Hon. Minister to look into the suggestions I have made. Thank you.

1981 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் பொறுப்புக் குழு (நிர்வாகத்தை 407 நீட்டித்தல்) தமிழ்நாடு திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 3/1981)

1981 பிப்ரவரி 13]

(பிற்பகல் 12-40)

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, வக்ஃப் போர்டு சார்பில் வழக்குகள் பதிவு செய்வதற்கு இஸ்லாமிய, கலாசார, சமய அறநிலையங்களுக்குச் சொந்தமான சொத்துக்களை அதனுடைய பணிகளுக்காக கையகப்படுத்துவதற்கும் வகைப்படுத்துவதற்கும், தேவைப்படுகிற இடங்களில் வழக்குகள் போட்டுப் பெறுவதற்கு அவசரச் சட்டத் திருத்தமாக இந்தத் திருத்தம் வந்திருக்கிறது. இதை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதில் முனைப்பாக இருக்கிறார்கள். பல இடங்களில் வக்ஃப் போர்டுக்குச் சொந்தமான சொத்துக்களைக் கையகப்படுத்துவதற்கு நல்ல பணிகளைப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கான முயற்சிகளை எடுத்து வருவதை நான் அறிகிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பொட்டல்புதுருக்குச் சொந்தமான ஏராளமான சொத்துக்கள், குறிப்பாக வெள்ளமடம் என்ற பகுதியையொட்டி, நிலங்கள் அதிகமாகத் தனியார்கள் கையிலே இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவைகளைக் கையகப்படுத்துகின்ற பணியில் அவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பணி கிறப்பாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த நிலங்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருப்பவர்கள் அவர்கள் கையிலிருந்து போகாமல், அவர்களே வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக, அவர்களுக்குச் சாதகமாகச் செய்ய முடியுமா என்று என்னிடம் கேட்டார்கள். நான் அப்போது, “அது முறையல்ல. அந்தச் சொத்துக்கள் சமய வளர்ச்சிகளுக்காக, கலாசார வளர்ச்சிக்காக, கல்வி வளர்ச்சிக்காக என்று ஒதுக்கப்பட்ட சொத்துக்கள். அவைகள் உங்கள் கையிலே இருந்தால், அதைக் கொடுத்துவிட வேண்டும். அல்லது அதற்கான குத்தகையைக் கொடுக்க வேண்டும்” என்று சொன்னேன். “உயர்ந்த குத்தகையைக் கொடுத்து அந்தப் பணிகளைச் செய்ய வேண்டும். கிறப்பாக நடத்த வேண்டும். அதற்கு நீங்கள் உதவ வேண்டும்” என்று சொல்லியிருக்கிறேன். அன்றைய சூழ்நிலையில் நிலங்களைக் குறைந்த தொகைக்குக் குத்தகை எடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு ஏக்கர் நிலத்தை மூன்று ரூபாய், ஐந்து ரூபாய் என்று குத்தகைக்குப் பெற்றிருக்கிறார்கள். இவைகளை யெல்லாம் முறைப்படுத்துவதற்கு வக்ஃப் போர்டு முயற்சி எடுக்கிறது. அதற்குத் தடையாக இருக்கக்கூடாது என்று சொன்னேன். அப்படி நான் சொன்ன போது, அவர்கள் என் மீது வருத்தப்பட்டுக்கொண்டதான் சென்றிருப்பார்கள் என்று கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே வெள்ளமடம் என்பதை உணருகிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே வெள்ளமடம் பகுதியில் வக்ஃப் போர்டுக்குச் சொந்தமான இடம் இருக்கிறது. அங்கே ஒரு கல்லூரி அமைக்க இஸ்லாமியர்கள் பணம் சேர்த்து வங்கியிலே போட்டு வைத்

408, 1981 ஆம் ஆண்டு பொது வக்ஃபுகள் (காலவரையறையை நீட்டித்தல்) தமிழ்நாடு திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 3/1981)

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்] [1981 பிப்ரவரி 13]

திருத்தர்கள். வக்ஃப் போர்டினுடைய இடங்களைக் கையகப்படுத்திக் கொண்டிருந்தவர்கள் விட்டுக் கொடுக்காததால், அந்தப் பணியே அங்கே வா முடியாமல் போய்ற்று. 1959-லே சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. பிறகு 1970-க்குள் வழக்குகள் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லி, அத்தகைய நிலங்களைபெல்லாம் கையகப்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லி, அதன்போல் 10,000 வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இன்றைக்கு 10 ஆண்டுகாலம் ஆகியுள்ளது. அந்தக் காலம் முடிகின்ற நிலையில், இன்னும் ஆயிரம் வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட வேண்டியிருப்பதால், மேலும் மூன்றாண்டுகளுக்கு அந்தக் காலத்தினை நீடித்துக்கொள்கின்ற சட்டமாக இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். நான் வேண்டிக்கொள்வதெல்லாம், இந்தச் சட்டத்துறை, இன்னும் வலிவுபடுத்தப்பட வேண்டும். இன்று சட்டத்துறை வழக்குகளைப் பதிவு செய்வதற்கு வேண்டிய குழந்தைகளை, வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். இதற்காக நாம் இன்னும் 3 வருடங்கள் நீடித்துக் கொடுக்கிறோம். அந்தத் துறைக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து, இந்தச் சட்டத்தினை நாம் அமுல்படுத்துவதன் மூலம், இந்த நாட்டின் அறநிலையத்துறை நன்கு செயல்பட, நான் சொல்வது இந்து அறநிலையத் துறையை அல்ல, இஸ்லாமிய, கலாச்சார, சமய, கல்வி சார்பான அறப் பணிகள் சிறக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். லாயம் பகுதியிலும் இஸ்லாமியர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கு இந்து சகோதரர்களும் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் அங்குள்ள கோவிலுக்கு சொத்துக்களை எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். இந்துக்கள் முஸ்லிம் கோயிலுக்குப் போய் வழிபடுகிறார்கள். அவர்கள் குடும்பத்திலே உள்ளவர்கள் அல்லது குழந்தைகள் நோய்வாய்ப்பட்டால், அங்கே போய் வழிபடுகிறார்கள். அவர்களுடைய நிலங்களை அந்தக் கோயிலுக்கு விட்டுக் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் அந்தப் பணிகள் சிறப்பாக நடைபெறச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 10,000 வழக்குகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில் எத்தனை வழக்குகளில் நிலங்கள் கையகப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்ற விவரம் தெரிந்தால், நல்லதாக இருக்கும். இந்த 10,000 வழக்குகளில் எத்தனை வழக்குகள் எத்தனை காலமாக நிலுவையில் இருக்கின்றன என்று அறிந்தால், பயனுடையதாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்தப் பணி சிறக்க இன்னும் வேகமாக வேலை செய்வேண்டுமென்று கோருகிறேன். அதன் மூலம் இஸ்லாமியச் சமூகமும் வளர்ந்து, இந்த நாட்டினுடைய வளர்ச்சிக்கும் கல்வி வளர்ச்சிக்கும் இந்தச் சட்டம் பயன்படுகிற ஒரு குழந்தையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமைகிறேன். வணக்கம்.

1981 ஆம் ஆண்டு பொது வக்ஃபுகள் (காலவரையறையை நீட்டித்தல்) தமிழ்நாடு திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 3/1981)

1981 பிப்ரவரி 13]

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு பொது வக்ஃபுகள் காலவரையறையை நீட்டித்தல் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு மேலவையின் ஒப்புதலைப் பெறுவதற்காக வந்திருக்கிறது. இந்தச் சட்ட முன்வடிவின்மீது மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மியாகான் அவர்களும் சில கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தக் கால வரையறையை நீடிப்பதிலே அரசினுடைய கருத்தையே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. மியாகான் அவர்களும் கொண்டிருப்பதால், இதைப்பற்றி நான் அதிகமாக விளக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆனாலும் கூட இந்தச் சட்ட முன்வடிவையொட்டி அவர்கள் தெரிவித்திருக்கின்ற கருத்துக்களை அரசு கவனத்திலே கொண்டு தேவையான விளக்கங்களை அறிக்கையின் மூலமாகவோ அல்லது வைப்பதன் மூலமாகவோ செய்ய முடியும் என்று கருதுகிறேன். அதிலே குறிப்பாக கையகப்படுத்தப்பட்ட சொத்துக்களின் விவரங்களைப்பற்றிக் கேட்டிருக்கிறார்கள். அந்த வழக்குகள்பற்றிய விவரங்கள் எல்லாம் கேட்டிருக்கிறார்கள். எதையெதை அவையிலே வைக்க முடியுமோ அவைகளை நிச்சயமாக வைத்து விளக்கம் அளிக்க முடியும் என்று கருதுகிறேன். அதிலே சில சட்ட முன்வடிவிலே இல்லாவிட்டாலும் கூட, விளக்கத்திற்காக நான் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். வக்ஃப் என்பது அறப் பணிகளைச் செய்கிறது. அப்படிச் செய்கின்றபோது இஸ்லாமிய நெறிமுறைகளின்படி இறைவனின் பெயரால் அறப்பணிகளை வக்ஃப் செய்கிறது என்று சொல்ல வேண்டும். 'In the name of Allah' இறைவனின் பெயரால் அறப்பணிகள் செய்யப்படுகின்றன. ஆனால் அப்படி இறைவனின் பெயரால் நடத்தப்படுகின்ற அறப் பணிகளுக்காக இருக்கின்ற சொத்துக்களை முத்துவல்லிகள் எந்த அளவுக்கு உண்மையாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். இறை நம்பிக்கையின் பெயரால், இறைவனின் பெயரால், வக்ஃப் சொத்துக்களைப் பராமரிப்பதில் முறைகேடுகள் இருக்குமானால், அவைகளையெல்லாம் இந்தச் சட்டங்களின் மூலமாக, திருத்தங்கள் மூலமாக திருத்தினிட முடியுமா என்பதையும் நாம் சற்று யோசித்துப்பார்க்க வேண்டும். இன்னும் சொல்லப்போனால், ஆண்டவனுக்கே பயப்படாதவன், இந்த அரசுக்கும், சட்டங்களுக்கும் பயப்படுவானா? அந்த அளவுக்கு முறைகேடுகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆனாலும் கூட மதம் சம்பந்தப்பட்ட விஷயம் என்ற அடிப்படையிலே சொம்பவும் தீவிரமாகப் போய் அது பலருக்கு அறிஞர்நியை உண்டாக்கிவிடக் கூடாது என்று எச்சரிக்கையாக இருந்து முறைபாக இதைச் செய்ய

410 1981 ஆம் ஆண்டு பொது வக்ஃபுகள் (காலவரையறையை நீட்டித்தல்) தமிழ்நாடு திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 3/1981)

[திரு. கா. இராசா முகமது] [1981 பிப்ரவரி 13]

வேண்டும். அதிலே திட்டமிட்டு நல்ல நிர்வாகத்தின் கீழ் செயல்படச் செய்ய வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலேதான் நாம் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். குறிப்பிட்ட பல இடங்களில் துற்றுக்கணக்கான ஏக்கர்கள் இருக்கின்றன. அதிலே கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் தனியார்கள் பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கின்ற நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதியில் நன்செய் நிலங்கள் 80 ஆயிரம் ரூபாய், ஒரு லட்சம் ரூபாய் அளவிலேகூட விளைபொகிறது. அதிலே எவ்வளவு வருமானம் வருகிறது என்று கேட்டால், 2 ஆயிரம், 3 ஆயிரம் தான் வருகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அப்படித்தான் கணக்கிலே வருகிறது. நாங்கள் அவைகளையெல்லாம் கையகப்படுத்தி முறையான நிர்வாகத்திலே கொண்டுவருகிறோம். இப்படி ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இருக்கின்றன. முக்கியமான இடங்களிலே ஒரு மாதிரிக்காகச் செய்வோம். இதைப் பார்த்து மற்றவர்கள் திருந்த வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலேதான் நாம் சில காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். வருமானத்தைப் பொறுத்த அளவிலே, அவர்கள் அதைச் சரியாகப் பயன்படுத்தவில்லை. அதைப்பொறுத்து வந்த புகார்களின் அடிப்படையிலே நடவடிக்கைகளைத் தொடர்ந்து எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். அதிலே தனி கோர்ட்டு, வழக்கு மன்றம் இருக்க வேண்டும் என்று கருத்து சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதையும் அரசு கவனத்திலே கொள்ளும். அதுபோலவே ரீஜினல் கமிட்டி இருக்க வேண்டியது அவசியம் என்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் கருத்தை அரசு வரவேற்கிறது. அந்த அடிப்படையிலே விரைவாக தக்க நடவடிக்கை எடுக்க முயற்சி செய்வோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வக்ஃப் போர்ட் சொத்துக்களின் மதிப்பைப் பொறுத்துச் சொல்வதானால், அதனுடைய மதிப்பு கிட்டத்தட்ட 6 கோடி ரூபாய் என்று சொல்லலாம். ஆறு ஆயிரம் வக்ஃப் போர்டுகள் தமிழகத்திலே இருக்கின்றன. சராசரியாக ஒரு வக்ஃபுக்கு ஒரு லட்சம் என்று வைத்தாலும் அது 6 கோடி ரூபாய்க்கு வரும்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : இன்னும் அதிக மதிப்பு வரும். அதுபுது கோடி ரூபாய் வரும், அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும் கணக்குப்படி.

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது : இருக்கலாம். சில வக்ஃப் போர்ட் சொத்து மதிப்புகள் 5 கோடி, 10 கோடி ரூபாய் என்கூட இருக்கிறது. அதனுடைய மதிப்புகளையெல்லாம் திரும்பவும் கணக்கெடுக்க வேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கைகளையெல்லாம் எடுத்து உண்மையான மதிப்புகளைப் பார்க்க வேண்டும். அதன் மூலம் எவ்வளவு வருமானம் வருகிறது என்பதைப்

1981 ஆம் ஆண்டு பொது வக்ஃபுகள் (காலவரையறையை நீட்டித்தல்) தமிழ்நாடு திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 3/1981)

[1981 பிப்ரவரி 13] [திரு. கா. இராசா முகமது]

பார்க்க வேண்டும். அந்த வருமானம் முறையாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இதையெல்லாம் நாம் பார்க்கிறோம். அதை யெல்லாம் உணர்ந்துதான் நாம் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்த பிறகு, வக்ஃப் டெவலப்மெண்ட் லோனை அதிகப்படுத்தி இந்த 7 லட்சம் ரூபாயைத் தமிழக அரசு கொடுக்கிறது. வெறும் இடமாக வைத்திருக்கக்கூடிய இடங்களில் எல்லாம் கடைகளைக் கட்டி, வக்ஃப் போர்ட் வருமானங்களை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்பதிலே நாம் கவனம் செலுத்துகிறோம். இருக்கின்ற சொத்துக்களையும் காப்பாற்ற வேண்டுமென்பதிலே அரசு தீவிரமாக இருக்கிறது. உண்மையாக ஒன்று சொல்வேன். இந்த ஆட்சி வந்த பிறகு கூடுமான வரையிலே, கூடுமானவரை என்று சொன்னதற்குக் காரணம், அதிலே ஒரு சதவிகிதம் தவறு இருக்கலாம், ஆகவே கூடுமானவரை என்று சொல்கிறேன்—அறநிலையத்திற்குச் சொந்தமான சொத்துக்களைத் தனியாரோ, அரசு நிறுவனங்களோ பயன்படுத்திக்கொள்வதற்கு நான் அனுமதிப்பதில்லை.

(பிற்பகல் 12-50)

உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லக்கூடிய அந்தப் புகார்களெல்லாம் கடந்த காலங்களிலே நடைபெற்றவையாகும். அவைளை மீட்டுக் கொண்டுவர முனைப்போடு செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். வக்ஃப் போர்டு உறுப்பினர்களுக்கு சட்டங்கள் தெரிந்திருக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் . . .

Thiru J. M. MIAKHAN : There is no time-limit and they can always be taken over. For other things, there may be a time-limit. But, for these properties there is no time-limit. They can always be taken over.

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது : நாம் உடனடியாக ஒரு இடத்திற்குப் போய், நேரடியாக அந்த இடத்தை நம்முடைய நிர்வாகத் திற்குக் கொண்டுவர முடியாது. வக்ஃப் ரூல்ஸ் என்று விதிகள் இருக்கின்றன. அவற்றைப் பராமரிக்கிறவர்கள் சரியாகச் செய்யவில்லை என்றால், விசாரணை செய்து நடவடிக்கை எடுக்கிறோம். அப்போது அவர்கள் அரசுக்கு மனுச் செய்கிறார்கள். அதையும் நிராகரித்தால், வழக்கு மன்றத்திற்குச் செல்லுகிறார்கள். அங்கே தீர்ப்பு அளிக்க பல காலமாகிறது. அவைகளையும் மன்திலே கொண்டு, காரியங்களைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு அப்பாற்பட்டு, உறுப்பினர்களாக இருக்கிறவர்களுக்குச் சட்டம் தெரிந்திருக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். சாரியத் சட்டங்களைத் தெரிந்து செயல்படுத்த முடியாத மூஸ்லிம்கள் இருக்க முடியாது. அதிலும் அங்கே வழக்கறிஞர்கள்,

412 1981 ஆம் ஆண்டு பொது வகப்புகள் (கால்வரையறையை நீட்டித்தல்) தமிழ்நாடு திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 3/1981)

[திரு. கா. இராசா முகமது] [1981 பிப்ரவரி 13]

மருத்துவர்கள் எல்லாம் இருக்கும்போது, அவர்கள் தெரிந்துதான் வைத்திருக்கிறார்கள். சாரியத் சட்டங்களைத் துணையாக இருத்தி, அவைகளை முறையாக நிறைவேற்றுவதில் எத்தனித மனமாச்சரியங்களுக்கும் இடமில்லாமல் நடுநிலையோடு செயல்படுகிறார்களா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஈஸ் விஷயம் தெரிந்தவர்களாக இருப்பார்கள். ஆனால் முடிவெடுக்க முடியாதவர்களாக, பல்வேறு திரிப்பந்தங்களுக்குப் பணிந்து போகும் சூழ்நிலைக்குள்ளாவதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவேதான் இந்த போர்டைப் போதுமா வகையில், வழக்கறிஞர்கள் இருக்கிறார்கள், மருத்துவர்கள் இருக்கிறார்கள், விஷயம் தெரிந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். முறையாக வக்கீல் போர்ட் செயலாற்றி வருவதையும் பார்க்கிறோம் . . .

திரு. ஜே. எம். மியாகான் : எத்தனை வழக்கறிஞர்கள் இருக்கிறார்கள் ?

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது : எத்தனை பேர்கள் என்று கேட்கும்போது, அதை இரண்டு விதமாக எடுத்துக்கொள்ளலாம். இஸ்லாமியச் சட்டங்களை நன்கு தெரிந்தவர்களெல்லாம் வழக்கறிஞர்கள்தான். இஸ்லாமியச் சட்டங்களைத் தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்களா, இல்லையா என்பதுதான் முக்கியம். அனைத்துச் சட்டங்களையும் முறையாகப் பயின்றவர்கள், பொது மேடைகளில் தங்களுடைய திறமைகளை நிரூபிக்கக் கூடியவர்கள்தான் அங்கே இருக்கிறார்கள். வக்ஃப் சொத்துக்களை முறையாகப் பரிபாலனம் செய்ய நடவடிக்கைகளை இந்த வாரியம் எடுக்கிறது. நடவடிக்கைகளைக் காலதாமதமில்லாமல் எடுக்க அக்கறை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. வக்ஃப் வாரியம் செய்யக்கூடிய காரியங்கள் முறையாகவும், நல்ல காரியங்களுக்குப் பயன்படுகிற வகையிலும் இருக்க வேண்டுமென்பதை உணர்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்ற அடிப்படையில் பார்க்கும்போது, கடந்த காலத்தைவிட இப்போது மூன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்பதைப் பார்க்கிறோம். குறைபாடுகள் இருக்கின்றன, இல்லையென்று சொல்லவில்லை. இப்போது காலத்தை நீட்டிப்பதற்கான அடிப்படை நோக்கம், 1980 டிசம்பர் 31 ஆம் தேதியோடு முடிவடைகிறது என்பதுதான். மேலும் 3 ஆண்டுகளுக்கு நீட்டிப்பதால், எஞ்சியுள்ள ஆயிரம் வழக்குகளையும் எடுத்துக்கொண்டு, அந்தச் சொத்துக்களையும் காப்பாற்ற முடியுமென்ற காரணத்தால்தான். ஆயிரம் வழக்குகளை 1980-க்குள் முடித்திருக்க முடியும். ஆனால் அவற்றுக்கான தஸ்தாவேஜுகள் கிடைக்கவில்லை. புள்ளி விவரங்கள் கிடைக்கவில்லை. அவற்றுக்கான டாகுமெண்டுகள் அறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் கண்டுபிடித்து, வழக்குப் போட வேண்டுமென்று

1981 ஆம் ஆண்டு பொது வகப்புகள் (காலவரையறையை 418
அரக எடுத்துக்கொள்ளுதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப்
பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1981)

1981 பிப்ரவரி 13] [மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது]

சொல்லும்போது, காலம் தேவைப்படுகிறது. அந்தச் சொத்துக்களை நல்ல முறையில் பயன்படுத்த வேண்டும், எந்த நோக்கத்தோடு அறக் கட்டளை உண்டாக்கப்பட்டதோ, அதற்காக அந்தச் சொத்துக்கள் பயன்படுத்தப்பட வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தில்தான் அரசு செயல்படுகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்ன மற்ற விஷயங்களையும் அரசு கவனத்தில் கொண்டு, தேவையான விளக்கங்களைக் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லி, இதை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டு, அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1981 ஆம் ஆண்டு பொது வக்ஷைகள் (காலவரையறையை நீட்டித்தல்) தமிழ்நாடு திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 3/1981) ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2, 3 ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டன.

பிரிவு 1; சட்டமியற்றும் முறை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே,

“ சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1981 ஆம் ஆண்டு பொது வக்ஷைகள் (காலவரையறையை நீட்டித்தல்) தமிழ்நாடு திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 3/1981) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் ”

என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1981 ஆம் ஆண்டு பொது வக்ஷைகள் (காலவரையறையை நீட்டித்தல்) தமிழ்நாடு திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 3/1981) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

414 1981 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் பொறுப்புக் கழக (நிர்வாகத்தை நீட்டித்தல்) தமிழ்நாடு திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு
பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1981)

[1981 பிப்ரவரி 13]

(3) 1981 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் பொறுப்புக் கழக (நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்ளுதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1981).

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே,

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1981 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் பொறுப்புக் கழக (நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்ளுதல்) சட்ட முன்வடிவு @ (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1981) ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

இந்தச் சட்ட முன்வடிவை, இதற்கு முன்னாலே போடப்பட்ட அவசரச் சட்டத்திற்குப் பதிலாகக் கொண்டு வருகிறோம். பச்சையப்பன் அறக் கட்டளையைச் சேர்ந்த பல்வேறு கல்வி நிறுவனங்களில் இருக்கும் நிலைமைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டும், உறுப்பினர்களிடத்திலிருந்தும், மாணவர்களிடத்திலிருந்தும், ஆசிரியர்களிடத்திலிருந்தும், பொது மக்களிடமிருந்தும் வந்த கருத்துகளையும் வைத்து அவசரச் சட்டம் கொண்டு வந்தோம். இப்போது சட்ட முன்வடிவு அவையின் முன்னாலே வந்திருக்கிறது. அதன்மேல் ஆய்வை நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் கருத்துக்கள் தெரிந்த பிறகு, பதில் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1981 ஆம் ஆண்டு, பச்சையப்பன் பொறுப்புக் கழக (நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்ளுதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1981) ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”

இன்னும் அரை மணி நேரத்தான் இருக்கிறது. சட்ட முன்வடிவு அதற்குள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். ஏழு உறுப்பினர்கள் பேச வேண்டுமென்று பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனவே ஒவ்வொருவரும் 5 நிமிடங்களில் தங்கள் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

@ 102-108 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு V ஆக அச்சிடப்பெற்றுள்ளது.

1981 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் பொறுப்புக் கழக (நிர்வாகத்தை 415
அரசு எடுத்துக்கொள்ளுதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப்
பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1981)

1981 பிப்ரவரி 13]

திரு. க. இராமமூர்த்தி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர், தலைவரவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவு மற்றைய சட்ட முன்வடிவுகளிலிருந்து மாறுபட்டது. இந்தச் சட்ட முன்வடிவு ஒரு புதிய சூழ்நிலையை உருவாக்குகிறது. அமைச்சரவர்கள் இதுபற்றி கருத்துக்களைச் சொன்னால், தொடர்ந்து விவாதத்தில் உறுப்பினர்கள் கலந்துகொள்ள வாய்ப்புள்ளதாக இருக்கும். இந்தச் சட்ட முன்வடிவை அறிமுகப்படுத்த பின்னணி (பேக்கிரவுன்ட்) என்ன என்பதைப்பற்றி அமைச்சரவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, அவசரச் சட்டத்தை நாம் கொண்டு வந்ததற்கான சூழ்நிலையை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். பச்சையப்பன் அறக்கட்டளையினர் சென்னையிலே கந்தசாமி நாயுடு கல்லூரி என்ற பெயரில் ஒரு கல்லூரியை நடத்தி வருகிறார்கள். அந்தக் கல்லூரிக்கு வீட்டு வசதி வாரியம் ஒரிடத்தை—கட்டிடத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள். அதை வாங்கு வதற்கான ஒரு நிலையும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை வாங்குகிறவரைக்கும் வாடகை தர வேண்டுமென்று ஒரு ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வாடகையும் தரவில்லை. அந்த இடத்தை கிராமம் செய்வதற்காக அதாவது வீட்டு வசதி வாரியம் இன்னொரு கல்வி நிறுவனத்திற்கு ஒரு பகுதியை விநியோகம் ஒப்பந்தம் செய்துவிட்ட பிறகு, கல்லூரி நடத்துவதற்கு குறைந்த பட்சம் எவ்வளவு இடம் இருக்க வேண்டுமோ அவ்வளவு இடம் இல்லாத காரணத்தால், பல்கலைக் கழகம் அதற்குத் தந்திருந்த அங்கீகாரத்தை ரத்து செய்கின்ற முயற்சியிலே இறங்கியது. அப்போதுதான் மாணவர்கள் வேலை நிறுத்தமும், ஆசிரியர்கள் வேலை நிறுத்தமும் ஏற்பட்டது. உறுப்பினர்களிடமிருந்தும் அதற்குத் தொடர்பான கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டன.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அதை நாம் பார்க்கின்றபோது, அறக்கட்டளை நிர்வாகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அதை அக்கறையோடு, கவனத்தோடு நடத்தாத காரணத்தால், ஒரு கல்லூரியையே மூட வேண்டிய சூழ்நிலை உருவானதை உணர்ந்தோம். அதற்கு முந்தைய வருடம், கிண்டியிலுள்ள செல்லம்மாள் கல்லூரியில் வேலைநிறுத்தம் ஏற்பட்டது, மாணவிகள் வேலைநிறுத்தம் செய்தார்கள். அவர்கள் கோரிக்கைகளைப் பார்க்கின்றபோது, அவை மிகச் சாதாரணமானவையாக இருந்தன.

D II C/105—9

1981 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் பொறுப்புக் குழு (நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்ளாதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1981)

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

[1981 பிப்ரவரி 13]

(பிற்பகல் 1-00)

அதைப் போலவே நான் காஞ்சிபுரத்துக்குப் போயிருந்தபோது அங்கேயுள்ள பெண்கள் கல்லூரியில் கடந்த இரண்டு வருடங்களாக சயன்ஸ் படிக்கும் மாணவிகள் சயன்ஸ் பிராக்டிக்கல் செய்ய முடியாத சூழ்நிலை இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இப்போது நாம் நடத்துகின்ற மேல் நிலைப் பள்ளிகளில் எங்காவது அத்தகைய சயன்ஸ் பிராக்டிக்கல் செய்ய வசதியில்லையென்றால், அருகிலுள்ள வேறு கல்லூரியுடன் அதை இணைத்து அல்லது வேறு ஒரு இடத்திற்குச் சென்று சயன்ஸ் பிராக்டிக்கல் செய்யக் கூடிய அளவுக்கு ஏற்பாடுகளை நாம் செய்திருக்கிறோம். காஞ்சிபுரம் பெண்கள் கல்லூரியைப் பொறுத்தவரை, அருகில் ஆண்கள் கல்லூரி இருக்கிறது. இருந்தும், அவர்கள் அதற்குரிய எந்த ஏற்பாட்டையும் செய்யவில்லை. மேலும் சென்னை அருகில் தான் இருக்கிறது. அவர்கள் அதற்குரிய வசதி வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவில்லை. சயன்ஸ் பிராக்டிக்கல் செய்யாவிட்டால், அவர்கள் படிக்கும் புடிப்பு பயனில்லாதது. அதுபோல் அங்கே பிரின்சிபாலைப் போட முடியாத நிலை இருந்தது. ஆசிரியர்கள் வேலையில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். சர்ப்பிளஸ் டிச்சர்ஸைத் தந்தால், அரசு வேலை தரத் தயாராக இருக்கிறது. வேக்கன்டாக அவர்கள் வைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். காஞ்சிபுரத்திற்கு நான் போயிருந்தபோது, அங்குள்ள ஆசிரியர்கள் என்னை வந்து பார்த்தார்கள். இப்படியெல்லாம் தவறுகள் நடைபெற்ற காரணத்தால் தான் இதுபற்றிய சிந்தனையே சென்றது. அது மட்டுமல்லாமல், சில 'இராகுலாரிட்டிஸ்' கூட நடைபெற்றிருக்கின்றன. 1980 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு அரசு பொறுப்பேற்கும் வரை அங்கே டிராஸ்ட் போர்ட் மீட்டிங் நடந்து வந்திருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் எந்தவிதமான மினிஸ்டர்-ம் எழுதவில்லை. அதுமட்டுமல்லாமல், அரசு பொறுப்பேற்றபோது, கையெழுத்துப் போட்ட பிளாக் செக்ஸ் நிறைய இருந்தன. ஆனால் நாம் அதை மேற்கொண்ட பிறகு தான் இந்த 'இராகுலாரிட்டிஸ்' தெரிய வந்தது. அதோடு கூட, அரசு பொறுப்பேற்பதற்கு 2, 3 மாதத்திற்குள் நிறைய பேரை அங்கே 'அப்பாயின்ட்' பண்ணியிருக்கிறார்கள். கல்லூரிகளில் ஆசிரியர் பணிக்கான அனுமதியை அரசிடத்திலிருந்து வாங்கித்தான் அவர்களை நியமிக்க வேண்டும். எதையும் கவனிக்காமல், போஸ்டல்-ம் இல்லாமல் ஒரே டிப்பார்ட்மென்டில் 7, 8 பேரை நியமனம் செய்திருக்கிறார்கள். எந்த ஒரு மானேஜ்மென்ட்டும் அவர்களைப் போல் அரசாங்க விதியை மதிக்காது போனதே இல்லை. அத்தகைய செயல்களை அவர்கள் அங்கே செய்து கொண்டிருந்தார்கள். சர்ப்பிளஸ் போஸ்டல் இருக்கிறது என்றால், நாம்

1981 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் பொறுப்புக் குழு (நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்ளாதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1981)

1981 பிப்ரவரி 13]

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

பணிப் பாதுகாப்பு தந்திருப்போம். இப்போது நாம் என்காவது சர்ப்பிளஸ் டிச்சர்ஸ் இருந்தால், தேவையான கல்லூரிக்கு அவர்களை அனுப்பி பணிப் பாதுகாப்பு தருகின்ற திட்டத்தைச் செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். சர்ப்பிளஸ் டிச்சர்ஸை அவர்கள் வைத்துக்கொண்டு நமக்குத் தெரிவிக்காமல் இருந்தால் அல்லது சம்பளம் தந்துகொண்டிருந்தால், அவர்களுக்கு நாம் சம்பளம் தர மாட்டோம். அவர்களுடைய அறக்கட்டளை தான் பணத்தைத் தர வேண்டும்.

செல்லம்மாள் கல்லூரியில் தவறுகள் நடந்ததால், பிரின்சிபால் லீவு போட்டார். வேறு ஒரு அம்மையாரை அங்கே போட்டார்கள். பிரின்சிபாலாக இருந்த அவருக்கு பொறுப்பைத் தராமல் விட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு, அந்த அம்மையாருக்கு அதற்குரிய அதிகாரத்தைத் தந்திருக்கிறோம்.

அடுத்து, யு.ஜி.சி.-யிலிருந்து 5 லட்சம் ரூபாய் கிரான்ட் தந்திருக்கிறார்கள். அதை வாங்கி கல்லூரிக்குப் பயன்படுத்த வேண்டும். இதுவும் அங்கே உள்ள ஒரு முக்கிய குறைபாடு. நான் ஏற்கெனவே இந்த அவையிலே கூறியிருக்கிறேன். சேலம் சாரதா கல்லூரி, கோவை அவிநாசிலின்கம் கல்லூரி இவற்றையெல்லாம் போய்ப் பார்த்தால், இவற்றுக்கு 2, 3 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் சொத்துக்கள் இருக்கின்றன. அத்தனையும் நன்கொடை மூலமாகவும், மானியமாகவும் பெற்றவை. அவற்றை வைத்து கட்டியிருக்கிறார்கள். பச்சையப்பர் சேர்த்து வைத்துவிட்டுப் போனது போல் அங்கே யாரும் அறக்கட்டளைகளை வைத்து விட்டுச் செல்லவில்லை. திறமையும், அக்கறையும் இந்த நிர்வாகத்துக்கு இருந்திருந்தால், கோடிக்கணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள பொதுச் சொத்துக்களை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தி, நல்ல முறையில் உருவாக்கக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கும். ஆனால் அவர்கள் அதைச் செய்யவில்லை. இங்குள்ள உறுப்பினர்கள் பச்சையப்பன் கல்லூரிக்குப் போனால் கூட, எந்தவித முன்னேற்றமும் அங்கே இல்லை என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளலாம். 10, 15 ஆண்டுகளாக எந்த ஒரு புதுக் கட்டடமும் அங்கே எழுப்பப்படவில்லை. அது முன்னேறிக்கொண்டு வருவதற்கான சூழ்நிலையே இல்லை. ஐந்து லட்சம் ரூபாய் யு.ஜி.சி.-யிலிருந்து தந்திருக்கிறார்கள். அதையும் அவர்கள் வாங்கிப் பயன்படுத்தவில்லை. அதற்குரிய நடவடிக்கையையும் எடுக்கவில்லை. தென்னங்குடி என்கிற ஒரு எஸ்டேட் சர்க்காருக்கு அருகில் இருக்கிறது. ஊற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் விஸ்தீரணத்தில் இருக்கக்கூடிய அந்த கோத்திலிருந்து வருவாயை நல்ல முறையில் எடுக்கின்ற முயற்சியில் ஈடுபட

418 1981 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் பொறுப்புக் குழு (நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்ளுதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1981)

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

[1981 பிப்ரவரி 13]

கலை, சென்னை நகரிலும் நிறைய சொத்துக்கள் இருக்கின்றன. மவுண்ட் ரோடு, சைனா பஜார் போன்ற புகழ் வாய்ந்த வீதிகளில் கூட சொத்துக்கள் இருக்கின்றன. வக்லிப் போர்டு பற்றி இங்கே சொல்லும்போது, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அதனுடைய மதிப்புகளைப் பற்றியெல்லாம் இங்கே சொன்னார்கள். இன்றைக்கு இதனுடைய சொத்துக்களிலிருந்து வருகின்ற வாடகைக்கும் நாம் சென்று பார்த்து கணக்கிட்டுப் பார்க்கின்ற வாடகைக்கும் மிகப் பெரிய இடைவெளி இருக்கிறது. குறைந்த வருவாயைத் தான் நிர்வாகத்திற்கு, அதை அனுபவிப்பவர்கள் தந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இதுபோன்ற பிரச்சினைகளையெல்லாம் பார்த்தால், இதை எடுத்தது எவ்வளவு பெரிய சரியான செயல் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களே புரிந்துகொள்வார்கள். கொடுக்கின்ற வாடகை குறைவு என்றால், சரியான, நியாயமான வாடகையைப் பெற வேண்டும். அவர்கள் நியாயமான வாடகையைத் தரவில்லையென்றால், கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டும். ஆகவே தான் இதிலுள்ள சொத்து சம்பந்தமான எந்தவிதமான சட்டபூர்வமான நடவடிக்கையையும் அக்கறையோடு, ஆர்வத்தோடு நிர்வாகம் எடுக்கவில்லை என்பதை இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கந்தசாமி நாயுடு அவர்கள் பச்சையப்பன் அறக்கட்டளைக்குத் தந்த சொத்து சென்னையிலே 28 ஏக்கர் இருக்கிறது. அவர் பெயரில் இருந்த சொத்தை பச்சையப்பன் அறக்கட்டளையை நம்பித் தந்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் அவர்கள் 10 ஏக்கருக்கு ஒரு ஏற்பாடு செய்யவில்லையென்றால், எப்படி? இரண்டு வருடங்களாக அவர்கள் பட்ஜெட் போடவில்லை. பொதுப் பணத்தில் அறக்கட்டளையை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் பட்ஜெட் போடாமல் அறக்கட்டளையை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் ஆர்வமும் அக்கறையும் இருந்தால், பச்சையப்பன் அறக்கட்டளை சார்பாக சென்னையிலே மிக நல்லமுறையில் ஒரு கல்லூரியை நடத்தியிருக்க முடியும். பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்காகவும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்காகவும் மிக நல்ல முறையில் பணியாற்றி அறக்கட்டளை ஏற்படுத்தப்பட்டதன் நோக்கத்தை முழுமை பெற்றிட வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தியிருக்க முடியும். இப்போது அது இத்தகைய ஒரு வாய்ப்பை இழந்து நிற்கிறது. ஆகவே தான், இந்த அரசு இத்தகைய ஒரு தீவிர நடவடிக்கையை எடுத்திருக்கிறது. இதுபோன்ற வேறு விவரங்கள் உறுப்பினர்களுக்கு ஒருவேளை தெரிந்திருக்கலாம். அப்படி ஏதாவது தெரிந்திருந்தால், அதையும் உறுப்பினர்கள் தெரிவித்தால், எங்களுக்கு அது உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1981 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் பொறுப்புக் குழு (நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்ளுதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1981)

1981 பிப்ரவரி 13]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

* திரு. க. இராமமூர்த்தி : பச்சையப்பன் அறக்கட்டளையை அரசு சில ஆண்டுகளுக்கு ஏற்பது தொடர்பான இந்தச் சட்ட முன்வடிவை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எந்தத் தகவல்களின் அடிப்படையிலே, உணர்வின் அடிப்படையிலே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் எண்ணிப் பார்க்கிறேன். அவர்களுடைய அதே உணர்வோடு என்னுடைய உணர்வுகளையும் இணைத்துக்கொள்கிறேன். இங்கே பச்சையப்பன் அறக்கட்டளை குறித்த சட்ட முன்வடிவினை அவை முன் வைத்து சில தகவல்களை மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சமுதாயத்திலே 100 ஆண்டு களுக்கு முன்னதாகவே மிகப் பெரிய அளவிலே பொருளிட்டி, தான் ஈட்டிய அந்தப் பொருளைக் கொண்டு மற்றவர்களுக்குப் பயன் கிடைக்க வேண்டுமென்பதற்காக பெருத்த கொடை உணர்வோடு, தாராள உணர்வோடு, நல்ல மனத்தோடு கொடைவள்ளல் பச்சையப்பன் அவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இந்த பச்சையப்பன் அறக்கட்டளை என்கிற அமைப்பு. அதற்கென தரப்பட்டுள்ள நன்கொடைகள், மானியம் இவற்றையெல்லாம் இங்கே மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியதுடன், அது வளர்ந்திருக்க வேண்டிய நிலைகளைப்பற்றியெல்லாம் கூடக் குறிப்பிட்டார்கள். உண்மையில் அது இன்றைக்கு எப்படி வளர்ந்திருக்கிறது என்பதையும் நாம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். இந்து தர்மத்திற்காக பச்சையப்பன் அவர்கள் இந்தச் சொத்துக்களை அறக்கட்டளைக்கு எழுதி வைத்தார். அது அன்றைக்கு சமயத் துறைகளிலே செலவாகியது. கல்வித் துறைக்கு, கல்வி வளர்ச்சிக்கு அதனுடைய உதவி பெறுவதற்கான வாய்ப்பு இல்லாமலிருந்த நிலையில் “நார்ட்டன் துறை” அவர்கள் கல்வி தர்மத்தையும் உள்ளடக்கியதுதான் இந்து தர்மம் என்கிற வழக்கினை தொடுத்து, உயர்நீதி மன்றத்தில் வெற்றியும் பெற்றார். அதன் பிறகுதான் அதன் விளைவாகத்தான் கல்வி வளர்ச்சிக்கு இந்த அறக்கட்டளை யிலிருந்து செலவு செய்யலாம் என்கிற நிலை உருவாகியது. கால அளவில் பள்ளிக் கல்வி, உயர் நிலைக் கல்வி, கல்லூரிக் கல்வி என்று வளர்ந்து தோன்மையான இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைத்து நிற்கின்ற இந்த (பிற்பகல் 1-10)

அறிவாலயங்கள் உருவெடுத்தன. அதனுடைய நிர்வாகம் எப்படி கெட்டுப் போயிருக்கிறது என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் மெத்த வேதனையோடு சொல்கிறேன், இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது ‘ஃபிலந்திராபிக்’ உணர்வோடு, சமுதாயத்திற்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற உணர்வோடு, பெரும் தொகைகளை ஒதுக்கி அறக்கட்டளைகள் ஏற்படுத்துவதற்கு இதுபோன்ற நடவடிக்கைகள் தடங்கலாக, தடையாக

420 1981 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் பொறுப்புக் குழு (நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்ளாதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1981).

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1981 பிப்ரவரி 13]

இருந்து அந்த உணர்வே அற்றுப்போகும் நிலைமைகள் உருவெடுத்திருக்கின்றன. பச்சையப்பன் கல்லூரிகள் ஒரு பல்கலைக் கழகம் ஆகின்ற அளவுக்கு அதற்கு சொத்துக்கள் இருக்கின்றன. 'இந்து' என்ற உணர்வோடு செயல்பட வேண்டிய அவசியம் இந்த அறக்கட்டளையோடு பிறந்த ஒன்றாகும். தமது தர்மம் 'இந்து மதத்திற்கு' என்று ஆரம்பத்திலேயே பச்சையப்பன் அவர்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டியதால், அதற்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். நான் பச்சையப்பன் கல்லூரி மாணவன். அதற்காகப் பெருமைப்படுபவன். நாங்கள் அந்தப் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் படிக்கும்போதுகூட, அந்தக் கல்லூரியை 'அமாவாசைக் கல்லூரி' என்று சொல்வார்கள். அப்பொழுது தெல்வாம் அமாவாசையன்று கல்லூரி விடுமுறை. சென்னையிலே வேறு எந்தக் கல்லூரியையும் இப்படிச் சொல்லமாட்டார்கள். இப்படி ஆரம்பத்திலேயே மத உணர்வோடு ஆரம்பித்துச் செயலாற்றினார்கள். மேலும், சமுதாயத்திலே அடித்தளத்தில் இருந்தவர்களுக்கு, பின் தங்கியவர்களுக்கு, ஏழைகளுக்குச் சிபாரிசு இல்லாமல் ஏங்கியவர்களுக்கு வாய்ப்புக் கொடுத்தது இந்தக் கல்லூரி தான். சில கல்லூரிகள் பல இடங்களிலே உருவாகி இருக்கின்றன. அவைகளிலே சிலவற்றை அவற்றின் நிர்வாகம் சீர்கெட்டிருக்கிறது என்ற உணர்வோடு அரசு ஏற்றிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது, இந்தக் கல்லூரியையும் நாம் சீர்கெய்ய வேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

இன்னொரு விஷயம் என்னவென்றால், தமிழகம் முழுக்க இருக்கின்ற பல ஆலயங்களிலேயும் இன்றைக்கும் பச்சையப்பன் அறக்கட்டளைகள் சார்பில் கட்டளை மற்றும் மண்டகப்படி சிறப்புகள் நடைபெறுகின்றன. ஆங்காங்கே இருக்கின்ற சொத்துகளிலேயிருந்து வருகின்ற வருவாயிலேயிருந்து அந்தச் சிறப்புகள் நடைபெறுகின்றன. (மணியடிக்கப்பட்டது) நான் அந்தக் கல்லூரியின் மாணவன். ஆகையால் இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூட சொல்கிறேன். கல்விக்காக பெருமளவுக்குத் தொண்டு செய்கிற அதே நேரத்திலே, கொஞ்சமும் குறையாத அளவுக்கு இந்துக்களுடைய உணர்வுகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து பல ஆலயங்களிலே அறக்கட்டளைகள் செயல்படுகின்றன. அவைகளெல்லாம் கூட இப்போது முறையாக நடைபெறுகிறதா என்று கண்காணிக்க வேண்டும். அரசு ஏற்றெடுக்கும் போது இன்றைக்கு இருக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வதோடல்லாமல், சில மாற்றங்களையும் நாம் உருவாக்க வேண்டும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்கூட வேதனையோடு சொன்னார்கள். சென்னை நகரத்திலே இருக்குகின்ற மிக மதிப்பு வாய்ந்த சொத்துக்களிலே இருந்து வரும் வருமானம் எவ்வளவு குறைவாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது கிடைத்துள்ள வாய்ப்பை அரசு பயன்படுத்திக்கொண்டு குறைகளையெல்லாம் சீர் செய்து

1981 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் பொறுப்புக் குழு (நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்ளாதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1981)

1981 பிப்ரவரி 13] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

முழுமையாக அந்த அறக்கட்டளைக்கு ஈட்டித் தருவதிலே அரசு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். சில தவிர்க்க முடியாத காரணங்களினாலே அதிகாரிகள் இந்த அறக்கட்டளைகளில் அறங்காவலர்களாக வந்து விடுகிறார்கள். இந்த அறக்கட்டளையின் பின்னணியைப் (பேக்கிரவுண்ட்டைப்) பார்த்துப் புரிந்து, அவர்கள் பணியாற்றும் வகையிலே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுக்கு 'இன்ஸ்ட்ரக்ஷன்ஸ்' கொடுக்க வேண்டும்.

இன்னொரு விஷயத்தையும் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். பச்சையப்பன் அறக்கட்டளையை அரசு ஏற்றெடுக்கும்போது, இந்தப் பச்சையப்பன் அறக்கட்டளைக்கு இருக்கும் வேறுபல நிறுவனங்களுடைய பொறுப்பும் இதிலே அடங்குகிறதா? சட்டபூர்வமாக அவைகளும் இதிலே அடங்குகின்றனவா? (அடங்குகிறது என்ற வகையிலே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உட்கார்ந்து கொண்டு தலையசைத்தார்கள்). அடங்குகிறது என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். மகிழ்ச்சி. அதன் தொடர்பாக இருக்கும் எல்லாக் கல்வி நிலையங்களையும் இதிலே கொண்டுவர வேண்டும்.

இந்த அறக்கட்டளையின் முழுமையான மதிப்பையும், மரியாதையையும் மீட்டுதலாக வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த அறக்கட்டளையை ஏற்றெடுக்கும்போது பொறுப்பை ஒப்புக்கொண்டிருக்கும் அதிகாரிகள் தங்களுக்கு ஏதோ வேலையளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற அளவிலே காரியங்களைச் செய்யாமல், இந்து மதத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பெரிய செல்வந்தர் தம் வாழ்நாள் பூராவும் ஈட்டிய பொருளை இதற்கென்று ஒப்படைத்து, அவர் கூறிய அந்தக் கருத்துக்கள், வெளியிட்ட உணர்வுகள் ஈடேறும் அளவுக்கு அந்த அறக்கட்டளையைச் செயல்படச் செய்து காரியங்கள் ஆற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த அறக்கட்டளைகளை கடந்த காலத்திலே ஏற்படுத்தியபோது எந்த நோக்கத்தோடு கொண்டு வந்தார்களோ அது நிறைவேற வேண்டுமென்ற முழு உணர்வோடு செய்தார்கள். அவர்கள் பெரும் செல்வந்தர்களாக இருந்தபோது இவற்றையெல்லாம் செய்தார்கள். ஆனால், அவர்களுடைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இன்றைக்கு வாழ்க்கைக்கு வழியில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய முன்னோர்கள் பெருமளவிலே ஈட்டிய பொருளை—தங்களுடைய வாரிசுகளைப் பற்றிக் கொஞ்சம்கூடக் கவலைப்படாமல்—எல்லாவற்றையும் வழங்கி இந்த அறக்கட்டளைகளை ஏற்படுத்தினார்கள் என்றும், குறந்தப்பட்சம் அவர்களுடைய முன்னோர்கள் எண்ணிய கருத்துக்களுக்கேற்ப, அவர்கள் எதிர்பார்த்த நோக்கங்களுக்கேற்ப கொஞ்சம் கூட தவறு ஏற்படாமல் இந்த அறக்கட்டளைகள் எல்லாம் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன என்பதைப் பார்க்கும்போது

422 1981 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் பொறுப்புக் குழு (நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்ளுதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1981)

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1981 பிப்ரவரி 13]

அவர்கள் மெத்தவும் மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, அறக்கட்டளைகளை ஏற்படுத்தியவர்களின் சொந்தக்காரர்கள் இன்றையதினம் ஏழ்மை நிலையில் இருக்கும்போது, பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள அறக்கட்டளையின் சொத்துக்களை யாரோ தங்களுடைய வாழ்க்கைத் தேவைகளுக்காக அல்லது வேறு பல காரணங்களுக்காக எடுத்துக்கொள்கிறார்கள் என்ற உணர்வு அவர்களுக்கு வருவது அறக்கட்டளைகளுக்கு நல்லதல்ல. அந்தமாதிரி உணர்வுகளுக்கு இடமில்லாமல் செயல்பட வேண்டும். இப்போது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கும் இந்த நேரம் சரியானது என்று என்னால் சொல்ல முடியவில்லை. இப்போதாவது இதிலே நுழைந்திருப்பது வரவேற்கப்படவேண்டிய ஒன்று. இந்த அறக்கட்டளையிலே யார் யாரெல்லாம் இருந்தார்கள், இந்த அறக்கட்டளையை அரசு மேற்கொள்ளும் போது யாரெல்லாம் இருந்தார்கள் என்ற விவரங்கள் இந்த அவையிலே வைக்கப்படும் அளவுக்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, அமைகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-20)

* Thiru A. R. DAMODARAN : Sir, this Bill provides for the taking over of the management of the Pachaiyappa's Trust, a Trust which has been in existence for over a hundred years and which has been rendering a lot of good service in so far as education is concerned in Tamil Nadu.

The hon. Member Thiru Ramamoorthy mentioned that this had been probably the only Institution that existed in Tamil Nadu which provided for boys of the Backward communities to be admitted and educated. I want the hon. Members to remember that this was done prior to 1925 when the late Thiru Muthiah Mudaliar introduced the communal G.O. Therefore, this is a charity that has looked after the educational interests of the Backward Communities and it has a very treasured place in the minds of those who are interested in the education of the Backward Communities. If you will pardon my reminiscing, the members of my family were associated with the Board of Trustees of the Pachaiyappa's Charities a long time ago, not now. Sir, in 1927, 1928 or 1929, when my father was a Member of the Madras Corporation, he was elected a Trustee to the Pachaiyappa's Charities in those days. In 1932 or 1933 the late Dr. A. L. Mudaliar was the Secretary or Chairman of the Trust Board and he was associated with the Trust Board right

1981 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் பொறுப்புக் குழு (நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்ளுதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1981)

1981 பிப்ரவரி 13] [Thiru A. R. Damodaran]

up to 1941 when he was a Member of the Trust Board. My late uncle, Thiru A. Doraisami Mudaliar was also a Member of the Trust Board and later my cousin Dr. Venugopal. The point is that the members of the Trust Board in those days were anxious to bring up the institution to its present level. In fact, in 1941 when the Pachaiyappa's College was located in George Town, where it was located in a building in which there were a number of shops and in an extremely crowded locality, lakhs of rupees were spent to bring the college to its present campus in Aminjikarai where we have a now a beautiful campus. The Hon. Minister has mentioned about various irregularities committed by the Board of Trustees. I would be the last person to say that the Government should not take over a private trust if it is mismanaged. I would not subscribe to the view expressed by the teacher-representatives that all private educational trusts should be taken over. I will not subscribe to that view. I have held the view that if there is a Board which mismanages a public trust, we would certainly welcome the Government taking it over. But, in this case, I think the Government should also be fair because I want the charges to be made public. I want the public to know who are the trustees who are misusing public trusts. We must remember that two trustees were elected only about two weeks prior to this measure. After the Court's decision, Thiru N. D. Sundaravadivelu and Thiru Isari Velan of the ruling Party were just then admitted into the Trust Board when the Trust Board was superseded by the Government of Tamil Nadu. Now, when this Bill is being introduced and when it is published all over Tamil Nadu, the impression should not be created that all members of the Board of Trustees were crooks or scoundrels or were swindling the funds of the Trust Board. In fact, I would like Government, though not immediately to appoint a committee, since they have already got a managing committee, to bring out a specific report within six months outlining the irregularities, serious or otherwise, financial or otherwise, committed by the Board of Trustees, because I do not want these people to enter public life hereafter. It is important that we should exclude them from all public trusts. I will not go into the legal complications at the present moment. Generally, when mention is made about irregularities, an opportunity will have to be given to answer the charges of

424 1981 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் பொறுப்புக் குழு (நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்ளாதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1981)

[Thiru A. R. Damodaran] [1981 பிப்ரவரி 13]

Irregularities and the matter may be taken to Court. But, nonetheless, I support the Government in their action, if they feel that irregularities have been committed.

The next point is that the Government want to administer the Pachaiyappa's Charities which run educational institutions — Schools and Colleges — in Kancheepuram, Chidambaram, Cuddalore, etc. I had the privilege in 1968 of presenting 10 acres of land to the late Perarignar Anna, when he was the Chief Minister, for the formation of Kandasami Naidu College for Women in Cuddalore which is functioning very well. I can say frankly that we have no trouble as far as this College is concerned. It was at the same time that the Kandasami Naidu College for Women in Kancheepuram and Kandasami Naidu College for Men in Madras were also started. One difficulty is that there is no use in going by the properties that were endowed in the past which may be worth crores of rupees. Unfortunately, the properties do not fetch much income now a days because of certain inelastic principles. My point is this. The Government have appointed a five-member Committee of Management. The Committee consists of (1) Director of Sports and Youth Services Madras, (2) Joint Secretary to Government Home Department, (3) Joint Secretary to Government, Law Department, (4) Deputy Secretary to Government, Finance Department, dealing with Collegiate Education files and (5) Director of Collegiate Education, Madras. Sir, temporarily this may be all right. But there is one feeling which I must mention. There is a difference between the management of Government Colleges and the management of Colleges run by private bodies, and we must have continuity of management as far as the educational institutions are concerned. If the Government were to transfer the Director of Sports and Youth Services in public interest within six months, I can very well imagine the fate of these institutions because all the officers in the Committee of Management are liable to be transferred and it will take atleast six months for them to find out what the assets of the Pachaiyappa's Charities are. To go into the deeper question, we must have a permanent body of five people who know something about finance, who know something about education. In fact, in 1976 Mr. Justice Sadasivam was appointed but he had to give up because of the judgment of the High Court which came later. We want a body which will manage the institutions for some time and we should see that there is continuity of management. I will

1981 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் பொறுப்புக் குழு (நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்ளாதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1981)

1981 பிப்ரவரி 13]

[A. R. Damodran]

plead with the Hon. Minister to consider this aspect. If the Government entirely bureaucratise the Board of Management of the Pachaiyappa's Charities, then growth will be impossible.

Nothing is mentioned in this Bill about the appointment of a Secretary for the Board of Management.

(The Deputy Chairman sounded the gong)

Sir, I will finish in one or two minutes. The Government have mentioned about the irregularities found in the management. The Government have not stated who will be the Chief Executive Officer of the Administration. The Board of Trustees, like the Board of Directors, will have a meeting once a month or once in two months to consider the agenda and will not go into other matters in depth. The officer who is to administer the trust is of very great importance and the Hon. Minister may kindly consider the question of appointing a competent man as Secretary. I am not certain whether the present person will continue as Secretary will have to be appointed. I would suggest that when the administration is handed over two years later to the Charities, I would like the Government to consider whether they should not formulate a certain scheme of election to the Board of Trustees. It is only in the recent past that various abuses have crept in, because it has become a very prestigious position for politicians to aspire for. Even the A.I.A.D.M.K. wanted its own members on the Board, when it became the ruling party. The D.M.K. had its own members before. All these abuses did not occur before political parties wanted to have a place in the Board of Trustees. I do not know why they wanted to come if they were not interested in education and there are also other reasons. We must exclude politicians from trying to grab trusteeship position and misusing it for their ends. I am completely against the misuse of public trusts. In this regard I hope the Government will also consider whether a scheme should not be drafted for election to the Board of Trustees. This is now done on the basis of a scheme which has been formulated by the High Court. I hope the Government will take more interest in the Pachaiyappa's Charities. The Hon. Minister should not forget that he dare not take over a Muslim Trust or a Christian Trust; but he has taken over a very big Hindu Trust and, therefore, I would say that he has got a very great responsibility to see that it is

4-26 1981 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் பொறுப்புக் குழு (நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்ளுதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1981)

[1981 பிப்ரவரி 13]

administered properly because it is likely to be misunderstood; if proper growth is not ensured in this institution. I wish all success to the Government in their efforts to see that things are set right in this great institution which is looking after literally tens of schools and colleges and this institution should be helped to continue the good service which it has been rendering to the members of the backward community for which it was originally created. Thank you.

செல்வி அ. வீலாவதி: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பச்சையப்பன் பொறுப்புக் கழக நிருவாகத்தை அரசே ஏற்றுக்கொள்ளும் சட்ட முன்வடிவைப் பொறுத்தவரையில், நான் அனைத்து ஆசிரியர்களின் சார்பாகவும் முழுமையாக வரவேற்கிறேன். இம்மாதிரியான ஒரு சட்ட முன்வடிவு கொண்டு வரப்படுவதே ஒரு துணிச்சலான காரியம் என்றுதான் ஆசிரியர்கள் அனைவரும் நினைக்கிறார்கள். நானே நேரில் சென்று செல்லம்மாள் கல்லூரி, கந்தசாமி நாயுடு கல்லூரி மற்றும் பச்சையப்பன் பள்ளி போன்ற வற்றைப் பார்த்து வந்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்படும்வரை அவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

செல்வி அ. வீலாவதி: அந்தக் கல்லூரிக் கட்டிடங்கள் எல்லாம் மிகவும் கேவலமான முறையில் இருக்கின்றன. சாதாரண தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கட அத்தகைய கட்டிடங்களில் இருக்க முடியாது அப்படிப்பட்ட கட்டிடங்களிலேதான் இதுவரை கல்லூரிகளை நடத்தி வந்திருக்கிறார்கள். கல்லூரி ஆசிரியர்களும், பள்ளி ஆசிரியர்களும் இதை மிகவும் வன்மையாகக் கண்டித்திருக்கிறார்கள். விஞ்ஞான பரிசோதனைக்கூடங்கள்கூட அங்கெல்லாம் இல்லாத நிலையில் மாணவர்களுக்கு எப்படி பாடங்களை ஒழுங்காகக் கற்றுக் கொடுக்க முடியும் என்று அப்போதே வன்மையாக எதிர்த்திருக்கிறார்கள். அதற்காகப் போராட்டம்கூட நடத்தியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலையில் ஒரு சில ஆண்டுகளுக்காவது அரசு அந்தக் கல்லூரிகளையும் பள்ளிகளையும் தன் பொறுப்பில் எடுத்துக்கொண்டு நிலைமையைச் சீர் செய்வதற்கு முன் வந்ததற்காக நான் ஆசிரியர்களின் சார்பாக நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-30)

கேள்வி: இதே மாதிரியாக பல நிறுவனங்கள் தமிழகத்திலே இருந்து வருகின்றன. அவற்றுக்கு இது ஒரு பாடமாக இருக்கும். அவர்கள்

1981 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் பொறுப்புக் குழு (நாவாகத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்ளுதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1981)

1981 பிப்ரவரி 13] [செல்வி அ. வீலாவதி]

உண்மையான நல்லெண்ணத்திலே தங்கள் நிறுவனங்களை வைத்திருக்க நினைப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

சென்னை ஆசிரியர்கள் சங்கத்தின் சார்பில் கடந்த 26—3—1978 அன்று நடந்த கூட்டத்தில் கல்வியமைச்சர் அவர்கள் கலந்துகொண்டு, தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களின் துன்பங்களும், துயரங்களும் இந்த அரசுக்குத் தெரியும் என்றும், எந்த நிறுவனமாக இருந்தாலும், மைனாரிட்டி நிறுவனமாக இருந்தாலும் சரி, வேலை செய்யும் ஆசிரியர்களுக்கு வேலைப் பாதுகாப்பு கொடுத்துத் தீருவேன் என்றும், நிர்வாகச் சீர்கேட்டைச் சரி செய்வதாகவும் உறுதிமொழியை அளித்தார்கள். அதன்படி துணிச்சலாக முதன் முறையாக இந்த மாதிரி சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வந்திருப்பதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். இந்த மாதிரியான நிலையில் அநேக தனியார் பள்ளிகளும், தனியார் கல்லூரிகளும் தமிழகத்திலே இருக்கின்றன என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இதைப்பற்றி பல ஆசிரியர்களும், ஆசிரியப் பிரதிநிதிகளும் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அரைத்த மாவையே நான் அரைக்க விரும்பவில்லை. இந்த மாதிரியான நிறுவனங்களை அரசு எடுக்க முன்வரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆசிரியர்களுக்கு வேலைப் பாதுகாப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. தமிழ்நாடு தனியார் பள்ளிகள் ஒழுங்குபடுத்தும் சட்டம், 1973-ல் எவ்வளவு முரண்பாடுகள் இருக்கின்றன என்பதை சென்னை உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி திரு. சத்தியதேவ் அவர்கள் செப்டம்பர் 1979-ல் தெரிவித்துள்ளார். நடுவர் மன்றம் கூறும் ஆணைகளை சிலில் கோர்ட் தீர்ப்பாக எடுத்துக்கொள்ளத்தக்க வகையில் சட்டத்தில் வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்றும், இத்தகைய வழிவகை கூட்டுறவுச் சட்டத்திலும், பஞ்சாயத்துச் சட்டத்திலும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றும் தெரிவித்திருக்கிறார். ஆகவே காலம் தாழ்த்தாமல் அரசு தனியார் பள்ளி ஒழுங்குபடுத்தும் சட்டத்தில் ஆசிரியர்களுக்கு நிரந்தரப் பணிப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்தத் தருணத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பல உறுப்பினர்கள், பள்ளிகளை அரசு எடுத்து நடத்தினால், அதனால் தரம் குறைந்துவிடும் என்று கூறினார்கள். அது சரியல்ல. தனியார் பள்ளிகளையும் அரசே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும், தனியார் நிறுவனங்களில் முறைகேடுகள் நேர்கிறபோது அனைத்தையும் அரசே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டு அமைகிறேன். வணக்கம்.

428 1981 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் பொறுப்புக் குழு (நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்ளுதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1981)

[1981 பிப்ரவரி 13]

* திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பச்சையப்பன் பொறுப்புக் குழு நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக் கொள்ளும் இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நான் வரவேற்கிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பயின்ற நிறுவனம் இது. ஒருசமயம் தஞ்சை மாவட்டத்திலே வேதாரண்யம் பகுதியிலே உள்ள சில தனியார் பள்ளிகளையும்—அவற்றில் நடைபெற்ற ஊழல்களைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லி—அரசுடமையாக்க வேண்டுமென்று அவர் முதலமைச்சராகப் பொறுப்பில் இருந்தபோது, அவருடைய துணைக்காக இல்லத்திலே சென்று நாங்கள் வேண்டுகோள் விடுத்தபோது, அப்போது அந்த நிறுவனங்கள் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றதை மனதிலே கொண்டு, பச்சையப்பன் கல்லூரி மிகச் சிறப்பாக நடைபெறுகிறதே, இராமகிருஷ்ண மடங்களால் நடத்தப்படும் ஷித்தியாசாலைகள் நல்ல முறையில் நடைபெறுகின்றனவோ, அவைகளைக் கூட எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்கிறீர்களே என்று எங்களைக் கேட்டார். அந்த அளவிற்கு, அந்தக் காலத்திலே மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்ற ஒரு நிறுவனமாகும் இது. அதற்குப் பின்னாலே, ஊழல் நிறைந்த பள்ளிகள் என்கே இருக்கின்றனவோ அவைகளை யெல்லாம் இந்த அரசு ஆராய்ந்து அவைகளை அரசுடமையாக்குகிற முயற்சியிலே ஈடுபடும் என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த அடிப்படையிலே நம்முடைய மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இன்னின்ன குறைபாடுகள், குற்றச்சாட்டுக்கள் தனியார் பள்ளிகளிலே இருக்கின்றன என்று நாங்கள் தொகுத்துக் கூறுவதற்கு முன்னாலே, அவரே ஆசிரியராக இருந்து அனுபவித்த காரணத்தால், நாங்கள் தொகுத்துச் சொல்ல வேண்டிய அவசியமே இல்லாமல் . . .

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதில் எல்லாம் எனக்கு அவ்வளவு அனுபவம் இல்லை.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : குறைபாடுகளில் அவருக்கு அனுபவம் என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆசிரியர்களுக்கு இருக்கின்ற சங்கடங்களை உணர்ந்திருக்கிற வகையிலே அனுபவம் உள்ளவர்தான் அவர். அதை அவர் மறுக்க முடியாது. அந்த வகையிலே குறைபாடுகளை உணர்ந்து அதற்கேற்ப மிகத் தீவிரமாக—ஏன், புரட்சிகரமாக என்று கூடச் சொல்லலாம்—இந்தச் சட்டத் தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதற்கு பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆசிரியர்கள் சமுதாயத்தின் சார்பிலே வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1981 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் பொறுப்புக் குழு (நிர்வாகத்தை 429 அரசு எடுத்துக்கொள்ளுதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1981)

1981 பிப்ரவரி 13] [திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் பேசுகிற போது, ஆசிரியர்கள்-பிரதிநிதிகள் எல்லாம் எல்லாப் பள்ளிகளையும் அரசு எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள் என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, தான் அப்படிச் சொல்ல இயலாது என்பதைக் கோடிட்டுக் காட்டினார்.

“குணம்நாடிக்குற்றமும் நாடி அவற்றின் ;
மிகைநாடி மிக்க கொளல்”

என்று திருவள்ளுவர் சொன்னார். அதைப்போல நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய தனியார் நிறுவனங்களை எடுத்துப் பார்த்தால், மிகக் குறைந்த சதவீத நிறுவனங்கள்தான் மிகச் சிறப்பாக நடைபெறுகிற நிறுவனங்களாக இருக்கும். ஆகவே மிக விரைவிலே இந்த அரசு, இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டாக வேண்டுமென்று வலியுறுத்த வேண்டிய கட்டாயத்திலே நாங்கள் இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டதைப்போல, அறக்கட்டளைகள் தவறாகப் பயன்பட்டால், ஊழல் நிறைந்த இடமாக மாறிவிட்டால் முறைகேடுகள் மலிந்து விட்டால், அரசு சரியான நேரத்திலே தலையிட்டு எடுத்துக்கொள்ளும் என்ற உணர்வு ஏற்படுத்தினால்தான் பிற்காலத்திலே அறக்கட்டளைகளை ஏற்படுத்த முன்வருவார்கள் என்ற அடிப்படையிலே, சரியான நேரத்தில் சரியான நடவடிக்கையை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி வரவேற்கிறேன்.

இரண்டாண்டு காலத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில், என்னைப் பொறுத்தவரையில், இரண்டாண்டு என்று இருக்கக் கூடாது. தனியார் நிறுவனங்களை அரசே ஏற்பதை ஓரளவிற்கு ஒத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய வகையில் பின்னாலே தீர்ப்பு வரும் என்ற நிலை இல்லாமல் தொடர்ந்து நிரந்தரமாக அரசே தான் நடத்த வேண்டுமென்ற வகையிலே சட்டத்திலே பிரிவுகள் இருக்க வேண்டும். சில ஆண்டுகள் ஆன பிறகு அவர்களிடமே ஒப்படைக்கப்பட்டு மீண்டும் ஊழல் ஏற்பட்டு மீண்டும் அரசே எடுப்பது போன்ற நிலைமைகள் தேவையில்லை. ஒருமுறை அரசு எடுத்துவிட்டால், தொடர்ந்து அரசிடத்திலே இருக்க வேண்டும் என்ற வகையிலே சட்டத்திலே வரத்துக்கள் இடம் பெற வேண்டும். பொதுவாக நம்முடைய தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய தனியார் கல்வி நிறுவனங்களில் ஊழல்கள் நிறைந்துவிட்டால், அவற்றை எடுக்க தனித்தனியாகச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, அவ்வப்போது எடுக்கும்

430 1981 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் பொறுப்புக் குழு (நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்ளுதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1981)

[திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்] [1981 பிப்ரவரி 13]

நிலைமையை மாற்றி நிரந்தரமாகச் சட்டத்தை இயற்றி எங்கெங்கே ஊழல்கள் நடைபெறுகின்றனவோ அங்கெல்லாம் ஒரு குறிப்பை அவர்களிடம் கேட்டு, அவர்கள் தருகின்ற சமாதானம் சரியாக இல்லையென்றால், மீண்டும் சட்டம் கொண்டு வராமல் ஏற்கெனவே நிறைவேற்றப்பட்ட நிரந்தரச் சட்டத்தின் மூலமாக அரசே ஏற்றுக் கொள்ளுகிற முறையில் சட்டத்தை இயற்ற மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள், நிர்வாகக் குழுவில் அரசு அலுவலர்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் தவறு செய்யாதவர்கள் என்று சொல்ல முடியாது என்றாலும்கூட, அந்த அளவுக்குத் தவறுகள் மலிந்துவிட முடியாது. அவர்கள் மேல் நாம் கண்காணிப்பை ஏற்படுத்த முடியும்.

அதிகாரச் சார்பற்ற ஆலோசனைக் குழுவை, கல்வியாளர்கள், மேல்வை ஆசிரியப் பிரதிநிதிகள், மற்ற தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள், கல்லூரியின் நிர்வாகத்திலே இருக்கக்கூடிய ஆசிரியர்களிலே தேர்ந்தெடுக்கப்படக்கூடியவர்கள் ஆகியவர்களைக் கொண்டு ஒரு அட்வைசரி கமிட்டியை நியமிக்க கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொறுப்புக் குழுவிற்கு பின்னாலே தேர்தல் நடத்தப்படும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அதையெல்லாம்கூட விரைவிலே செய்வதற்கு இப்போதே திட்டம் தீட்ட வேண்டும். திரும்ப அவர்களிடம் ஒப்படைக்காத வகையில் தொடர்ந்து நிரந்தரமாக அரசே தன் கையில் வைத்துக்கொள்ளும் வகையில் சட்டம் இயற்ற வேண்டும் என்று கேட்டு அபைகிறேன்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட முன் வடிவை நான் முழு மனதுடன் வாழேற்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னதை நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். இரண்டு வருஷத்திற்கு மட்டும் ஏன் எடுக்கிறார்கள்? அந்த நிறுவனத்தைச் செம்மையாக நடத்த, ஐந்து வருடங்களுக்காவது ஏற்று நடத்தலாம்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் டிரஸ்டிகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். மிகவும் மோசமாக நடைபெறுகின்ற டிரஸ்டிகளைப் பார்த்த பின்பு இனி, யாரும் டிரஸ்டிகளை ஏற்படுத்தமாட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அக்காலத்தில் டிரஸ்டிகளை ஏற்படுத்தியவர்கள் பணத்தை

1981 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் பொறுப்புக் குழு (நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்ளுதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1981)

1981 பிப்ரவரி 13] [திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

வைத்துக்கொண்டு வேறு காரியத்திற்குப் பயன்படுத்த முடியாது என்று கருதினதால், டிரஸ்டிகளை ஏற்படுத்தினார்கள். இப்போது பணத்தை எவத்து பல காரியம் செய்ய இயலுமாதலால் யாரும் பணத்தைத் தாப் போவதில்லை. எனவே, அதைப்பற்றி நாம் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. எனவே, ஏற்கெனவே இருப்பதற்கு முதலில் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி, ஒரு நிரந்தரமான சட்டத்தைப் போட்டு சர்க்கார் கையில் அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு, நிர்வாகம் தவறு செய்யும்போது, அந்த நிறுவனத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்ளுவது நல்லது. இப்போது பச்சையப்பன் அறக் கட்டளையை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் எங்கெல்லாம் இந்த மாதிரியான நிறுவனங்கள் இருக்கின்றனவோ அவற்றையெல்லாம் தன் பொறுப்பில் எடுக்க வேண்டாமா என்று அரசு யோசனை செய்ய வேண்டும்.

(பிற்பகல் 1-40)

இங்கே பல விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசினார்கள். பச்சையப்பன் கல்லூரியில் இருந்த ஊழல் நிலைமைகளைப் பற்றித் தெரிந்து அந்தக் கல்லூரியை அரசு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. சிவகங்கையில் ஒரு கல்லூரியை எடுத்திருக்கிறது. இதுபோலவே நாகர்கோவிலில் பயனீர் கல்லூரியை எடுத்திருக்கிறது. இந்தக் கல்லூரிகளையெல்லாம் அரசு ஏற்ற பிறகு, அந்தக் கல்லூரிகளின் ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தமாதிரி டிரஸ்டைப் பொறுத்து மட்டும் நான் சொல்லவில்லை. தெய்வத்தின் பெயராலே எத்தனையோ டிரஸ்ட்டிகள் நடந்து வருகின்றன. இந்த டிரஸ்ட்டிகளின் கதியே எப்படி இருக்கின்றன என்பதை அவை முன்னவர், சென்ற சட்ட முன்வடிவின் மீது பேசுகையில், குறிப்பிட்டார். அப்படியிருக்க தெய்வத்தின் பெயரைச் சொல்லாமல் செயல்படுகின்ற டிரஸ்ட்டிகளை யார் ஒழுங்காக நிர்வகிக்கப் போகிறார்கள்? பொதுவாக டிரஸ்ட்டிகளிலே இருப்பவர்கள் எல்லாம் ஒழுங்காக நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்களா? அரசு, கல்வி, மான்யத்தின் மூலமாகக் கல்விக்காகப் பெருமளவுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்து செலவு செய்து கொண்டிருக்கிறது. எனவே, இப்போது தனியார் உதவி தேவையில்லை. அந்தக் காலத்தில்தான் தனியார் நிறுவனங்கள் தேவைப்பட்டன. அவைகளுக்கு தேவைக்கு மேற்பட்ட சொத்துக்கள் இருக்கின்றன. அந்தச் சொத்துக்களை, நிலங்களை, வருமானங்களை அவர்களே நிர்வாகம் பண்ணியிருக்கிறார்கள். அவைகளை அவர்கள் ஒழுங்காக நிர்வாகம் பண்ணினால், ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை. ஆனால் அங்கேயெல்லாம் இப்போது ஊழல்கள் இருக்கின்றன. அப்படி ஊழல்கள் மலிந்தபிறகு தானே, தோன்றி

432 1981 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் பொறுப்புக் குழு (நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்ளாதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1981)

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

[1981 பிப்ரவரி 13]

50, 60 வருடங்கள் ஆன பிறகு இந்த நிலைமைகள் ஏற்பட்ட பிறகுதானே கேட்க முடிகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் புதிய நிர்வாகம் ஏற்படுத்துவதை எலக்ஷன் வைத்துச் செய்யலாம் என்று சொன்னார்கள். மீண்டும் தனியார் போர்டை நியமித்து, அதனிடம் பச்சையப்பன் டிராஸ்டை ஒப்படைக்க வேண்டுமா என்று கேட்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் பேசும்போது எலக்ஷன் வைத்துச் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. இந்த டிராஸ்டிகளில் இன்னின்ன மாதிரியெல்லாம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றுதான் சொன்னேன். இந்த மாதிரியான டிராஸ்டிகளிலே, நிறுவனங்களிலே துழையும்போது, எடுக்கின்றபோது, அரசு நன்கு யோசனை செய்து எடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னேன். எலக்ஷன் எல்லாம் வைத்துச் செய்யலாம் என்று சொல்லவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : எலக்ஷன் என்று சொன்னாலும் சரி, நியமனம் என்று சொன்னாலும் சரி, மீண்டும் தனியார் கைகளிலே ஒப்படைக்க வேண்டுமா என்பதைத்தான் நான் கேட்கிறேன். அவைகளை அரசு ஒரு 4, 5 வருடங்களில் எடுக்கலாம். இப்படிப்பட்ட நிறுவனங்களை 50 அல்லது 60 ஆண்டுகள் பொறுத்து, பின்பு அங்கே ஊழல்கள் மலிந்துவிட்ட பிறகுதான் எடுப்பது என்று இருக்க வேண்டுமா? அவைகளை அப்படி எடுத்துத்தான் திருத்த வேண்டுமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படித் தவறுகளைக் கண்டித்துக் கேட்க வேண்டும் என்றாலும், மைனாரிட்டி நிறுவனப் பாதுகாப்பு என்று சொல்கிறார்கள். அவைகளை எடுத்துக் கொள்வதற்கு கான்ஸ்டிடியூஷன் குறுக்கே நிற்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே அரசு இது மாதிரியான சந்தர்ப்பங்களையாவது பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் அல்லவா என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : மைனாரிட்டியினர் இருப்பதற்காக மெஜாரிட்டியினர் தண்டிக்கப்பட வேண்டுமா?

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : மைனாரிட்டிப் பள்ளிகளை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, அரசியல் சட்டத்தைக் காட்டி அதிலே திருத்தம் வந்த பிறகுதான் அப்படி எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அது போன்றும், நான் சொல்வது மற்ற நிறுவனங்கள் அனைத்தையும் உடனடியாக

1981 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் பொறுப்புக் குழு (நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்ளாதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1981)

1981 பிப்ரவரி 13]

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதல்ல. தவறுகள் செய்யும் போதாவது உடனே எடுங்கள். இந்த நிறுவனத்தை 5 வருடத்துக்கு எடுத்து அந்தக் காலத்தில் தவறுகள் இல்லாமல் நடத்தி பின்னர் அரசுடமையாக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தச் சட்டத் திருத்த மசோதாவை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, பச்சையப்பன் பொறுப்புக் கழகத்தை அரசு, அதிலே ஏற்பட்ட நிர்வாக ஊழலைக் காரணமாகக் கொண்டு, ஏற்றெடுத்து அதைச் சீர்திருத்த முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருப்பதை நான் பாராட்டி வரவேற்கிறேன். அதற்காக ஒரு அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டு அதை ஏற்றெடுத்திருக்கிறது. இப்போது அதை முறைப்படுத்துவதற்கு இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. கொடைவள்ளல் பச்சையப்பன் அவர்களின் வரலாறை இந்த நாட்டிலுள்ள எல்லோரும் படித்திருக்கிறார்கள். உழைப்பால் உயர்ந்த அவர், அவரைப் போலவே அவருடைய கல்வி நிறுவனங்களில் சேர்ந்த மாணவர்கள் எல்லாம் அறிவு பெற்று வளர வேண்டும் என்று விரும்பினார்கள். அதற்காக பல நிறுவனங்களை அமைக்கின்ற வகையில், நிர்வகிக்கின்ற வகையில் அறக் கட்டளைகளையும் ஏற்படுத்தி, அது சீரும் சிறப்புமாக நடக்க வேண்டும் என்று கருதி, அவருடைய குடும்பத்தினர் பொறுப்பில் நடத்தக்கூடாது என்ற முறையில் வைத்திருக்கிறார். உயர்நீதி மன்றம்கூட அதை ஒழுங்காடத்தியிருக்கிறது. மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் அடங்கிய கார்ப்பரேஷன், பல்கலைக் கழகப் பிரதிநிதிகள் போன்றவர்கள் அடங்கிய குழுவை வைத்திருக்கிறார்கள். இப்படி ஒரு முறையை நிறுவி, அறப்பணி நல்ல முறையில் நடப்பதற்கு வழி செய்திருக்கிறார்கள். அப்படித் திட்டமிட்டு முறைப்படுத்திய பிறகும் கூட, அதிலே தவறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அந்தத் தவறுகளை மாணவர்கள் சுட்டிக்காட்டி, ஆசிரியர்கள் சுட்டிக் காட்டி, பல போராட்டங்கள் ஏற்பட்டு இன்றைக்கு அரசு அதை ஏற்றெடுத்து ஒழுங்காடுத்த முயற்சி எடுக்கிறுக்கிறது. அதை நான் உண்மையிலேயே பாராட்டுகிறேன். அந்த முயற்சி வெற்றி பெறுகிற நிலையிலே அமைவதற்கு என்னுடைய ஒன்றிரண்டு உலோகனைகளைச் சொல்வது மறையா என்று நான் கருதுகிறேன்.

இந்தச் சட்டம் மன்றமில் அங்கக் கமிட்டி நிர்வகிக்கின்ற கங்காபிகக் கமிட்டி என்று இருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே எல்லா அதிகாரிகளும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் கல்வித் துறைத் தலைவர் இல்லை.

434 1981 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் பொறுப்புக் குழு (நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்ளாதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1981)

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

[1981 பிப்ரவரி 13]

அந்தக் குழுவிலே கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர் தேவையில்லை என்று விடப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் என்னுடைய கருத்து, உறுதியாகவே சொல்கிறேன், கல்வித் துறைச் செயலாளர் அந்தக் குழுவிற்குத் தலைமை வகிக்க வேண்டும். அதற்கு அடுத்து நிர்வாகக் குழு உறுப்பினர்களிலே ஒருவரை அந்தக் குழுவின் தலைவராக நியமிக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசு உள்துறை இணைச் செயலாளர், சட்டத்துறை இணைச் செயலாளர் இவர்கள் எல்லாம் அக்குழு உறுப்பினர்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் குழு மூன்று, நான்கு கல்லூரிகளை நிர்வகிக்கின்ற ஒரு அமைப்பாதலால், நிச்சயமாகக் கல்வித் துறைச் செயலாளர் அவர்கள் அதிலே இடம் பெற வேண்டும். அவர் அதிலே தலைமைப் பொறுப்பேற்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய கருத்து. கல்வித் துறைச் செயலாளர்தான் அந்தக் குழுவிற்குத் தலைமை வகிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கல்வித்துறை இயக்குநர் ஓர் உறுப்பினராக இருக்கலாம் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தக் குழு வினுடைய செயலாளர் ஒரு முழு நேர வேலைக்கென்று ஒதுக்கப்பட்டவராக, ஒரு ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரியாக இருக்க வேண்டும். இந்த நிர்வாகத்தை நடத்தி, இரண்டு ஆண்டு காலத்திற்குள்ளாக இதிலேயுள்ள சீர்கேடுகளையெல்லாம் நீக்கிச் செம்மைப்படுத்தியாக வேண்டும். அப்படிச் செய்வதால்தான் அந்தக் கழகம் நன்றாக நடக்க முடியும். ஆகவே ஒரு திறமையான, துடிப்போடு செயல்படுகின்ற ஒரு ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரியை இந்தக் குழுவினுடைய முழுப் பொறுப்பாளியாகப் போட்டு, இதிலேயிருக்கக்கூடிய ஏராளமான சொத்துக்களைப் பராமரிக்க வேண்டும். அந்தச் சொத்துக்களிலிருந்து இப்போது மிகக் குறைந்த வருவாய்தான் வந்து கொண்டிருக்கிறது என்று கூட மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூட்டிக் காட்டினார்கள். அந்தச் சொத்துக்களை இப்போது எடுத்து வைத்திருப்பவர்களே கூட தொடர்ந்து வைத்திருக்கின்ற நிலைமைகள் இருந்தால்கூட, இன்றைக்கு அவர்கள் கொடுத்து வருகின்ற குறைந்த வாடகை அல்லது குத்தகைத் தொகையை அதிகப்படுத்தி ஏற்றிக் கொடுக்கச் செய்ய வேண்டும். அதன் மூலம் இந்த நிறுவனத்திற்கு அதிக லாபம் வருகின்ற நடைமுறைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். அந்த அதிகாரத்தை அவர்களுக்குக் கொடுத்து, அதில் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துச் செய்ய வேண்டும் என்ற கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த மாதிரியான பொறுப்பு நிறுவனங்களில், கல்லூரிகளில் நடைபெறுகின்ற நிர்வாகச் சீர்கேடுகளை இவ்வளவு நாட்கள் நீடிக்க விடுவது தவறு. ஆண்டுதோறும் தணிக்கை நடைபெற வேண்டும். இப்போது கூட ஆண்டுக்கு ஒரு

1981 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் பொறுப்புக் குழு (நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்ளாதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1981)

1981 பிப்ரவரி 13]

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

முறை ஆடிட் பார்ட்டிகள் சென்று கணக்குகளைத் தணிக்கை செய்கிறார்கள். 'பைனான்சியல் இயர்' முடிந்தவுடன் சூன் 31 ஆம் தேதியில் இறுதியாக ஒரு பைனான்சியல் ஸ்டேட்மென்டை, அவர்களுடைய வாவு-செலவுபற்றிய ஸ்டேட்மென்டைத் தணிக்கை செய்யும் அடிப்படையிலே தரவில்லை யென்றால், உடனடியாகக் கல்வித் துறை இயக்குநர் அவர்கள் அந்த ஸ்தாபனத் திற்குள்ளே துழைந்தாக வேண்டும். அந்த நிலைமைகளை நாம் சரி பார்க்க வேண்டும். ஒரு பைனான்சியல் ஸ்டேட்மென்ட் வர வேண்டும். ஒரு வருட முழுவதும் பணம் பெற்று, அரசாங்க நிதியிலிருந்து மானியம் பெற்று, பல்கலைக் கழக மானியக் குழுவிலேயிருந்து நிதியைப் பெற்று அவர்களுடைய நிதியை அதிலே சேர்த்து செலவு செய்த பிறகு இரண்டு மாதங்களுக்குள்ளாக அந்த பைனான்சியல் ஸ்டேட்மென்டைத் தணிக்கைக்குத் தரவில்லை யென்றால், அதிலே ஊழல் இருக்கிறது என்பதை நாம் அறிந்து கொள்ளலாம். அந்தக் கணக்குகளைப் பார்ப்பதற்கு அனுப்புகின்ற அதிகாரிகள் துணையோடு அந்தத் தவறுகளையெல்லாம் மறைத்து விடுவார்கள். அப்படி இரண்டு மாதங்களுக்குள் பைனான்சியல் ஸ்டேட்மென்ட் வரவில்லையென்று சொன்னால், உடனடியாகக் கல்வித் துறை அலுவலர்கள், அதிகாரிகள் அந்த நிர்வாகத்தைத் தாங்களே நேரடியாக நடத்துகின்ற பொறுப்பை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்த அளவுக்கு நாம் விதிமுறைகளை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட தவறுகளைச் செய்யும்போது விட்டு விடுகிறோம். பிறகு அதுவே ஒரு பெரிய பூதமாக அல்லது அதிர்ச்சி அளிக்கின்ற அளவுக்கு வளர்ந்து விடுகிறது. அதற்குப்பின் மக்கள் போராட்டங்களில் ஈடுபடுகிற அளவுக்கு வந்து விடுகின்றது. இதற்காக மாணவர்கள் போராடுகிறார்கள். ஆசிரியர்கள் போராடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் உருவாகிவிடக் கூடாது. இதிலே அவர்கள் உரிமையிலே நாம் தலையிடுவதாகச் சொல்லலாம். இரண்டு மாதங்களில் ஒரு பைனான்சியல் ஸ்டேட்மென்ட் கொடுக்காமல் இருந்தால், அங்கே ஊழல்கள் நடந்திருக்கின்றன என்பதுதான் பொருள். அவைகளை நன்கு பராமரிக்கின்ற முறையில் சட்டங்கள் அமைந்திருக்குமானால், இன்று இந்த நிலைக்குப் பச்சையப்பன் டிரஸ்ட்டை அரசு எடுத்து நடத்த வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்காது. அந்தத் தவறுகளை அங்கேயே திருத்தியிருக்க முடியும். அங்கேயே விஷயங்கள் முடிவடைந்திருக்கும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே எடுத்துக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

436 1981 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் பொறுப்புக் குழு (நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்ளுதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1981)

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

[1981 பிப்ரவரி 13]

இன்று அரசு பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிறது. இந்தப் பொறுப்புகளை ஏற்ற பிறகு, அரசு அங்கேயிருக்கின்ற நிர்வாகச் சீர்கேடுகளைப்பற்றிய அறிக்கையை இந்த அவையிலே வைப்பதாகச் சொல்கிறது. இது சம்பந்தப்பட்ட அறிக்கைகளை இந்த அவையிலே வைக்க வேண்டும். அதன் மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். அதற்கான வாய்ப்பு வசதிகளை உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு வருடத்திற்குள்ளாக அந்த நிர்வாகம் எப்படிச் சீர்படுத்தப்படுகிறது என்பதைப்பற்றியும் விவாதிக்க வேண்டும். மேலும் இந்தக் கழகத்தைச் செம்மைப்படுத்துவதற்கு நாம் எடுக்கின்ற முயற்சிகள் வெற்றி பெற வேண்டும். அந்த முறையில் செம்மையாகச் செயல்படுவது நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த சட்டத் திருத்தத்தைப் பாராட்டி அமைகிறேன், வணக்கம்.

(பிற்பகல் 1-50)

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, இங்கே ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட சட்ட முன் வடிவின் மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களை நான் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பொதுவாக உறுப்பினர்கள் இந்தச் சட்ட முன்வடிவை வரவேற்றமைக்காக நான் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி, உறுப்பினர்கள் தங்கள் உணர்வுகளை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக இன்றைக்கு நாம் ஒரு நடவடிக்கை எடுக்கின்றபோது, பல்வேறு ஒழுங்கீனங்களைச் சொல்லி நடவடிக்கை எடுக்கின்றபோது, அங்கே இதற்கு முன்னாலே பொறுப்பிலே இருந்தவர்கள்மீது ஒரு அபிப்பிராயம் நாட்டிலே உருவாகத்தான் செய்யும். அதிலே நல்லவர்களும் இருந்திருக்கலாம். மதிப்பிற்குரிய நெ. து. சுந்தரவடிவேலுபற்றிச் சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுடைய அங்கே இருக்கின்ற நிலைமையில், நாம் சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கின்றபோது, நல்லவர்களைக்கூட தவறாக நினைக்கின்ற வாய்ப்பை ஏற்படுத்துகின்றது. நான் இங்கே ஒரு கருத்தைப் புகார்கள் சொல்லவில்லை. அங்கே இருக்கின்ற குறைபாடுகளைச் சொன்னேன். அந்தச் சூழ்நிலையிலே அரசு அதை ஏற்றிருக்கிறது. இப்போது சட்டத் துறையிலே இருந்து ஒரு அதிகாரி, நிதித் துறையிலே இருந்து ஒரு அதிகாரி, உள் துறையிலே இருந்து ஒரு அதிகாரி, கல்வித் துறையிலே இருந்து கல்விக் கல்வி இயக்குநர் ஆகியவர்களை உறுப்பினர்களாக்கி, ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரி

1981 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் பொறுப்புக் குழு (நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்ளுதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1981)

1981 பிப்ரவரி 13]

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

ஒருவரின் தலைமையில் ஒரு குழுவை நியமித்திருக்கிற காரணம், இப்போது அங்கே இருக்கின்ற குறைபாடுகளைத் தெரிந்து, அவற்றை நீக்குவதற்கான முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டுமென்பதற்குத்தான் அந்த அடிப்படையிலேதான் குறிப்பிட்ட துறைகளிலே இருந்து அதிகாரிகளைப் போட்டிருக்கிறோம். அங்கிருக்கும் குறைபாடுகளைத் தெரிந்து கொள்ளுகிறபோது, இன்னினர் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார் என்று தெரியும்போது, நிச்சயமாக அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டி வரும். நடவடிக்கை எடுக்கத்தான் போகிறோம். அப்போது யார், என்ன தவறுகள் செய்தார்கள் என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கும், மக்களுக்கும் தெரியும். இத்தகைய நடவடிக்கைகள் எடுப்பது, இனி மேல் யாராவது இப்படிப்பட்ட பொறுப்புக்கு வந்தால், இத்தகைய தவறுகளைச் செய்யாமல் இருக்க வேண்டுமென்பதற்குத்தான். அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டால், நாம் கேட்க முடியும் என்ற கருத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டாலும், ஒரு சில தவறுகள் ஏற்படலாம். டிரஸ்டிகள் என்று வரும் போதுதான் தவறுகள் செய்வார்கள், அதிகாரிகள் தவறு செய்ய மாட்டார்கள் என்ற நிலைமைக்குப் போக முடியாது. தனி நபர் என்று வரும்போது, அதிக மானதவறுகள் ஏற்படுகின்றன என்பதுதான் இப்போதுள்ள நடைமுறையாகும். அதிகாரிகள் அரசாங்கத்திற்கு அஞ்சி நடக்கும் வாய்ப்பிருந்தால், ஓரளவிற்கு நல்ல முறையில் காரியங்களைச் செய்வார்கள். தவறு செய்கின்றவர்களைக் கண்டு பிடிக்கும்போது, தவறு செய்கின்றவர்களை, எந்த நிர்வாகமாக இருந்தாலும், தண்டிக்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. நாம் இப்போது எடுத்துக் கொண்டாலும், திருப்பித் தரும்போது, நல்லதொரு வாய்ப்பை உருவாக்கி யார் வந்தாலும், இந்தச் சட்டத்திலிருந்து தப்பிக்க முடியாது என்ற நிலையை உருவாக்கினால், பிறகு ஏற்படும் நிலைமைகளை நாம் முறையாகச் சந்திக்க முடியும். இப்போது இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இருக்கும் நிலைமைகளுக்கேற்ப, அதிகார வரம்பை வைத்து, அப்படிச் செய்திருக்கிறோம். மறுபடியும் நிர்வாகத்தைத் தருகிறபோது, வருகின்ற வர்கள் இது போன்ற குறைபாடுகளை ஏற்படுத்தாவண்ணம் போதிய ஏற்பாடுகளை ஏற்படுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதைத்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்களும் சொன்னார்கள். புதிய முறைகள் வரும்போது, இத்தகைய நிலைமைகளுக்கு இந்த நிர்வாகம் ஆளாகாத வகையில், இருக்குமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

438 1981 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் பொறுப்புக் குழு (நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்ளாதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1981)

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்] [1981 பிப்ரவரி 13]

இப்போதே கூட அங்கே ஒரு செயலர் பதவி இருக்கிறது. அந்தப் பொறுப்புக்கு அரசு அதிகாரி ஒருவரை நியமிக்க நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதற்குக்கூட ஐ. ஏ. எஸ்.க்கு சம அந்தஸ்துள்ள அதிகாரியை நியமிக்க இருக்கிறோம். நிதி சம்பந்தமான பணிகளைக் கவனிக்க ஒருவரை நியமிக்க நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம். ஆகவே அன்றாட நிர்வாகத்தைப் பொறுத்த வரையில், அரசு அதிகாரிகள் அங்கே முழு நேர அலுவலர்களாக இருந்து காரியங்களைச் செய்வார்களென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேற்கொண்டு வேறு பல கருத்துக்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். தனியார் துறையிலே நடைபெறுகிற நிர்வாகங்களையெல்லாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற தீர்மானம்பற்றி நேற்றைய தினம் இங்கே பேசப்பட்டது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அந்தத் தீர்மானத்தில் கருத்துக்களைச் சொன்னதற்குப் பிறகு, இன்றைய தினம், இந்தச் சட்ட முன்வடிவில் பேசும்போது, அதையும் தொடர்பு படுத்திப் பேச வேண்டிய நிலையில் கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தனியார் நிர்வாகங்களை, ஆசிரியர்களின் பிரச்சினைகளை அடிப்படையாக வைத்து, அரசு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற கருத்து சொல்லப் படுகிறது. பொதுவாக சமுதாய நிலைமை, மாணவர்களின் கல்வி நிலைமை என்ற அடிப்படையை வைத்து தனியார் கல்வி நிறுவனங்களை அரசு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற கருத்தும் சொல்லப்படுகிறது. ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சினைகளை மட்டும் வைத்து, இந்த நிர்வாகங்களை அரசு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நான் ஓர் உறுதியளித்துக் கொடுக்க விரும்புகிறேன். அரசு இப்போது எடுக்கும் நடவடிக்கைகளின் காரணமாக, தனியார் துறையிலே பணிபுரியும் ஆசிரியர்கள், பேராசிரியர்கள் அனைவருக்கும் அரசாங்கக் கல்லூரிகளில் ஆசிரியர்களுக்குள்ள பாதுகாப்பைத்தான் முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், கல்லூரி ஆசிரியர்கள் நேரடியாக ஊதியத்தைப் பெறும் வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். அது தனியார் துறையிலே இருக்கும் முக்கியமான குறைபாட்டைப் போக்குவதாக இருக்கிறது. அது போன்று பல்வேறு திட்டங்களைச் செயல்படுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். ஆசிரியர்களின் பணிப் பாதுகாப்பு, சம்பளப் பாதுகாப்பு என்ற அடிப்படையிலே மட்டும் கருத்துக்களைச் சொல்லதாக இருந்தால், அதைத் தீர்க்க நடவடிக்கை எடுக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மற்றபடி தனியார் துறை நிறுவனங்களில் இருக்கும் குறைபாடுகளைப் போக்க அரசுக்கு மிகுந்த

1981 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் பொறுப்புக் குழு (நிர்வாகத்தை 439 அரசு எடுத்துக்கொள்ளாதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1981)

1981 பிப்ரவரி 13] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

அக்கறை இருக்கிறது. ஆனால் அவற்றை எடுக்க முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. பொதுவாக அவற்றை எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், உடனே நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டுமென்று கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால், பல தூறு கோடி ரூபாய் அளவிற்குத் தரவேண்டி வருகிறது. அந்த அளவிற்குத் தனியார் கல்வி நிறுவனங்களுக்குச் சொத்துக்கள் இருக்கின்றன. பச்சையப்பன் அறக் கட்டளையை எடுத்துக் கொண்டால், நாம் 5 கோடி, 10 கோடி ரூபாய் இருக்குமென்று சொல்லுகிறோம். அவர்கள் 20 கோடி, 30 கோடி என்று சொல்லுகிறார்கள். இதை நாம் முழுமையாக எடுத்துக் கொண்டால், 30 கோடி ரூபாய் தரவேண்டி வரும். எனவே இருக்கின்ற குறைபாடுகளைப் போக்குவதற்கு, இருக்கின்ற அதிகார வரம்புகளைப் பயன்படுத்தி, சமுதாயத்தில் இதனால் ஏற்றத் தாழ்வுகளை ஏற்படுத்தக் கூடாது. ஏற்றத் தாழ்வு என்று சொல்வது பொருளாதார ரீதியில் அல்ல. உரிமை என்று பார்க்கும்போது, மைனாரிட்டிக் கல்லூரிகளை விட்டுவிட்டு, மேஜாரிட்டிக் கல்லூரிகளை எடுப்பதென்பது சமுதாயத்திலே வேறுமாதிரியான ஒரு ஏற்றத்தாழ்வை ஏற்படுத்தும். மைனாரிட்டி நிறுவனங்கள் சிறந்ததாக இருக்கின்றன என்ற நிலைக்கு வந்துவிடும். பெரும்பான்மையான மக்களுக்கு இருக்கின்ற உரிமைகளை மைனாரிட்டி மக்களுக்குத் தர வேண்டுமென்பதுதான் அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கியவர்களின் எண்ணமாக இருந்ததே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை. மேஜாரிட்டி மக்களுக்கு இல்லாத உரிமை இன்றைக்கு மைனாரிட்டி மக்களுக்கு இருக்கிறதென்ற நிலைமை இருக்கிறது. அதை நாம் சீர்ப்படுத்துவதற்கு, அந்த ஏற்றத் தாழ்வுகளைப் போக்குவதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்றால், அதனால் வேறுவிதமான விளைவுகள் ஏற்படுமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இவையெல்லாம் அரசின் உவமைத்தில் இருக்கின்றன.

மற்றபடி சட்ட முன்வடிவின்மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்ன கருத்துக்கள் அரசின் கவனத்தில் இருக்கின்றன. 6 மாதத்திற்குள் ஒரு அறிக்கை தர வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். முதலிலே நான் சொன்னது அந்த அடிப்படையிலேதான். ஆறு மாதம் அல்லது ஒரு வருடம் கழித்து அதிகாரிகள் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும், அரசு கொண்டுள்ள நம்பிக்கைக்கேற்ப நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா என்பதையும் அறிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும், மக்களும் விரும்புவார்கள் என்பதை உணர்கிறோம். அந்த உணர்வை மதித்து, அரசு எடுத்துக்

440 1981 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் பொறுப்புக் குழு (நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்ளுதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1981)

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்] [1981 பிப்ரவரி 13]

கொண்டிருக்கிற நடவடிக்கைகளை நிச்சயமாகத் தெரிவிப்போமென்று கூறி, ஆதரவு தெரிவித்த அத்தனை பேருக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட 1981 ஆம் ஆண்டு, பச்சையப்பன் பொறுப்புக் கழக (நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்ளுதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1981) ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது. சட்ட முன்வடிவு, பிரிவு வாரியாக ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

(பிற்பகல் 2-00)

பிரிவு 2, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 3.

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, I move the following amendment standing in my name :—

“In clause 3, sub-clause (2), after the words ‘said Committee’ insert the following as new items (1) and (2)—

(1) Secretary to Government, Education Department

(2) Commissioner and Secretary to Government, Commercial Taxes and Religious Endowments Department and renumber other items accordingly”.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, I second it.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : இங்கு நடைபெற்ற விவாதங்கள் என்னுடைய திருத்தத்தினுடைய தேவையை முழுமைப்படுத்தியிருக்கின்றன. ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தின் பெயரால் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கல்வித் துறைச் செயலாளர் இதிலே இடம் பெறுவது என்பது இதிலே இருக்கின்ற மற்றவர்களுடைய கருத்துக்களைப் பற்றி வேறுவிதமாக நினைப்பதாகக்

1981 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் பொறுப்புக் குழு (நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்ளுதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1981)

1981 பிப்ரவரி 13] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

கொள்ளாது. பெருமளவில் சொத்துக்களை வைத்துள்ள ஒரு அறக்கட்டளை நிர்வாகத்தை நடத்தும்போது, பல்வேறு முடிவுகளை எடுக்க வேண்டி வரும். அப்படி எடுக்கும்போது அதை அணித்தரமாக அரசோடு தொடர்பு கொண்டு செயல்படுத்தி அரசுக் கல்விச் செயலாளர் அதில் பொறுப்பேற்றிருப்பது நல்லது. பல நேரங்களில் அறக்கட்டளை முடிவுகளை எடுக்கும்போது, அங்கே சாதாரண அரசு அதிகாரிகள் இருந்தால், முடிவெடுப்பதில் தயக்கம் ஏற்பட வாய்ப்பிருக்கிறது. அதையெல்லாம் தாண்டி நல்லமுறையில், அணித்தரமாக ஒரு அதிகாரி (authority) என்ற முறையில் முடிவெடுக்க, கட்டாயம் அங்கே அரசுக் கல்விச் செயலாளர் இருக்க வேண்டும். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அங்கே சேர்மேன் இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். கல்வித் துறைச் செயலாளர் அங்கே இடம் பெற்றிருந்தாலே, அவர் சேர்மேனாக இருப்பதற்கான வாய்ப்பிருக்கிறது. அதுபோல் மதத் தொடர்பான முடிவுகளை எடுக்க அங்கே கமிஷனர் அன்ட் செக்ராட்டரி டு கவர்ன்மென்ட், கமிஷியல் டாக்டர்ஸ் அன்ட் ரிவிஜியல் என்டோமென்ட் டிப்பார்ட்மென்ட் இடம் பெற வேண்டுமென்பது பற்றியும் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நோமின்மையால் அதைப்பற்றிக் குறிப்பிடவில்லையென்று கருதுகிறேன். மதத் தொடர்பாகவும் இந்த அறக்கட்டளை நிர்வாகம் செய்து கொள்கிறது. அதற்கென பல்வேறு சொத்துக்கள் இருக்கின்றன. பல்வேறு விதமான செலவுகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. அவைகள் முறையாக நடைபெறுகின்றனவா என்பதைக் கண்காணிக்கவும், சொத்துக்களை முறைப்படுத்துதல், அதைப்பற்றிய பல தகவல்களைத் தொகுத்தல் போன்ற வேலைகளுக்கு அந்தத் துறையிலே இருக்கின்ற ஒருவர் அறக்கட்டளையிலே, அரசு அமைத்திருக்கின்ற குடியிலே இடம் பெறச் செய்ய வேண்டும். அது தான் முறை. பெரிய அளவில் சொத்து இருக்கிறது. அதைப் பல பிரிவாகப் பல்வேறு இடங்களில் செலவு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். பல ஆலயங்களில் இதுபோன்ற செலவு செய்யப்படுகிறது. இவற்றையெல்லாம் முறைப்படுத்தவும், ஒழுங்கு படுத்தவும் இந்தத் துறை சம்பந்தப்பட்டவர் அங்கே நிச்சயம் இடம் பெற வேண்டும். இவற்றை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எப்பதில் சங்கடம் இராது என்று கருதுகிறேன். இதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பதன் மூலம் அரசு எந்த நோக்கத்திற்காக ஏற்றதோ அந்த நோக்கம் முழுமை பெற முடியும் எனச் சொல்லி, என் தீர்மானத்தை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

424 1981 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் பொறுப்புக் குழு (நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்ளுதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1981)

[1981 பிப்ரவரி 13]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : ஒரே ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்கிறேன். இது இந்துக்கள் தொடர்பானது என்பதை உணர்ந்துதான் அத்தனை அதிகாரிகளையும் இந்துக்களாகப் பார்த்துப் போட்டிருக்கிறோம்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : இந்து அதிகாரிகள் என்பதல்ல பிரச்சினை. ஆலயங்களைக் கண்காணிக்கின்ற துறை ரிவிஜியல் என்டோமென்ட் துறை. இதை முறைப்படுத்தவும், ஒழுங்குபடுத்தவும் அரசாங்கச் செயலாளர், கமர்சியல் டாக்ஸஸ் அன்ட் ரிவிஜியல் என்டோமென்ட் டிப்பார்ட்மென்ட் அவர்கள் அங்கு இடம் பெற்றால்தான் கலப்பமாகவும், சிறப்பாகவும் செய்ய முடியும். தமிழகத்தில் இருக்கின்ற இந்து ஆலயங்களைப் பொறுத்தவரை, அவைகள் பரம்பரைப் பெருமைகளையெல்லாம் மிகப் பெரிய அளவில் உணர்த்திக் கொண்டிருக்கின்றன. அதற்காக எந்த அளவுக்கு இந்த அறக்கட்டளைகளை உருவாக்கியவர்கள் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். பொறுப்பேற்றிருந்திருக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். சிதம்பரம் திருவண்ணாமலை கோயில் கூட நல்ல முறையில் உருவாக்கப்பட்டது. வெளி நாடுகளுக்குச் சென்று பெருமளவில் கஷ்டப்பட்டு செட்டி நாட்டுக்காரர்கள் பணம் திரட்டியதால்தான். அவை இன்றைக்கு நொடித்து போகாமல் தமிழகத்துக்குப் பெருமை தேடித் தரத்தக்க அளவில் இருக்கிறது. அதுபோல் பச்சையப்பன் அறக்கட்டளை ஏற்பட்டதன் விளைவாக இன்றையதினம் பல்வேறு காரியங்கள் ஆலயங்களின் மூலம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. அவை தொடர்ந்து நல்ல முறையில் நடைபெற வேண்டுமானால், அது தொடர்புடைய அரசாங்கச் செயலாளர் அங்கே இடம் பெற வேண்டும், பங்கேற்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : கொடுக்கப்பட்டுள்ள திருத்தத்தையொட்டி ஒரே ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்கிறேன். உண்மையிலேயே இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டதன் நோக்கம் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய சட்டத்தின் நோக்கம் முழுமை பெற வேண்டும், சட்டம் சிறப்பாக அமைய வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் வெறும் கட்டி அடிப்படையில் இங்கே அளவும் கட்டியினர் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள், அகவே எதிர்ப் கட்டியினராகிய நாங்களெல்லாம் எதிர்க்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் கொண்டுவரவில்லை. பொதுவாகவே இங்கே பேசிய எல்லா உறுப்பினர்களையும் எண்ணும் இம்மாதிரியான நிர்வாகங்கள் சரியாக நடக்க வேண்டும். கல்வி நிலையங்கள் சிறப்பாக இருக்க வேண்டும் என்பது தான். இதை என்ன நோக்கத்திற்காக நாம் மேற்கொண்டோமோ அந்த நோக்கம் உண்மையிலேயே தோற்று

1981 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் பொறுப்புக் குழு (நிர்வாகத்தை 443 அரசு எடுத்துக்கொள்ளுதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1981)

1981 பிப்ரவரி 13]

விட்டால், இதுமாதிரி நாம் வருங்காலத்தில் மேற்கொள்ளவிருக்கின்ற மற்ற இடங்களிலும் இதே மாதிரி தோல்வியடையத்தான் வாய்ப்பாக அது அமையும். இங்கே நாம் திருத்தத்தைக் கொடுப்பதும், வலியுறுத்துவதும், பிறகு திரும்பப் பெறுவதுமாக ஒரு மரபை எல்லாவற்றுக்கும் பின்பற்றி வந்தாலும்கூட, இந்த விஷயத்தைப் பொறுத்தவரையில், இதை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு சட்டத்தை முழுமை பெறச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்து சமயத்தைச் சார்ந்த அதிகாரிகளைத்தான் அங்கே போட்டிருக்கிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இவர்கள் எல்லாம் மாற்றத்திற்கு உரியவர்கள் தான். இவர்களை மாற்றாமல் இருக்க முடியாது. இந்த அறக் கட்டளை கல்வித் துறையையொட்டி இருப்பதால், அவசியம் இதில் அரசாங்கக் கல்விச் செயலாளர் இடம் பெற வேண்டும். இந்த அறக் கட்டளை இந்து தர்மத்தையும் சார்ந்திருப்பதால், இந்து அறநிலையக் கமிஷனர் இதில் இடம் பெற வேண்டும். எப்போதும் நாம் அவையில் கடைப் பிடிக்கப்படும் மரபை இதில் பார்க்காமல் பின் விளைவுகளை எண்ணி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அவசரச் சட்டத்திற்குப் பதிலாக இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். விரைவாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதை நிர்வகிக்கின்ற அனுபவத்தின் அடிப்படையிலும், உறுப்பினர்கள் சொல்லியுள்ள நல்ல கருத்துக் களின் அடிப்படையிலும் தேவையான நடவடிக்கைகளைப் பின்னால் எடுத்துக் கொள்ளலாம். இப்போது இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : உறுப்பினர்களுடைய உணர்வுகளை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டதற்கு நன்றியைத் தெரிவிக்கும் வகையில் என்னுடைய திருத்தத்தை திரும்பப் பெறுகிறேன்.

திருத்தம், அவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

பிரிவுகள் 3 முதல் 16 வரை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1. முகப்புவரை, சட்டநியற்றும் முறை, நெடுத்தலைப்பு ஆகியவை அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : துணைத் தலைவரவர்களே, “சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1981 ஆம் ஆண்டு, பச்சையப்பன் பொறுப்புக் குழு (நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்ளுதல்) சட்ட

444 1981 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் பொறுப்புக் குழு (நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்ளுதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1981)

[1981 பிப்ரவரி 13]

முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 19/1981) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”

என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட 1981 ஆம் ஆண்டு, பச்சையப்பன் பொறுப்புக் குழு (நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக் கொள்ளுதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1981) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.”

நிர்மாணம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் 26-2-1981 அன்று முற்பகல் 10-30 மணிக்குக் கூடும்.

26-2-1981 மற்றும் 27-2-1981 ஆகிய இரு நாட்களிலும் தமிழ்நாடு மின்சார வாரிய நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது விவாதம் நடைபெறும்.

பின்னர், அவை ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 2-10)

6. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

194. Notification issued with G.O. Ms. No. 1175, Agriculture, dated the 21st June 1980 in regard to amendments to the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Rules, 1962. [Laid on the table of the House under section 29(4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

195. Sixth Annual Report of the Poompuhar Shipping Corporation Limited for the year 1980. [Laid on the table of the House under section 619(A) of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956).]

1981 பிப்ரவரி 13]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

26. Errata issued with letter No. 83788/AM.III/80-4, Agriculture, dated the 4th November 1980 to the Agriculture Department Notification No. SRO/A-197/80, published at page 391 of Part III—Section 1 (a) of the Tamil Nadu Government Gazette, dated the 16th July 1980.

27. Third Report of the Committee on Public Accounts on the paragraphs pertaining to certain Departments on the Accounts of the Government of Tamil Nadu for the year 1974-75 and 1976 and the Reports of the Comptroller and Auditor-General of India [Civil] for the years 1974-75 and 1975-76 (part I) Tamil.

28. Fourth Report of the Committee on Public Accounts (1980-81) on the action taken by the Government on the recommendations contained in its Earlier Reports on the Accounts of Government of Tamil Nadu for the years 1960-61 to 1971-72.

29. Fifth Report of the Committee on Public Accounts (1980-81) on the Supplementary Report (Civil) on the Comptroller and Auditor-General of India for the year 1975-76.

30. Sixth Report of the Committee on Public Accounts (1980-81) on paragraphs pertaining to certain Departments on the Accounts of the Government of Tamil Nadu for the years 1974-75 and 1975-76 and the Report of the Comptroller and Auditor-General of India (Civil) for the years 1974-75 and 1975-76 (Part II).

31. Seventh Report of the Committee on Public Accounts (1980-81) on the Excesses over Voted Grants and Charged Appropriations for the year 1975-76.

32. Second Report of the Committee on Public Undertakings (1980-81) on the Reports (Commercial) of the Comptroller and Auditor-General of India for the years 1974-75 and 1975-76 (Tamil).

[1971 பிப்ரரி 13]

33. Third Report of the Committee on Public Undertakings (1980-81) on the Tamil Nadu Small Industries Development Corporation Limited (Tamil).

34. Fourth Report of the Committee on Public Undertakings (1980-81) on the Audit Reports on the Accounts of the Tamil Nadu Electricity Board for the years 1972-73 to 1975-76 (English and Tamil).

35. Fifth Report of the Committee on Public Undertakings (1980-81) on the action taken by the Government on the recommendation in the Second Report of the Committee on Public Undertakings (1974-75) on the points relating to Tamil Nadu Electricity Board in the Report of the Comptroller and Auditor-General of India for 1970-71 (English and Tamil).

*36. The Tamil Nadu Appropriation Bill, 1981 (L.A. Bill No. 18 of 1981), as passed by the Assembly.

37. The Tamil Nadu Debt Relief (Amendment) Bill, 1981 (L.A. Bill No. 8 of 1981), as passed by the Assembly.

38. The Public Wakfs (Extension of Limitation) Tamil Nadu Amendment Bill, 1981 (L.A. Bill No. 3 of 1981), as passed by the Assembly.

39. The Pachaiyappa's Trust (Taking over of Management) Bill, 1981 (L.A. Bill No. 19 of 1981), as passed by the Assembly.

* Laid on the table of the House on 12th February 1981.
Circulated to all M.L.Cs. on 12th February 1981.

[1981 பிப்ரவரி 13]

இணைப்பு 1

[1971 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 4 (1)-க்கான அடிக்குறப்பைக் காண்க.]

அரசமைப்புச் சட்டம் பிரிவு 222 (1) கீழ்க்கண்டவாறு உள்ளது.

222. ஒரு நிதிபதியை ஓர் உயர்நீதிமன்றத்திலிருந்து மற்றொன்றிற்கு மாற்றுவதில்:—(1) குடியரசுத்தலைவர் இந்தியாவின் தலைமை நீதிபதியுடன் கலந்தாலோசித்த பிறகு, ஒரு நிதிபதியை ஓர் உயர்நீதிமன்றத்திலிருந்து வேறொரு உயர்நீதிமன்றத்திற்கும் மாற்றலாம்”.

இந்தப் பிரிவின் கீழ், மைய அரசு 19—1—1981 தேதியில் கீழ்க்கண்டவாறு இரண்டு அறிக்கைகளை வெளியிட்டுள்ளது :

1. “இந்தியா அரசமைப்புச் சட்டத்தின் 222 (1) பிரிவினால் வழங்கப் பட்ட அதிகாரங்களைச் செலுத்தி, குடியரசுத் தலைவர், இந்தியாவின் தலைமை நீதிபதியுடன் கலந்து ஆலோசித்ததற்குப் பிறகு, சென்னை உயர் நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதியான திரு. ஜஸ்டிஸ் முகமதுகாசிம் முகமது இஸ்மாயில் அவர்களை கோள உயர்நீதி மன்றத்தின் தலைமை நீதிபதியாக, தமது பதவியை அவர் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ளுகின்ற தேதியிலிருந்து, மாற்றுவதற்காக”.

2. “இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தின் 222 (1) பிரிவினால் வழங்கப் பட்ட அதிகாரங்களைச் செலுத்தி, குடியரசுத் தலைவர், இந்தியாவின் தலைமை நீதிபதியுடன் கலந்து ஆலோசித்ததற்குப் பிறகு, பாட்னா உயர்நீதி மன்றத்தின் தலைமை நீதிபதியான திரு. ஜஸ்டிஸ் கிருஷ்ணா பல்லப் நாராயண் சிங் அவர்களை சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தின் தலைமை நீதிபதியாக, தமது பதவியை அவர் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ளுகின்ற தேதியிலிருந்து, மாற்றுவதற்காக”.

இந்திய சட்டக்குழு, தலைமை நீதிபதியை மாற்றம் செய்வதைப்பற்றி இவ்வாறின் கருத்தைக் கோரியபொழுது, கீழ்க்கண்டவாறு 1979 ஆம் ஆண்டு மே மாதத்தில் கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது:—

“ஒரு மாநிலத்தில் தலைமை நீதிபதி அந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவராகவும் இருக்கலாம். தவிர்க்க முடியாத நிலையில் வேறு மாநிலத்தவராகவும் இருக்கலாம். ஆனால் எந்தக் காரணத்தை முன்விட்டும் மதம், சாதி என்ற காரணத்தின் அடிப்படையில் சொந்த மாநிலத்தில் தலைமை நீதிபதியாகப்

[1981 பிப்ரவரி 13]

பணியாற்ற உரிமை உள்ள ஒருவரை மாற்றக்கூடாது, அதோடு வேறு மாநிலத் திருந்து தமிழகத்திற்கு தலைமை நீதிபதியாக வருபவர் தமிழகாகவும் நன்கு தமிழ் பாஷாத்தையும் உணர்வாகவும் இருந்தாக வேண்டும். இனி முதற்கு மன்ற நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தும் தமிழிலேயே இருக்க வேண்டுமென்ற நம்பிக்கை கொள்கை காப்பாற்றப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டுமாயின் மேலே குறிப்பிட்டுள்ள வழியைப் பின்பற்றப்படுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. சமீபத்தில் முதல் அமைச்சர் அவர்களை மத்திய சட்ட அமைச்சர் சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் தலைமை நீதிபதியை மாற்றம் செய்வதைக் குறித்து கலந்த பொழுது மேற்கண்ட கருத்த முதலமைச்சரின் 15-1-1981 நாளிட்ட கடித மூலம் வலியுறுத்தப்பட்டது. அந்தக் கடிதத்தில், அந்தந்த மாநிலத்தின் பிராந்திய மொழி தெரிந்தவர்தான் அந்த மாநிலத்தின் உயர்நீதி மன்றத் தலைமை நீதிபதியாக இருக்கவேண்டும் என்பது மாநில அரசின் கருத்து என்பதும் அந்த அடிப்படையில் தமிழ் நாட்டுக்குத் தலைமை நீதிபதியாக வருபவர் தமிழ் தெரிந்தவராக இருக்க வேண்டும் என்பதும் கீழ்க்கண்ட காரணங்களுக்காக வலியுறுத்தப்பட்டது :-

நீதிமன்ற நடவடிக்கைகளை பரிபூரணமாக தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய நிலைமை, நீதிமன்ற தலைமைக்கு இருந்தால்தான் தீர்ப்புகளும் ஆணைகளும் நிறைவு பெற்றதாக அமையும். இதற்கு ஒரே வழி நீதிமன்றத் தலைவர் அல்லது நீதிபதி அந்தந்த பிராந்திய மொழியில் பழக்கமுள்ளவராக இருத்தல் வேண்டும். இல்லையெனில் பிராந்திய மொழிகளில் நடைபெறும் நீதிமன்ற நடவடிக்கைகளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து, அதன் அடிப்படையில்தான் முடிவுக்கு வரவேண்டிய நிலைமைதான் ஏற்படுகிறது. இத்தகைய மொழி பெயர்ப்பு வழிமுறைகளை கையாளும்பொழுது தவறுகள் ஏற்படுவதற்கும் வாய்ப்பு இருக்கின்றது. அத்துடன் மொழி பெயர்ப்பு நடைமுறைக்கு ஏற்படும் செலவையும் சாதாரண குடிமகன் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

இந்நிலையில் பொதுமக்களுக்கு நீதியில் நம்பிக்கையும், நிறைவும் ஏற்படுவதற்கு, உயர்நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதி, பிற நீதிபதிகள் பிற மொழிகள் தெரிந்தவர்களாக இருந்தால் நீதிமன்றங்களில் பிராந்திய மொழியில் எடுத்து வைக்கப்படும் சாட்சியங்கள், வாதங்கள், ஆவணங்கள் முதலியவற்றை நன்றாக புரிந்துகொள்ளக் கூடியவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். இல்லையெனில் பாமா மக்களின் மனதில் குறிப்பாக படிப்பறிவற்ற மக்களின் மனதில் நீதியின் நம்பிக்கையை உருவாக்க இயலாது. பிராந்திய மொழிகள் இல்லாத வேறு மொழிகளில் நீதிமன்ற தீர்ப்புகள் வெளியாகும் நேரத்தில், பாதிக்கப்பட்டவர்கள் நடைமுறைகள் மீது அதிருப்தி உடையவர்களாகவே இருப்பார்கள். போதிய காரணமின்றி தங்கள் மீது குற்றம் சாட்டப்படுகிறதோ என்று எண்ணத்

[1981 பிப்ரவரி 13]

கொண்டும். விரைவான நாட்டு வளர்ச்சிக்கு இத்தகைய போக்கு நல்லதல்ல. சாதாரண குடிமகனுக்கும் தன்னுடைய பாதுகாப்பில் நம்பிக்கை இருக்க வேண்டும். நீதிமன்றங்களில் தமிழ் மொழியிலேயே நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருவதோடு தீர்ப்புகளும் தமிழில் வெளிவருவதற்கு சட்டங்கள் தமிழில் கொண்டுவரும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுவரும் இவ்வேளையில், தமிழ் தெரிந்த நீதிபதிகள் நியமிக்கப்படுவதே பொதுமக்களுக்கு மிகவும் திருப்தி அளிக்கக்கூடியதாக அமையும்.

நாடு விடுதலையடைந்த நாளிலிருந்து சாதாரண குடிமகனும் தன் கடமைகளை சரிவர நிறைவேற்றுவதற்காக எல்லாத்துறைகளிலும் அந்தந்த பிராந்திய மொழிகளில் ஆட்சி நடவடிக்கைகள் நடைபெற வேண்டும் என்று முயற்சிகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. இத்தகைய நிலையில் உயர்நீதி மன்றத்தில் தலைமை நீதிபதியாக பிராந்திய மொழியில் போதிய பழக்கமில்லாத ஒருவரை நியமிப்பது முன்னேற்றத்திற்குத் தடையான நடவடிக்கையாகும்.

சாதாரண குடிமகனும் எளிதில் நீதியைப் பெறவேண்டும் என்பதற்காக நாம் பல முற்போக்கு நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டுவரும் நேரத்தில் பிராந்திய மொழிகளில் பழக்கமில்லாத உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளை நியமிப்பது நல்லதல்ல, முறையுமல்ல . . . இருந்தாலும், மேலும் விரிவாகப் பேசலாம் என்று மத்திய அரசுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனால், மத்திய அரசு, சென்னை உயர்நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதி திரு. மு. மு. இஸ்மாயில் அவர்களைக் கேரள உயர்நீதி மன்ற தலைமை நீதிபதியாகவும், பாட்னா உயர்நீதி மன்றத் தலைமை நீதிபதி திரு. கே. பி. நாராயன் சிங் அவர்களை சென்னை உயர்நீதி மன்றத் தலைமை நீதிபதியாகவும் மாற்றம் செய்து ஆணைகள் பிறப்பித்துள்ளது. இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டப்பிரிவு 222 (1)-ன் கீழ் இவ்விசயத்தில் மத்திய அரசின் முடிவே இறுதியானது.

இணைப்பு II .

[372 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 4.(2)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

மூர் அங்காடி பகுதியில் ஆக்ரமிப்பாளர்களையும் சேர்த்து கடைகளின் எண்ணிக்கை மொத்தம் 1,492.

26-9-1978 நாளிட்ட அரசாணை (வருவாய்துறை) நிலை எண் 2179-ன் படி மூர் அங்காடியில் மொத்த இடங்களும் இரயில்வே நிர்வாகத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இருப்பினும், அங்காடியின் பிரதான கட்டிடம்,

[1981 பிப்ரவரி 13]

மாலை அங்காடி மற்றும் பேனா கடைகள் இருக்கும் பகுதி நீங்கலாக மற்ற பகுதிகளை ரெயில்வே நிர்வாகம் உடனடியாக வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டதால், அந்தப் பகுதிகளில் உள்ள கடைச் சொந்தக்காரர்கள் மேற்படி இடத்தை 30—9—1980-க்குள் காலி செய்யும்படி கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டார்கள்.

அதன் பிறகு 24—10—1980 தேதியில் நடந்த கூட்டத்தில் பல்வேறு சங்கங்களைச் சேர்ந்த மூர் அங்காடி வியாபாரிகள் தங்களுக்கு மாற்று இடம் தரவேண்டும் என்றும் மேலும் கடுதலாக அவகாசத்தை நீட்டித்தாவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டனர். அதற்கிணங்க அவர்களுக்கு கண்ணப்பர் திடலில் ஒரு பகுதி மற்றும் சைடன்ஹாம்ஸ் சாலை ஓரத்தில் கிழக்குப் பகுதி களில் இடங்கள் ஒதுக்கித் தர தீர்மானிக்கப்பட்டு அதற்கான வசதிகள் (அதாவது குடிநீர், விளக்கு மற்றும் சாலை வசதிகள்) செய்து கொடுக்கப்பட்டன. இந்தப் பகுதிகளில் இடம் ஒதுக்கிடு செய்வதற்காக, தங்கள் புகைப் படத்தைப் பாஸ் போர்ட்டு அளவில் எடுத்து அனுப்பும்படி சம்பந்தப்பட்ட எல்லா வியாபாரிகளுக்கும் பதிவுத் தபாலில் கடிதம் அனுப்பப்பட்டது.

பழைய இருப்பு, துணி வியாபாரிகள் மற்றும் மாட்டு இறைச்சி வியாபாரிகள் மட்டும் தங்களுடைய புகைப்படத்தை அனுப்பினார்கள். தற்போது மூர் அங்காடியில் ஒரு பக்கமாக இருப்பதுபோல் கண்ணப்பர் திடலிலும் தங்கள் தொழில் நலம் கருதி தங்களுக்கு ஒரே இடமாக ஒதுக்கிடு செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டார்கள். மற்றவர்கள் புகைப்படம் எதுவும் அனுப்பாமல், இடத்தைக் காலி செய்யக் கோரும். நோட்டீஸை எதிர்த்து, வெளியேற்றும் உத்தரவை நிறுத்தி வைக்க வேண்டி, நீதிமன்றத்தில் (சிட்டி சிவில் கோர்ட்டில்) வழக்குத் தொடுத்துள்ளார்கள். எனவே சென்னை மாநகராட்சி யால் கேட்கப்பட்ட தகவல்களை அனுப்பிய பழைய இருப்பு, துணி வியாபாரிகள் மற்றும் மாட்டு இறைச்சி வியாபாரிகள் கொண்ட மொத்தம் 413 பேர்களுக்கு மட்டும் கண்ணப்பர் திடலில் இடம் ஒதுக்கிடு செய்யப்பட்டது. இவர்கள் அங்கு தற்காலிக கடைகள் கட்டி வருகின்றனர்.

மாநகராட்சி அனுப்பிய நோட்டீஸை எதிர்த்து நீதிமன்றம் சென்றவர் களைப் பொறுத்தமட்டில் நீதிமன்றம் தீர்ப்பு வழங்கிய பின் அதற்கேற்ப நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். பிரதான கட்டிடம், மாலை அங்காடி மற்றும் பேனா கடைகள் இருக்கும் பகுதியிலுள்ள வியாபாரிகளுக்கு மாற்று இடம் அளிக்க மாநகராட்சியைச் சேர்ந்த அலுவலரும் பகுதியில் பல மாடிக் கட்டிடம் ஒன்று கட்ட உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

1981 பிப்ரவரி 13]

இணைப்பு III .

[375 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 5 (1)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

L.A. BILL No. 8 OF 1981.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Tamil Nadu Debt Relief Act, 1980.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Thirty-second Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Debt Relief (Amendment) Act, 1981.

(2) It shall be deemed to have come into force on the 19th April 1980.

2. *Amendment of section 2, Tamil Nadu Act 13 of 1980.*—In section 2 of the Tamil Nadu Debt Relief Act, 1980 (Tamil Nadu Act 13 of 1980) (hereinafter referred to as the principal Act), for the words and figures “in Article 46”, the words, letters and figures “in clauses (b) and (c) of Article 39” shall be substituted.

3. *Amendment of section 3, Tamil Nadu Act 13 of 1980.*—In section 3 of the principal Act, to clause (d), the following proviso shall be added, namely:—

“Provided that a person shall not be deemed to be a debtor, if he or any member of his family—

(i) has, in either of the two financial years, or in both the two financial years, immediately preceding the 1st day of April 1979 been assessed to income-tax under the Income-tax Act, 1961 (Central Act 43 of 1961) or under the income-tax law in force in any foreign country; or

(ii) has, in either of the two financial years, or in both the two financial years, immediately preceding the 1st day of April 1979 been assessed to sales tax under the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act 1 of 1959) or under the Central Sales Tax Act, 1956 (Central Act 74 of 1956); or

(iii) has, in any one or more within the four half years of in all the four half years, immediately preceding the 1st October 1979 been assessed to property or house-tax in respect of buildings

[1981 பிப்ரவரி 13]

or lands other than agricultural lands, under the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920), the Madras City Municipal Corporation Act, 1919 (Tamil Nadu Act IV of 1919), the Madurai City Municipal Corporation Act, 1971 (Tamil Nadu Act 15 of 1971), the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act, XXXV of 1958), the cantonments Act, 1924 (Central Act II of 1924) or any law governing municipal or local bodies in this State or in any other State or Union territory in India, provided that the aggregate annual rental value of such buildings and lands whether let out or in the occupation of the owner is not less than rupees one thousand and two hundred.

Explanation.—The annual rental value of any building or land for the purposes of proviso (iii) shall—

(1) where the assessment is based on the annual rental value, be deemed to be such value;

(2) where the assessment is based on the capital value, be deemed to be five per cent of the capital value; and

(3) in any other case, be deemed to be the value ascertained in the prescribed manner; or

(iv) has, in any one or more within the four half years, or in all the four half years, immediately preceding the 1st October 1979, been assessed to profession tax on a half-yearly income of more than one thousand and two hundred rupees derived from a profession other than agriculture under the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920), the Madras City Municipal Corporation Act, 1919 (Tamil Nadu Act IV of 1919), the Madurai City Municipal Corporation Act, 1971 (Tamil Nadu Act 15 of 1971), the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958), the Cantonments Act, 1924 (Central Act II of 1924) or any law governing municipal or local bodies in this State or in any other State or Union territory in India.

Explanation.—Proviso (iv) shall apply only to a person whose annual household income exceeds four thousand and eight hundred rupees and such person shall not be deemed to be a debtor for the purposes of this Act; or

(v) whether individually or jointly owns in this State or elsewhere agricultural lands exceeding ten acres of unirrigated lands or five acres of irrigated lands (whether irrigated from a Government source or a private source).

[1981 பிப்ரவரி 13]

Explanation.—Whether any person owns both irrigated and unirrigated lands, for the purpose of calculating under proviso (v), the extent of lands owned by him, one acre of irrigated land shall be deemed to be equal to two acres of unirrigated land; or

(vi) whether individually or jointly owns in this State or elsewhere any other immovable property (other than agricultural lands), the market value of which exceeds twenty-five thousand rupees; or

(vii) whether individually or jointly owns in this State or elsewhere both agricultural lands and other immovable property, the market value of both such agricultural lands and other immovable property exceeds twenty-five thousand rupees.

Explanation.—For the purpose of provisos (vi) and (vii), the market value of the immovable property or both the agricultural lands or other immovable property, as the case may be, shall be estimated to be the price, which, in the opinion of the authority prescribed in this behalf, such immovable property or both the agricultural lands and other immovable property, as the case may be, would have fetched if sold in the open market on the 19th April, 1980.”

4. Amendment of section 5, Tamil Nadu Act 13 of 1980.—In section 5 of the principal Act,—

(i) in sub-section (1), in clause (c)—

(a) for the expression “before the expiry of the period of six months from the date of the commencement of this Act”, the expression “on or before the 31st day of December 1980”, shall be substituted; and

(b) in the proviso thereunder for the expression “after the expiry of seven months from the date of the commencement of this Act”, the expression “after the 31st day of January 1981” shall be substituted;

(ii) in sub-section (3), in clause (a), for the expression “after the expiry of seven months from the date of the commencement of this Act”, the expression “after the 31st day of January 1981” shall be substituted.

5. Amendment of section 6, Tamil Nadu Act 13 of 1980.—In section 6 of the principal Act,—

(i) in sub-section (1), in clause (c),—

[1981 பிப்ரவரி 13]

(a) for the expression "before the expiry of the period of six months from the date of commencement of this Act", the expression "on or before the 31st day of December 1980" shall be substituted;

(b) in the proviso thereunder for the expression "after the expiry of seven months from the date of commencement of this Act", the expression "after the 31st day of January 1981" shall be substituted;

(ii) in sub-section (3), in clause (a), for the expression "after the expiry of seven months from the date of the commencement of this Act", the expression "after the 31st day of January 1981" shall be substituted.

6. Amendment of section 12, Tamil Nadu Act 13 of 1980.—In section 12 of the principal Act,—

(a) in clause (h), in sub-clause (i), after item (D), the following item shall be inserted, namely—

"(DD) any corresponding new bank as defined in clause (b) of section 2 of the Banking Companies (Acquisition and Transfer of Undertakings) Act, 1980 (Central Act 40 of 1980);"

(b) in clause (l),—

(i) in the proviso, for clause (a), the following clause shall be substituted, namely:—

"(a) the market value of the property owned by such widow, minor child or female person including the principal amount of the debt or debts so due, did not exceed twenty-five thousand rupees";

(ii) the following Explanation shall be added at the end, namely:—

* Explanation.—For the purposes of clause (l), the market value of the property shall be estimated to be the price, which in the opinion of the authority prescribed in this behalf, such property would have fetched if sold in the open market on the 19th April, 1980."

7. Removal of doubts.—(1) Where any person who was a debtor as defined in section 3 (d) of the principal Act as in force immediately before the 20th November 1980, has ceased to be a debtor on and after that date by virtue of the amendments made

[1981 பிப்ரவரி 13]

by this Act to the principal Act, any debt due from such person shall be deemed never to have been discharged, every suit or other proceeding (including appeal, revision, attachment or execution proceeding) in relation to such debt pending at the commencement of the principal Act against the debtor for the recovery of any such debt (including interest if any) shall be deemed never to have been abated, every movable properly pledged by the debtor in respect of such debt in favour of the creditor shall be deemed never to have been released in favour of such debtor, and every mortgage executed by the debtor in respect of such debt in favour of the creditor shall be deemed never to have been redeemed and the mortgaged property shall be deemed never to have been released in favour of such debtor under section 4 of the principal Act, and any suit for the recovery of any amount liable in respect of such debt from the debtor and any application for the execution of a decree passed in any such suit may be instituted, or made, as if the principal Act as amended by this Act, was in force at the relevant time.

(2) Every proceeding instituted under the provision of the principal Act, in respect of such debt as is referred to in sub-section (1) and pending before the Tahsildar or other authority on the 20th November 1980 shall abate.

(3) Nothing contained in this section shall be deemed to invalidate or satisfied in full before the 20th November 1980, executed or satisfied in full before the 20th November 1980.

8. Repeal and saving.—(1) The Tamil Nadu Debt Relief (Amendment) Ordinance, 1980 (Tamil Nadu Ordinance 11 of 1980) is hereby repealed.

(2) Notwithstanding such repeal, anything done or any action taken under the principal Act as amended by the said Ordinance shall be deemed to have been done or taken under the principal Act as amended by this Act.

இணைப்பு IV

[103 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 5 (2)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

L.A. BILL No. 3 OF 1981.
(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Public Wakfs (Extension of Limitation) Act, 1959, in its application to the State of Tamil Nadu.

[1981 பிப்ரவரி 13]

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Thirty-second Year of Republic of India as follows:—

1. *Short title, extent and commencement.*—(1) This Act may be called the Public Wakfs (Extension of Limitation) Tamil Nadu Amendment Act, 1981.

(2) It extends to the whole of the State of Tamil Nadu.

(3) It shall be deemed to have come into force on the 30th December 1980.

2. *Amendment of section 3, Central Act 29 of 1959.*—In section 3 of the Public Wakfs (Extension of Limitation) Act, 1959 (Central Act 29 of 1959) (hereinafter referred to as the principal Act), for the expression “the 31st day of December 1980”, the expression “the 31st day of December 1983” shall be substituted.

3. *Repeal and saving*—(1) The Public Wakfs (Extension of Limitation) Tamil Nadu Amendment Ordinance, 1980 (Tamil Nadu Ordinance 15 of 1980) is hereby repealed.

(2) Notwithstanding such repeal, anything done or any action taken under the principal Act, as amended by the said Ordinance shall be deemed to have been done or taken under the principal Act as amended by this Act.

இணைப்பு V

[414 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 5 (3)க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

L.A. BILL No. 19 OF 1981.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to provide for the taking over of the management of the Pachaiyappa's trust and for matters connected therewith.

WHEREAS it has been brought to the notice of the State Government that the Board of Trustees of the Pachaiyappa's trust has, for the past few years, committed irregularities in the management of the charities and institutions (including educational institutions) and properties under its control:

AND WHEREAS it has been brought to the notice of the State Government that the members of the present Board of Trustees of the Pachaiyappa's trust have also committed irregularities in the management of the charities including educational institutions and properties under its control;

1981 பிப்ரவரி 13]

AND WHEREAS it has been represented to the State Government that the continuance of the management of the Pachaiyappa's trust by the present Board of Trustees will not be proper in the public interest.

AND WHEREAS the State Government have after careful consideration taken a policy decision that for a limited period the management of the Pachaiyappa's trust should be taken over by the State Government in the public interest and in order to secure the proper management of the Pachaiyappa's trust and that for this purpose the powers, duties and functions exercised and performed by the Board of Trustees should be exercised and performed by the Government either directly or through a Committee of management appointed by the Government;

AND WHEREAS any delay in taking over the management of the Pachaiyappa's trust, would highly be detrimental to the interests and objects of the said trust;

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Thirty-second Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Pachaiyappa's Trust (Taking over of Management) Act, 1981.

(2) It shall be deemed to have come into force on the 22nd December, 1980

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires,—

(a) “Board of Trustees” means the Board of Trustees mentioned in the scheme for the Pachaiyappa's Trust settled and approved by the High Court of Judicature at Madras on the 12th day of February 1909 as subsequently modified by the High Court;

(b) “Government” means the State Government.

(c) “Pachaiyappa's trust” means the trust in respect of Pachaiyappa's charities (including educational institutions) and properties under its control, and governed by the scheme settled and approved by the High Court of Judicature at Madras on the 12th day of February 1909 as subsequently modified by the High Court;

[1981 பிப்ரவரி 13]

(d) "Pachaiyappa's trust scheme" means the scheme for the Pachaiyappa's trust settled and approved by the High Court of Judicature at Madras on the 12th day of February 1909 as subsequently modified by the High Court.

3. *Vesting of management of Pachaiyappa's trust.*—(1) With effect on and from the date of the commencement of this Act, the management of the Pachaiyappa's trust in so far as it vests in the Board of Trustees under the Pachaiyappa's trust scheme, shall vest in the Government for a period of two years and accordingly the powers, duties and functions exercised and performed by the Board of Trustees shall for the said period be exercised and performed by the Government either directly or through a Committee of management appointed under sub-section (2).

(2) The Committee of management referred to in sub-section (1) shall be appointed by the Government and shall consist of the following officers as members of the said Committee:—

- (1) Director of Sports and Youth Services, Madras ;
- (2) Joint Secretary to Government-II, Home Department ;
- (3) Joint Secretary to Government, Law Department.
- (4) Deputy Secretary to Government, Finance Department, dealing with Collegiate Education files ; and
- (5) Director of Collegiate Education, Madras.

(3) The Committee of management shall, on behalf of the Government, exercise the powers and perform the duties and functions now exercised and performed by the Board of Trustees under the Pachaiyappa's trust scheme.

(4) The Government shall appoint one of the members of the committee of management as its Chairman.

4. *Members of the Board of Trustees to cease to hold office.*—

(1) Notwithstanding anything contained in any other Act or in the Pachaiyappa's trust scheme, every person who, on the date of the commencement of this Act, is a member of the Board of Trustees of the Pachaiyappa's trust shall cease to hold office as member of such Board.

[1981 பிப்ரவரி 13]

(2) During the period for which the Committee of management is exercising the powers and performing the duties and functions exercised and performed by the Board of Trustees, no election under the Pachaiyappa's trust scheme shall be held to fill up any vacancy in the Board of Trustees.

5. *Taking over of properties, etc.*—The Government, or the Committee of management on behalf of the Government, shall take all steps as may be necessary, to efficiently manage and run the Pachaiyappa's trust in accordance with—

- (i) any law applicable to such trust ; and
- (ii) the Pachaiyappa's trust scheme,

in so far as such law or the scheme is not inconsistent with this Act and the rules made thereunder and to take into the custody or control of the Government all the property, effects and actionable claims to which the Pachaiyappa's trust is or appears to be entitled, and all the property and effects of the Pachaiyappa's trust shall be deemed to be in the custody of the Government on the date of the commencement of this Act :

Provided that the Government or the Committee of management shall not be bound by any liability incurred by the Board of Trustees prior to the date of the commencement of this Act and no such liability shall be enforced by any court whether in execution of a decree or otherwise against the Government or the Committee of management:

Provided further that in computing the period of limitation for a suit, or any application for the execution of the decree, the time during which such proceeding, attachment, injunction or order, the enforcement of which is barred under this section shall be excluded.

Explanation.—For the purpose of this section, the expression "law" includes any by-law, rule, regulation or any schemes, custom or usage.

6. *Penalty for not handing over records and other properties of Pachaiyappa's trust.*—Notwithstanding anything contained in any other law—

[1981 பிப்ரவரி 13]

(a) every trustee of the Board of Trustees or any person working under its control shall, on demand, hand over immediately any records and properties relating to the Pachaiyappa's trust which are in, or have come into, his possession or control to an officer authorised by the Government in this behalf;

(b) if any trustee or any person working under the Board of Trustees fails to comply with the provisions of clause (a), he shall on conviction by a Metropolitan Magistrate or Judicial Magistrate of the first class, be punishable with imprisonment for a term which may extend to three years, or with fine which may extend to five thousand rupees, or with both.

7. *Overriding effect of Act.*—(1) The provisions of this Act shall have effect notwithstanding anything inconsistent therewith contained in section 92 of the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908) or any other law for the time being in force or the Pachaiyappa's trust scheme or any other scheme settled under any law for the time being in force.

(2) If any provision contained in the Pachaiyappa's trust scheme is repugnant to any provision contained in this Act or the rules made thereunder, the later provision shall prevail, and the former provision shall, to the extent of repugnancy, be of no effect.

(3) For the removal of doubts, it is hereby declared that the provisions of the Pachaiyappa's trust scheme including the by-laws made thereunder except in so far as they relate to the matters dealt with by this Act, shall continue in force.

8. *Reconstitution of Board of Trustees on the expiry of Act.*—Within two months before the expiry of the period of two years specified in sub-section (1) of section 3, the Government shall take all steps to hold election for the Board of Trustees in accordance with the Pachaiyappa's trust scheme so that the newly elected members may assume office immediately after the expiry of the said period of two years.

9. *Bar of jurisdiction of civil court.*—No civil court shall have jurisdiction in respect of any order passed by the Government or by the Committee of management, as the case may be, and no stay or injunction shall be granted by a court in respect of any action taken or to be taken by the Government or the Committee of management, in pursuance of any power conferred by or under this Act.

[1981 பிப்ரவரி 13]

10. *Protection of action taken in good faith.*—No suit, prosecution 3, if at any time before the expiry of the period referred to in any officer of the Government or the Chairman or any member of the Committee of management for anything which is in good faith done or intended to be done under this Act.

11. *Construction of references to Board of Trustees.*—In the application of the Pachaiyappa's trust scheme, any reference to the Board of Trustees shall be construed, unless the context otherwise requires, as a reference to the Government or the Committee of management, as the case may be.

12. *Relinquishment of management of Pachaiyappa's trust.*—Notwithstanding anything contained in sub-section (1) of section 3, if at any time before the expiry of the period referred to in that sub-section, it appears to the Government that the purpose of the vesting in the Government of the management of the Pachaiyappa's trust has been fulfilled or that for any other reason it is not necessary that the management of the Pachaiyappa's trust should remain vested in the Government they may, by order published in the *Tamil Nadu Government Gazette*, relinquish the management of the Pachaiyappa's trust with effect from such date as may be specified in the order:

Provided that before making an order under this section, the Government shall take all steps to hold election for the Board of Trustees in accordance with the Pachaiyappa's trust scheme so that the newly elected members may assume office with effect from the date specified in the order published in the *Tamil Nadu Government Gazette*.

13. *No right to compensation for premature termination of office.*—Notwithstanding anything contained in any law for the time being in force, no person who ceases to hold office as member of the Board of Trustees by reason of the provisions contained in sub-section (1) of section 4, shall be entitled to claim any compensation for the loss of his office.

14. *Power to remove difficulties.*—(1) If any difficulty arises in giving effect to the provisions of this Act, the Government may make such order not inconsistent with the provisions of this Act as may appear to them to be necessary or expedient for the purpose of removing the difficulty.

[1981 பிப்ரவரி 13]

(2) Every order made under this section shall, as soon as after it is made, be laid before each House of the Legislature.

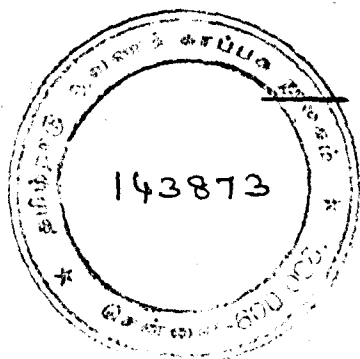
15. *Power to make rules.*—(1) The Government may make rules to carry out the provisions of this Act.

(2) All rules made under this Act shall be published in the *Tamil Nadu Government Gazette*, and unless they are expressed to come into force on a particular day, shall come into force on the day on which they are so published.

(3) Every rule made under this Act shall, as soon as possible, after it is made, be placed on the table of both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such rule or both Houses agree that the rule should not be made, the rule shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule.

16. *Repeal and savings.*—(1) The Pachaiyappa's Trust (Taking over of Management) Ordinance, 1980 (Tamil Nadu Ordinance 14 of 1980) is hereby repealed.

(2) Notwithstanding such repeal, anything done, or any action taken under the said Ordinance shall be deemed to have been done or taken under this Act.

V211,32 (6/2)

17.11.1981-2-511